

29382

॥ अथ प्रकरणमाला प्रारंभ ॥

॥ सर्व साधर्मीक जाइनुने वास्ते ॥

॥ छपावी प्रसिद्ध करनार ॥

॥ अमदावादमां मोसीवामानी पोळमां शा. रवचंद
जेएचंदनी वीद्याशाला तरफथी शा, म
गनलाल मनसुखराम ॥

अमदावामां

धीकांटे शेठ मोतीलाल अमरतलालना
मेहेलामां युनियन प्रिन्टिंग प्रेसमां
शा. घेलाजाइ नरसीदासे ठापी.

संवत १९४४ सने १८८८

॥ आग्रंथकर्ताए सर्व हक स्वाधीन राख्या ठे ॥

॥ अथ विद्याशाला वर्णः ॥

॥ काव्य ॥

विद्याशाला विशाला प्रबलतरसुतैर्बुद्धि जाम्बया पहारि ।
विद्वद्भिर्माननीया जिनपद विजबैर्धर्म संपादनाय ॥
सद्धर्मोत्र प्रज्ञूणा प्रतिदिन मनिशंदर्शनं वंदनये ।
कुर्वत्युच्चैः समाजं स्वविजव कुशलथोमिथः श्रावकेया ॥१॥
आ प्रक्रणो पदअर्थे लषतां घणो हर्ष वैराग थयो ठे पण
ते घणोकाल थीरजावी रहेतो महाफल आपे ॥

॥ श्लोक ॥

धर्मास्थाने श्मशानेच रोगिणां या मतिर्नवेत् ॥
यदि सानिश्चला बुद्धिः को नमुच्येत बंधनात् ॥१॥

॥ विद्याशालामां चोपमीड मलेढे ते ॥

रूप ॥ चोपमिनु नाम ॥

५ शास्त्री प्रतिक्रमण ॥

१॥ गुजराती प्रतिक्रमण ॥

१॥ प्रक्रणमालानी ॥

१॥ पजुसणना व्याख्या

ननी सक्षायनी बाळा

बोधनी ग्यानवीमळ

सूरिजी कृत ॥

०॥ देवसि राइनी ॥ ७० अमदावाद मोशीवामानी पोळमां

रूप ॥ चोपमिनु नाम ॥

१॥ रूपविजय तथा पद्म

विजयजी कृत पूजाड

१॥ देववंदनमालानी

१॥ वीरविजेजीकृत पूजाड

१ सनात्रपंचासीका गुज०

०॥ शत्रुंजा म्हात्मनी गु०

०॥ सींडरप्रकरणनी टीका

॥ अथ अनुक्रमणिका ॥

॥ सूत्रानां नाम गाथा ॥ पानु	॥ सूत्रानां नाम गाथा ॥ पांनु
१ जीववीचार गाथा ५१ ॥ १	१५ सीलकुवक गाथा २० ॥ १६३
२ नवतत्व गाथा ७५ ॥ १३	१६ तपकुलक गाथा २० ॥ १६७
३ चनुवोसमंनक गाथा ४७ ॥ ३३	१७ नावकुलक गाथा २१ ॥ १७३
४ संघयणी गाथा ३० ॥ ४५	१७ नुपदेशरत्न कोस २५ ॥ १७९
५ चैतवंदनाजाप्य गा. ६३ ॥ ५३	१९ शास्वता जिननामादी
६ गुरुवंदनाजाप्य गा. ४१ ॥ ६९	संख्या स्तवन गा २५ ॥ १७५
७ प्रत्याख्यानजाप्य गा ४७ ॥ ७०	२० श्रीलोक चैतबीबसंख्या १९३
७ इंद्रिसतक गाथा १०० ॥ ९३	२१ शत्रुंजय लघुकल्प २५ ॥ १९६
९ वैराग्यसतक गा १०४ ॥ ११७	२२ रत्नाकरपर्चीसी २५ ॥ २०२
१० अचव्यकुलक गाथा ९ ॥ १४२	२३ श्री वीरजिनस्तवन २१ २१२
११ पुण्यकुलक ५५ बोल	२४ श्री मधरस्वामीनु स्तव
गाथा १० ॥ १४४	न गाथा १२ ॥ २१४
१२ पुण्यपापकुलक गा ६ ॥ १४७	२५ श्री गुरु प्रदक्षणा ॥ २१६
१३ गौतमकुलक गा २० ॥ १५२	२६ जीवानुसास्ति कुलक ॥ २१७
१४ दांनकुलक गाथा २० ॥ १५७	

कीमत

नाम

ठेकाणं

॥ अथ प्रकरणमाला ॥

॥ अर्थ सूत्र सहीत ॥

॥ अथ जीववीचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण नूवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुंठुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

नुवण पईवं वीरं । नमिऊण नणामि अबुह बोहठं ॥

जीवनं स्वरूप कांडं । जेम कहुंठे पुर्वना आचार्योइं तीम ॥ १ ॥

जीव सरूवं किंचिवि । जह नणिअं पुव्व सूरिहिं ॥ १ ॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी ए बे जेद ठे । त्रस हालता चाल
ता थावर थीर ए बे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसारिणोय । तस थावराय संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रथवी १ पाणी ३ अग्नी ३ वायरो ४ । वनस्पती ५ ए
पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल १ जलण ३ वाऊ ४ । वणस्सई ५ थावरानेया १ ।

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक हम्ताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विद्दुम । हिंगुलहरियाल मणसिल

सोना आदि धातु खमी । रमची अरणेटो पाषाण पारे [रसिंदा ॥

वो ते कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धान सेठी । वन्नी अरणेटय पलेवा ॥ ३ ॥

अबरख वस्त्र रंगवा योग तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

इंम माटी पथरनी जात्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी ऊसं । मट्टी पाहाण जाईत एगेगा ॥

सरमो कालो रातो आदि सिंधव साजी समुद्र लवणादी । इंम प्रथवी
कायना नेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लोणा ई । पुढवि जेयाई ईच्चाई ॥ ४ ॥

जुमी ते कुप आदिनां आकाश ते मेघनां पाणी । नसनां हिमनां
करानां लिलि घासनां धुअरनां ॥

जोमं तरिख मुदगं । नसा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय थीज्या घी जेवां वैमान आधार जल आदे देइने ।

जेद अनेक अपकायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । जेया एगेगत आउस्स ॥ ५ ॥

नीर्धूम अंगारानो झालानो जरसाम्चनो । नुल्कापातनो वज्रनो क
णीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जाल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विज्जु माईया ॥

अग्नीकायना जीवना जेद । जाणवा नीपुणपणानी बुद्धीए करीने ॥ ६ ॥

अगणि जियाणं जेया । नायव्वा निउण बुद्धीए ॥ ६ ॥

उद्जट वा उंचो वायरो नुकली पमे ते वायरो । मंमलवायरो वंतो
लोयो महावात थोमो थोमो वाइं ते वात गुंज्य वात ॥

नभ्यामग नकलिआ । मंमलि मह सुध गुंजवायाय ॥

घनवात थीज्या घी समान तनवात ताव्या घी समान ए आदी ।
जेद निश्चे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वायुकायस्स ॥ ७ ॥

हवे वनस्पतीना बे जेद साधारण ? प्रत्येक १ । वनस्पतीना जीव
बे प्रकारे सूत्रे कह्या ठे ॥

साधारण ? पत्तेआण । वणसई जीवा दुहा सुए जणिया ॥
जेमने अनंता जीव ने शरीर । एक होय साधारण तेने कहीइं ॥ ७ ॥
जेसि मणंताण तणू । एगा साधारणा तेऊ ॥ ८ ॥

सुरणादी कंद उगता सणगा नवा फालनी कुपजौ पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलामीना टोप ॥
कंदा अंकुर किसलय । पणगा सेवाल जूमि फोमाय ॥
आदु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ । बाथलो थेग वा हरीयांमुल
पलंकानी जाजी ॥ ९ ॥

अल्लतिय गजरमोढ । वहुला थेग पलंका ॥ ९ ॥
कुणां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ठ जेहमां तेवां । न देखाय
नस जेहनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पानमां ॥
कोमल फलंच सव्वं । गूढ सिराइं सिणाइं पत्ताइं ॥
धुहर कुअरनां पाठां गुगली ब्रक्ष । गलोवेली ए आदे ठेयां उगे
वृक्ष ते ॥ १० ॥

थोहरि कुआरि गुग्गलि । गलोइ पमुहाय विन्नरुहा । १० ।
इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख । होय जेद अनंतकायना ॥

इच्चाइणो अणेगे । हवंति जेया अणंतकायाणं ॥
तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वा चीन ए सूत्रे कह्यां ठे ॥ ११ ॥
तेसिं परि जाणणढं । लक्षण मेयं सुए जणिअं ॥ ११ ॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठ्यो वा कातली वा पर्व । समजागे प्रथ्वी मांहीनां
वृक्ष ठेयां उगे ब्रक्ष गमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पव्वं । सम जंग महीरुहंच विन्नरुहं ॥

ते सघलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर । तेथी जे उलटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १३ ॥

साधारणं सरीरं । त त्विरीयं च पत्तेयं ॥ १७ ॥

एक सरीरमां एकज । जीव जे ठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सरीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो१ फुलनो२ ढालिनो३ लाकमानो४ । मुलनो५ पानमानो६
बीजनो७ ए ॥ १३ ॥

फल१ फुल२ ढल्लि३ कवा४ । मुलग५ पत्ताणि६ बीयाणि७ ॥ १३ ॥

प्रत्येक व्रक्षने मुकीने । पांचनेदे प्रथवि आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयल लोए ॥

सुक्ष्म होय नीश्वे तेनुं । अंतरमुहुत्त आयु चर्मचक्षुथी अदृश्यठे ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्ता उ अद्विस्सा ॥ १४ ॥

शंख१ दक्षणा व्रतादी कोमा कोमीओ३ पेटमां पमे ते जीव । जलो
थापना थाय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मुके ते ॥

संस्क१ कवड्य२ गंमोल३ । जलोय चंदणग अलस लह

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरं [गाई ॥
द्रीय चूमेल वा कोद्रवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहेठे ते । कीमीयो उधेही माटिनां
शिखर करे ते मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उद्देहिआय मंकोमा ॥

इअलो घयमेलो । सवा पांपणमां पमे ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीउ । सावय गोगीम जाईउ ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उत्तींगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ढांणना
कीमा घानमां पमे ते कीमा ॥

गदहय चोरकीमा । गोमयकीमाय धन्नकीमाय ॥

कुंथुआ जुआो वस्त्रादीकनी वा गाय कहेठे गामरी वा लट कातरी ।
ए तेरंद्री जेद लालवरणी ममोला इंद्र गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिय इल्लिया । तेइंदिय इंद्रगोवाई ॥ १७ ॥
हवे चउरंद्रीना जेद कहेठे वींठी । ढींकण वा बगाई जमरा जमरी
वरण जेदे तीम ॥

चउरिंदियाय विह्वु । ढींकण जमराय जमरिआ तिमा ॥

मांखीयो मांस मसा वा मच्छर।सकारी करोलीया खममांकमी ॥ १७ ॥

मळिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १७ ॥

हवे पंचिंद्रीयना जेद चार ठे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुष ३ देवता ४ ॥

पंचिंदियाय चउहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ४ ॥

नारकी सात बीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रजादिक प्रथवी जेदे करीने ॥ १७ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायव्वा पुढवि जेएणं ॥ १७ ॥

जलचारी १ थलचारी २ आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचेद्री तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ । तिविहा पंचिंदिया तिरि

हवे जलचर सुसमार पाप्ता जेवा मठ काठबो । तंतु मगर [स्काय ॥

मठ ए जलचारी जीव ॥ १७ ॥

सुसमार मठ कळप । गाहा मगराय जलचारी ॥ १७ ॥

हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । हाथे चाले ते साप ३ ते
थलचारी त्रीबीधे ॥

चउपय उरपरी सप्पा । जुयपरि सप्पाय थलयरा तिविहा

गाय आदिः साप आदिः नोलीआ आदिः । जाणवा जेम कहा
तीम संक्षप थकी ॥ ११ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधव्वा ते समासेणं ॥ १२ ॥

हवे आकाशचारी ते रोमजपंखी हंसादिक । चांमदानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीद्ध ठे नीश्चे ॥

खयरा रोमयपस्की । चम्मय पस्कीअ पायमा चेव ॥

मनुषलोकने वा अढीद्धीपने बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ १३ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समग्गपस्की विअयपस्की ॥ १४ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते
माताना गर्जे उपजे तेश बे प्रकारे होय ॥

सव्वे जल थल खयरा । समुत्तिमा गप्पया दुहा हुंति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।
५६ अंतरद्वीपना ए एकसो एक थानकना मनुष ॥ १५ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्साय ॥ १६ ॥

दस जेदना नूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा नुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥

ज्योतिषिय पांचजेदना चंद्र सुर्यादी होय । बे जेदना वैमानीक देव
कल्प कल्पातित ॥ १७ ॥

जोइसिया पंचविहा । दुविहा विमाणिया देवा ॥ १८ ॥

हवे सिद्धजगवान् आठ कर्म रहीत ते मना पन्नर जेद । तिर्थसिद्ध
अतिर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिढा तिढाइ सिद्ध जेएणं ॥

ए पुर्वे कह्या ते संक्षेपे करीने । जीवना वीकल्प वा जेद समस्त
कह्या ॥ २५ ॥

एए संखेवेणं । जीव विगप्पा समस्काया ॥ २५ ॥

एते पुर्वोक्त जीवोने जेजे द्वार ठे तेते कहेठे । शरीर आउखु तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ मानं २ ठिई सकायंमि ३ ॥

प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाण । जेने जेम ठे तेम हुं शांतिसूरि
कहीस ॥ २६ ॥

पाणा ४ जोणिपमाणं ५ । जेसिं जं अठि तं जणिमो ॥ २६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंद्रि सर्व सुक्ष्म तथा
बादर जीवोने होय ॥

अंगुल असंख जागो । सरीर मेगिंदियाण सव्वेसिं ॥

जोजन एकहजार अधीक । एटलुं वीशेष ठे प्रत्येक वनस्पतीनुं ॥ २७ ॥

जोयण सहस्स महियं । नवरं पत्तेय रुस्काणं ॥ २७ ॥

बार जोजन त्रणज गाउनुं । एक जोजननुं समुच्चय ए अनुक्रमे जाणवुं ॥

बारस जोयण तिन्नेव गाठआइं । जोअणं च अणुकमसो

वेरेंद्री ते शंख्यादिकनुं । तेरेंद्री ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंद्री ते
जमरादिकनुं देहनं उंचत्वपणुं ॥ २८ ॥

वेइंदिय तेइंदिय । चउरिंदिय देह उच्चतं ॥ २८ ॥

जवधारणी धनुष पांचसेंनुं प्रमाण । नारकी जीव सातमी प्रथवी
आदेनानुं ॥

धणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अमथां अमथां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रजा सुधी
प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ २९ ॥

ततो अघ धूणा । नेत्रा रयणप्पहा जाव ॥ २९ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मच्छनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्जजनुं होय ॥

जोयण सहस्स माणा । मच्चा उरगाय गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्षीजीवोनुं गर्जजनुं । जुजाइं चालनारनुं बे
गउथी नव गउनुं शरीर गर्जजनुं ॥ ३० ॥

धणुह पहुत्तं पस्की । जुयचारी गाउय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर ठमुठिमनुं । साप
उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं ठमुठिमनुं ॥

खयरा धणुह पहुत्तं । उरगा जुअगाय जोयण पहुत्तं ॥

बे गउथी नव गउ शरीर मान । ठमुठिम चोपदने कह्युं ठे ॥ ३१ ॥

गाउय पहुत्तं मिता । समुत्थिमा चउप्पया जणिया ॥ ३१ ॥

ठ नीश्रे गउनुं शरीर । चोपद गर्जजने जाणवुं देवकुरु आदेना
गजादिकनुं ॥

ठच्चेव गाउयाइं । चउप्पया गप्पया मुणेयव्वा ॥

गउ त्रण वली मनुषने शरीर गर्जजने ए पण देवकुरु आदेनानुं । ए
उत्कृष्ट शरीरनुं मान कह्युं ॥ ३२ ॥

कोस तिगंच मणुस्सा । उक्कोस सरीर माषेणं ॥ ३२ ॥

जुवनपती व्यंतर ज्योतषी बीजा २ देवलोक सुधी देवनुं ।

हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणंतु सुराणं । रयणीउ सत्त ७ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं३ चोथु४ पांचमुं५ षट् सा नवत्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
 तमुं ७ आठमुं८ एनव १० माथी क हाथ घटामवुं ए सर्व उच्छेद
 ११ बारमा १२ सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

दुग६ दुग५ दुग४ चतरो३ । गोविज्ज२ गेसु१ इक्किक्क परिहा
 हवे आयुद्वार३ बावीसह सातहजार अपकायनुं त्रण[णि] ॥३३॥
 जार प्रथवीकायनुं । हजारनुं वानुकायनुं ॥

बावीसा पुढवीए । सत्तय आठस्स तिन्नि वाठस्स ॥
 वरष हजार दसनं वनस्पतीनुं वर गणनुं तेतरुगणनुं ने अग्नीनुं त्रण
 ष पद हजारपद सघले जोमज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥ ३४ ॥

वास सहस्सा दसतरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥३४॥
 वरस बारनुं आयु । बेरंद्रीनुं तेरंद्रीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । बेइदियाणं तेइदियाणंतु ॥
 नुगणपचास दीवसनं । चौरंद्रीनुं वली ठ महीनानुं ए सर्वनुं
 उल्कृष्टु ॥ ३५ ॥

अठणा पन्न दिणाइं । चउरिंदियाणंतु ठ म्मासा ॥३५॥
 हवे देवताने नारकनि आयु उल्कृष्टी वा मोटी सागरोपम ते
 वा थीती । तरीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तित्तीसं ॥
 चोपद तीर्थेच मनुष ए बे जुग त्रणज पल्योपम आयु होय प
 लीआ आश्रीने । ल्योपम कुवाने द्रष्टांते ॥ ३६ ॥

चउपय तिरिय मणुस्सा । तिन्निय पलिठवमा हुंति ॥३६॥
 जलचरजीव नरपुरी सर्प जुज उल्कृष्टु आयु होय पुर्वकोम वर्षनुं
 पुरी सर्पने । पुर्व ते ७०५६००० कोम वर्षनुं ॥

जलयर नर जुअगाणं । परमाण हुंति पुव्व कोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पक्षीननुं
वली कह्युं ठे ।

असंख्यातमो जाग पत्योपमनो
॥ ३७ ॥

परकीणं पुण जणितं । असंख जागोअ पलियस्स ३७

सघला सुक्ष्म साधारण ।

वली ठमुत्तिम चनुद कुठीत थां
नकना मनुष एटलां ॥

सव्वे सुहमा साहारणाय । समुत्तिमा मणुस्साय ॥

उत्कृष्टु तथा झयन्यपणे । अंतरमुहुर्त नीश्चे जीवंति ॥ ३८ ॥

उक्कोस जहन्नेणं । अंत मुहुत्तं चिय जियंति ॥ ३८ ॥

एमदेहनी अवगाहनानुं प्रमाण । एज रीते संखेपथी समस्त कह्युं ॥

उगाहणानं पमाणं । एवं संखेवउं समस्कायं ॥

जे वली इहां वीशेषपणे
इच्छो तो ते ।

वीशेष जगवती सुत्रादीकथी जाण
ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इउ विसेसा ।

विसेस सुत्ताउं तेनेया ॥ ३९ ॥

हवे कायस्थीती ३द्वार एकें
द्री सर्वे ।

असंख्याती नुसरपीणी काल पोतानी
कायमां ॥

एगिंदियाय सव्वे ।

असंख उस्सप्पिणी सकायंमि ॥

नुपजे तीमज मरे पण ए
टनुं वीशेष के ।

अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
काल ॥ ४० ॥

उववज्जांति मरंतिय ।

अणंत काया अणंताउं ॥ ४० ॥

संख्यातो काल आप आपणा
आयुथी वीगलेंद्रिने विषे ।

सात वा आठ नव पंचेंद्री तीयंच
तथा मनुष गर्जज पर्जात्ता जीव ॥

संखिज्ज समा विगला । सत्तठजवानं पणिंदितिरि मणुअ

नपजे पोतानी कायमां । नारकी देवता ए बेनेतो पोतानी
कायमां नपजवुं नीश्वे नथी ॥ ४१ ॥

उववज्जति स काए । नारय देवाय नो चेव ॥ ४१ ॥

हवे प्राणद्वार४ दसजेदे जीवो पांचइंद्री५ सासोसास१ आयु१ मन१
ने प्राण होय ते ॥ वचन१काय१ए त्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा ॥

हवे तेहमां एकंद्रीने वीषे विगलेंद्रीने वीषे ७३ सात३ आठ४
च्यार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो । विगलेसु ७ सत्त अठेव ॥ ४२ ॥

असंती मन विनाना सनी मन स नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
हीत ए बे पंचिंद्रीयने विषे । जाणवा ॥

असन्नि सन्नि पांचिंदिएसु । नव दस कमेण विन्नेआ ॥

ते प्राण साथे जुदापणुं थाय जीवोने कहीइं मरण प्रत्ये पांम्या
ते वारे । ॥ ४३ ॥

तेहिं सह विप्पजगो । जीवाणं जन्नए मरणं ॥ ४३ ॥

ए पुर्वे कहुं ते रीते अ च्यार गतीरूष समुद्र महा दुःख नयं
पार एहवो । कर ते ॥

एवं अणोरपारे । संसारे सायरंमि जीमंमि ॥

पांम्यो अनंतीवार साथी जीव जे तेणे अण पांम्यो धर्म ते थकी
ते कहेठे । ॥ ४४ ॥

पत्तं अणंत खुत्तो । जीवेहिं अपत्त धम्मोहिं ॥ ४४ ॥

हवे ७४जारक योनी द्वार५ गणतीए नपजवानां गंम होय जी
तीमज चौरासी लाखनी । वोनां ॥

तह चउरासी लखा । संखा जोणीणं होई जीवाणं ॥

प्रथवी७ पांणी७ अग्नी७ वा
यु७ ए च्यार कायने ।

प्रत्येकेश सात सातज लाखपद जो
मवुं ॥ ४५ ॥

पुढवाइणं चउएहं ।

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

दसलाख १० प्रत्येक वन
स्पतीकायमां ।

चउदलाख १४ होय साधारण वतस्य
तीने ॥

दस पत्तेय तरूणं ।

चउदस लखा हवंति इयरेसु ॥

बी०३ ती०३ चौ०३ तेमने
प्रत्येकेश बेबे लाख ।

च्यारलाख४ पंचेंद्री तीर्थचने ॥ ४६ ॥

विगलिंदियाण दोदो ।

चउरो पंचिंदि तिरियाणं ॥ ४६ ॥

च्यार च्यार लाख नारकी४
तथा ।

देवताने४ मनुषनेतो चउदलाख १४
होय ॥

चउरो चउरो नारय ।

सुराण मणुआण चउदस हवंति ॥

ए सर्वनो सरबालो मेलवी
एतो ।

चोरासी लाख जोनी थाय जोनी ३
बद नुपजवानुं ठाम ॥ ४७ ॥

संपिंदिआउ सव्वे ।

चुलसी लखाउ जोणीणं ॥ ४७ ॥

हवे सिद्धजगवाननेतो नथी
देह ।

नथी आयु नथी कर्म नथी प्राण
नथी योनी ॥

सिघ्राणं नठि देहो ।

नआउ कम्मं नपांण जोणीउ ॥

आद ठे अंत नथी ए जांगे
तेमनी ।

थीती तीर्थकरना आगममां कहीठे
॥ ४८ ॥

साइ अणंता तेसिं ।

ठिई जिणंदा गमे जणिया ॥ ४८ ॥

कालथी आद्य रहीतणणे मर
णे करी ।

जोनी ग्रहण करी बीहांमणी आ
संसारमां ॥

काले अणाइ निहणे ।

जोणी गहणंमि नीसणे इउं ॥

जम्या वली जमसे घणो काल
कोण ।

जीव कीया जिनवचन अण पांम
ता ॥ ४ए ॥

जमिया जमिहिंति चिरं । जीवा जिणवयण मलहंता ४ए

ते कारण माटे हवणां पां
मीने सुं ।

मनुषपणुं तेमां दुर्जन यथार्थ
श्रद्धा तत्त्वने वीषे ॥

ता संपई संपत्ते ।

मणुअत्ते दुद्धहेय समत्ते ॥

आचाररूप लक्ष्मी सहीत शां
तिसूरि उत्तम कहेढे ॥

करो हे नव्य जीवो उद्यम धर्मने
वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरि सिठे ।

करेह जो उद्धमं धम्मे ॥ ५० ॥

ए पुर्वे कह्यो ते जीवनो जे
वीच्यार ।

अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवंतने
जाणवाने हेते ॥

एसो जीव वियारो ।

संखेव रूईण जाणणा हेऊ ॥

संखेपमात्र वा अल्पमात्र
नुधर्यो ।

महागंजीर सुत्ररूप समुद्र थकी ॥ ५१ ॥

संखित्तो उधरिउ ।

रूद्धानु सुय समुद्धानु ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवाविचार सूत्र टबार्थ संपूर्णं ॥

॥ हवे श्री जिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीइं ठीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिष्यते ॥

प्राणधारीचेतन ? जमअचेतन ?
शुनफलदाइ कर्म ? ।

अशुनफलदाइकर्म ? कर्मआवेते ?
कर्म रोके ते ? प्राचीनकर्म अर्ताश
यपणे नाश करे ते ? ॥ [रणा ७ ॥

जीवा १ जीवा २ पुणं ३ ।

पावा ४ सव ५ संवरोय ६ निऊ

कर्मबांधेते? कर्मथीमुकावेते?
तीमज ।

नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बंधोढ मुस्कोयए तहा । नवतत्ता हुंति नायव्वा ॥ १ ॥

१ जीवना १ ४ चनुद २ अजीवना १ ४ ४ पापना ७ श्व्यासी होय
चनुद ३ पुन्यना ४ श्वेतालीस । ५ आश्रवना ४ श्वेतालीस ॥

चनुदस चनुदस बायालीसा । बासीय हुंति बायाला ॥

६ संवरना ५ ७ सत्तावन ७ बंधना ४ च्यार एमोक्षना एनव ए जे
७ नीर्जरातपना १ श्वार । ८ अनुक्रमे नवेना ३ ७ ६ थया ॥ २ ॥

सत्तावनं बारस । चनु नव जेआ कमेणेसिं ॥ २ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे च्यार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रकारे
बे प्रकारे त्रण प्रकारे । जीव कह्या ठे ॥

एगविह दुविह तिविहा । चनुविहा पंच ७ विहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते १ ए त्रण वेदवाला ३ च्यारगतीना ४ पां
क जेदे त्रस थावर २ ए बे जेदे । चइंद्रीना ५ ठकायना ६ ॥ ३ ॥

चेअण तस ईयरेहिं । वेअ गर्ई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना १ ४ जेदे ते एकंद्री सु संनीयो? असंनीयो? पंचेंद्री स
क्षम? ने वादर? । हीत बेरेंद्री? तेरेंद्री? चोरेंद्री? ॥

एगिंदिअ सुहुमि अरा । सन्निअर पणिंदिआय स बि

ए सात ७ अपर्याप्ता तथा अनुक्रमे चनुद जीवनां [ति चक्र ॥
७ पर्याप्ता मलाने । तेकांणां वा जेदे ॥ ४ ॥

अपकृता पकृता । कमेण चनुदस जिअ षाणा ॥ ४ ॥

हवे जीवनुं लक्षण कहेठे ज्ञान द चारीत्र बली तप तीमज ॥
शन नीश्वे ।

नाणंच १ दंसणं २ चव । चरितं ३ च तवो ४ तहा ॥

वीर्यं नुपयोग एठ सहीत माटे चेतन । ए जीवतुं लक्षण वा ० चेतना ५
वीरिअं ५ उवउंगोअ ६ । एअं जीवस्स लक्षणं ॥५॥

हवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार ? पर्याप्ती सासोसास ? जाखा ?
सरीर ? इंद्री ? । मन एवं ठ ॥ [मणे ६ ॥

आहार १ सरीर १ इंदिअ ३ । पक्कती आणपाण ४ चास ५
च्यार पांच पांच ठ कोने ते एकंद्रीने च्यार वीगलेंद्रीने पांच
कहेठे । असंनीने पांच संनीने ठ ॥ ६ ॥

चउ पंच पंच ठप्पय । इग विगला सन्नि सन्निणं ॥ ६ ॥
हवे दस प्राण कीया ते पांच सासोसास ? आयु ? ए दस प्रां
इंद्री ५ त्रण बल ३ मनबल व ण तेमां च्यार ४ ठ ६ सात ७ आ
चनबल कायबल । उठ ॥

पणिंदिअ ति बलूसा । सा उ दस पाण चउ ठ सग
एकंद्रीने ४ बेरंद्रीने ६ तेरंद्री असंनीयाने ७ संनीयाने ? ० [अठ ॥
ने ७ चोरंद्रीने ७ । नव दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग दु ति चउरिंदिणं । असन्नि सन्निण नव दसय ॥ ७ ॥
ए प्रथम जीवतत्व ? उत्तर जेद ? ४ थया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण
हवे अजीवतत्वना ? ४ जेद धर्मास्तीका जेद तीमज एक कालनो स
य अधर्मास्तीकाय आकासास्तीकाय । मयादीक ॥

धम्मा ३ धम्मा ३ गासा ३ । तिअ तिअ जेआ तहेव
ते त्रण कीया खंध ते आ [अघाय १ ॥
खो देश ते थोमो प्रदेश ते परमाणु ते एक प्रदेश निर्विजागनो
हथी थोमो नीर्विजाग ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥ ७ ॥
खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥ ७ ॥

धर्मास्तीकाय अर्धास्तीकाय
पुद्गलास्तीकाय ।

धम्मा धम्मा पुग्गल ।
चालताने साङ्ग देवानो स्वजा
व धर्मास्तीकायनो ।

चलण सहावो धम्मो ।
अवकाश आपवानो स्वजा
व आकासास्तीकायनो ।

अवगाहो आगासं ।
खंधं देशं प्रदेशं एत्रण
तथा ।

खंधा देस पएसा ।
हवे कालजेद समय आवली
बेघमी ।

समया वलि मुहुत्ता ।
कह्योठे पल्योपम काल साग
रोपम काल ।

नणितं पलिआ सागर ।
हवे पुद्गलनुं लक्षण कहेठे शब्द
अंधकार नद्योत रत्नादिकनो ।

सदं धयार उज्जोय ।
वर्णं कृष्णादी गंधं सुर्जिआदि
रस तीखादी फर्सं शीतादी ।
वन्नं गंधं रसं फास ।

आकासास्तीकाय काल ए पांच
होय अजीवद्रव्य ।

नह कालो पंच हुंति अजीवा ॥
थीर संठाण स्वजाव अधर्मास्ती
कायनो ॥ ए ॥

थीर संठाणो अहम्मोअ ॥ ए ॥
कोने पुद्गल जीव बंनेने हवे पुद्गल
च्यार जेदे ठे ते केहेठे ॥

पुग्गल जीवाण पुग्गला चउहा ॥
परमाणु सर्वथा नाहांनो नीश्वे जांण
वा ए च्यार जेद ॥ १० ॥

परमाणुं चेव नायव्वा ॥ १० ॥
रातने दिघस पन्नर अहोरत्री ते पक्ष
बे पक्षे मास बारमासे वर्ष ॥

दीहा पक्काय मास वरीसाय ॥
दस दस कोमाकोमी सागरे उत्तार
पीणी अवसरपीणी काल ॥ ११ ॥

उसप्पिणी सप्पिणी कालो १ १
प्रजा चंद्रकांतादीनी बांयमो ता
प सुर्यादीकनो ॥

पजा गया तवेइया ॥
ए पुद्गलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
॥ १२ ॥

पुग्गलाणं तु लक्षणं ॥ १२ ॥

हवे मुहुर्त्तमान एककोम समसठलाख । सित्योतेरहजार ॥
 एगाकोमी सतसठी लखा । सत्तहत्तरी सहस्साय ॥
 एटली आवलीकाले एक मुहु
 बसेने सोल अधिक १ ६७७७३ १ ६ । त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तंमि १३
 अथवा बीजी रीते मुहुर्त्तमान त्रण तीहुत्तरं ए समय सासो
 हजार सातसेने । सासे ३७७३ ॥

तित्रिसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च उस्सासा ॥
 एम एकमुहुर्त्तकाल कह्यो केणे । समस्त वा सधला केवलज्ञानीयोए १४
 एस मुहुत्तो नणिउ । सव्वेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥
 ए केहेवे करी अजीवतत्व ३ भेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

हवे पुन्यतत्वना नेद ४१साता १नुंच देवगती १ अनुपूर्वी १ पंचेंद्रीजा
 गोत्र १ मनुषगती १ अनुपूर्वी १ ए दुग । ति १ पांचसरिर ५ ॥

सा १ उच्चगोअ १ मणुदुग १ सुरदुग १ पंचिंदिजा १ पण
 पहेलां नदारीक वैक्रीय आहा प्रथम संघयण १ प्रथम [देहा ५ ॥
 रक ए त्रण सरिरनां ३नुपांग । संस्थान १ ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा ३ । आइम संघयण १ संघाणा १ १५ ।
 वर्णचोक शुच ४ अगुरुल्यु १ पराघात १ सासोसास १ आताप १
 हलवं नही नारे नही ते । न्योत १ ॥

वनचनका ४ गुरुलहु १ । परघा १ ऊसास १ आय १ वुज्जोअ १ ॥
 वृषन हंस गज जेवी चाल्य १ निर्माण देवतानुं १ मनुषनुं १ तीर्थचनुं १
 ते शरिरनो सुघाट १ त्रसनोदसको १ ० । आयु तीर्थकरनांम १ ६४ १ १ ६ ।
 मुचखग १ निमिण १ तस सुर १ नर १ तिरि १ आउ तिठय

हवे त्रस दसक नाम [दसः०। प्रत्येकः थीरः शुनः [रं१ ॥१६॥
त्रसः बादरः पर्याप्तः। वली शुनगः वली ॥

तस बायर पङ्कतं। पत्तेअ थिरं सुनं च सुनगं च ॥
सुस्वरः आदेयः जसः कीर्ती एवं। त्रस आदेनो दसको एम होय। १ ७।

सुसरा इङ्ग जसं। तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १ ७ ॥
एवं पुन्यतत्वना जेद बेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्व ॥ ३ ॥

हवे पापतत्वना भेद ७१ ज्ञानाव नवप्रकृति एबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
र्णिपांच ५ अंतराय पांच ५ एदसा नीचगोत्रः असातावेदनीः मिथ्यात्वः

नाणं तराय दसगं। नव बीए नी असाय मिच्छितं ॥
थावरनोदसकोः ० नरकगतीः कषाय पचीस १५ तिर्थचगतीः अनु
अनुपूर्विः आयुः ए त्रीक। पूर्विः ए दुग ॥ १ ७ ॥

थावर दस नरय तिगं। कसाय पणवीस तिरिय दुगं। १ ७।
हवे बीजाकर्मनी ए चक्षु ए दे कांन नाक रसनाने फर्सवमे करीने अघ
खे तेः चक्षु वीना देखे तेः। धीदर्शने देखे तेः केवलदर्शने देखे तेः वली

चकु दिधि अचरकु। सेसिदिअ उहि केवलोहिं च ॥
दर्शन ते इहां सामान्य अत्र ते च्यार गुणने रोके ते तेज च्यारजे
बोध। दे आवर्ण ॥ १ ७ ॥

दंसण मिह सामन्नं। तस्सा वरणं तयं चउहा ॥ १ ७ ॥
पांचजेदे नीद्रा सुखे जागेते नीद्राः। नीद्रा नीद्रा ते दुखे जागे ते ॥

सुह पम्बोहा निदा। निदा निदाय दुख पम्बोहा ॥
प्रचला प्रचला ते चालता उंघे ते थो
प्रचला ते जुनां बेठां उंघे ते ॥ मानी परें ॥ १ ७ ॥

पयला छि उव विठस्स। पयल पयलाउ चंकमउ ॥ १ ७ ॥

दीवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी थीण्दी नांमे नीद्रा तेनुं अर्धचक्री
करे नुंयमां रात्रे । वासुदेव तेथी अर्ध बलदेव समबल

दिण चिंति अढ करणी । थीण्दी अघचक्कि अघबला ॥

ए रीते तिर्थकरदेवे कह्युं ठे ठमीदार तुल्य दर्शनावर्णी कर्म ते
स्युं ते कहेठे । नी नव प्रकृति ॥ ११ ॥

एवं जिणेहिं न्णियं । वित्ति समं दंसणावरणं ॥ १२ ॥

हवे थावरनो दसको थावर ?

सूक्ष्म ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अथिर ? अशुज ? दुज्जग ? ॥

थावर सुहुम अपज्जं । साहारण अथिर असुज दुज्जगाणी
दुस्वर ? अनादेय ? अजस ? । ए थारनो दसको वीवर्यो जेमठे तीम ११

दुसर णाइक्का जसं । थावर दसगं विवज्जठं ॥ १२ ॥

हवे कषाय १५ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्ष संजलनी स्युं फ
नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक ? तिर्थच १
नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरस चउमास । पक्कग्ग निरय तिरिय नर

स्युं रोके समकित ? अनुव्र यथाख्यातचारीत्र ४ ए च्या [अमरा ॥
त १ सर्वविरती ३ । र गुणने रोके ॥ १३ ॥

सम्मा णु सव्वविरइ । अहस्काय चरित्त घायकरा ॥ १३ ॥

संजलनो जलनी ? प्रत्याख्यानीनो

रजनी ? अप्रत्याख्यानीनो प्रथवी रेखा सरीखो चार जेदे क्रोध
नी ? अनंतानुबंधिनो पर्वतनी । होय ॥

जल रेणु पुढवी पव्वय । राई सरिसो चउ विवहो कोहो ॥

तरणानी सली वा नेत्रनी बेल पथरना थांजानी नुपमा तुल्य ?
नी ? लाकमाना ? हामकाना ? । मान च्यार जेदे ॥ १४ ॥

तिण सलया कठ ठीअ । सेल ठंजो वमो माणो ॥ १४ ॥

हवे माया वांक वांसनी ढाल्य
ब्रषन्न मुत्रधारे पमेली ।

बोकमानुं सिंध? नीवम वांसना मु
ल समान? ॥

माया वलेहि गोमुत्ति । मिंठ सिंग घण वंसि मूल समा ॥

हवे लोच रंग हलदर? गाम्ना
नी मली? तेना ।

नगरनाकर्दमना कर्मजना रंग जेवो
ए सोल कषाय ॥ १५ ॥

लोहो हलिद्व खंजण । कदम किमि राग सारिढो ॥ १५ ॥

हवे जे कर्मना नुदय होय जी
वने ।

हासी? रति? अरति? शोग? जय?
दुगंठा? ॥

जस्सुदया होइ जिए । हास रइ अरई सोग जय कुञ्जा ॥

ते उइं नीर्मात्तथी थाय वा अ
थवा स्वजावे थाय अन्यथा ते ।

ते इहां हास्यादीक मोहनीय ॥ १६ ॥

स निमित्त मन्नहा वा । तंइह हासाई मोहणिअं ॥ १६ ॥

पुरुषनो स्त्रिनो ते बेनो पण ।

अन्जिलाष जे कर्मने वसे करिने होय
ते अनुक्रमे ॥

पुरिसि ढी तदुजयंपइ । अहिलासो ज च्चसा हवइ सोउ ॥

स्त्रि? पुरुष? नपुंसक? वेद
नो नुदय जाणवो ।

वीषय बकरीनी लींमीनो ताप तरणा
नो ताप नगरनो दाह ते समान ॥ १७ ॥

थी नर नपुं वे नुदउ । फुंफुम तण नगर दाह समो ॥ १७ ॥

एकंद्री? बेरंद्री? तेरंद्री?
चोरंद्री? ए जाती चोक ।

गर्दन्न नुंठ जेवी चाल? उपघात?
होय पापथी ॥ १८ ॥

इग बि ति चउ जाइउ । कुकगइ उवघाय हुंति पावस्स ॥

अमनोन्न वर्ण? गंध? रस?
फर्स? ए च्यार ।

नही पेहेलुं संघयणए तथा संस्थानए
बाकी दसे होय ॥ १८ ॥

अपसन्न वन्नचऊ । अ पढम संघयण संगणा ॥ १८ ॥

हवे संघयण कहेते संघयण ते
सुं हामकांनो समुह ।

संघयण मधि निचउ ।

तीमज रिषननाराच ३ ।

तह रिसहनारायं ।

कीलीकापठेवतु ६इहां । रिषनते पाटो कीलीका वा खीलीते वजनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह ।

बे बाजु मांहोमांही बंध ते
मर्कट बंध ।

उजठं मक्कम बंधो ।

हवे संस्थांन नांम समचोरस ?
निग्रोध ३ ।

समचउरंस ? निग्गोह १ ।

ए जीवना सरीरना ठ जेदे
आकार ।

जीवाण ठ संठाणा ।

नाजी नपरनो जाग सुलक्षण
ते बीजुं ।

नाहितवरि बीअं ।

माधु कोट हाथ पग ए अंग ।

सीर गीव पाणी पाए ।

वीपरीत वा नुलटु ते पांचमुं अंग ।

विवरीयं पंचमंगं ।

ते ठ प्रकारे वज्ररिषननाराच ? ॥

तंठठा वज्ररिसहनारायं ॥

नाराच ३ अर्धनाराच ४ ॥ १९ ॥

नारायं अर्धनारायं ॥ १९ ॥

रिसहो पटोअ कीलिआ वळं ॥

ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
रीरे होय तिरि नरने ॥ ३० ॥

नारायं इम मुरालंगे ॥ ३० ॥

सादी ३ वामण ४ कुज ५ हुंमक ६ ॥

साइ ३ वामणय ४ खुज ५ हुंमेअ ६ ॥

सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
जाणवुं ॥

सव्वठ सुलक्षणं पठमं ॥ ३१ ॥

तीजुं मुख पीठ पेट रदय तेने वर्जिने
बाकी जलां ॥

तइअं महो पिठि उअर उर वळं ॥

सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥ ३१ ॥

सुलक्षणं तं चउठं तु ॥ ३१ ॥

सर्वप्रकारे अशोजन होय ठवुं ॥

सव्वठ लक्षणं जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वी श्री जिनेंद्र प्रधान वीतराग प्रनुइं
धी कही । ॥ ३३ ॥

संघण विहा जणिआ । जिणंद वर वीयरगेहिं ॥३३॥
ए केहेवे करी पापतत्व ४ जेद ८१ कह्या ॥

इति पापतत्व ॥ ४ ॥

हवे आश्रव जेद ४१ इंद्रीए जोग३ पांच च्यार पांच त्रण अनु
कषाय४ अत्रतए । क्रमे जेद ॥

इंदिअ कसाय अव्वय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा ॥
पापकीरीया ३५पचीस । एम समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियाउ पणवीसं । इमा उताउ अणुकमसो ॥३४॥
हवे कीरीयानां नांम कायाइं अ पर नपर द्वेष करे ते ? पानुसीअ
कार्य करे ते कायकी ? खमग आ की स्वपरने परीताप नुपजावे ते
ये शस्त्रथी ते अहिगर्णका ? । परितापकी कीरीया ? ॥

काइअ ? अहिगरणिआ १ । पानुसिआ ३ पारितावणी ४
जीवहींसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वा [किरिया
पातकी ? आरंजकी ते घर हथी अधिक इच्छे वा मेलवे ते परिग्रकी ?
घरांणा रुषि आदे करे ते ? । कपटकरी उगे ते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाइवाया ५ रंनिअ ६ । परिग्गहिया ७ मायवत्तीय ८ । ३५ ।

मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपच्चखाण
ते खोटाने खरू खराने की ? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए
खोटु माने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी ? फर्ष प्रत्ययकी ते कांइ व
वीपरीत ते ? । स्तु माठा कामरागे फर्सें ते ॥

मिन्नादंसण वत्तीए । अपच्चखाणीय १ ० दिठी १ १ पुठीय १ २ ॥

पर वखाएँ राजी थाय ते सामंतोपनिअ
मातुर्चीतवे मनमां स्वपरने की? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
दुःखदाइ ते पातुर्चीयकी? ङिकी? पोताने हाथे दुष्ट कृत्य करे ते
आप रिद्धी अश्वदि देखी। स्वहङ्गीकी? ॥ ३६ ॥

पानुच्चिय? ३सामंतो। वणीअ? ४नेसठि? ५साहङ्गी? ६। ३६।
मंगावे कांड पर पासे ते आणव शुन्यचीत्ते लेवा मुकवादि करे ते अ
णीकी? वीदारवुं वा जागवुं फल एाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
आदे ते वीदारणकी?। वीरुद्ध करे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि? ७वियारणीया? ८। अणजोगा? ९अणवकंख? १०
त्रिकणे मनोज्ञथी रा [पञ्चइअ ॥
पोताना कार्य नुपरांत घटादि क गे राचीने करे ते पीज्जकी? द्वेषे को
रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे जावे खीजवुं ते दोषकी?
पयोगकी? घणा मली करे ते वा हवे गुणठाणे ? ३ मे केवलीने सु
करावाथी सर्व कर्म बंधाये ते स ध रीते चालतां पण काययोगथी
मुदाणकी?। लागे ते इरियावहीकी? ॥ ३७ ॥

अन्नापयोग? १समुदाणय? २। पिऊ? ३ दोस? ४ रियावहि
ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ न० ४१ [आ? ५॥ ३ ॥
इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५७ समति? ५ मुनीनो धर्म? ७ जावना? ९ चारीत्र? ५
गुप्ती? ३ परीसह? ३३। तेना जेद ॥

समई गुत्ति परीसहा। जइधम्मो जावणा चरित्ताणि॥
पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस दस बार। थया समती आदेना ॥ ३७ ॥
पण ती दुवीस दस बार। पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३७ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी? बोलवा मलमुत्र पठवणनी? सुमति
नी? गवेषणानी? लेवामुकवानी? । ते तेने वीषे जली मती ॥

इरिआ? ज्ञासे? सणा? दाणे? । उच्चारे? सामईसुअ ॥

मन गोपवबुं? वचन गोपवबुं? काया गोपववी? तीमज ए त्र
माठा कांमथी । ए गुप्ती ॥ ३ए ॥

मणगुत्ती? वयगुत्ती? । कायगुत्ती? तहेवय ॥ ३ए ॥

हवे परीसह? जुख सहे? तरस मांस सहे? वस्त्र जुने नुठे सहे? अ
सहे? सीत सहे? नुभ सहे? । सातासहे? स्त्रीनेरागे लेवायनही?

खुहा? पिवासा? सि? नएहं? । दंसा? चेला? दरई? उठिउं? ॥

चालवार्थी? समवीषम जग्योइं दुर्वाक्य सहे? मारपरीसह? मा
बेसवार्थी? सज्यापरीसह सहे? । गवानो परीस? ॥ ४० ॥

चरिआणिसीहिया? ० अक्रोस? एवह? ३जायणा? ४

अणपांमे? रोगआ[सिस्त्रा? २। देह वस्त्र मेले? बहु माने[॥४०॥
वे? मान प्रमुख फसें सहे? । लेवाय नही? सर्व प्रकारे सहे ॥

अलोचन? एरोग? इतणु मल? एसकार? एपरिसहा ॥

विद्याबुद्धी? अज्ञान? [फासा? १। ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये
उपसर्गे धर्मे अमग? श्रद्धाघंत। चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना? ० अन्नाण? १ सम्म इअ बावीस परिसहा ॥४२॥

हवे जतीधर्म दशजेदे[तं? १। नीलोचता? इच्छारोध? आश्रव त्या
ते क्षमा? सरलता? नमृता? गपणुं? जाणवुं ॥

खंति? अऊव? मद्व? ३। मुत्ती? ४ तव? संजमे? अ? ६ बोध? ६ वो ॥

सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदे जतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली। धर्म जाणवो ॥ ४३ ॥

सच्चं? सोयं? अकिंचणं? च। बंजं? १ ० जईधम्मो ॥४१॥

हवे जावना बार प्रथम संसारी
संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ
ने शरण नथी? ।

च्यारगती योनी ७४ लाषतेना दुषचिं
तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
जासे? कोइ कोइनु संबंधी नथी? ॥

पढम मणिच्च १ मसरणं १ । संसारो ३ एगया ६४ अन्नतं ५ ॥

शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवे ते तीमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव? कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं ६ आसव ७ संवरो अ ७ । तह निज्जरा ए नवमी ॥ ४३ ॥

ठ द्रव्ये पुरित लोक स्वरूप चीं
तन? समकीत जावना? ।

दुर्लज धर्म साधक अरिहंत क
थीत ए जावना? ॥

लोगसहावो १ ७ बोही १ १ । दुल्लहा धम्मस्स साहगा अ

ए आदी जावनानु प्रत्येके
चीं तवन करी ।

जाववी जीवे यथार्थ [रिहा १ १ ॥
नुद्यमे करीने ॥ ४४ ॥

एयानु जावणानु ।

जावे अवा पयत्तेणं ॥ ४४ ॥

हवे चारीत्रपांच समजावे सर्व सावद्य ठेदोपस्थापन होय बीजु चारि
त्यागरूप सामायकचारीत्र? इहां प्रथम त्र ते वनीदिक्षा देवारूप? ॥

सामा ३ अठ पढमं १ ।

ठेनुवठावणं जवे बीअं १ ॥

परीहारवीशुधी तप विशेष
चारीत्र नवजणे होय? ।

सुक्ष्म संपराय तीम दसमे गुणठा
णे? वली ॥ ४५ ॥

परिहारविसुधीयं ३ ।

सुहुमं तह संपरायं च ४ ॥ ४५ ॥

तीवारपठे यथाख्यात चारीत्र? ।

वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये ॥

ततो अहखायं ५ ।

खायं सव्वंमी जीवलोगंमि ॥

जे आदरी पाली जला हीतका
रक ।

पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥

जं चरिणण सुविहिआ ।

वच्चंति अयरामरंठाणं ॥ ४६ ॥

ए रीते संवरतत्व ठवुं ॥ ६ ॥ जेद ५७

इइ संवरतत्व ॥ ६ ॥

हवे नीर्जरा जेद ? शनही असन वा अनीग्रहे वा ? धनिमादि संजारे
आहार ? अणोदरी एककवलादीनि ? व्रतिसंखेप ? रसवीगेनुं तजवुं ? ॥

अणसण ? मुणोइरिया ? । वित्तिसंखेवणं ? रसच्चाउठ ॥

लोचादीके करीने ? अंगोपांग सं
कोचवे करी ? ।

ए ठ बाझतापना जेद होय
लोक प्रसीद्ध ते बाझ ॥ ४७ ॥

कायकिलेसो ? संलीणयाय ६ । बक्षोतवो होई ॥ ४७ ॥

पाप लागु ते गुरु पासे कही प्रायठि
त ले ? गुणी वनेरानो वीनय करे ? ।

आचार्यादीकनी सेवादीक तीम
ज पांचजेदे ? जणवादी सझाय ?

पायठित्तं ? विणउ ? । वेयावच्चं ? तहेव सज्जाउठ ॥

पदस्थादी च्यार जेदे धर्म शुक्कध्या
न करे ? कानसग्ग पिण करे ? ।

ए ठ जेदे अभ्यंतर तप होय अं
तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥

जाणं ? उरसग्गोविअ ६ । अप्रितरउ तवो होइ ॥ ४८ ॥

जे दुषण लागे ते दंज रहीत
गुरु आगे केहेवुं ॥ १ ॥ पमिकम
णु करवुं वा पाप दुषण न ल
गावुं ॥ ३ ॥

उजयते आलोयण पमिकमण एवे
करि गुरु आगे मिथ्या दुक्रत देवो
॥ ३ ॥ अकल्प जात पांणीनो त्याग
करवो ॥ ४ ॥ कानसग्ग करवो काय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण ? पमिकमणो ? । जय ? विवेग ४ मुसग्गो ? ॥

गुरुदत्त वीगयत्यागथी जाव ठमासी तप
नुं करवुं ॥ ६ ॥ कांडक व्रत पर्जायनुं यथा
योग ठेदवुं ॥ ७ ॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं ठे

परांचीत जे गच्छबाहीर लीं
गबाहीर यावत् योग काल
क्षेत्र बाहीर सिद्धसेनदिवा

द्वं ॥७॥ सर्वं व्रत पर्यायतुं वेदुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥१०॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥११॥ ॥ ४९ ॥

तवद्वेयऽमूलऽअणवध्यायण पारंश्चिय चेव १० ॥४९॥
सेवनादी नक्तिः रदयप्रेमः । नृपजावतुं वा बोलतुं ? अर्वाबादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपवतुं ? ॥

जती १ बहुमाणोऽवन्न । जणंणं जासणं मवन्न वायस्स ४ ॥
तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीहार वा त्यागः । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायण परिहाणो ५ । विणुण संखेवण एसो ॥५०॥
आचार्यनी पंचाचार पाले ते ? उठ अठमादी तपसी ? नवदिक्षी
नृपाध्याय सुत्र जणावनारनी ? त शीष्य ? रोगी ? साधु तेमनी ? ॥

आयरिय १ उवज्झाय १ । तव ३ स्सिसेहे ४ गिलाण ५ साहु
समानधर्मी ? चतुर्वीधसंघ ? एक साधुनो एम वैयावच होय [सु ६ ॥
परीवार ? घणा मुनीनो परीवार ? तेमनी दस प्रकारे ॥ ५१ ॥

समणुन्न १ संघ १ कुलाण १ ० । वेयावच्चं हवई दसहा ५ १
ध्यानजे एकाग्रता चारजेदे नीश्चे । आर्त्त ? रूद्र २ तीमज धर्मध्यान ३ वली
क्षाणं चउव्विहं खलु । अत्तं १ रूढं १ तहेव धम्मं च ३ ॥

शुक्लध्यान ४ वली ते च्यार च्यार जेदे नीश्चे जाणवां एटले च्या
पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १ ६ जेदे ठे ॥५१॥

सुकं ४ पुण पत्तेयं । चउव्विहं चेव नायव्वं ॥५२॥
बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना जेद ४ बंधते कर्म
ए प्रकारे नीर्जरातत्व ॥७॥ जेद ? १ नुं बांधतुं च्यार जेदे ते कहेठे ॥

बारसविहं तवो निज्जराय । बंधोय चउवि गप्पोय ॥

प्रकृतीबंध१थीतीबंध१अनुजागबंध१। प्रदेशबंध१एनेदेकरी जांणवा२३

पयइ१ठीई१अणुजाग३। पएस४जेएहिं नायव्वा॥५३॥

प्रकृती ते स्वजाव कह्यो जे
म सुंठ तीखी लीं ब कटुक ।

थीती ते कालमान अथवा
काल हरण समयादि नेदें ॥

पयई सहाव वुत्ता ।

छिइ कालोवहारणं ॥

अनुजाग ते रसबंध जांणवो
एक द्वि गुणादि ।

प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच
य वा मेलवबुं ॥५४॥

अणुजागो रसो नेउ ।

पएसो दल संचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुल८ नुत्तर १ ५८ इहां
ज्ञानावर्णिं? दर्शनावर्णिं? ।

वेदनी? मोहनी? आयु? नाम?
गोत्र? कर्म ॥

इह नाण१दंसणा१वरण ।

वेअ३मोहा४ऊ५नाम६गो

आयु४ नाम? ०३ गो [याणि७॥

अंतरायकर्म? ए मुल आठ वली
नुत्तर ज्ञा० ५६० एवे० ३ मो० ३८

त्र३ अंतरायकर्मनी५ एवं नुत्तर
नेदे आवेनी १ ५८ ॥ ५५ ॥

विग्धं८च पण नव दुअ

चउ तिसय दु पण जेया॥५५॥

हवे मुलकर्मनीस्थीती [अठ्ठीसां
ज्ञानावर्णिं? दर्शनावर्णिंकर्म? ।

वेदनीकर्म? नीश्वे वली अंतराय
कर्म? ॥

नाणे१ दंसणा१ वरणे ।

वेयणीए३ चेव अंतराएअ४॥

ए च्यारे घातीकर्मनी त्रीस
कोमा कोम ।

सागरोपमनी थीती नुत्तरुष्टी ठे
॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी ।

अयराणं छिइ उक्कोसा ॥ ५६ ॥

सितेर कोमा कोम सागरो
पनी थीती ।

मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोमनी
नाम गोत्रनी ठे ॥

सित्तरी कोमा कोमी ।

मोहणीए१ वीस नाम१गोएसु३॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती ।

आयुकर्मनी ठे ए रीते स्थीतीबंध नुत्
कृष्टो कह्यो ॥ ५७ ॥

तितीसं अयराइं ।

आउठ छिई बंध मुकोसा ॥५७॥

हवे बार मुहुर्त्त वा चोवीस
घमीनो झघन्य वा थोमो ।

वेदनी कर्मनो आठ मुहुर्त्तनो नाम
कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना ।

वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो झघन्य थी
ती बंध अंतर मुहुर्त्तनो ठे ।

ए रीते घाती अघातीनी बंध स्थि
तीनुं प्रमाण कह्युं ॥ ५८ ॥

सेसा एंतमुहुत्तं ।

एयं बंधठिई माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

हवे मोक्षतत्व नव जेदे कहेठे
ठता पदनी परूपणा ? ।

जीवद्रव्यनुं प्रमाण ? वली क्षेत्रनुं
मान ? फरसना ? ॥

संतं पय परूपणाया ? ।

दव्व पमाणं९च खित्त ३ फुसणा

कालमान ? सिद्धनो अंतर ? रहे
वानो जाग ? ।

जावमान ? थोमा घणानुं [य४॥
मान ? नीश्वे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोय५अंतरं६जागो७ ।

जावे८अप्पाबहु९चेवा॥५९॥

ठतापणे ठे नीर्मल मोक्षपद
ते जगतमां ।

वर्ततुं ठे आकास फुलवत् नथी अ
ठुं ॥

संतं सुघ पयत्ता ।

विशंतं ख कुसुमं व न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेहतणी ।

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कहीइं ठे ॥ ६० ॥

मुक्कति पयं तस्सउ ।

परूपणा मग्गणाईहिं ॥६०॥

गति च्यार४ इंद्री पांच५ काय जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्या
ठ६ । र४ ज्ञान आठ७ ॥

गइ१ इंदिअ७ काए३ । जोए४वेए५कसाय६नाणेसु७॥
संजम सात७ दर्शन च्यार४ लेस्या जव्य बेश सम्यक्त ठ६ संनि बेश
ठ६ । आहारि बेश ए मार्गणा कही॥६१॥

संजम७दंसंणएलेसा१० । जव११सम्मै१२सन्नि१३आहा
हवे केटली मार्गणाए सिद्धि मनुष्य जव्यत्व१संनि१ [रे१४॥६१॥
गति१ पंचेंद्रीजाति१ त्रसकाय१ । यथाख्यात चारीत्र१ ॥

नरगइ१ पणिंदि७तस३ । जव४सन्नि५अहस्काय६ ॥
क्षायक सम्यक्ते मोक्ष पांमे? केवलदर्शन? केवलज्ञान? ए दशो
अणहारी मार्गणा? । मोक्ष पांमे नही बाकी मार्गणाए
मोक्ष द्वार? ॥ ६२ ॥

खइयसम्मत्ते७ मुखो ए केवल दंसंणएनाणे १०न सेसे
हवे द्रव्यप्रमाणमां [हार७ । जीवद्रव्य होय अनंत[सु॥६२॥
सिद्धजगवान् तेमना । संख्याये द्वार२ ॥

दव्वपमाणे सिद्धाणं । जीवदव्वाणि हुंति एंताणि ॥
चनुदराजलोकना असंख्यात जाग एकमां एक सिद्ध ठे वा सर्व
मा । सिद्ध ठे द्वार३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिद्धे । जागे एक्कोय सव्वेसिं ॥६३॥
सिद्धनी स्पर्शना अधीकीठे द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंतठे स
हवे कालद्वार कहेठे । र्व आश्री अनादिअनंतठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पमुच्च साइठणंतो ॥
तीहांथी पमुवाना अजावथी । सिद्धोने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥
पदिवाया जावाठ । सिद्धाणं अंतरं नठि ॥६४॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे ।

जागे सिद्ध ठे द्वार ७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सर्व जीयाण मणंते ।

जागे तेतेसिं दंसणं नाणं ॥

क्षायकजावे ठे परिणामीकजावे ।

वली होय जीवत्वपणुं द्वार ८
हवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खड्गजावे परिणामिएय ।

पुण होइ जीवत्तं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिहा ? सामान्य के
वली ? तिर्थ थाप्या पठे सिद्धा ते ?
तिर्थ थाप्या विना सिद्धा ते ? ।

घरवासे सिद्धा ते ? तापसादीक
लींगे ते ? जिनलींगे ? स्त्री ? नर
पुरुष ? क्रतनपुंसक ? ॥

जिण ? अजिण ? तिढा ?

गिहि ? अन्न ? सलिंग ? थी ? नर ? ए

[तिढं ? ।

प्रतीबोधे सिद्धा ते ? [नपुंसा ? ॥

बाझ प्रत्यय देखीने सिद्धा ते ?
पोतानी मेले सिद्धा ते ? ।

एक समे एक सिद्धा ते ? एक स
मय अनेक सिद्धा ते ? ॥ ६६ ॥

पत्तेय ? सयंबुद्धा ? २ ।

बुद्धबोहि ? क ? षणिकाय ? ५ ॥ ६६ ॥

हवे अल्पा बहुत्व द्वार ९
थोमा नपुंसक सिद्ध थया ।

स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंससिद्धा ।

थी नर सिद्धा कमेण संखगुणा ॥

एम मोक्षतत्व नवद्वारे एक हुंते ।

एम नवेतत्व लेषमात्र कल्या ॥ ६७ ॥

इय मुक्ततत्त मेयं ।

नवतत्ता लेसत्त नणिया ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थ प्रत्ये । जे जीव जाणे तेहने होय सम्यक्त दर्शन गुण

जीवाइ नव पयठे ।

जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्तं ॥

अथवा नुपयोगपणे सर्द
हेतो तेहने होय ।

नवतत्व प्रत्ये अजाणताने पण
सम्यक्त ॥ ६८ ॥

जावेण सदहंतो ।

अयाणमाणेवि सम्मत्तं ॥ ६८ ॥

सयलाइं श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ॥

सव्वाइं जिणेसर जासिआइं । वयणाइं न अन्नहा हुंति ॥

एहवीबुद्धि जे जीवना मनमां । सम्यक्त निश्चल ते जीवने जाणवुं ॥६॥

इअबुद्धि जस्स मणे । सम्मतं निच्चलं तस्स ॥६॥

हहे सम्यक्तनो महीमा कहेढे फरस्युं होय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये ॥

अंतरमुहुत्तं काल भात्र पण ।

अंतोमुहुत्तं मित्तंपि । फासियं हुक्क जेहिं सम्मतं ॥

ते जीवने अर्द्ध पुद्गल मांहे फरवुं होय नीश्वे संसारमां पण

काल प्रमाण ।

उपरांत नही ॥ ७० ॥

तेसिं अवद्ध पुग्गल । परियटो चेव संसारो ॥७०॥

हवे पुद्गल परावर्त्त ७ प्रकारे कहे जावथी? च्यार जेद बे प्रकारे

ढे द्रव्यथी? खेत्रथी? कालथी? ।

बादर सुक्ष्म ४ ए ७ ॥

दव्वे १ स्कित्ते ७ काले ३ । जावे ४ चउह दुह बायरो सुहु

होय अनंती नुत्तारपिणि अव परीमाण पुद्गल परावर्त्त [मो ४ ॥

सरपिणी ।

एकनो कालमांन ॥ ७१ ॥

होइ अणंतु स्सप्पिणि । परिमाणो पुग्गलपरटो ॥७१॥

नुदारीकादीक सातेनीवर्गणा । एकजीव मुके फरसिने सर्वप्रमाणु प्रत्ये

उरलाइ सत्तगेणं । एग जिउ मुअइ फुसिअ सव्व

जेटले काले ते थुल द्रव्य पुद्गल द्रव्यथी सुक्ष्म सात अने [अणु ॥

परावर्त्त काल थाय ।

री वा बीजी वर्गणा ॥ ७२ ॥

जित्तिअकालि स थूलो । दव्वे सुहुमो सग न्नयरा ॥७२॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश नुत्स समय अणुजाग बंधनां सर्व स्यां

रपिणिना सर्व ।

नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध णणेय ॥

तेम तेम अनुक्रमे मरणे क
रीने ।

फरस्या ते क्षेत्रादी थुल सुक्ष्म प
ल्योपम थाय ॥ ७३ ॥

तह तह कम मरणेणं ।

पुष्ठा खित्ताइ थुलि यरा ॥७३॥

उत्तरपिणी अनंतिइं मली ।

एक पुद्गल परावर्त्त काल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता ।

पुग्गलपरियट्ठं मुणेयव्वो ॥

तेवां अनंतां पुद्गलपरावर्त्त गतका
ले कस्यां तेवो अनंतोकाल गयो ।

तेथी आवतो काल अनंत गुणां
पुद्गल परावर्त्त काल ठे ॥ ७४ ॥

तेणंता तीअद्वा ।

अणागयद्वा अणंतगुणा ॥७४॥

हवे ठ द्रव्य दश द्वारे कहेठे प
रीणांमी ? जीव ? मुर्ती ? ।

स प्रदेशी ? एक ? क्षेत्र ? सक्रीय
पणुं ? ।

परिणामि ? जीव ? मुत्तं ? ।

सपएसा ४ एग ५ खित्त ६ किरि

नीत्य ? कारण ? कर्त्ता ? ।

सर्वगत इति वीच्यार अ [आय ७ ॥
मीलपणे अप्रवेशपणे रह्याठे ॥७५॥

णिच्चंकारणाएकत्ता ? ० ।

सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७ ५

ए प्रकारे मोक्षतत्व नवमुं ए
उत्तर नेद ए ॥

ए प्रकारे नवतत्व प्रकरण समाप्त
थयुं उत्तर नेद सर्व २ ७ ६ ॥

इति मोक्षतत्व ॥ ए ॥

इति नवतत्व समाप्तं ॥ २ ॥

हवे चोवीस पाठे करी मंमकप्रकरण वा वीच्यार षट्त्रींसीका प्रारंज ॥

अथ चउवीस मंमक ॥

नमस्कार करीने कृषजादिक
चोवीस तिर्थकर प्रत्ये ।

तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो वीचा
र तेनो लेषमात्र तेनुं देखामवुं ते ॥

नमिउं चउवीस जिणे ।

तस्मुत्त वियार लेस देसणउ ॥

२४ मंमक पदे करीने तेज नीश्वे ।

स्तवीस सुणजो हे नव्य जीवो ॥१॥

दंमग पएहिं ते च्चिअ ।

थोसामि सुणेह जोजव्वा ॥१॥

हवे मंमकसंख्या कहेठे सातनर
कनुं? असुर देवादीक दसनां? ७।

नेरइआ असुराई ।

गर्जज तीर्थेच पंचेंद्री? मनुष? ए बेनां ।

प्रथवीकायादी पांचनां५ बेरेंद्री
आदी त्रणनां३ नीश्रे वा समुच्चे ॥
पुठवाई बैदियादउ चेव ॥

व्यंतर देव सोल? ज्योतिषि देव पां
च? वैमानीक देव बे? ए त्रणनां ॥ १ ॥

गप्रय तिरिय मणुस्सा । विंतर जोइसिय वेमाणी ॥ १ ॥

संखेपमात्र सरलपणे आ प्र
कण कहीसु ।

अथ द्वारसंग्रह सरीर५ सरीरमाप३
हामबंधनी रचना ते संघयण६ ॥

संखित्तय रीउ इमा । सरीर? मोगाहणाय१ संघयणा३ ॥

संज्ञास्थानं ते ४।० आकृती६
कषाय४ ।

लेस्या६ इंद्री५ बे जेदे समुद्धा
त७ ॥ ३ ॥

सन्ना४संगण५कसाय६ ।

लेस७ इंदिय८ दुए समुग्घा

द्रष्टी३दर्शन४ज्ञान५एज्ञान अ जोग? पुनपयोग? एकसमे[या? ०।३।
धीकारे अज्ञान पण३ ग्रह्यांठि । नपजवुं? एकसमे मरवुं? थीतीतेआयु३

दिठि? दंसण? १ना जोगु? ४वउगो? ५ववाय? ६चवण? ७

पर्जाप्ती ते शक्ती ६के[णे? ३॥ संज्ञा३ गती ते जवांतरे गम[ठिई? ८॥
टली दीशीनी आहार ले? । न? आगती जवांतरथी आववुं? वेद३।४।

पजाति किमाहारे । सन्नि गइ आगई वेए ॥ ४ ॥

ए द्वार चोवीसनी गाथा बे मंमक मंमक प्रत्ये द्वार १४ केहेवां ॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ १ ॥

द्वार? च्यार सरीर गर्जज तीर्थेच
वानुकायने होय ।

मनुषने पांचे बाकी ११ मंमके
त्रण सरीर द्वार ? ॥

चउ गप्रतिरिय वाऊसु । मणुआणं पंच सेस ति सरीरा

द्वार१ थावर च्यारने अघन्य आंगुलने असंख्यातमे [द्वार१ ॥

नृकृष्ट ए बे अवगाहना ।

जागे होय सरीरनी ॥६॥

थावर चणगे दुहठ ।

अंगुल असंख जाग तणू ॥७॥

बाकी वीस मंढके झघन्य
वा सर्वथी लघु सरीर ।

स्वजावीक अंगुलनो असंख्यातमो
अंस वा जाग ।

सव्वेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो ॥

हवे नृकृष्टथीतो पांचसे ध
नुष सरीर नुवे ।

नारकीने हवे सांत हाथनुं
देवतानां तेर मंढके ॥ ६ ॥

उक्कोस पणसय धणू ।

नेरइया सत्तहठ सुरा ॥६॥

गर्जज तीर्यचने एक हजार जो
जननुं मच्छादिकनुं ।

वनस्पतीने झाझेरुं जोजन एक
हजारनुं होय ॥

गप्प तिरि सहस्स जोअण । वणस्सई अहिय जोअण स

मनुषने तेरंद्री कानखजुरादि
क ए बेने त्रण गानुनुं ।

बेरंद्रीने सरीर जोजन [हस्सं ॥
बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥

नर तेइदि ति गाऊ ।

बेदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंद्रीने सरीर नमरादिकनुं । देहनंचत्वपणे सुत्रे कहुंठे

जोयण मेगं चउरिंदि ।

देह मुच्चत्तणेण सुए जणियं ॥

वैक्रीयदेहनं वली उत्तरवैक्री
य आथ्री ।

अंगुलनो संख्यातमो जाग प्रारंज
तां ॥ ७ ॥

वेजव्विय देहं पुण ।

अंगुल संखंस पारंजे ॥ ७ ॥

देवताने मनुषने अथीक ला
ख जोजन वैक्रीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैक्रीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लखं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं ॥

बमणुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कहुंठे वैक्रीय सरीरनुं मानं नृकृष्टु ए

दुगुणं तु नारयाणं ।

जणियं वेजव्विय सरिरं ॥ ८ ॥

वैक्रीयनी थीती अंतरमुहु
र्त्त नारकीने रहे ।

मुहुर्त्त च्यार तीर्थच मनुषने वीषे
रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये ।

मुहुत्त चत्तारी तीरीय मणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पन्नर
वा अर्धमास रहे ।

उत्तुष्ट उत्तरवैक्रीय रहेवानो काल
मांन ॥१०॥ द्वार ३

देवेषु अर्धमासो ।

उक्कोस वेणव्वणा कालो ॥१०॥

द्वार३ थावर५ देवता१३ ना
रकी१ ए नुगणिस मंमक ।

संघयण वीना ठे वीगलेंद्री [द्वार ९
ने ठेवतु संघयण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइआ ।

अस्संघयणाय विगल ठेवठा ॥

संघयण ठये गजर्ज । मनुषने तीर्थचने वीषे जांणवां ॥११॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्रय ।

नर तिरिएसु मुणेअव्वं ॥११॥

द्वार४ सर्व चोवीसे मंमके च्यार
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४

द्वार५ देवता१३ने सर्व [द्वार३
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सव्वेसिं चउ दह वा सणा

सव्वेसुराय चउरंसा० ॥

मनुषने१ तीर्थचने१ [द्वार ४।
ठये संस्थानं ठें ।

हुंमक संस्थानं विगलेंद्रीने३ नारकी
ने१ ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा ।

हुंमा विगलिंदि नेरइआ ॥१२॥

नांना प्रकारे१ धज ते पता
का१ सुइज्जो समुह१ ।

परपोटो१ वनस्पति वायु अग्नी अ
पकायने ॥

नाणाविह धय सुई ।

बुब्बुय वण वाउ तेउ अपकाया ॥

पृथवीकायने अर्द्धमसूर
तथा चंद्रमाने ।

आकारे संस्थानं कहुंठे ॥१३॥ द्वार ५

पुढवि मसूरचंदा ।

कारा संठाणउ जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार६ सर्व चोवीसे मंमके ज्या द्वार७ लेस्या ठये गर्जज [द्वार ५
रे कषाय ठे। द्वार ६ तिर्यच? मनुषने? वीषे ठे ॥

सव्वेवि चउ कसाया लेस उगं गप्प तिरिय मणुएसु ॥
पेहेली३ नारकी? [द्वार ६ वीगलेंद्रीने३ वैमानीकने? ठेहेली३ ए
तेनुकाय? वानुकाय? । सात मंमके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेऊ वाऊ । विगला वेमाणिय ति लेसा ॥ १४ ॥
ज्योतषीने एक तेजुलेस्याज ठे । बाकी मंमक सर्व चनुदेने होय
च्यार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेउ लेसा० । सेसा सव्वेवि हुंति चऊ लेसा
द्वार७ सर्व मंमके इंद्रीद्वारतो द्वार८ मनुषने वीषे साते [द्वार ७
सुगम ठे । द्वार ७ समुद्घात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इंदिय दारं सुगमं द्वार७ । मणुआणं सत्त समुग्घाया १५
वेदना? कषाक? मरण? समु वैक्रीय? तेजस? आहारक? स
द्घात । मुद्घात ॥

वेयणं? कसाय? मरणे? वेउव्विय४तेयएय५आहारे६॥
केवली? समुद्घात । सात ए समुद्घात होय संनीने ॥ १६ ॥

केवलिय७ समुग्घाए । सत्त इमे हुंति सन्नीणं ॥ १६ ॥
एकंद्रीने सामान्ये केवली तेजस? आहारक? ए त्रण समुद्
समुद्घात? । घात वीना च्यार ठे ॥

एगिंदियाण केवलि । तेया हारग विणाउ चत्तारि ॥
ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंद्रीने तथा अ्संनीने तेज नी
च्यार वर्जीने त्रण समुद्घातठे । श्वे ने संनीने पुर्वे कहाठे ॥ १७ ॥

ते वेउव्विय वज्जा । विगला सन्नीण ते चेव ॥ १७ ॥

पांच ठे गर्जज तिर्यच देवताने वी नारकी वायुने वीषे च्यार ठे त्र
षे केवली १ आहारक १ एबे वर्जिने । ए बाकी मंमके ठे ॥ द्वार ए

पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाऊसु चउर तिय सेसे ॥

द्वार १ ० विगलेंद्रीने बे द्रष्टीठे एक मिथ्याद्रष्टी ठे बाकी [द्वार ए
थावरने । मंमके त्रण द्रष्टी ठे ॥ १ ॥ द्वार १ ०

विगले दु दीघी थावर । मिह्वती सेस तिय दिघी ॥ १ ॥

द्वार १ १ थावर पांच पबेरंद्री १ तेरं चोरंद्री १ ने वीषे ते बे च [द्वार १ ०
द्री १ एसातने वीषे अचक्षुदर्शनठे । क्षु अचक्षु आगमे कह्युठे ॥

थावर बि तिसु अचक्षु । चउरिंदिसू तहुगं सूए जणियां ॥

मनुषने १ चक्षु अचक्षु अवधी बाकी पंनर मंमकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए च्यार दर्शन ठे । ए त्रण कहां ठे ॥ १ ॥ द्वार १ १

मणुआ चऊ दंसणिणो । सेसेसु तिगं तिगं जणिअं । १ ॥

द्वार १ २ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये देवता १ ३ मां तिर्यच १ मां नरकी [द्वार १ १
के त्रण त्रण । १ मां होय थावर ५ पांचमां अज्ञान बे ठे ॥

अंनाण नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अन्नाण दुगं ॥

ज्ञान अज्ञान बे बे विगलेंद्री मनुषमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण ३ मां ठे । ठे ॥ १ ० ॥ द्वार १ २

नाणा न्नाण दु विगले । मणुए पणनाण ति अंनाणा । १ ० ॥

द्वार १ ३ अग्नीआर जोग देव तिर्यच १ ने वीषे तेरं ठे ५ [द्वार १ २
ता १ ३ ने नारकी १ ने ठे । त्रर योग मनुष १ ने वीषे ठे ॥

इकारस सुर निरए । तिरिएसु तेर पन्नर मणुएसु ॥

विगलेंद्री ३ ने च्यार ठे पांच वा जोग त्रण शेष थावरने ४ होय
युकाय १ मां ठे । ॥ १ १ ॥ द्वार १ ३

विगले चउ पण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥ १ १ ॥

हवे जोगनांनाम सत्य? असत्य? मुषा ए च्यार मनने ४व[द्वार १३
मीश्र ते? सत्यामुषा? असत्या? । चनने वैक्रिय? आहारक? ॥

सच्चे अर मीस असच्च । मोस मण वय वेठवि आहारे॥

नुदारीक? ए त्रण मोश्र? सहीत ए कह्या ते जोग ? ५ नुपदिश्या
कार्मण? एसात जोग कायना । समयमां वा आग्यममां ॥११॥

उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआं समए॥११॥

द्वार १ ४ हवे नुपयोग ? १ त्रण च्यार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
अज्ञान ज्ञान पांच । ए नुपयोग नाम ॥

ति अन्नाण नाण पण । चउ दंसण बार जिअ लखणु

ए बार जे नुपयोग । कह्या त्रण लोक दर्शी पर[वजंगा॥
मात्मा तेमने ॥ १३ ॥

इअ बारस उवजंगा ० । जणिआ तिलुक दंसीहिं ॥१३॥

हवे ते मंफके कहेठे नुपयो बार होय नव नुपयोग नारकी? ति
ग मनुष? ने वीषे । र्थेच? देवता? ३मां ॥

उवजंगा मणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु॥

वीगलेंद्री बेमां १ पांच ठ नुप चोरंद्री? मां थावर ५पांचमां त्रण
योग ठे । नुपयोग ॥ १४ ॥ द्वार १ ४

विगल दुगे पण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं॥१४॥

द्वार १ ५संख्याता असंख्या गर्जज तिर्येच? मां वीगलेंद्री[द्वार १ ४
ता जीव एक समयमां । ३मां नारकी? मां देवता? ३मां नुपजे ॥

संख मसंखा समए । गप्रय तिरि विगल नारय सुराय॥

मनुष? मां तो नीश्रे संख्याता वनस्पती? मां अनंता बाकी थावर ४
ज एक समयमां नुपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥

मणुआ नियमा संखा । वण एंता थावर असंखा॥१५॥

असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम नुत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तीम चवन द्वारे पण ॥ द्वार १६

असन्नि नर असंखा । जह उववाउ तहेव चवणेवि द्वार १६

[द्वार १५ हजार नुतरुष्ट प्रथवीकायादी४
द्वार १ उबावीस सात त्रण दस वर्ष । चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥

त्रण दीवस अग्नी १ नुं हवे त्रण नर १ नुं तिर्यच १ नुं वली देवता
पल्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥

ति दिण गिग ति पल्लाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर

विंतर १ नुं पल्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥
तीपी १ नुं तो आगल कहेठे । वर्ष लाष अधीक पल्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पल्लं जोइस । वरिस लस्का हिअं पलिअं ॥ १७ ॥

हवे असुरकुमार १ ० ने अधिक देसेणणा बे पल्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां १ ॥

असुराण अहिय अयरं । देसूण दु पल्लयं नवनिकाए ॥

बारवर्ष नगणपचास दीवसनुं । ठमासनुं नुतरुष्टु विगलेंद्री ३ ने
आयु ॥ १८ ॥

बारसवासु णपण दिण । ठम्मास उक्किठ विगलाऊ ॥ १८ ॥

हवे झयन्य प्रथवीकाय आ अंतरमुहुत्तं झयन्य आनुपानी
ये दस १ ० पदोने । स्थिती ठे ॥

पुढवाई दस पयाणं । अंतमुहुत्तं जहन्न आउ ठिई ॥

दसहजार वर्षनी स्थितिवाला । नवनपती १ ० नादकी १ वींतर १ ठे १ ए

दस सहस वरिस ठिईआ । नवणाहिव निरय वंतरया १ ए

वैमानीक देवताने ? ज्योतीषी
देवताने ?

पल्योपम एक ने तेनो आठमो जा
ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार १ ७

वेमाणिअ जोइसिआ । पद्ध तय ँस आजआ हुंति ॥

द्वार १ ७ देवता ? ३ मनुष ? तिर्य
च ? नारकी ? ए सोलने वीषे ।

ठइं पर्जाप्ती होय वली पां [द्वार १ ७
च ५ थावरमां च्यार पर्जाप्तीठे ॥ ३ ० ॥

सूर नर तिरि निरएसु । ७ पङ्कती थावरे चउगं ॥ ३ ० ॥

विगलेंद्री ३ ने पांच पजाप्ती
ठे । द्वार १ ७

द्वार १ ७ ठइं दीसानो आहार होय
सर्व मंमके पण ॥

विगले पंच पङ्कती । ७ द्विसि आहार होइ सव्वेसिं ॥

पांच सुक्ष्म थावर [द्वार १ ७
पदे नजना जाणवी । द्वार १ ७

द्वार १ ७ अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥ ३ १ ॥

पणगाइ पए नयणा । अह सन्नि तियं नणिस्सामि ॥ ३ १ ॥

च्यारे नीकायना दे [द्वार १ ७
वता १ ३ ने वीषे तीर्यच १ ने वीषे ।

नारकी ? ने वीषे दीर्घकालकी वा
त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविह सुर तिरिएसु । निरएसुय दीहकालगी सणा ॥

विगलेंद्री ३ ने हेतुपदेसकी
वा वर्त्तमानकालनी ठे ।

संज्ञाइं करी रहीत थावर ५ सर्व वा
पांचे ठे ॥ ३ २ ॥

विगले हेउवएस । सन्ना रहिआ थिरा सव्वे ॥ ३ १ ॥

मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल
नी संज्ञा ठे ।

द्रष्टीवादोपदेसिकी सम्यक्त स
हीते कोइने पण ॥ द्वार १ ७

मणुआण दीहकालिअ ।

दिठ्ठिवाउवएसिआ केवि ॥

द्वार १ ? पर्जाप्ता पंचेंद्री तिर्यच ने
मनुष निश्चे ।

च्यार नेदे देवतामां [द्वार १ ७
जाय ॥ ३ ३ ॥

पङ्क पणातिरि मणुय च्चिय । चउ विह देवेसु गणंति ॥ ३ ३ ॥

संख्याता आयुवाला पर्याप्ता पंचेंद्री । तिर्यच मनुषमां तीमज पर्जाप्ता
संखान्त पङ्क्त पणिंदि । तिरिय नरेसु तहेव पङ्क्ते ॥

प्रथवीकाय अपकाय प्रत्ये ए पांच मंमकमां नीश्वे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आवबुं ठे ॥ ३४ ॥

नू दग् पत्तेयवणे । एएसु च्चिय सुरागमणं ॥३४॥

पर्याप्तासंख्याताआयुना गर्जज । तिर्यच मनुष एबे नरकसातेमां जाय
पङ्क्त संख गप्रय । तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकल्या ए उपजे नथी बाकी बावीस मंम
ज बे मंमकने वीषे । कमां नुपजबुं ॥ ३५ ॥

निर नवढा एएसु । नुप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथवीकाय अपकाय वनस्पतीकाय । तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आज वणस्सइ । मश्वे नारय विवङ्किआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस मंमकना आ पोत पोताना कर्मना प्रमाणना प्रजावे
वी नुपजे । ॥ ३६ ॥

सव्वे नववङ्कति । निअनिय कम्माणु माणेणं ॥३६॥

प्रथवीकायादी थावरए वीगल ३ प्रथवीकाय अपकाय वनस्पतीकाय
तिरी? नर? ए दस पदमां । ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु । पुढवी आज वणस्सइ जंति ॥

प्रथवीकायादी दसपद थकी तेनकाय वानुकायमां नुत्पात वा
निकल्या । नुपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय । तेज वाजसु नववाज ॥ ३७ ॥

तेनकाय वानुकायमांथी प्रथवीकाय प्रमुखमां होय पद नवमां
जबुं । मनुष वर्जी ॥

तेज वाज गमणं ० । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे ॥

प्रथवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंद्री थाय वीगलेंद्रीमांथी नि
मांथी निकल्का । कली ते दसमां जाय ॥ ३७ ॥

पुढवाई ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जंति ॥३७॥

जवुं आवुं गर्जज जे । तिर्यंचने चोवीसे मंमके जीवस्थानकने वीषे ॥
गमणा गमणं गप्पय । तिरिआणं सयल जीव ठाणेषु ॥

समस्त चोवीसे मंमके जाय तेनकाय वानुकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बावी न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार २१
स मंमकमांथी निकल्या ।

सव्वड जंति मणुआ । तेऊ वाऊसु नोजंति ॥३९॥द्वार२१
द्वार २२ अंतरद्वीपनां जुगलीयां । तेमने गमन होय अगीयार मंमके ॥
अंतरदीवा जुअला । तेसिं गर्इउ हवंति इक्कारा ॥

दस जुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी ठे
रमां ए अगोयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक्क बणे । आगइउ मणुअ तिरिएसु ॥४०॥

हवे असंती तीर्यंचनी गती ते बावीस मंमकमां ठे ज्योतिषि वैमां
जवुं । नीक ए बे बीना ।

असन्नि तिरिए गर्इउ । बावीसा जोइस विमाण विणा ॥

आगती थावर पांचमां तथा । वीगलेंद्री पंचेंद्रितिर्यंच मनुष ए दस
मां ठे ॥ ४१ ॥

आगइउ थावर पंच ॥ विगल ३ पंचिंद्रितिरिय १ नरा १ ४ १ ॥

ठमुठीम मनुष । दस थानके जाय पांच थावर वीगलेंद्री त्रण ॥

समुच्छिम मणुआणं । दह गर्इउ पंच ५ थावरा विगला ३ ॥

पंचेंद्रीतीर्थच मनुष ए दस मं
मकमां ।

आगती तेनुकाय वानुकाय वीना
आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरिय १ नरा १ । आगइउ तेउ वानु विणा ॥ ४३ ॥

द्वार २३ वेद त्रण तिर्थच १
मनुष १ मां होय ।

स्त्री पुरुष ए बे वेद च्यारे [द्वार २२
नेदे देवता १ ३ मध्ये होय ॥

वेअ तिअतिरिनरेसु ।

इठी पुरिसोय चउविह सुरेसु ॥

पांचपथावर त्रणे ३ वीगलेंद्री
नारकी १ मां ।

नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥
द्वार २३

थिर विगल नारएसु । नपुंस वेउ हवई एगो । ४३ । द्वार २३

द्वार २४ अल्पाबहुत पर्जास
मनुष तेथी बादर अग्निकाय ।

तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती
तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पङ्कमणु बायरग्गी । वेमाणिअ नवण निरय विंतरिआ ॥

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरेंद्री ते
थी पंचेंद्रीतीर्थच ।

तेथी बेरेंद्री तेथी तेरेंद्री तेथी प्रथ
वीकाय तेथी अपकाय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पणतिरिआ । बेइंदि तेइंदि नू आऊ ॥ ४४ ॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प
तीकाय नीश्वे ।

अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

वाऊ वणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेण मेहुंति ॥

सर्वपण ए जाव ।

हे जिनेश्वर में अनंतीवार पांम्या ठे ॥ ४५ ॥

सव्वेवि इमे जावा ।

जिणा मए एंतसो पत्ता ॥ ४५ ॥

हे जिन आजवमां तुमारी
त्रिक्रण शुद्ध नक्कीवंतने ।

नरकादी मंमकपद भ्रमण थकी नीवृ
त मन हेवो ॥

संपइ तुम्ह नत्तस्स । दंमगपय नमण जग्ग हिययस्स ॥

ते मंम त्रण मन वचन कायमंम सीघ्रकाले मुजने आपो मोक्षपद
एथी वीरम्ये सुखे पांमे हेवुं ते । ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहुं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्त जिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान् धवलचं
स आचार्यने । द्रना शीष्य ॥

सिरि जिणहंस मुणिसर । रज्जे सिरि धवलचंद सीसेण॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रचुने विनती आत्म
ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विन्नति अप्पहिआ॥४७॥

ए प्रकारे श्री वीच्यारठत्रीसीका वा चौवीस मंमक समाप्तः ॥ ३ ॥

इतिश्री चउविस मंमक समाप्तौ ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स
र्वज्ञ प्रत्ये ।

जगत् पुज्य जगत् गुरु श्री माहा
वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वन्नुं ।

जयपूज्ज जयगुरू माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता
पदार्थ ठे ते ।

कहुबुं सुत्रथकी पोताने परने हेतुइं
॥ १ ॥

जंबूद्वीव पयठे ।

वुठं सुत्ता स पर हेउं ॥ १ ॥

खांमूआं ? जोजन ? क्षेत्र वा वर्ष । पर्वत ? कूट ? वा शीखर तीर्थ ? श्रेण्यो ?

खंमा ? जोयण ? वासा ? । पव्वय ? कूमाय ? तिठ ? सेठी ? उ ?

वीजयो ? द्रह ? नदीयो ? ए दस
पदे वा द्वारे ।

समुदाइं थाय संघयणी नांमे प्र
करण ॥ २ ॥

विजय ? दह ? हा ? सलिलान ? १० । पिंमेसिं होइ संघयणी ॥ २ ॥

द्वार १ नेनु १०० सो १ ०० खांमवा
एटले १ १० संख्याइं ठे खमवां ।

ननुअ सयं खंमाणं ।

अथवा एकसोने नेनुइं गुणो
५२६--६ । ११० गुणो ।

अहवा ननुअसय गुणं ।

अथ एक खांमूवानुं १ नरतक्षे
त्र ५२६जोजन ढकला ।

अह विग खंमे नरहे ।

आठ ७खांमूआं महाहीम
वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते ।

बत्रीस ३२ खांमुवां वली नै
षथ पर्वतनां ।

बत्तिसं पुण निसद्धे ।

चोसठ ६४ खांमूवां महा
वीदेह क्षेत्रनां ।

चउसठिठ विदेहे ।

द्वार २जोजन एकनुं परीमा
ए एहवां ।

जोयण परिमाणाइं ।

लाखजोजननी परीधीना
आंकने ।

लखस्सय परिहीए ।

नरतक्षेत्रना ५२६जोजन ढकला प्र
माणे जागाकार करीइं एकलाखने ॥

नरह पमाणेण जाईए लखे ॥

नरतक्षेत्रना प्रमाण साथे तो होय
एकलाख ॥ ३ ॥

नरह पमाणं हवई लखं ॥ ३ ॥

बेश खांमुआनो हीमवंत पर्वत ने
हेमवंत क्षेत्र च्यारनुं ४ ॥

दो हिमवंतेअ हेमवई चउरो ॥

सोल १ ढखांमवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥ ४ ॥

सोलस खंमाइं हरिवासे ॥ ४ ॥

ए मेलवतां त्रेंसठ ६३ थयां बीजे
पासे ण त्रेंसठ ६३ थाय ॥

मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥

ए त्रण रासि जेलवीइं तो एकसो नेनु
११० थाय ॥ ५ ॥ द्वार १

ति रासि पिंमेइ ननुअसयां ॥ ५ ॥ द्वार १

समचोरस इहां खांमूवां करवां
ते करवानी रीती ॥

समचउरंसाइं ईठ खंमाइं ॥

ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
कर्ये होय ते गणीतपद थाय ॥ ६ ॥

त प्पाय गुणेणय हुंतेव ॥ ६ ॥

जंबुनं वीषंन एकलाखनं तेने तद्गुणा ते आंकनं वर्गमुल काढीइ तो
करी तेने दसगुणा कर्ये आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय ॥

विक्रंन वग्ग दहगुण । करणी वटस्स परिरत्त होइ ॥

पठे ते जंबुद्वीपनं वीखंन ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विक्रंन पाय गुणित । परिरत्त तस्स गणियययं ॥ ७ ॥

पराधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलक सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीस हिया ॥

कोस वा गान त्रण ने अट्टा धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस । द्विआंगलने अधीक ३ १ ६ २ २ ७ यो ०

३ गा ० १ २ ७ थ ० १ ३ ॥ आ ० ० ० ॥ ७ ॥

कोस तिगं अठवीसं । धणु सय तेरंगुल च हियं ॥ ७ ॥

हवे क्षेत्रफलनो आंक क नेनुकोम ने उपनलाख सोने हजारे
हेठे सातसें ७ ० ० कोम ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साइ ॥

चोराणुं ७४ वली हजार । मोढसो १ ५ ० वली समग्र साधीक ॥ ७ ॥

चऊणउयं च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥ ७ ॥

एक १ गान पन्नरसें १ ५ ० ० । धनुष तीमज धनुष पन्नर १ ५ सहीत ॥

गानअमेगं पन्नरस । धणुसया तह धणूणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आंगुल जंबुद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥ १ ० ॥

७ ७ ० ५ ६ ७ ४ १ ५ ० । १ गा ० १ ५ १ ५ थ ० ६ आ ० ० । द्वार २

सठिं च अंगुलाइ । जंबुद्वीवस्स गणियपयं ॥ १ ० ॥ द्वार २

द्वार३ हवे जंबुद्वीपमां जरत द्वार४ हवे पर्वतसंख्या वैताढ्य च्यार४
आद्ये सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटला ने चोत्रीस३४ लांबा ॥

जरहाई सत्त वासा । वियह् चन४ चनरतिस३४ वट्टि यरे ॥

[द्वार३ बे चीत्र? वीचीत्र? बे जमग? स
सोल१६ तो वखारा पर्वत ठे । मग? ॥ ११ ॥

सोलस१६ वकार गिरि । दो चित्त१ विचित्त१ दो जमगा९
बसें १०० कंचनगीरी । चार४ गजदंता पर्वत तीम [१२१
सुमेरुपर्वत? ॥

दोसय२०० कणय गिरीणं । चन४ गयदंताय तह सुमेरुय?
ठ६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकेनुणा सीतर बसेंने थाय ३६ए
त ते सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

ठ व्वासहरा पिंमे । एगुण सत्तरि सयादुन्नि ॥ १३ ॥ द्वार४
द्वार५ हवे सीखरसंख्या सो च्यार च्यार सीखर होय प्रत्येके ॥
ल वखारा पर्वतने वीषे ।

सोलस वकारेसु । चन चन कुमाय हुंति पत्तेयं ॥
सोमनस गंधमादन ए बे सात सात कुट ठे ने आठ आठ रूपी
गजदंता नुपर । महाहिमवंत ए बे नुपर ॥ १३ ॥

सोमणस गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥ १३ ॥
चोत्रीस वैताढ्य पर्वतने वियुत्प्रजगजदंतो नैषध नीलवंतने
वीषे । वीषे ॥

चनतीस वियह्सेसु । विद्युप्पह निसह् निलवंतेसु ॥
तीमज मालवंतगजदंतो मेरू नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे
पर्वत एटला नुपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाई पत्तेयं ॥ १४ ॥

हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने
वीषे प्रत्येके अगीयार कुट ।

इंम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट ठे
तेने ॥

हिम सिहरिसु इकारस । इय इगसठी गिरिसु कुमाणं ॥

एकठा मेलवतां सर्वसंख्या थाय । चारसेंने समसठ ४ ६ ७ कुटथाया १५ ।

एगत्ते सव्वधणं । सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

च्यार सात आठ नव । अगीयार १ १ कुटे करीने गुणवा पुर्वे प
र्वत ६ १ कह्याते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउसत्त ७ अठणनवगेण । गारस कुमेहिं गुणह जह संखं ॥

एकसठ पर्वतनो मेल सोल बे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
बे बे णुणणच्यालीस । सहीत च्यारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस १ ६ दु ७ दु ७ गुण दुवेय ७ सगसठ सयचउरो ॥ १६ ॥

चोत्रीस वीजयने [यालं ३ ९] रूपनकुट चोत्रीस ३ ४ ठे आठ
वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुणपर आठ जंबु वृक्षे ठे ॥

चउतीसं विजएसु । उसुकुमा अठ मेरु जंबूमि ॥

आठणकुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ नूमी
पे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ ॥ द्वार ५

अठ्य देवकुराइं । हरीकुम हरिस्सहे सठी ॥ १७ ॥ द्वार ५

द्वार ६ हवे तीर्थ केहेठे माग तीर्थ बत्रीसवीजयमां ऐरव्रतमां जर
ध वरदांम प्रजास ए नांमे । तमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिठ विजएसु ३ ७ ऐरवय १ जरहे १

एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बेइंअधीक एकसो १ ० १ तीर्थ जां
गुण करता । एवां ॥ १७ ॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिं गुणिया । दुरुत्तर सयंतु तिठ्ठाणं ॥ १७ ॥

द्वार ७ श्रेण्यो कहेठे वीद्याधरनी श्रेण्यो एकेकनी बे बे [द्वार ६
अनीयोगीक देवनी ते पण । वैताढ्य वैताढ्य प्रते ठे ॥

विजाहर अजिनगीय । सेठीनु दुन्नि दुन्नि वेअहे ॥

ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस ३६ सो १०० सेठीनु ते १३६
थई ॥१९॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । उतीस सयंतु सेठीणो १९॥ द्वार ७

द्वार ८ विजयो कहेठे चक्र वीजय ३२ आदीपदे जरत ऐरव्रत इहां
वर्ती जे क्षेत्रने वीषे झीती होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८
राज करे ते ।

चक्री जेयव्वाइं । विजयाइं इठ हुंति चउतीसा ॥ द्वार ८

द्वार ९ हवे द्रहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने वीषे दस द्रह ए बे मली
टा द्रह ठ ठे पद्मादि । सोल द्रह ठे ॥२०॥ द्वार ९

मह दह ठ प्पउमाई । कुरुसु दसगंति सोलसगं ॥२०॥

द्वार १० हवे नदीयो संख्या रक्तवती १ ए चार नदीयो [द्वार ९
गंगा १ सिंधु १ रक्ता १ । प्रत्येके प्रत्येके ॥

गंगा सिंधु रक्ता । रक्तवई चउ नइठ पत्तेयं ॥

चउद हजारने परीवारे ठे ते समय मलेठे वा जायठे समुद्र
५६००० । मांही ॥२१॥

चउदसहिं सहस्सेहिं । समगं वच्चंति जलहिमिं ॥२१॥

एमज अभ्यंतर नदीयो चार वळी प्रत्येके अठवीस हजार स
हीमवंतादीकनी । हित एटले ११२००० ॥

एवं अप्रंतरिया । चउरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥

वली पण हरिविष क्षेत्र र हजार जाय चारे नदीयो २२४०००
म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥२२॥

पुणरावे उप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चउ सलिला ॥२२॥

देवकुरू उत्तरकुरू क्षेत्रमांही हजार नदीयो तीमज वीजय
ठ नदीयो नो परिवार चोरासी। सोलने वीषे ॥

कुरूमज्जे चक्रासी। सहस्सा तहय विजय सोलसेसु॥
बत्रीस नदीयोने। चनुदहजार प्रत्येके नदीयो नो परीवारा १३।

बत्तीसाण नईणं। चनुदस सहस्साइं पत्तेयं ॥७३॥
ते चनुदहजारथी गुणवी एटले अमत्रीस नदीयो विजय मांहेली ॥
चारलाख अमतालीस हजार
नदीयो।

चनुदस सहस्स गुणिया। अमतीस नइठ विजय मज्जिह्वा
ए अमत्रीस नदीयो ५३२००० तीमज सीतानदामां एमज
थी सीतोदामां जले बे। ५३२००० मीले ॥७४॥

सींज्याए निवमंति। तहय सीयाइ एमेव ॥७४॥
सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीत ॥
पीण प्रत्येके।

सीया सींज्या दिय। बत्तीस सहस्स पंचलकेहिं ॥
ए सर्व मली चनुद लाख ने। षप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥७५॥

सब्बे चनुदस लरका। षप्पन्न सहस्स मेलविया ॥७५॥
ठ जोजन सहीत एक गानु गंगानो सिंधूनो वीस्तार सुजमां
एटले सवा ठ जोजन ६। बे ॥

ठ जोयण स कोसे। गंगा सिंधूण विडरो मूले ॥
तेथी दस गुणो वीस्तार बेह इंम बे बे गुणो बीजी नदीयो नो
मे बे ६१॥ जोजन। वीस्तार ॥७६॥ द्वार १०

दसगुणिं पवतेण। इय दु दु गुणणेण सेसाणं ॥७६॥

जोजन एकसो नुंचपणे ।

सोनामय सीखरी लघु हीम [द्वार १०
वंत ए बे ॥

जोयण सय मुच्चिद्धा । कणयमया सिहरि चुल्लहिमवंता ॥
रूपीपर्वत महाहिमवंत पर्व बसें जोजन नुंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । हीमवंत सोनानो ॥१७॥

रूपि महाहिमवंता । दुसु उच्चा रूप कणय मया ॥१७॥
चारसें जोजनना । नुंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सएण । उच्चिद्धो निसढ नीलवंतोय ॥
नैषध तपाव्या सुवर्णमय ठे । लीलारत्नवर्णो नीलवंत पर्वतठे ॥१८॥

निसढो तवणिवमठ । वेरुलिठ नीलवंतोय ॥१८॥
सर्वे पण शास्वता पर्वत । काल क्षेत्र वा अढीद्विपमाना मेरू वीना ॥

सठ्वेवि पठ्वयरा । समयखीत्तंमि मंदर विहुणा ॥
प्रथवीतलमां नुंमा । नुंचपणाना चोथा जागमय ठे ॥१९॥

धरणीतले मुवगाढा । उस्सेय चउठ जायंमि ॥१९॥
प्रथम खांमवांदीक गाथायें । दस द्वारे करी जंबूद्वीपनी ॥

खंमाई गाहाहिं । दसहिं दारेहिं जंबूद्विवस्स ॥
संग्रहणी समाप्त थइ । आ संग्रहणीनी श्रीयाक्यनी मह
त्रीका प्रतीबोधीत श्री हरीचद्रसू
रिजीये रचना करी ॥२०॥

संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिचद्र सूरिहिं ॥२०॥
ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इति श्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग ।

सर्व अरिहंत प्रते चैत्यवंदन आद्ये
जला वीचार प्रते ॥

वंदित्तु वंदणिके ।

सव्वे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥

घणी वृत्ती घणी जाण्य घणी चुरणी । सिद्धांत सुत्रने अनुसारे कहीस्य ?
बहु विती जास चुन्नी । सुआणु सारेण वुत्तामि ॥१॥

अथ द्वार दस त्रीकनुं ? अजीगम वेदीस्या रेहेवानु ? त्रण अवग्रह
वा पेसवानी वीधी पांचनु ? । नु ? त्रण प्रकारे वांदवानु ? ॥

दह तिग ? अहिगम पणगं ? दुदिसि ? तिहुग्रह ? तिहाउ ?
पंचांग नमवानु ? नमस्कारनु ? । अक्षर ? सोलसेने सुम [वंदणया ॥
तालीसनु ? ६४७ वर्ण ? ॥३॥

पणिवायदनमुक्कारा ? । वन्ना सोलसय सीयाला ॥१॥

एकसो एकासी वली पद सताणु संपदा वा बीसांमानु ? पांचप
नु ? ७ ? पद ? । मंनु ? ॥

इगसीइ पयंतु पयाण सगनउई ? ७ संपयाउ पणदंमा ? १

बार अधिकारनु ? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनु ? चार निक्षे
जोग्यनुं ? । पे जिननु ? ॥३॥

बार अहिगार ? ७ चउ वंद सरणिऊ ? ४ चउहिंङ्गिणा ? ५

च्यार थोथोनुं ? [णिऊ ? ३ । बार हेतु वा कारणनु ? सोल [॥३॥
नीमीत आठनु ? । आगारनुं ? ॥

चउरोथुई ? ६ निमित्त बार हेऊय ? ७ सोल आगारा ? ७ ॥

नगणीस दोष काउ [७ ? ७ । कानुसगना प्रमाणनु ? स्तवननु
स्सगना तेनु ? । वली ? चैत्यवंदन सातनु ? ॥४॥

गुण बीस दोस उसग्ग ? ७ । माण ? थुत्तंच ? ७ सगवेला ? ३

दस आसातना वा अवज्ञा त सधला चैत्यवंदनादीक [॥४॥
जवानुं ? । स्थानके ॥

दस आसायण चाउं१४। सव्वे चिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥
ए चोवीस द्वारे करीने । बेहजारने होय चुउत्तरा॥उत्तर द्वारगाथा४
चउवीस दुवारोहिं । दुसहस्सा हुति चउ सयरा ॥५॥

द्वार ? त्रण निसीही ? त्रण प्रदक्षणा ? । त्रण नीश्रे प्रणाम ? ॥

तिन्नि निसीहि ? तिन्निउपयाहिणा१। तिन्नि चेवय पणमा ?
त्रीवीध्य पूजा ? तीमज । अवस्था त्रण प्रकारे जाववी नीश्रे ? । ६।

तिविहा पूआय४ तहा । अवउ तिअ जावणं चेव५ ॥६॥
त्रण दिसि जोवानी वीरती वा पगजूमी पमार्जन वली त्रणवार ? ॥
नीम ? ।

तिदिसि निररक्षण विरई३। पयजूमि पमऊणंचतिखुत्तो१॥
वरण वा अक्षरादी आलंबन त्रीवीध वली प्रणिध्यान ? एम त्री
त्रण ? मुद्रा त्रीक ? वली । क दस ॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०

वन्नाइ तियं०मुद्दा तियंच५। तिविहंच पणिहाणं १० ॥७॥
प्रथम त्रीक ? घरनो ? देहराना ? व्यापार वा ते समंदी काम तज
द्रव्य जिनपूजानो जे ? । बु ते निसीही त्रीक ? ॥

घरजिणहर जिणपूआ । वावार चाउं निसीहि तिगं ॥
कीहां ते थानक देहराने मुज त्रीजी चैत्यवंदन जावपुजा करवाने
द्वारे यज घर ते गजारे । अवसरे ॥७॥

अग्गदारे मध्ने । तइया चिइ वंदणा समए ॥७॥
बीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
वे ते अर्थ अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥

अंजलिबध्दो अद्वोणऊय । पंचंगउय तिपणामा ॥

सघले अथवा त्रणवार ।

मस्तकादी नमानवे प्रणाम त्रीक
बीजुश ॥९॥

सव्वढ वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअं ॥९॥

हवे पुजा त्रीकइ अंगनी आगल जल चंदन फुल हारादी अक्षतादी
मुकवानी जावनी ए नेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥

अंग गग जाव नेया । पुप्फाहार थुइहिं पूय तिगं ॥

ते पंच प्रकारी अष्ट ।

प्रकारी सर्व प्रकारी अथवा पुजात्री
कइ ॥१०॥

पंचो वयारा अठो ।

वयार सव्वो वयारा वा ॥१०॥

अवस्था त्रीकइ जाववी अव
स्था त्रीक ते ।

पींम्यस्थ पदस्थ रूपरहीतथ ॥

जाविऊ अवढ तिअं ।

पिंढढ पयढ रूव रहियतं ॥

ते केइ षडमस्थ केवलीत्व
पणानी ।

सिद्धपणानी नीश्रे अवस्था त्रीकनो
अर्थ ते ॥११॥

ठमढ केवलीतं ।

सिद्धतं चेव तस्स ङो ॥११॥

नवण करवाने थांनके केवलज्ञान न
थाय तीहांसुधी षडमस्थ अवस्था ।

अष्ट प्रातीहार सहीत थांनके
केवली अवस्था ॥

न्हवणच्चगेहिं ठमढ वढ । पमिहारगेहिं केवलिअं ॥

पद्मासने वा कानुसगे रहा
थानके ।

जिननी जाववी सिद्ध अवस्था त्री
कइ ॥१२॥

पलिअंकुस्स गेहिय ।

जिणम्स जाविऊ सिद्धतं ॥१२॥

दिसित्रीकइ नर्थ वा नुंचुं अ
थो वा नीचुं त्रीतुं वा बांकुं ए ।

त्रण दीसा जणी जोवु तजवु ठांमवु
अथवा ॥

उद्धा हो तिरिआणं ।

तिदिसाण निरक्कणं चइऊह वा ॥

पाठल जमणुं माबुं ए त्रण दी
सी जोबु तजे ।

एक श्री जिनेश्वरनां मुख सनमुख
थापे द्रष्टी बे द्वार ५ ॥१३॥

पञ्चिम दाहिण वामाण । जिणमुह न्नञ्च दिठ्ठिजुत्त ॥१३॥

वरण त्रीक ६ जे सूत्र बोले
तेना अक्षरमां चीत राखें ।

बीजु जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
आलंबन वली पनीमानु ॥६

वन्नतिअ वन्नडा ।

लंबण मालंबणंतु पप्पिमाई ॥

हवे मुद्रात्रीक ७ जोग जिन मुक्ता
शुक्ती ।

ए मुद्रा जेदे करी मुद्रात्रीक ते की
म ॥१४॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती ।

मुद्दा जेएण मुद्द तियं ॥१४॥

माहो मांदी एक एकने अंत
रे आंगलीयो राखे ।

कमलना मोमानी परे बे हाथे
करिने ॥

अन्नन्नंतरी अंगुली ।

कोसागारेहिं दोहिं हठेहिं ॥

पेट नपरे बे हाथनी कुंणीओ थापी
ने ।

तेहने प्रथम जोगमुद्रा एहबुं
कहीइं ॥१५॥

पिटोवरि कुप्पर संठिएहिं ।

तह जोगमुद्दति ॥१५॥

हवे जिनमुद्रा कहेबे चार
आंगल ।

आगल पग पोहोला तेथी कांड ओ
ठी पाठलनी पांनियो ॥

चत्तारि अंगुलाइं ।

पुरन ऊणाइं जञ्च पञ्चिमत्त ॥

पग राखी ते रीते कानुसग्ग करे ते ।

ए ते वली होय जिनमुद्रा ॥१६॥

पायाणं उस्सग्गो ।

एसा पुण होइ जिणमुद्दा ॥१६॥

हवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेबे
मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते ।

जीहां बरोबर बे पण गर्जित कर्या
हाथ ॥

मुत्तासुत्ती मुद्दा ।

जञ्च समा दोवि गप्पिया हत्ता ॥

ते वजी जाल स्थजने वीषे।

अनामे कोइ आचार्य नलगादवा
कहेठे ॥१७॥

ते पुण निलामदेसे।

लग्गा अन्ने अलग्गति ॥१७॥

हवे जोगमुद्रा पांच अंग
नमाववां ते खमासमण।

सक्रस्तव वा नमुत्थुणं आये स्तुतीइं
होय जोगमुद्रा ॥

पंचंगो पणिवाठ।

थयपाठो होइ जोगमुद्राए ॥

वंदण ते अरिहंतचेइआणं
आये ते जिनमुद्राए।

प्रणीध्यांन त्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्रा
इं कहे ॥१७॥

वंदण जिणमुद्राए।

पणिहाण मुत्ता सुत्तीए ॥१७॥

हवे प्रणीध्यांन त्रीक जावंती
ये चैत्यवंदन।

जावंत केवी साहु ए मुनी वंदण ज
यवीयराय प्रार्थना सरुप अथवा ॥

पणिहाण तिगं चेइय।

मुणि वंदण पढणा सरुव्वं वा ॥

मन वचन काय ए जोग
त्रण एकाग्र ते।

बाकी त्रीकोनो अर्थतो प्रगट ठे इती
॥१७॥

मण वय काएगत्तं।

सेस तिअठोअ पयमुत्ति ॥१७॥

हवे अजीगम द्वारश सचीत व
स्तुनु तजवु वा मुकवु?।

अचित वस्तुनु अणतजवु? मन
एकाग्र करवु? ॥

सचित्त दव्व मुप्पण?।

मचित्त मणुक्खणं? मणेगत्तं? ॥

एक सामी वा वस्त्र अखंमनु
उत्तरासण करवु?।

बेहाथ जोमी मस्तक नमाववु जिन
दिठेथी? ॥१७॥

इग सामि उत्तरासंग?।

अंजली सिरसिजिणदिठे? ॥१७॥

इंम पंच वीध अजीगम वा स
नमुख जवुं।

अथवा मुके राजा होयतो राजनां
चीन्ह ते।

इअ पंचविहा जिगमो।

अहवा मुच्चंति रायचिन्हाइं ॥

खमग ? उत्र ? पगनो पगर
खा ? आदी ।

मुगट ? चांमर ? ए पांचे मुके द्वार ३
॥ २ ॥

खग्गं उतं वाणह ।

मनुमं चमरेअ पंचमए ॥ २ ॥

हवे दिसि द्वार ३ वांदे जि
नेस्वरने जमणी ।

दिसि रहीने पुरुष ने मानी दिसि रहीने
स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसि छिआ पुरिस वामदिसि नारि
हवे अवग्रह द्वार ४ नवहाथ नुत्कृष्ट नव नुपर साठ मांही म
झघन्य साठ हाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ २ ॥

नवकर जहन्न सधि कर । जिहु मञ्जु ग्गहो सेसो ॥ २ ॥
हवे नमस्कार द्वार ५ एक चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं
नवकार वा नमवे झघन्य । च्यार थोय जुगल ॥

नमुकारेण जहन्ना । चिइवंदण मञ्जु दंम थुइ जुयला ॥
पांचवार नमुत्थुणारुप मंमके स्तवन जयवीयराइं करी नुत्कृष्ट
थुइ आठे करी । चैत्य वंदन ॥ २ ॥

पणदंम थुइ चउक्कग्ग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा ॥ २ ॥
अन्य वा बीजा आचार्य नमुत्थुणे करीने झघन्य चैत्यवं
इंम कहेठे एकज । दन ॥

अन्ने बिंति इगेणं । सकळएणं जहन्न वंदणया ॥
ते बे त्रण नमुत्थुणे करी म नुत्कृष्ट चैत्यवंदन च्यार अथवा पां
ध्य चैत्यवंदन । च नमुत्थुणे करा ॥ २ ॥

त दुग तिगेण मञ्जा । उक्कोसा चउहिं पंचहिंवा ॥ २ ॥
हवे पंचांग प्रणाम द्वार ६ पां बे ढींचण हाथ बे उत्तम अंग म
च अंग नमाववां ते । स्तक एक ॥

पंचंगो पणिवान ।

दो जाणु करदुगु तमंगंच ॥

हवे नमस्कार द्वार ७ जला मो एक बे त्रण जावत एकसो आठ
होटा अर्थ ठे जेहना नवकार। ॥१५॥

सु महत् नमुकारा। इग दुग तिग जाव अठसयं ॥१५॥

हवे अक्षर १ ६४७ नु द्वार ७ नव नेनु सो ए एकसो नवाणु १ ९९
अमसठ ६७ अठ्ठावीस १७। वली बसेने सताणु १९७।

अमसठि १ अठ्ठावीसा १। नव नऊअ सयं ३ चं दुसय सग न
बसेने नुगणत्रीस ११ ९ बसे बसेने सोल १ १ ६ एकसोने [ऊया ४॥
ने साठ १ ६०। अठ्ठाणु १ ९७ एकसोने बावन १ ५१ १ ६।

दो गुणतीस ५ दु सठ ६। दुसोल ७ अम नउय सय ७ दुवन्न
ए अक्षरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु [सयं ९॥ १६।
खमासमण। थ्युणं आदी पांच मंमकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण १। इरिय ३ सकळया १ ४ दंमसु ॥
अरिहंतचेइयाणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अक्षर सोलसे सुम
दीमां नही बीजीवार गणवा। तालीस ॥ १७ ॥

पणिहाणसुअ अदुरुत्त। वन्ना सोलसय सीयाला ॥ १७ ॥
हवे पद १ ७ १ नु द्वार ९ नव ९ तेंतालीस ४ ३ अठ्ठावीस १ ७ सोल १ ६
बत्रीस ३ १ तेतरीस ३ ३। वीस १ ० अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ बत्तीस १ तीतीसा ३। तिचत्त ४ अमवीस ५ सोल ६ वी
नवकार इरियावही नमुथ्युणं आ एकसोने एकासी [स ७ पया ॥
देने विषे। सर्व पद थाय पद द्वार ९ ॥ १७ ॥

मंगल इरिया सकळयाईसु। इगसीइसयंतु पया ॥ १७ ॥
हवे संपदा ९ नु द्वार १ ० आठ ७ सोल १ ६ संपदा वीस १ ० संपदा
आठ ७ नव ९ आठ ७ अठ्ठावीस १ ७। संपदा शब्दे वीसामानां स्थानक ॥

अठ १ ७ १ नव ३ छय ४ अठ्ठी सोलसय ६ वीस ७ वीसामा ॥

अनुक्रमे नवकार इरि [स५ ।
यावही ।

नमुथ्युणं आदेने वीषे सतांणु
संपदा ॥१९॥

कमसो मंगल इरिया ।
हवे नवकारना अक्षर अम
सठ पद नव ।

सकठयाईसु सगनऊई ॥१९॥
नवकारने वीषे आठ संपदा तेह
मां ॥

वन्न ठ सठि नव पय ।
सात संपदातो पद तुल्य ठे ।

नवकारे अठ संपया तठ ॥
सत्तर अक्षरनी आठमी संपदा बेला
बे पदनी ॥३०॥

सग संपय पय तुल्ला ।
हवे खमासमणना अक्षरा ।

सतरस्कर अठमी दुपया ॥३०॥
अठावीस तीमज इरियावहीमां ॥

पणिवाय अस्कराई ।
एकसो नवांणुं अक्षर ठे ।

अठवीसं तहाय इरिआए ॥
बत्रीसतो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव नउय मस्कर सयं ।
संपदामां पद बेशपदनी बेशपदनी
एक?पदनी चार४पदनी एक?प
दनी पांच५पदनी ।

दुतीस पय संपया अठ ॥३१॥
अगीयार? ?पदनी ठ६पदनीए
इरीयावहीनी संपदानां पद ॥

दुग?दुग१दुग३चउ४दुग५
संपदा आदी पद इच्छा [पण६ ।
मि? इरिया? गमणागमणे? पा
णकमणे? ।

इगार१ठग७इरिय संपयाइ
जेमेजीवा? एगिंदिआ? [पया॥
अनिहया? तस्सतुतरी? ॥

इठा? इरि१गम३पाणा४ ।
सपदानांम अंगीकार संपदा?
नीमीत संपदा? ।

जेमे५एगोंदि६अनि१तस्स७
सामान्यहेतु? विसेषहेतु? [॥३१॥
संग्रहहेतु? पांचमी ॥

अप्पुवगमो? निमित्तं१ ।

उहे३अर४हेऊ संगहे५पंच ॥

जीवसंपदा? वीराधना संपदा? प ए जेद त्रण पाठलनी संपदा
मिक्रमण संपदा? । चुलिका जाणवी ॥३३॥

जीवद्विराहणपमिक्रमण । जेअऊ तिमि चलाए ॥३३॥
नमुथ्युणंती संपदा प्रते पद बेशपदनी त्रण३नी चार४नी पांच५नी
पांच५नी पांच५नी बेशनी चार४नी ।

दु१ ति२ चउ३ पण४ पण५ पण६ दु७ चउ८ ।
त्रण३पदनी नमुथ्युणंती संपदामां पदसंख्या ॥

तिपयाए सक्रउ संपयाइ पया ॥
संपदा आदीपद नमुथ्युणं? आ अजयदयाणं५ धम्मदयाणं६ अ
ईगराणं३ पुरिसुत्तमांणं३ लोगुत्त प्पमिहय७ जिणाणं८ सब्बनुणंए
मांणं४ । ॥३४॥

नमु आईग पुरिसो लोग । अजय धम्म प्प जिण सब्बं
संपदानांम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु३ नुपयोग [॥३४॥
सामान्य हेतु संपदा । हेतु४ तदहेतु नुपयोग संपदा५॥
थोअव्व संपया उह । इयर हेऊ वउंग तधेऊ ॥

विशेष हेतु नुपयोग६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य८ फलदाय
प७ । क मोक्षसंपदाए ॥३५॥

सविसेसु वउंग सरूव । हेऊ निय सम फलय मुक्के ॥३५॥
नमुथ्युणंमां अक्षरादि संख्या नवणसंपदा ठे पद तेतरीस३३ ठे
बसेंने सतांणु३ए७अक्षर ठे । नमुथ्युणंमां ॥

दोसग नऊआ वन्ना । नव संपय पय तित्तीस सक्रउए ॥
चैतस्तव अरिहंतचेइआ तेंतालीस पद ठे अक्षर बसेंने नुगएत्री
णंमां आव संपदा ठे । स ठे ॥३६॥

चेइअ थयठ संपय । ति चत्त पय वन्न दुसय गुणतीसा ३६

संपदामां पद बेशपद षडपद सा
त७पद नवणपद त्रण३पद षड
पद चार४पद ।

षडपद चैत्यस्तवनी संपदामां पद
प्रथम केहेबे ।

दु१ षडसग३ नव४ तिअ५
अरिहंतचेइयाणं१ [षडचऊ७।
वंदणवत्तियाए३ सद्धाए३ ।

उप्पयणचिअ संपया पया प
अन्नथनुससिएणं४ सहुमेहिं [ढमा॥
अंग५ एवमाइ एहिं६ जाव अरिहं
ताणं७ तावकायं७ ॥ ३७ ॥

अरिहं वंदण सद्धा ।
संपदानांम अंगीकार संप
दा१ निमित्त संपदा३ ।

अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥
हेतु संपदा३ एकवचनांत आगार सं
पदा४ बहुवचनांत आगार संपदा५ ॥

अप्पुवगमो निमित्तं ।
अग्नी स्पर्शनादीक बाझका
रणगार संपदा६ ।

हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥
कानुस्सग मर्यादानी संपदा७ सरुप
संपदा७ ए आठ संपदा ॥३७॥

आगंतुग आगारा ।
लोगस्स आदीने वीषे सं
पदातो ।

उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥३७॥
जेटलां पद ते समान अठावीस सोल
वीस अनुक्रमे ।

नामथयाइसु संपया ।
एक वारना जण्या अक्षर ग
णतां अनुक्रमे बसे साठ ।

पय सम अठवीस सोल वीस कमा
बसेने सोल एकसो अठ्ठाणु अक्षर लोग
स्स पुखवरवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंना३ए

अदुरुत्त वन्न दुसठ ।
बे जावंती जयविथरायना
अक्षर एकसो बावन ।

दुसय सोल ठ नउअ सयं ॥३७॥
अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ त्र
ण३ चोवीस३४ तेत्रीस३३ ।

पणिहाण दुवन्न सयं ।
जुणत्तीस३एअठ्ठावीस३७ ।

कमेण सग १ ति७चउवीस३तिती
चोत्रीस३४ एकत्रीस३१ वा[सा४॥

२१ २ ए सर्व आंक गुरु अक्षरना ॥४०॥

गुणतीस ५ अष्टवीसा ६ । चतुतीसि ७ गतीस ८ बार ९ गुरुवन्ना
हवे पांच मंमकनुं द्वार १ ? अरिहंतचैयाणं २ लोगस्स ३ ॥४०॥
पांच पाठ नमुत्थुणं १ । पुस्वरवरदी ४ सिद्धाणंबुद्धाणं ५ इहां
पांच मंमकने वीषे १ २ ॥

पणदंमा सक्कडय । चेइय नाम सुय सिद्धडय इड ॥

अधीकार ठे ते बे २ एक १ बे २ बे २ ए अधीकार बारे नमुत्थुणादीक
पांच ५ । मां अनुक्रमे ॥४१॥

दो १ इग २ दो ३ दो ४ पंचय ५ । अहिगारा बारस कमेण ४ १
नमुत्थुणं १ जेअअइआ २ अरि सव्वलोए ५ पुस्वरवरदि ६ तमति
हंतचैयाणं ३ लोगस्स ४ । मीर ७ सिद्धाण ८ जोदेवाण ९ ॥

नमु जेइय अरिहं लोग । सव्व पुक्क तम सिद्ध जोदेवा ॥
उज्जित सेलसिहरे १ ० च वच्चगराणं १ २ ए बारे अधीकारनां आ
चारिअट्ट १ १ वेआ । दी पद ठे ॥४२॥

उज्जि चत्ता वेया । वच्चग अहिगार पढम पया ॥४२॥
अधाकार अर्थ प्रथम अधी नावजिन प्रते बीजे अधीकारे द्रव्य
कारे वांदुबु । जिन प्रते ।

पढमहिगारे १ वंदे । नावजिणे बीय एउ दव्व जिणे ॥
एक चैत्यनी थापना जिन प्रते त्री चोथा अधीकारमां नांमजिन
जे अधीकारे वांदे । प्रते ॥४३॥

इगचेइय ठवण जिणे तइअ । चउठंमि नामजिणे ॥४३॥
पांचमे अधीकारे त्रण नुवनना पांचमे हवे ठठ्ठे अधीकारे श्री मंध
थापनाजिन वली । रादी वेहेरमानजिन ठठ्ठे ॥

तिहुअण ठवणजिणे पुण । पंचमए विहरमाण जिण ठठ्ठे ॥

सातमे अधीकारे श्रुतज्ञान प्रते। आठमे अधीकारे सर्व सिद्ध स्तुती४४

सत्तमए सुअनाणं।

अठम ए सव्व सिद्ध थुई॥४४॥

हवे नवमे अधीकारे तिर्था
द्विप श्री वीरजिन स्तुती।

नवमे दसमे श्री गीरनार वा रेव
ताचल स्तुती ॥

तित्थाहिव वीर थुइ।

नवमे दसमेअ उऊयंत थुइ ॥

अष्टापदजीनी स्तुती अगीआ
रमे।

सम्यग् द्रष्टी देवनु समरण ठेजे वा
बारमे अधीकारे ॥४५॥

अठवयाइ इगदिसि। सुदिठिसुर समरणा चरिमे॥४५॥

एबार अधीकारमां नव अधीकार वीस्तरा नांमे श्री हरिन्द्रसुरि क्र
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललीत। त आदेना अनुसारी ॥

नव अहिगारा इह ललिअ। विठरा वित्ति माई अणुसारा

त्रण अधीकार श्रुतनी परंपरा
थी।

ते त्रण कीया बीजी दसमो इगीया
रमो ॥४६॥

तिन्नि सुअ परंपरया।

बीउ दसमो इगार समो॥४६॥

आवस्यकनी चुर्णिने वीषे।

जे कह्यु ठे सेसअधीकार पुर्वाचार्य
नी जेम इठा ॥

आवस्सय चुन्नीए।

जंनणिअं सेसया जहिआए ॥

ते कारण माटे उज्जिता
दीक पिण।

अधीकार श्रुतमय नीश्वे जाणवा
॥४७॥

तेणं उज्जिताइवि।

अहिगारा सुअमया चेव॥४७॥

बीजो अधीकार श्रुत स्तवादि।

अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमां नीश्वे ॥

बीउ सुअ ढयाई।

अठउ वन्निउ तहिं चेव ॥

ते माटे नमुथुणंने अंते

द्रव्य अरिहंत वांदवाने अवसरे प्रग

कह्यो वे ।

दार्थ जाणवो ॥४८॥

सकळयं ते पठित् ।

दव्वा रिह वसर पयमढो ॥४८॥

असठ पुरुषे आचरूं नही
पापसहीत पापरहीत ।

बीजा गीतारथे अणवारीत एटला
माटे मध्यस्थपणानी ॥

असढाइ न्नणवळ्ळं ।

गीयळ अवारियंति मळ्ळढा ॥

आचरणा पण नीश्रे आज्ञा जा
एवी इति ।

एहवा सास्त्रनां वचनथी जला न
र सहु मानेवे ॥४९॥

आयरणा विहु आणंति ।

वयणउं सु बहु मन्नंति ॥४९॥

हवे चार वांदवा योगनु द्वार १ ३
चार वांदवा योग जिनेस्वर १
मुनीराज ३ ।

सुत्र सिद्धांत ३ सिद्धजगवान ४ इहां
समरवायोगनु द्वार १ ४ सासनाधीष्ट
देवतादी समरवा वा संजारवा ॥

चउ वंदणिळ्ळ जिण मुणि ।

सुय सिधा इह सुराइ सरणिळा

हवे चार जिननु द्वार १ ५ चार
जिन नांम १ थापना ३ ।

द्रव्य ३ जावजिन ४ ए चारे जेदे
करीने ॥५०॥

चउहजिणा नाम ठवण ।

दव्व जावजिण जेएणं ॥५०॥

नांमजिन ते श्री रूपजादी
जिननां नांम ।

थापनाजिन ते वली श्री रूपजादी
जिननी प्रतीमान् ॥

नामजिणा जिण नामा ।

ठवणजिणा पुण जिणंद पम्निमान्

द्रव्यजिन ते जिननामबंधथी
जीव ते द्रव्यजिन ।

जावजिनतो समोसरणमां बीराजी
देसना दीये तीवारे ॥५१॥

दव्वजिणा जिण जीवा ।

जावजिणा समवसरण ढा ॥५१॥

चार थोयोनु द्वार १ ६ आदर्या
जे जिन रूपजादीनी प्रथम थुइ ।

बीजी सर्व तीर्थकरनी स्तुती तीजी
श्रुतज्ञाननी स्तुती ॥

अहिगय जिण पढमथुई ।

बीया सव्वाण तइय नाणस्सा ॥

वैयावच करता सासन
रक्षक देवा देवीयोनी ।

नपयोग अर्थे चोथी थुई ॥ ५२ ॥

वेयावच्च गराणन ।

उवन्ग ढं चउढ थुई ॥५१॥

आठ निमीतनु द्वार ? ७ पाप
खपावाने अर्थे इरियावहीया ? ।

वंदणवत्तिआ आदे ठ नीमीत
वं ? पु ? स ? स ? बो ? नि ? ।

पाव खवणढ इरिया ।

वंदणवत्तियाइ ठ निमित्ता ॥

जिनप्रवचन अथीष्टायक देव
समरवा अर्थे ।

कानुस्सग्ग ? एम नीमीत आठ चै
तवंदन वीषे ॥५३॥

पवयण सुर सरण ढं ।

उस्सग्गो इय निमित्त ष ॥५३॥

बार हेतुनु द्वार ? ७ चारहेतु तस्स
नु ? पायठित्त ? वीसोही ? विसाह्ति ? । हेतु ॥

प्रमुख सद्दाए इत्यादीक पांच
५

चउ तस्सउत्तरी करण ।

पमुह सद्दाइआय पणहेऊ ॥

वेयावच्चगराणं इत्यादीक । त्रण ३ एम हेतु ए समग्र बार हेतु थयां ॥५४॥

वेयावच्चगर ताइ ।

तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥५४॥

सोल आगारनु द्वार ? एअन्नत्था
दी बार ? २ आगार कानुसगना ।

आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
र ४ ते ॥

अन्नढयाइ बारस ।

आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवादी अगनी जयथी थापना वीचे
पंचंद्रीनी आमे चोरादीक जयथी ।

सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
खसेतो कानुसग न जागे ॥५५॥

अगणि पणिंदि ठिंदण ।

बोहिखोनाई मक्कोअ ॥५५॥

हवे कानुसगना दोषनु द्वार ३०
थोटक ? वेलमी ? थंनदोष ? ।

मालदोष ? नुधी ? नीनुलदोष ? जी
लमी ? खलीणदोष ? ॥

घोमग ? लय ? खंनार्ई ? । मालु ४ घी ५ नियल ६ सवरि ७ खलि

वधुदोष? लांबु पेरणु पेरें ते?
स्तनदोष? संजतीदोष?

जांपण आंगली हजावे ते? [एण॥
कागमापरे अमुअवलु जुईं ते?
कोठनीपरे दीलसंकोचे? ॥ ५६ ॥

वहुणलंबुत्तर? थण? संज जमुहं गुलि? वायस? कवि
माथुं धुणावे ते? मुकदो[ई? २। प्रेक्षदोष? ए नुगणी[ठे? ५ ॥ ५६ ॥
ष? मदीरा परे बरुबरु करे ते? । स दोष तजजे कानुस्सगे ॥

सिरिकंप? मूअ? वारू पेहत्ति? चइऊ दोस उस्सग्गो
तेमांथी? ०मो [णि? ७। न होय दोष साधवीजीने ए त्रण सही
? १मो ? २ ए त्रण। त नवमो चार नही आबीकाने ॥ ५७ ॥

लंबुत्तर थण संजई । न दोस समणीण सबहु सद्धीणं । ५७।
कानुस्सगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनु बाकी कानु
संख्या द्वार ३? इरियावही सगे आठ सासोसास ॥
ना कानुस्सगनु प्रमाण ।

इरि उस्सग्ग पमाणं । पणवीसु र्सास अठसेसेसु ॥
हवे स्तवन द्वार ३३ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
सब्दे मधुर मीठे सब्दे । जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥

गंजीर महुर सद्धं । महत्त जुत्तं हवई थुत्तं ॥ ५८ ॥
सात चैत्यवंदन द्वार ३३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे? प्रतीक्रमण देवसी
एराइ? ने देहरे? जमतो वा पच्च मां? संधारे सुतां? पठली राते? ॥
खाण पारतां? ।

पम्पिक्रमणे? चेइय? जिमाण? चरिम? पम्पिक्रमण? सुयण? ६
चैत्यवंदन ए साते मुनीराजने । साते वेला एक दी[पम्पिबौहे ७॥
वस रात्री मलीने करवां ॥ ५९ ॥

चिइ वंदण इअ जइणो । सत्तठ वेला अहोरत्ते ॥ ५९ ॥

बेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह
स्तने पीण नीश्वे ।

साते वेला एक पमीक्रमणे पांच
वेला तेथी बाकीनाने ॥

पम्किमत्रं गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥

पुजीदीकमां त्रणे संध्या वी
षये प्रजात मध्यान सांझे ।

होय त्रण वेला झघन्यपणे चैत्य
वंदन ॥६०॥

पूयासु तिसंज्ञासुय ।

होइति वेला जहन्नेणं ॥६०॥

दस आसातनानु द्वार ३४ पांन
सोपारी आदे? पांणी पीतां?
जोजन करवे? ।

खासमां आदे? स्त्री वीलास? सुइ
रेहेवुं? थुकवुं? ॥

तंबोल? पाण ७ जोयण ३ वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निठवणं ७

मुतर वा लघुनीत्य? वीष्टा
वा वमीनीत्य? जुवटुं? ।

ए दसे आसातना तजजे जिनेश्व
र देवघरनी हद्यमां ॥६१॥

मुत्तु ७ च्चारंणजूयं १० ।

वळे जिणनाह जगइए ॥६१॥

हवे देव वांदवानी वीथी इरि
यावही चैत्यवंदन नमुथ्युणं ।

अरिहंत चैयाणं थोय? लोगस्स स
व्वलोय थोय ३ पुरस्वरवरदी ॥

इरि नमुक्कार नमुत्तुण । रिहंत थुइ लोग सव्व थुइपुक्का ॥

थोय ३ सिद्धणं बुद्धाणं वेया
वच्च थोय ४ ।

नमुथ्युणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
जयवीयरा ० ॥६२॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ । नमुत्तु जावंति थय जयवी ॥६२॥

सर्वं नुपाथी थरमोथि वीसु
थ पणे ।

ए रीतै जे नुत्यम प्राणी श्री जी
नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सव्वो वाहि विसुद्धं ।

एवं जो वंदए सया देवे ॥

ते देवतानी इंद्रना व्रंदने पुज
वा योग थाय वा प्रकण कर

ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रां
णी परमपद जे मोक्षपद पांमसे थो

ता श्री देवेंद्रसूरिजीइं आप ना कालमां ॥६३॥
नु नांम सोचव्यु ।

देविंद विंद महियं । परम पर्यं पावई लहुसो ॥६३॥
इति चैत्यवंदन नामे जाष्य प्रकरण समाप्तं ॥
॥ इति चैत्यवंदना जाष्य संपूर्ण ॥

हवे बीजी गुरु वंदन बीधी जाष्य लिखिए ठीए ॥

॥ अथ गुरुवंदना जाष्य लिप्य ते ॥

गुरु वंदन मोहोटु त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन ? थोजवंदन ? द्वाद
साव्रत वंदन ?

गुरुवंदण मह तिविहं । तं फिट्टा ? ठोज ७ बारसावत्तं ॥

मस्तक नमाम्वादीके करी प्र वली खमासमण बे देइ वांदि ते
थम वंदन । बीजु वंदन ॥१॥

सिर नमणाइसु पढमं । पुत्र खमासमण दुग बीयां ॥१॥

जेम दुत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्य प्रते कहीने पठे राजये ॥

जह दूज रायाणं । नमिजं कज्जं निवेश्ज पठा ॥

रजा आप्ये पण वांदिने । स्वस्थानके जाय एमज इहां ख
मासमण बीजुं ॥२॥

विसज्जीउवि वंदिय । गठइ एमेव इठ दुगं ॥ २ ॥

सम्यक्त आचारनु मुल ते । वीनय ते गुणवंतनी सेवना नकी ॥

आयारस्सत मूलं । विणत सो गुणवतअ पणिवत्ति ॥

ते सेवा जगती बीधाइं करी तेनी बीधी इम द्वादसाव्रते करी
वंदवा थकी होइं । ॥३॥

साय विही वंदणाउ । विहि इमो बारसावत्ते ॥३॥

तीजुतो गुरु वचन केहे तव
ठंढे वे वार ।

ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदनतो
समस्त संघने बीषे ॥

तईअंतु गंदण दुगे । तढ मिहो आइमं सयल संघे ॥

बीजुं थोजवंदनतो मुनीद
ईन नुपगरणवंतने होय ।

आचार्यादी पदस्थने वली तीजु
वंदन होय ॥४॥

बीयंतु दंसणीणय ।

पयधियाणं च तइयंतु ॥४॥

वंदनकर्म? चितीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? वली वीनयकर्म? एपांचे

वंदण? चिई? किई कम्मं? पूया कम्मं? च विणयकम्मं? च
करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण । केइ वखते केटलीवार वंद
न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायव्वं कस्सवि केणवावि ।

काहेव कइखुतो ॥ ५ ॥

केटलीवार मस्तक नमाववुं । केटला प्रकारना आवस्यक करी वी
सेस शुध थवुं ॥

कइउणयं कइसिरं । कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं ॥

केटला दोष बीषेस मुक्कीने । वांदणा देवां ते सा कारण माटे देवां वा ॥६॥

कई दोस विप्प मुक्कं ।

किइ कम्मं कीस कीरईवा ॥६॥

वांदणाना पांचपनाम पांचप
नुदाहरण ।

वांदवा अयोग पांचप वांदवा योग पां
चप चार पासे वांदणा न देवराववां ॥

पणनाम? पणाहरणा? ।

अजुग्ग पण? जुग्ग पण? चउ

चारपपासे वांदणा देवराववां

चारपपांमे नही नी [अदायाप ॥

पांचप पांमे वांदणानुं नीषेध ।

षेध आठण कारण जाणवां ॥७॥

चउ दाय पण निसेहा ।

चउ अणिसेह ठकारणया ॥७॥

वांदणामां अवसक? मुहपती

सरीरनी पमीलेहण प्रतेके पची

नी।

स३५ दोषण बत्रीस३३ ॥

आवस्सय१ ०मुहणंतय११।

तणु पेह पणीस१ ७ दोस ब

७६गुण थाय गुरुनी थापना?

वसेने ७वीस३३ ६[तीसा१ ३॥

बे३अवग्रह।

अक्षर तेमां नारे अक्षर पचीसा०

७गुण१ ४गुरुठवण१ ५दु

दु ७वीस रकर१ ७ गुरु पणवी

वांदणानां सूत्रपद अ[ग्गह१ ६।

७६ गुरुनां वचन आ[सा॥०॥

ठ्ठावन५० ७६ थानक वांदणा।

सातना तेतरीस३३ टालवी ॥

पय अमवन्न१ ०ठ्ठाणा१ ९।

७गुरु वयणा७० आसायण

[तितीसं७१ ॥

बे३वीधी ए बावीस द्वारे करीने।

चारसेने बाणु ठेकाणां थयां ॥९॥

दुविही दुवीस७७दारेहिं।

चउसया बाणुई ठाणा ॥ ९ ॥

वांदणा पांच नाम द्वार?

कीर्तिकर्म? वीनयकर्म? पुजाकर्म?

वंदनकर्म? चितीकर्म?

वंदणयं? चिइकम्मं? किइकम्मं? विणयकम्मं? पूयकम्मं? ५

ए गुरुने वांदवानां पांच ना

द्रव्य ते नुपचारे जावते अंतरंगथी

म ते वली।

ते बेनां उदाहरणनु द्वार३ ॥१ ०॥

गुरुवंदण पणनामा।

दव्वे जावे दुहाहरणा ॥१ ०॥

एकतो सीतलाचार्यनो? लघु

कृश्रसेवक बेनो? पालक कृश्रपु

सीसनो? वीरासालवीनो?

त्र संब कृश्रपुत्र ए बेनो? ॥

सीयलय खुहुए वीर।

कन्ह सेवग दु पालए संबे ॥

पांचे ए द्रष्टांत।

कीर्तिकर्ममां द्रव्य जावने वीषे ॥१ १॥

पंचे ए दिष्टता।

किइकम्मे दव्व जावेहिं ॥१ १॥

वांदवा अबंदनीकनु द्वार३

कुसीलीयो? संसतो? यथाठंदो? ॥

पार्श्वस्थः अवसनोः ।

पासढोः उसन्नोः । कुसीलः संसत्तुः अहातुंदोः ॥

ए पांचना प्रतेके जेद बेश बेश
त्रणः बेश अनेक प्रकारे ।

ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना मत
ने वीषये ॥ १२ ॥

दुगः दुगः तिगः दुः णेग

अवंदणिजा जिणमयंमिः १

पांच वांदवा योगनु द्वारः [विहाः गठनि सारकारकः संजमे थीर क
पांच आचारवंतः नुपध्यायः । रे तेः तीमज गुणरत्ने अधीकः ॥

आयरियः उवञ्जाएः । पवत्तिः थैरेः तहेव रायणिएः ॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र
हीत थवा अर्थे ।

करवां ए पांच उत्तम गुणवंत प्रते
॥ १३ ॥

किङ्कम्मं निऊरठा ।

कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥ १३ ॥

चार पासे वांदणा न देवरावे
द्वारः माताः पीताः वमोजाइः ।

पर्याये मोटाः तीमज समस्त
रत्नाधीक पासे ॥

मायः पियः जिञ्जायाः । उमाविः तहेव सव्वरायणिएः

वांदणा कर्म न देवराववां ।

चार वांदवा योगनु द्वारः चार मुनी
आदे आदीपदथी साधु साधवी श्राव
क श्रावीका ए चार वांदे वली ॥ १४ ॥

किङ्कम्मं नकारिजा । चउसमणाइ कुणंति पुणो ॥ १४ ॥

वांदणां देतां पांच नीसेधनु द्वारः ७
मकथादीके व्यग्रहुते परानमुखहुते ।

नीद्रादीकहुते नही कोइवार
वांदीस कहे हुते ॥

वरिक्तः पराहुत्तेः ।

पमत्तेः माकयाइ वंदिजा ॥

आहार करतेहुते नीहार क
रतेहुते ।

एटलु करता गुरु प्रते नही वांदणा
देवां कारे वांदवानु द्वार ८ ॥ १५ ॥

आहारं ४ नीहारं ५ ।

कुणमाणे काउ कामेय ॥ १५ ॥

प्रसन होय रुमे आसने बेठा होय ।

क्रोधादीके रहीत बेठा होय ॥

पसंते ? आसण ठेय १ ।

जवसते जवठिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुधीमान
पंतीत ।

तीवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे वा
वांदे ॥ १ ६ ॥

अणुन्नवित्तु ४ मेहावी ५ ।

किइकम्मं पनंजइ ॥ १ ६ ॥

वांदणा देवानां आठ कारणनु
द्वारण पम्किमणे ? सजाय प्र
ठवण ? ।

कानुसग करते ? पोतानो अपराध
खमावते ? परुणा मुनी आवे वां
दे ? ॥

पम्किमणे ? सज्ञाए १ ।

कानुसग्गा ३ वराह ४ पाठणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो
यण लेतां ? पचखांण करते ? ।

प्रयांत अणसण वा संथारो करते ?
ए वांदणानां आठ कारण ॥ १ ७ ॥

आलोयण ६ संवरणे ७ ।

उत्तमठेय ८ वंदणयं ॥ १ ७ ॥

पचीस आवस्यकनु द्वार ? ०
बेवार नमवु १ मस्तके हाथ
जनमतां राषे तीम वस्त्रादी
नुपगरण यथायोग राखे ? ।

आव्रत बार ? १ चार ४ वार मस्तक
नमानवु त्रण ३ गुपती ॥

दोवणयं २ महाजायं ? ।

आवत्ता बार ? १ २ चउ सिर ४ तिगु

अवग्रहमां बेशवार पेसवु ए
क ? वार नीकलवुं ।

ए पचीस आवस्यक वा अव [त्तं ३ ॥
स्य करवा वांदणा करता ॥ १ ८ ॥

दुपवेसि २ ग निस्कमणं ? ।

पणवीसा वस्सय किइकम्मे ? १ ८

वांदणा कर्म पण करतो हुतो ।

न होय वांदणां कर्म कर्म नीजरावा
नो जोगी ॥

किइकम्मं पि कुणंतो । नहोइ किइकम्म निज्जरा जागी ॥

पुर्वोक्त पचीसमांथी हरेक

साधु आदे ठांम विराधे तो नीज

कोइ आवस्यकनु ।

रा जणी न थाय ॥ १ ए ॥

पणवीसा मन्नयरं ।

साहुठाणं विराहंतु ॥ १ ए ॥

मुहपती पमीलेहण पचीसनु
द्वार १ १ नजरे मुहपती जो
वी ते एक १ ।

ठ ६ पमीलेहण मुहपती नुंची करी
पखोमा त्रण त्रणने आंतरे ॥

दिठ पमिलेह एगा १ । ठ उठ्ठ पखोम तिग तिगं तरिया ॥

अखोमा प्रमार्जवु प्रथम ज
मणे हाथे झाली मावे हाथे ।

एम नव नव ए समय मली मुहपती
नी पमीलेषणा पचीस ॥ २० ॥

अखोम पमऊणया ।

नव नव मुहपती पणवीसा ॥ २० ॥

प्रदक्षिणाइं करी त्रण त्रण
कीहां ते कहेते ।

माजी ३ जमणी ३ जुजाइं मस्तके त्र
ण ३ मुखे त्रण ३ हायाने वीषे ३ ॥

पाया हणेण तिअ ३ ति
बे खने नुंची नीची [अ ३ ।
एक एक पिठे ।

वामे अर बाहु सीस मुह हियए ॥
चार ४ ठ पमीलेहण बे पगे ए देहनी
पचीस ॥ २१ ॥

अंसु द्वाहो पिठे ।

चउ ठ प्पय देह पणवीसा ॥ २१ ॥

आवस्यक पमीलेहणमां जी
म जीम ।

करे नुद्यमे करी पुर्वे कह्याथी नहीं
हीण नहीं अधीक ॥

आवस्सएसु जह जह ।

कुणइ पयत्तं अ हीण मइरित्तं ॥

त्रीवीध मन वचन कायाइं नु
पयोग सहीत ।

तीम तीम तेहने कर्मनी नीजरा
सकांम थाय ॥ २२ ॥

तिविह करणो वउत्तो ।

तह २ से निऊरा होइ ॥ २२ ॥

बत्रीस दोषनु द्वार १ ३ आदर र
हीत वांदि ते १ जत्यादी मदे १ ।

वांदणां देतो नासे १ समयने जेगा
वांदे १ तीमनी परे ठेकमा देते १ ॥

दोस अणाठिअ १ थद्धिय २ । पविअ ३ परपिंमियंच ४ टोलग

रजोहरण वांको राखे? काठबा एकने वांदतो बीजाने वां [यं५॥
नी परे रीगतो वांदे ते? । दे? मनमें खेदातो वांदे ते? ॥२३॥

अंकुस६कञ्चन रिंगिय७। मञ्जुवत्तं८ मणपठं९ ॥२३॥
बे हाथे पग बांधी वांदे ते? मुने नजे वा आपे ते बुधीइं वांदे? ॥

वेइय बघ१० नयंतं११ ।

नयथी वांदे? गरवे वांदे? मीत्र जांणी वांदे? मुने वस्त्रादि कांइ
देसे एम जाणि वांदे? चोरनी परे वांदे? ॥

नय१२ गारव१३ मित्त१४ कारणा१५ तिएहं१६ ॥

आहारादी करते वांदे? क्रोधे वांदे? तर्जना करतो वांदे? ।

पद्मिणीय१७ रुठ१८ तज्जिय१९ ।

कपटे वांदे ते? अपमान करतो वांदे? वीकथा करतो वांदे? नीश्रय।२४।

सठ२० हिलीय२१ विपलित२२ चिययं ॥२४॥

लाजथी अंधारे दीगो न दीगो वांदे? मस्तकने एक देसे वांदे? ।

दिठ मदिठं२३ सिंगं२४ ।

राजवेठ तुल्य वांदे? वांद्या वीना नही बुटीइं जांणि वांदे? मस्त
के हाथ न लगामतो लगामतो? ॥

कर२५ तंमोअण२६ अलिघणालिघं२७ ॥

अक्षरमात्रा जुगो कहे? वांदी उतावलुं बोले? ।

ऊणं२८ उत्तर चूलीय२९ ।

मुगानी परे वांदे? नुंचे स्वरे वांदे? रजोहरण नमामतो वांदे? ॥२५॥

मूअं३० ढह्वर३१ चूमलियंच३२ ॥२५॥

ए बत्रीस दोष टाली वीशेष वंदनकर्म जे प्रजुंजे वा करे नला
पणे सुध थइने । गुरु प्रते ॥

बत्तीस दोस परिसुद्धं । किश्कम्मं जोपतंजइ गुरूणं ॥
ते प्राणी पांमे मोक्षना सुख थोमा कालमां वीमानीकपणुं अथवा
प्रते । पांमे ॥२६॥

सो पावइ निव्वाणं । अचिरेण विमाण वासंवा ॥२६॥
ठ गुणनु द्वार १ ४ इहां ठ वली नुपचार मांनादीकनो जंग १ गुरूनी
गुण वीनय १ । पुजा होय ३ ॥

इह च्च गुणा विणउ १ । वयार माणाय जंग १ गुरूपूया ३ ॥
तीर्थकरनी आज्ञानो आराध श्रुत जे जिनवचन धर्मनी आराध
क होय ४ । ना ५ नली कीरीया पांमे ६ ॥२७॥

तिठयराणय आणा ४ । सुअ धम्मा राहणा ५ किरिया ६
गुरु थापना द्वार १ ५ गुरु जे थापीये अथवा गुरुने ठामे ॥२७॥
गुणे करी जुक्त वली गुरु । थापनाचार्यादीक ॥

गुरु गुणजुत्तं तु गुरु । ठविज्जा अहव तठ अस्काइ ॥
अथवा ज्ञानादी जे ज्ञान दर्शन थापे साक्षात गुरुने अजावे ॥२८॥
चारीत्र ए त्रणनां नुपगरण ।

अहवा नाणाइ तियं । ठविज्ज सकं गुरु अजावे ॥२८॥
चंदनग कवमा अथवा । काष्ठमंमादी पुस्तक गुरुमुर्ति चीत्रकर्म ते ॥
अस्के वरामए वा । कठे पूठेय चित्तकम्मेय ॥

थापना बे नेदे सदजाव ते वली गुरु थापना बे नेदे थोमा काल
मुर्ति आदे असदजाव ते नी पुस्तकादि १ जावजीवनी मुर्ति आ
थापना पुस्तकादि । देश ॥२९॥

सप्राव मसप्रावं । गुरु ठवणा इतरा वकहा ॥२९॥
साक्षात गुरुने वीरहे गुरुनी थापना । जांणेजे गुरुज बेठा आदेस दीयेठे
गुरुविरहंमि ठवणा । गुरुवएसो व दंसणठंच ॥

जिनेश्वरने वीरहे जिनेश्वरनी मु
तीनी ।

सेवना हे प्रचु तुमो संसार दुख
थी मुकाणा मुजने मुकावानु सु
ध नीमीत थया ते सफल ॥३०॥

जिण विरहंमि जिणबिंब । सेवणा मंतण सहलं ॥३०॥

अवग्रह द्वार १ ६ चारे दिसीइं
गुरुनो अवग्रह वांदणामां ।

साढा त्रण हाथ १ तेर हाथ २ नरे
नर नरे नारी ॥

चउदिसि गुरुग्गहो इह ।

गुरुनी आज्ञा माग्या वीना पो
ते सदैव वा नीत प्रते ।

अणणुनायस्स सया ।

ठगाण अक्षरनु द्वार १ ७ पांचप
अण ३ बार १ २ बेश त्रण ३ ।

पण १ तिग २ बारस ३ दुग ४

जुगणत्रीस ३ ए बीजां आ [तिग ५।
वसकोने वीषे ।

गुणतीस सेस अवस्सयाइ ।

वांदनारनुं ठ वचननु द्वार १ ८
इच्छामिआदीमां ५ अणुजाण
हादीमां ३ ।

इच्छाय १ अणुणवणा २ ।

अपराधनुं खमावबुं पण खामे
मी खमासमणो आदीमां ४ ।

अवराह खामणा विय ६ ।

गुरु वचन ठ नु द्वार १ ९ ठंढे
ए १ अणुजाणामी ३ ।

अहुठ १ तेरस कर २ स परपस्के ॥

न कल्पे ते गुरुनी समीप जग्याइं
पेसवाने ॥३१॥

नकप्पए तड पविसेठ ॥३१॥

चार ४ ए ठ ठामे पद अनुक्रमे
जुगणत्रीस जांणवां ॥

चउरो ६ ठ छाण पय ६ गुणती

सर्व मली पद अठावन [सं ॥
थयां ॥३२॥

सव्व पय अणवन्ना ॥३२॥

नीसीहीयादीमां १ २ समुचय जत्ता
मां २ जवणिजंचने ० ३ ॥

अव्वाबाहं ३ च जत्त ४ जवणाय ५ ॥

वांदणां देनारनां ए ठ ठामं जांण
वां ॥३३॥

वंदण दायस्स ठछाणा ॥३३॥

तहती ए त्रीजुं ३ तुपीण व्रते ठे ए
चोथु ४ एवं गुरु वचन ५ ॥

ठंदेण १ अणुजाणामि २ । तहत्ति ३ तुप्रंपिवट्टए ४ एवं ५ ॥
हु पीण खांसुबु तुज प्रते ६ । वचन जांणवां वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमितुमं ६ । वयणा ७ वंदण रिहस्सा ॥ ३४ ॥
आसातना तेतरीसनु द्वार १० ए त्रण ३ जातां नुजा रहेतां ३ बेस
आगल बे पासे पाठल नजीक । तां ३ ठंमीले प्रथम पांणी ले ते १ ॥
पुरउ पक्का सत्ते । गंता ३ चिठेण ६ निसीयणाय एम
गमणागमण पेहेला आलोवे १ बोलाव्यो सांजलतां न बोले १ [णे १० ॥

आलोयण ११ पप्पिसुणणे १२ ।
गुरु पेलां बोले ते १ गुरु ठते बिजा पासे आलोवे ते १ ॥ ३५ ॥

पुव्वालवणे ३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥
तीमज आहारादी बीजाने देखामे १ बीजाने नीमंत्रे पठे गुरुने १ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे १ मीठो पोते खाय १ तीमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खघाय १ ७यणे १८ तहाअ पप्पिसूणणे १९ ॥ [ले १ ॥

गुरुने कवीण वचन बोले १ संथारे बेठो नुतर आपे १ ।
खघत्तिय २० तन्नगए २१ ।

सुं कहोठो १ तुमे करो १ गुरुने टुकारो करे १ मातु मन ठे जेनु १ ॥ ३६ ॥
किं २२ तुम २३ तज्जाय २४ नोसुमणे २५ ॥ ३६ ॥

तुमने नथी सांजरतु १ गुरुकथा वीचे पोते कथा करे १ ।
नोसरसि २६ कहं ठित्ता २७ ।

सजानो जंग करे १ गुरु कह्या पठे पोते कहे ॥
परिसंजित्ता २८ अणुठिया २९ कहे ३० ॥

गुरुने संथारे पग लगामे ? ।

संथारपाय घट्टण ३० ।

गुरुने आसने बेसे ? नुंचे आसने बेसे ? तुल्य आसने बेसे ? ॥३७॥

चिह्नु ३१ च्च ३२ समासणे आवि ३३ ॥३७॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावहि चैत्यवंदन मोहपती पमिलेहवी
कुसुमीण दुसुमीणनो कानुसग । बे वांदणां राइअं आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणु स्सग्गे । चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥
बे वांदणां राइनु खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्
वांदणां । आदी बे खमासमण सझाय ॥३७॥

वंदण खामण वंदण । संवर चउत्थोच दु सप्राउं ॥३७॥
देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पमिलेहवी बे वांदणा पच
इरियावही चैत्यवंदन । खांण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिइवंदणं । वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥
बे वांदणा देवसीय खामु चा देवसीअ प्रायठित्त चार लोगस्सनो
र जगवन् आदी । कानुसग बे खमासमण सझाय ॥३७॥

वंदण खामण चउठोच । दिवसु सग्गो दु सझाउं ॥३७॥
ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रजुंजता चरणसीतरी करण
सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किइकम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण माउत्ता ॥
साधु खपावे कर्म जे ज्ञा अनेक वा घणा नवनां संचेलां वा
नावरणादी प्रते । मेलवेलां अंत नही हेवां ॥४०॥

साहु खवंति कम्मं । अणोगजव संचिय मणंतं ॥४०॥
प्रकरण करता कहेठे अल्पमती कहुं होय वीपरीतपणे जे कांड में ॥
वंत जोग जीवोने बोधने अर्थे ।

अप्पमइ चव बोहउ । नासियं विवरियंच जमह मए॥

ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेहने अनीमान हठवाद मढर
ते केहवा । रहीतो ॥४१॥

तं सोहंतु गीयढा । अणनिनिवेसि अमठरिणो॥४२॥

एम जला गुरुने वांदवानी वीधीनारख्य समाप्तः ॥

॥ इतिश्रीं गुरुवंदन वीधी जाण्य संपूर्ण ॥

हवे पञ्चखाण वीधी नारख्य लिख्य ते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान जाण्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वार १ चारवीधी आहार द्वार १ बावीसआगार
द्वार १ । द्वार १ एकवारना कहा ॥

दस पञ्चखाण १ चउविहे २ । आहार ३ दुवीसिगार ४ अदु
दस वीकती द्वार १ तीस नीवीगय वे जांगा द्वार १ उजेदे सुधी [रुत्ता
द्वार १ । द्वार १ पचखाण फलद्वार १ ॥१॥

दस विगई ५ तीसविगई गय ६ । दुह जंगा ७ सुधि ८ फलां ९
प्रथम द्वार कारणे आगलथी तप करे ते १ आवते काले करे १ ॥१॥

अणागय १ मइकंतं २ ।

एकनी अंत्य बीजानी आद्य १ धारे दीन अवस्य करे १ आगार रहीत १ ॥

कोमिसहिअं ३ निअंति ४ अणगार ५ ॥

आगार सहीत १ चारे आ वस्तुनु प्रमाण करी करे ते १ संकेत मुठसी
हार आदे पचखाण १ । आदे १ कालमान पोरसी आदे १ ॥२॥

सागार ६ निरवसेसं ७ । परमाण ८ कं सके ९ अघा १ ० ॥२॥

काल पचखाण दस जेदे नोकार बे पोर वा पुरीमढ १ एकासणनु १ ए

सहीयं बेघमी? एक पोहोरनु? । कलठाणानु पग न हलावे ते? ॥
 नवकारसहिय? पोरसी? । पुरिमद्धे ३ गासणे ४ गठाणेय ॥
 आंबीलनु? नपवास वा अ दीवसचरीमनु? मुठसही आदे अ
 नक्तार्थ? । नीग्रह? वीगइनु? ॥३॥

आयंबिल ६ अन्नत्ते ७ । चरिमे ८ अजिग्गहे एविगई? ० ॥३॥
 पञ्चखाण करण वीधी नुग्गएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ नुग्गएसूरे
 नमोक्कारसहिअं पञ्चखाइ? । चनुविहंपिहारं? ॥
 नुग्गएसूरे नमो? । पोरसि पञ्चस्क नुग्गएसूरे २ ॥
 सूरेनुग्गे पुरिमद्धं पञ्चखाइ सूरेनुग्गे अभ्यतठं पचखाइ ए
 चनुविहंपिहारं? । रीते? ॥४॥

सूरेनुग्गे पुरिमं ३ । अन्नत्तठं पञ्चकाइत्ति ४ ॥४॥
 पञ्चखाण करावतां कहे गुरु करावनार पञ्चखाइ कहे इति एम
 कहे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामी कहे गुरु वोसी
 नार वली । रे कहे सीस वोसरामी ॥
 नणइ गुरु सीसो पुण । पञ्चका भित्ति एव वोसिरइ ॥
 नपयोग इहां करनारनो नथी प्रमाण करावनारना अक्षर
 प्रमाण जाणवो । नूलथी ॥५॥

उवणगिच्च पमाणं । नपमाणं वंजण च्छलणा ॥५॥
 काल पञ्चखाणमां प्रथम था बीजे थानके त्रण वीगय आदि प्रका
 नके नवकारसहि आदे तेर र त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
 प्रकार । दी ॥
 पढमे ठाणे तेरस । वीए तिन्निउ तिगाइ तइयंमि ॥
 पाणस्स लेवेणवादि चोथे देसावगासादी पांचमा स्थानक
 स्थानकने वीषे । मां ॥६॥

पाणस्स चउडंमि ।

देसावगासाइ पंचमए ॥६॥

हवे प्रथम स्थानकमां जेद ? ३
नमुक्कारसहियं ? पोरसहियं ?
साठपोरसहियं ? ।

पुरीमढ ? अरवढ ? अंगुष्ठसि आ
दी आठए ए तेर जेद ॥

नमु ? पोरसि ? सट्टा ३ । पुरिम ४ वट्ट ५ अंगुष्ठ माइ अर
बीजे जेद ३ नीवीनु ? वीगीयनु ? आं वेसणु ? एकासणु ? ए [तेर ॥
बेलनु ? ए त्रण त्रीजामां जेद ३ । कलठाणु ? ए त्रण ॥७॥

निवि ? विगयं ? बिल ३ दु ? एगासणे ? एगठाणाई ३ । ७।
उपवास वीधी [तिअतिअ । तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणहार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुक्कारसहियं त्रीजे पाणस ॥

पठमंमि चउडाई ? । तेरस बीयंमि ? तिईय पाणस्स ३ ॥
देसावगासीयं चोथे स्थानके । चरीमे ते दिवसचरिमादी दुविहार
तिवीहार चनुवीहार जेम संजवे ते
म जाणवुं ॥७॥

देसावगासं तुरिए । चरिमे जह संजवं नेयं ॥७॥
तीमज मध्य पञ्चखाणमांतो नही वार वार सूरेंगए इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल वीषए । वोसीरे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मज्ज पञ्चखाणेषु । नपिहु सुरुग्गयाइ वोसिरइ ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही । जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥८॥

करण विहीउ न जणइ । जहा वसियाइ विय ठंदे ॥८॥
तीम तीवीहार एकासणादी प कहीइं पाणस्सना ठ आगार लेवे
ञ्चखाणमां सचीत त्यागीने । एवादी ॥

तह तिविह पञ्चखाणे । जन्नंति अ पाणगठआगारा ॥

दुवीहार पञ्चखाण वीषये
अर्चीत आहार ।

जोजी श्रावकने वीषे तीमज फासु
पांणी वावरनारने ते ठआगार॥१०॥

दुविहाहारे अचित्त ।

नोइणोतहय फासु जले॥१०॥

एटला माटे ज्योग्य ठे नुपवास
आंबील कारक फासु जल पीइं ।

नीवी प्रमुखने वीषे तथा सचीत प
रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली ॥

इत्तु च्चिअ खवण बिल । निव्वियाइसु फासुयं चिअ जलंतु

श्रावक पीण पांणी पीइं तीमज । पञ्चखांण करे तीवीध आहारं॥११॥

सह्ववि पीअंति तथा । पञ्चस्कंतिअ तिविहा हारं॥११॥

चनुवीध आहारनु वली नमु
कारसहीनु ।

राते नीश्वे मुनीने बाकी पञ्चखाणे
तीवीहार चनुवीहार होय ।

चउहाहारं नु नमो ।

रत्तं पि मुणीण सेस तिह चउहा॥

राते पोरसि पुरीमठ एकासणा
दीक पञ्चखाणमां ।

श्रावकने दुवीहार तीवीहार चनु
वीहार ए त्रणे नेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसि पुरिमे गासणाइ । सट्ठाण दु ति चउहा॥१२॥

चार आहारनु द्वार २ भुख न
पसमावाने समरथ होय एका
की आहार ।

आहारने वीषे लवणादि अथवा ल
वणादि आवे दीइं अथवा स्वाद प्र
ते आपे ॥

खुहे पसम खमे गागी ।

आहारि व एइ देइ वा सायं॥

जुख्यो हुतो अथवा खेपवे वा
नांखे कोठाने वीषे वा पेटमां ।

जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
कहीइं ॥१३॥

खुहिउ व खिवइ कुठे ।

जं पंकु वमं त माहारो ॥१३॥

असनने वीषे मग आदे कठोल स
र्व कुर बाजरादी सातवो वा चुण ।

मांमा रोटली प्रमुख सुरणादी
जमीनकंद ॥

असणे मुग्गो अण सत्तु । मंम पय खळ्ळ रब्ब कंदाइ॥

हवे पांणिने वीषे कांजी वा आ
ठण पांणी जव केर धोयण जल।

कपासीआ वा काकनीनु धोयण
जल मदीराजल आदी सब्दथी
बीजां पण जल जांणवां ॥१५॥

पाणे कंजिय जव कयर । ककमो दग सुराइ जलं ॥१४॥

हवे खादीमने वीषे सेक्यां धान
फल केलां आदे ।

हवे स्वादीमने वीषे सुंठ जीरु
अजमादी ॥

खाइम जतो स फलाइ । साइमेसुंठी जीर अजमाइ ॥

मध गोल तंबोल पांन सो
पारी लवंग एलची आदे ।

हवे अणाहार वीषे मात्रु लीबमा
प्रमुख ॥१५॥

महु गुल तंबोलाइ ।

अणहारे मोअ निंबाई ॥१५॥

हवे पच्चखाणना आगारनु द्वार
बेशआगार नोकारसहिमां ठढ
पोरसिमां ।

सात७ पुरिमठमां एकासणामां
आठ८ आगार ॥

दो नवकार १७ पोरसि१ । सग पुरिमठे३ एगासणे अठ४ ॥

सात७आगार एकलठांणामां
आंबीलमां आगार ।

आठ८ पांच५आगार चोथ नुपवासा
दिकमां ठढआगार पांणसमां ॥१६॥

सत्ते गठाणे५अंबिल । अठ६पण चनठ७७ प्पाणे८ ।१६।

चारआगार दीवसचरीममां चार
आगार सुठसही आदी अनीग्रहमां ।

पांच आगार वस्त्रादि लेवा नुठे
तेमां नव अथवा आठ नीवीमां

चन चरिमे चन जिग्गहि । पण पावरणे नव ठ निठ्विए ॥

आगार जे उखित्त बीवेगेणंने ।

मुकीने एकली द्रव्य वीगयनो नी
यम करे तो आठ ॥१७॥

आगारु खित्त विवेग । मुतु दवविगइ नियमिठ ॥१७॥

नमुकारसीमां आ० अनथ

पोरसी साठपोरसीमां अनथणानो

एषा जोगेणं? सहसागारेणं? ए बे नमुकारसीमां।

गेणं? सहसागारेणं? पच्छनकालेणं? दिसामोहेणं? साहुवयणेणं? सव्वस माहीवत्तियागारेणं? ॥

अन्न सह दु नमुकारे। पोरसीना ढ आगार साढपो रसीना पण एज।

अन्न सह पच्च दिसय साहु सव्व॥ पुरीमढमां सात आगार ढ सहीत महतरागारेणं? वध्यो अवढमां पण एज ॥१७॥

पोरसि ढ सद्धपोरसि। एकासणा बेसणाना अन्नथ एण? सहसा? सागारि आ गारेणं?।

पुरिमढ्हे सत्त स महतरा ॥१७॥ आनुटण पसारेणं? गुरु अभ्युगणेणं? पारिठावणीयागारेणं? महतरागारे णं? सव्वसमाहि वत्तियागारेणं? ॥

अन्न? सहस्सा? गारिय? एकासणे बियासणे आठ।

आनुटण ४ गुरु अ ५ पारि ६ मह ७ सात आगार एकलगाणे [सव्व ७॥ आनुटण पसारेणं वीना ॥१८॥

एग बियासणि अठठ। सगइ गठाणे आनुटण विणा ॥१८॥ वीगी नीवीने वीषे अन्नथ ०? सहस्सा ०? लेवालेवेणं? गीहथ १।

अन्न १ सह २ लेवा ३ गिह ४।

उखित्त विवेगेणं? पफुच मखिएणं? पारि ०? महत्त ०? सव्वसमाही ०? उखित्त ५ पफुच्च ६ पारि ७ मह ८ सव्व ९ ॥

वीगीने वीषये नीवीने वीषये ए नव आगार।

पफुच्चमखिएणं वीना आंबीजमां आठ आगार ॥१९॥

विगइ निठ्विगइ नव।

पफुच्चविणु अंबिले अठ ॥१९॥

उपवासमां अन्नथणा ०? सह स्सा ०? पारिठावणियागारेणं? महत्त ०? सवस ०?।

ए पांच उपवासमां ढ आगार पां णसमां पांणस लेवेणवादीक ॥

अन्न १ सह २ पारि ३ मह ४ स पंच खवणे ७ पाणलेवा ई ॥

चार आगार दिवस [व्व ५ । अनीग्रहमां अन्नथ्यणा ० सहस्सा ०
चरीममां अंगुठसहि आदी । महत्तरा ० सव्वसमाहि ० ।

चउ चरिमं गुघई । जिगाहि अन्न १ सह २ मह ३ सव्व ४
दुध वीगय मद वीगय मदीरा ए चार ढीली वीगय वली [॥ ११ ॥
वीगय तेल वीगय । चार कठण ने ढीली ते कहेते ॥

दुध १ मह २ मऊ ३ तिह्लं ४ । चउरो द्व विगइ चउर पिमदवा
धी वीगय गुल वीगय दही वीगय मांखण वीगय पकवान वीगय
मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घय १ गुल २ दहियं ३ पिसियं ४ । मस्कण ५ पक्कन्न ६ दोपिमा
पोरसि पच्चखाण साढपोर बेसणानु पच्चखाण नीवीनु [॥ १३ ॥
सि पच्चखाण तुल्य अवढ पच्चखाण एकासणा तुल्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमढ तुल्य । आदी तुल्य आगार ॥

पोरसि सह अवढं । दुन्नत निविगई पोरिसा इ समा ॥
अंगुठसही पच्चखाण मुठसही सचीत द्रव्य नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण । अनीग्रह पच्चखाण ॥ १३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दव्वाइ जिग्गहियं ॥ १३ ॥
आगारना अर्थ वीसर्याथी मु सहसात् अजाणे पोतानी मेले मु
खमां घाले ते अनाजोग । खमां पांणी प्रमुख प्रवेस थाय ते ॥

विस्सरण मणा जोगो १ । सह सागारो सयं मुह पवेसो २ ॥
गुप्त जे दीवस मेघ वादला दीगमुठ दीसीनी भ्रांतीथी पोरसी पारे
दीकथी अपुरे पुरोकाल ते दिसिमोह ॥ १४ ॥
जांणी पारेतो ।

पन्नकाल मेहाइ ३ । दिसिविवजासु दिसिमोहो ४ ॥ १४ ॥

साधुनु वचन पोरसी जणा
व्यानु सांजली इम जांणे
जे ।

पोरसी थइ जांणे पारे ते सरिर रु
हु स्वस्त होय ते सर्व समाधी तेथी
विपरीत असमाधिमां पारे ते ॥

साहु वयण उघामा । पोरसि तणु सुढया समाहित्ति६॥

संघादी गाढ कारणे पच्चखाण ग्रहस्थ वांदवादीके आवे साधु आहा
पारेतो न जागे ते महत्तरागारेणं । र अन्यत्र करवा नुवे ते सागारी॥१५॥

संघाइकळ महत्तर७ । गीयढ वंदाइ सागारी॥१५॥

हाथ पगादीनु खेंचवुं पसा गुरु वमेरा प्राहुणा मुनी आवे नुजा
रवु अंग सरिरनु । थातां आगार ॥

आनंटण मंगाणं८ । गुरु पाहुण साहु गुरु अप्रुछाणं१०॥

परठववा योग आहार वधेलो मुनी जो वस्त्र लेवा नुवे तो चोल
व्रथ वचने वावरे तो आगार । पटागार पच्चखांण न जागे॥१६॥

पारिघावण विहिगहिण११ । जइण पावरणि कमिपटो१२२६॥

न लेवाने आहारे खरमेली लुहीने लेवालेव आगार देनारने हाथे
कमठी मोइ आदीके आपे तो । वीगय साक मांमादि फरसे दे ते ॥

खरमिय लूहियमोवाई । लेव१३ संसठ१४ मुच्च मंमाई ॥

नुपामी लेइ पींम वीगयादि वीगये आंगुली प्रमुख चोपमी ते
नुपरथी लेइने आपे ते कल्पे । थी आहार दे ते लगारेक ॥

उरिक्त पिंम विगइण१५ । मरियं अंगुलीहिं मणा१६॥१७॥

हवे पांणसना आगार अर्थ ले बीजु२ अलेपकृत आठण प्रमुख
पकृत नुसामणादी पांणीथी१ । नीतस्वाथी आबु नुस्न पांणी३ ॥

लेवामं आयामाइ१७ । इअर१८ सोवीर मठ १९ उसिए

तंदुलादी धोयण मोलाएनु दां पीठानु धोयणादी५ बीजु [जलं॥
णो जातादी सहीत४ । दांणादी वरजीत गजेनुं६ ॥१८॥

धोयण२० बहुल ससिडं १ । नस्सेइमं इअरसिडविणा२२
 वीगयनेद अधीकार पांच चार चार ए ठए नक्षवीगय दु ॥१८॥
 चार बे बे प्रकारे । धादी नत्तरनेदे वीगय एकवीसा ॥

पण १ चउ १ चउ ३ चउ ४ दु ५ दु ६ ठ नरक दुघाइ विगइ इग
 त्रण बे त्रण चार नेदे अनक्ष [विहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय नेद नत्तर बार ॥१९॥

ति १ दु १ ति ३ चउ ४ विह चउ महु माई विगई बारा ॥१९॥
 नक्षवीगय नाम [अनरका । गोल पकवान ए ठए नक्षवीग
 दुध घृत दही तेल । जाणवी ॥

खीर १ घय १ दहिय ३ ति ४ ४ । गुल ५ पकन्नं ६ ठ नरक विगई ३
 दुध दही घी वीगेनेद गायनु नेंसनु पांच नेदे दुध हवे चार प्रकारे ॥
 नुंटीनुं ठालीनु गामरीनु ।

गो १ महिसी १ उट्टि ३ अय ४ पण दुघ अह चउरो ॥३०॥
 घृत तथा दही [एलगाण ५ । तेलना चार नेद तिलनु सरसव
 नुंटी वीना सेसनु । नु अजसीनु लाटनु ॥

घय दहिया उट्टि विणा । तिल १ सरिसव १ अयसि लट्ट ति
 गोलना बे नेद ठीलो गोल पकवानना बे नेद तेलनु [छचउ ॥
 कठीण गोल ए बे । घृतनु तलेलुं ॥३१॥

दव गुम पिंम गुमा हो । पकन्नं ति ४ घय तलिअं ॥३१॥
 हवे नीवीआतां ३ ० तेमां दुधनां आटो घाली रांधु ते ४ खटाइ घा
 पांच द्राखादीकथी रांधु ते १ घ ली रांधे ५ वा बलीए दुध वीगय
 णा चोखाथी रांधु ते ३ थोमो रहीत ॥
 चोखाथी रांधु ते ३ ।

पयसामी १ खीर १ पेपा ३ । वलेहि ४ दुघट्टि ५ दुघविगई गया

द्राख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांध्यु दुध ॥३१॥

दस्क बहु अप्प तंदुल । त चुन्नंबिलसहिअदुधे ॥३२॥
हवे घृतनां नीवीआतां पांच दाञ्जेलु? दहीनीतरमां आटो नांवी करे
निप्रंजण? विसंदण? । [तेश ।

नुखदी पकव्ये नुपरनी तरी३ धीनु कीटु४ पाकुं घृत आंबलादीकथी५
पक्कोसहि तरिअ३ किट्टि४ पक्कघयं५ ॥

हवे दहीनां पांच जातसहीत दही ते? सीखरण३ ।

दहिए करंब? सिहरणि? ।

लुणसहीत मथ्यु दही३ वस्त्रे गजेलु४ घोलमां वमां घाले ते५ ॥३३॥
सलवण दहि३ घोल४ घोलवमा५ ॥३३॥

हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुठ्या तल? दाञ्जेलु तल्या पठी वध्युं
तिलकुटी? निप्रंजण? । [तेश ।

लाख प्रमुखथी पाक्यु तेल३ नुषथी पाक्या नुपरनी तरी४ तेलनी
पक्कतिल३ पक्कोसहि तरिअ४ तिद्धमली५ ॥ [मली५॥

हवे गोलनां पांच साकर? गोलनु पांणी३ गुलपायो३ खांम४ ।

सकर? गुलवाणय? पाय३ खंम४ ।

अमथो नुकल्यो सेलमीनो रस५ ए पांच गोलनां ॥३४॥

अन्नकठिअ इकु रसो५ ॥३४॥

एक तावमी पुराय एवमो पुम्लो पुम्लो पुरीओ प्रमुख त्रण घाण
तल्या पठी बीजो तलाय ते? । पठी चोथा घाणादीकनु३ ॥

पूरिअ तव पूआ बीअ? । पूअ तन्नेह तुरिअ घाणाई? ॥

गुलधाणी३ जल लापसी वा वीगय स पांचमु नीवीयातु पोतु दे

हीत जाजने पांणाथी पाक्यो आहार४ । इ करेलो पुम्लो५ ॥३५॥

गुलहाणी३जल लप्पसिअ४ । पंचमो पूत्ति कय पूठ५
दुध दही जात नपरे चार आंगु ढीलो गोल घृत तेल एक ॥३५॥
ल सुधी नीवीआतु ते पठे नहीं । आंगुल जात नपरे सुधी ॥

दुध दही चऊरंगुल । दव गुल घय तिह्ल एग नत्तु वरिं ॥
कठण गोल मांखण ए बे लीलां पीलु सणनां बीज जेवमो खंम
वीगयमांथी । नीवीनेपचखाणे कल्पेतेनपरनहीं ॥३६॥

पिंमगुल मक्कणाणं । अद्दा मलयंच संसठं ॥ ३६ ॥
चोखादी द्रव्यथी हणाणी जे वी रहीत थाइं वली ते माटे ते हणा
गय ते वीगयथी । णी वीगय ते द्रव्य कहीइं ॥

दव्व हया विगई विगइ । गयं पुणोतेण तंहयंदव्वं ॥
नुधरीत घृतादीक नुस्न ठ नत्कष्ट द्रव्य कहेठे इम बीजा
ते तेज । आचार्य ॥३७॥

नुधरिए तत्तं मिय । उक्किठ दव्व इमंचन्ने ॥३७॥
तीलसांकली वरसोलादीक । तथा रायण आंबादी द्राख प्र
मुख पांणी आदे ॥

तिलसंकुली वरसोलाई । रायणं बाइ दस्क वाणाई ॥
मोलिया प्रमुखनां तेल एरं सरस नुत्तम द्रव्य कहीइं तथा लेप
मी टोपरादीकनां । कत् ॥३८॥

मोलिय तिह्लार्इय । सरसु त्तम दव्व लेवकमा ॥३८॥
ए रीते वीगय गत ते रहीत नीवी नुत्तम जे द्रव्य ते नीवीगयमां ॥
यातां करंबादी समृथ द्रव्य ।

विगई गया संसठा । उत्तम दव्वाय निव्विगइयंमि ॥
कारण आवे कल्पे पण कल्पे नहीं खावुं जे कह्युठे नीसी

कारण वीना ।

कारण जायं मुत्तं ।

वीक्रतीथी माठी गतीनां
दुख पांमे माटे जय पांमे ।

विगईं विगईं नीउ ।

वीगय ठे ते वीक्रतीकरण स
जावयंत ठे ते ।

विगईं विगय सहावा ।

हवे अजक्ष वीगयना जेद मद
कुतीनुं ? मांखीनु १ जमरीनु ३ ।

कुतीय ? मन्त्रिय ? नामर ३ ।
हवे जलचर ? थलचर ? आकासच
र ३ नुं मंस त्रण जेदे ।

जल ? थल ? खग ? मंस तिहा । घय व्व मरकण चउ अजस्का

हवे पचखांणना जांगा ४ एमन ? वचन ? काय ? मनवचन ४ । [॥ ४ १ ॥

मण ? वयण ? काय ? मणवय ४ ।

मनकाय ५ वचनकाय ६ मनवचनकाय ७ त्रीकयोगी ए सात सात जे ॥

मण तणु ५ वयतणु ६ तिजोगिसगिसत्त ७ ॥

करण करावण अनुमोदन ध्वीक
त्रीक संज्योग सहीत ।

अतीत अनागत व्रतमानका
ले एकसो समतालीस ॥

कर ? कार ? एणुमई ३ दु ति जुअ । तिकाल सियाल जंग स

ए जे जांगा कह्यो जे का
ल पोरसि आदेमां ।

लेनार धणिए पोते मन व [यं ॥ ४ १ ॥
चन कायाइं करी पालवा ॥

एयंच उत काले ।

सयंच मण वय तणूहिं पालणियं ॥

थ जाखे ॥ ३ ॥

कप्पंति न चुत्तु जं बुत्तं ॥ ३ ॥

वीगय सहीत जीवारे जोजन करे
जे साधु तो ॥

विगई गयं जोउ चुंजए साहु ॥

विगयथी माठी गतीपणाने बले क
री पमांमे ॥ ४ ० ॥

विगईं विगईं बलानेई ॥ ४ ० ॥

मध त्रण जेदे ठे हवे काष्टनी ? पी
ठानी ? मदीरा बे जेदे ॥

महु तिहा कठ ? पिठ ? मऊ दुहा
धृती परे मांखण चार जेदे
अजक्ष ॥ ४ १ ॥

करनार जाण जाण कराव तेना जांगा चार थाय जाण जाण ?
नार पासे पञ्चखाण करे ? । जाण अजाण २ अजाण जाण ३ अजाण
अजाण ४ तेमां प्रथम त्रणनी आज्ञा ठे ४ ३

जाणग जाणग पासति । जंग चजगे तिसु अणुत्रा ॥ ४ ३ ॥

पञ्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाल्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ १ पालिअ २ सोहिअ ३ ।

तरचुं ? कीर्त्युं ? आराध्युं ? ए ठ जेदे सुध जाणवुं ॥

तिरीअ ४ कीटिअ ५ आराहिअ ६ ठसुधं ॥

वञ्चख्खाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनु लीधु ते
काल थये पारे ते ? ॥ ४ ४ ॥

पञ्चखाणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं ॥ ४ ४ ॥

पालीअं ते वारंवार करचु पञ्च सोधीत ते गुरुने आपीने रचुं ते
ख्खाण संनारे ते २ । पोते वावरे वा जीमे ३ ॥

पालिअ पुण पुण सरिअं । सोहिअ गुरु दत्त सेस जोअ
तरीत ते करचा काल सुधी अ कीर्तीत ते नोजन करतां [एण ॥
थवा अधीक काले पारे ते ४ । अवसरे पञ्चख्खाण संनारे ते ५ । ४ ५ ॥

तिरीअ समहिय काले । किटिअ जोअण समय सरणा

इणे प्रकारे आचस्युं वा आदस्यु अथवा ठ जेदे सुधी [॥ ४ ५ ॥
आराध्युं वली ते ६ ॥ जेम लीधु तेम सदहणा ? ॥

इय पदिअरिअं आराहिअं तु । अहवा ठसुधि सदहणा ?
करवुं तेम ज्ञाने जाणे ? गुरुनो कष्टे पण जांगे नही ते ? संकादी
वीनय करवा ? गुरु नाखे तीम दोष रहीत ते जावसुधी ? इति ॥
पाठ जणे मनमां ? ।

जाणण शविणयणु ३ नासण ४ । अणुपालण ५ जावशुधति ६

पञ्चस्व्वाणनु जे फल । एहलोके परलोके थाय बे जेदे वली ॥ [॥४६॥

पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ दु विहं तु ॥

आलोके फल धमोलकुमारा
दीकने थयुं ।

दांमनकादीकने परलोके फल थयुं
ते कथा वसुदेव हेमे ठे ॥४७॥

इहलोए धम्मिलाइ ।

दामन्नगमाइ परलोए ॥४७॥

पञ्चस्व्वाण एणीपरे सेवीने ।

जावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खामयु तीम ।

पञ्चस्काण मिणं सेविऊण । जावण जिणवरु दिठं ॥

पाम्या अनंता जीव ।

सास्वत सुख बाधा जे पीमा तेणे र
हीत हेवुं ॥४८॥

पत्ता अणंत जीवा ।

सासय सुखं अणा बाहं ॥४८॥

ए रीते श्री पञ्चस्व्वाण नामे तीजी जाख्य समाप्तः

इतिश्री पञ्चस्काण जाख्य समाप्तं ॥

हवे इंद्रिसतक टवार्थं कहेठे ॥

अथ इंद्रिसतक प्रारंज ते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे ।

पंमित वा तत्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसु हुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव ।

पंमितं पसंसिमो निच्चं ॥

इंद्रिरूपीया चोरोएं सदा वा
नीरंतर ।

नथी लुट्युं जे मनुष्यनु चारीत्ररूप
धन ते ॥१॥

इंदिय चोरेहिं सया ।

नलुटिअं जस्स चरण धणां ॥१॥

इंद्रिरूपीया चंचल घोमा ।

दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
अहनीस ॥

इंदिय चवल तुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥
तेहने जावि वा विचारी न रोके वीतरागना वचनरूप रासमी
वनुं वा संसारनुं सरूपने । इं करीने ॥१॥

जाविअ चव सरूवो । रुंजई जिणवयण रसीहिं ॥२॥
इंद्रिरूप धुतारा वा उग मो तलना फोतरा मात्र पण देइस न
होटा । ही वीस्तरवा ।

इंदिय धुत्ताण महो । तिल तुस मित्तंपि देसु मा पसरं ॥
ने जो पसरवा दीघातो जीहां एक क्षण ते पण वर्ष कोम स
नीश्वे । मानं दुःख थसे ॥३॥

जई दिन्नोतो नीउ । जठ खणो वारिस कोमिसमो ॥३॥
नही झीती इंद्रियो जेणे ते काष्ठ वा लाकमानी परे घुण वा काष्ठ
हनुं चारीत्र । ना कीमाइं कस्युं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कठं व घुणोहिं कीरई असारं ॥
ते कारण माटे हे धर्म अर्थि झीतवी इंद्रियो नुद्यम करीने ॥४॥
साहासीकथी थीरपणे ।

तो धम्मढीहि दढं । जइअव्वं इंदिय जयंमि ॥४॥
जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । कोम रत्न हारे वा उगाय कोई नर ॥
जह कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥

तेम अल्प सुख भ्रांतीथी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख प्रते
यमां रक्त थया । ॥५॥

तह तुच्च विसय गिञ्जा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥५॥
तीलमात्र प्रमाणे विषयनां ते नोगव्याथी दुःख वली मेरुपरवत
सुखने । ना सीखरथी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसय सुहं । दुहंच गिरि राय सिंग तुगयरं ॥
ते नोगवतां कोड्यो नवे पि माटे हवे जीम जाणे तीम करजे
ए नही खुटे । ॥६॥

नवकोमिहि न निछई । जं जाणसु तं करिजासु ॥६॥
जोग नोगवतां मीठा पण कर्म न कींपाकनां फल तुल्य खातां
दय आवे कमुवा । मीठां ए खसनुं ॥

नुजंता महुरा विवाग विरसा । किंपागतुह्ना इमे कहुअ ॥
खणवुं सदाइं दुःख नपजावणहा आपे नीजमतीइं मानेला सु
र ठे । खवालाने ॥७॥

कंमुअ अणं व दुःख जणया । दाविंति बुद्धिं सुहे ॥ ७ ॥
मध्याने रणमां मृग पाणीनी सततं वा हमेस खोटा अनीप्राय
भ्रांतीइं आतुर थयो थको । संधीपद ।

मश्रन्ने मयतिन्नअव्व । सययं मिञ्चानिसंधि प्पया ॥
जोगव्या थका आपे माठी जो गहन दुःखे पार पामीइं एहवा
नीमां जन्म । जोग मोहोटा वैरी ॥८॥

नुत्ता दिंति कुजम्मजोणि । गहणं जोगा महावैरिणो ॥८॥
समरथ थइइं अग्नि वारवाने । पांणीइं करीने बलतो पीण निश्चे ॥
सक्का अग्गी निवारें । वारिणा जलित्ठवि हु ॥
सर्व समुद्रोना पांणीइं करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पिण । कीइं ॥९॥

सव्वोदहि जलोणावि । कामग्गी दुन्निवारउ ॥ ९ ॥
विषनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतीसय दारुण एह
वा अती । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरा । परिणाम निकाम दारुणा विसया

हे जीव अनंतोकाल तें जोगव्या । आज पीण मुक्त्वा नथी सुं जुक्त १ ०

काल मणंतं जुत्ता । अज्जवि मुत्तुं न किं जुत्ता ॥१०॥

वीषयरस रूप मदीराइं नुन्मत जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसय रसासव मत्तो । जुत्ता जुत्तं नयाणई जीवो ॥

झुरीस दिनपणे करी पढे । पांमे थके नरकनां दुःख मोहोटां
नयंकर ॥११॥

शुरइ कलुणं पत्ता । पत्तो नरयं महा घोरं ॥१२॥

जेम लिंबना वृक्षे नुपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीठो ।

जह निंबदुमुप्पत्तो । कीमो कमुअंपि मन्नए महुरं ॥

तिम मोक्षना सुखथी नुपरांतां संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा नुजटा । दुःखने सुख कहेढे ॥१३॥

तह सिधिसुह परुक्का । संसार दुहं सुहं बिंति ॥१४॥

रे अजाण जीव अथीर चंच क्षणमात्र सुखकारक एहवां पाप
ल वा चपल । ने ॥

अथिराण चंचलाणय । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥

दुःखकारी गतीनुनां कार वीरम्य वा षाठो नुसर एहवा जोगो
ण प्रत्येथी । थी ॥१५॥

दुग्गइ निबंधणाणं । विरमसु एअ्राण जोगाणं ॥१६॥

पांन्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वीषे नुवनपती
न योगवीषय ते कांम काया यादी देवने वीषे तीमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोग । वीषे ॥

पत्ताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥

तोहे पिण न थइ हे जीव तु
जने त्रपती वा संतोस ।

जेम अग्नि सघलां लाकनां नांख
वाथी तेम ॥१४॥

नय जीव तुश्च तिती । जलण रसव कठ नियरेण ॥१४॥

जीम किंपाकवृक्षनां फल दर्शना
दिके मनोहर ।

मधुर रसे करी जला वरणे क
री खातां वा जोगवतां थकां ॥

जहाय किंपाग फला मणोरमा । रसेण वन्नेणय जुजमाणा

ते फल खुटामे जीवत प्रते पेट
मां पचतां थकां ।

एहवी ओपमा काम गुणनी हे
उदय आवे थके ॥१५॥

ते खुहुए जीविअ पचमाणा । ए उवमा कामगुणा विवागे

सर्व गीत हे ते केवल वीजा
प हे ।

सर्व नाटक ते पण [॥१५॥
जीवने दुःखदाइ हे ॥

सव्वं विलवियं गीअं ।

सव्वं नटं विमंबणा ॥

समस्त आनुषण वा घराणां
जाररूप हे ।

सघलां काम हे ते असातादाय
क हे ॥१६॥

सव्वे आजरणा जारा ।

सव्वे कामा दुहावहा ॥१६॥

देवताना स्वांमी मनुष्यना स्वा
मीत्वपणुं ।

राज आदे पुद्गलीक जोग पण ॥

देविंद चक्कवाट्टि तणाइं ।

रज्जाइं उत्तमा जोगा ॥

पांम्यो जीव ते पण घणी
वार वा अनंतिवार ।

तोपण नही हुं त्रपती पांम्यो ते
थी ॥१७॥

पत्ता अणंतखुत्तो ।

नयहं तत्तिंगउ तेहिं ॥१७॥

आ चारगति संसार चक्र भ्रमणे । समस्त पुद्गल में घणीवार ॥

संसार चक्कवाले ।

सव्वेविअ पुग्गला मए बहुसो ॥

आहारश्चा सर्सीरादिकपणे प्रणमा तोहे पीण न पांम्यो ते जो
व्या । गव्याथी त्रपती हुं ॥१८॥

आहारिआय परिणामिआय । नय तेसु तित्तो हं ॥१८॥

लेपावापणु होय जोग वीषये । पण अनोगी जीव न लेपाइं सर्व कमें ॥

उवलेवो होइ जोगेसु । अनोगी नो विलिप्पई ॥

जे जोगी नर ते फरे संसार जे अनोगी नर ते मुकाय सर्व क
दुःखमां । र्मथी ॥१९॥

जोगी जमइ संसारे । अनोगी विप्पमुच्चई ॥ १९॥

लीलो तथा सुको ए बे आपस एहवा गोला माटीमयना ॥
मां अथमाया ।

अह्लो सुकोय दो बूढा । गोलया मट्टिआ मया ॥

ते बे नांख्या वा पटक्या जि तेहमां जे लीलो हतो तेतो तीहां
तीइं । चोटी रह्यो ॥२०॥

दोवि आवमिआ कूमे । जो अह्लो सो तड लग्गई ॥२०॥

ए रीते चोटे वा वलगे माठी एहवा जे नर कामनी लालसा
मती वा बुद्धीना धणी । वा इच्छावाला ॥

एवं लग्गंति दुम्मेहा । जेनरा काम लालसा ॥

ने जे विरतीवंतो ते काम जोगमां न लागे । जेम सुका गोलानीपरे ३ १

विरत्ताउ नलग्गंति । जहा सुक्रेअ गोलए ॥२१॥

घास तथा काष्ठथी अग्नि न लवणसमुद्र हजारो नदियोथी न
त्रपती पांमे । त्रपती पांमे ॥

तए कठेहिच अग्गी । लवणसमुद्रो नई सहस्सेहिं ॥

तेम न आ जीवने सकीइं । त्रपती करवाने काम जोगथी ॥२२॥

न इमोजीवो सका । तिप्पेउं काम जोगेहिं ॥ २२ ॥

एए

जोगवीने पण जोगनां सु
ख प्रते ।

देवतानां मनुष्य जुमीचर तथा वि
द्याधरमां वली प्रमादे करी ॥

चुत्तुणवि जोगसुहं ।
पीमाइं नरकने वीषे महा
बीहांमणां ।

सुर नर खयरेसु पुण पमाएणां॥
जुकलतुं महा जुस्न त्रांबु पीतां थकां
॥१३॥

पिऊइ नरएसु जेरव ।
कोण तेहवो ठे के लोणे क
री न हणायो ।

कलकलतउ तंब पाणाइं॥१३॥
कोनु न रमणीइं जोलव्युं रदय ते
हवो ॥

को लोणेण न निहउ । कस्स न रमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण करयो । कोण लीन न थयो वीषय थकी ॥१४॥

को मञ्जुणा नगहिउ । को गिद्धोनेव विसएहिं ॥१४॥
हवे वीषयनां सुख केवां ठे अल्पका अतीकामनाथी दुःख अ
ल सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुका बहुकालदुका । पगाम दुका अनिकाम
संसारमां सुखथी मुकाववुं तेहथी खाण अनरथनी ठे [सुका॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसार सुकस्स विपक्कचूआ । खाणी अणणणण काम जो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोठो ग्रह सवला दु [गा॥१५॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणं पजवो । महागहो सव्वदोस पायटी ॥
कामरूपीणुं ग्रह दुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयुं ठे समस्त ज
माणे । गत ॥१६॥

कामग्गहो दुरप्पा । जेणजिचूअं जगसव्वं ॥१६॥
जेम खसवालो खसप्रते । खणतो थको दुःखने पण माने ठे सुख प्रते ॥

जह कञ्चुल्लो कञ्चु ।
मोहे मुझाया आतुर थका
जे मनुष्य ।

कंमुअमाणो दुहं मुणइ सुकं ॥
तिम काम जे दुःख तेहने सुख क
री कहे ठे ॥१७॥

मोहनरा मणुस्सा ।
साज समान ए काम ठे वीष
समान पण ए काम ठे ।

तह कामदुहं सुहं बिंति ॥१७॥
काम तेज सर्प जे नुग्र वीखवं
त तेहवी नुपमाइं ठे ॥

सह्नं कामा विसं कामा ।
ते कामनी प्रार्थना कर
तां थकां ।

कामा आसीविसोवमा ॥
अणजोगवे पण अती कामबंधाथी
जाइं दुर्गती ॥१७॥

कामे पढे माणा ।
वीषयनि वांठा जोतो वा अ
पेक्षा राखतो जे जीव ते ।

अकामा जंति दुग्गई ॥१७॥
पमे संसाररूप समुद्र घोर वा
बीहामणामां ॥

विसए अवइस्कंता ।
ने जे जीव वीषय थकी नी
पेक्ष वा अणबंधक ते ।

पमंति संसार सायरे घोरे ॥
तरे वा पार पामे संसाररूप कं
तार थकी ॥१७॥

विसएसु निराविस्का ।
बलाया वा उगाया वीषय
नी अपेक्षावंत ।

तरंति संसार कंतारे ॥१७॥
ने जेणे वीषयनी अपेक्षा न करी ते
गया अविघ्नपणे ॥

बलिआ अवइस्कंता ।
ते कारण माटे प्रवचन वा
सीद्धांतनु एज सारके ।

निरावइखा गया अविग्घेणं ॥
कांमथी नीरापक्षपणे थवुं कामवं
ठा न करवी ॥३०॥

तम्मा पवयण सारे ।
वीषयनी अपेक्षा राखेतो जी
व पमे संसार समुद्रमां ।

निरावइस्केण होअव्वं ॥३०॥
वीषयनी अपेक्षा न राखेतो तरे
दुस्तर नव ओघ समुद्र ॥

विसया विस्को निवमइ । नरविस्को तरइ दुत्तर जवोहां ॥
जेम देवीना धीषमां गएजा ए जाइ बेनुं द्रष्टांत वीचारवुं ॥३१॥
जिनरक्षीत तथा जिनपाल ।

देवी दीव समागय । जानअ ङुअलेण दिठंतो ॥३१॥
जे अती आकरां दुःख । जे वली सुख उत्तम वा श्रेष्ठ त्रण लोकमां ॥
जं अइ तिखं दुक्कं । जंच सुहं उत्तमं तिलोअंमि ॥
ते जाणजे हे नव्य वीषयनी । बद्धी ते दुःख हेतुं ने स्वय ते सुख
हेतु सर्व ॥३१॥

तं जाणसु विसयाणं । वुद्धि र्कय हेउअं सव्वं ॥३१॥
इंद्रियोना वीषयमां जे आ पमे ठे संसाररूप समुद्रमां जीव
सक्त वा लीन ठे ते । वा प्राणी ॥

इंदिअ विसय पसत्ता । पमंति संसार सायरे जीवा ॥
जेम पंखीनी ठेदाइ पांखो तेम मनुष पण नलाशील आचार
ने हेगे पमे । गुणरूप पांख रहीत ॥३१॥

परिक्व च्छिन्न परका । सुसील गुण पेहुण विहूणा ॥३३॥
न जाणे जेम चाटतो थको । मोहोदु हामकुं जेम सुनक वा कुतरो ॥
न लहइ जहा लिहंतो । मुहद्धिअं अठिअं जहा सुणजं ॥
पोताना सोसे तालुअनी रसी वीसेष चाटतो थको मानेठे सु
प्रते । ख प्रते ॥३४॥

सोसइ तालुअ रसिअं । विलिहंतो मन्नए सुक्कं ॥३४॥
स्त्रीनी कायानो सेवनार न पांमे कांड पण सुख तीम पुरुष तो
वा जोगवनार । पण ॥

महिलाण काय सेवी । नलहइ किंचिवि सुहं तहा पुरिसो ॥

ते मानेढे रांक वा बापमो ।

आपणी कायाने परीश्रम वा खेद
करी सुख प्रते ॥३५॥

सो मन्नए वराउ ।

सय काय परिस्समं सुखं ॥३५॥

अतीसय सम्यग् प्रकारे
जोतां थकां ।

कीहांइं केलीमां वा क्रीमामां नथी
जेम सार ॥

सुघुवि मग्गिज्जंतो ।

कच्चवि कयलीइ नच्चि जह सारो ॥

इंद्रीना वीषयमां तीम ।

नथी सुख जनु पण वा अतीस
यपणे जोजे तुं ॥३६॥

इंदिय विसएसु तथा ।

नच्चिसुहं सुघावि गविठं ॥३६॥

स्त्रीना शृंगाररूपीया त
रंग वा कल्लोल ।

वीजासरूप येला वा वेहेवानी ताण
जोवनरूप जले ॥

सिंगार तरंगाए ।

विलास वेलाइ जुव्वण जलाए ॥

कीया कीया जगमां पुरुष
जे एहवी ।

नारीरूप नदीमां न मुबे एटले
काकोक्कीइं मुबेज ॥३७॥

के के जयंमि पुरिसा ।

नारि नईए न बुडंति ॥३७॥

शोकरूपतो नदी दुरीत वा
पापरूप गुफा ॥

कपटनी कुंमी वा जाजन एहवी
स्त्री कलेसनी करणहारी ।

सोअ सरी दुरिअ दरी ।

कवमकुमी महिलिआ किलेस

वैररूप अग्नि प्रगट करवा
ने अरणीना काष्ठ समान ।

दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी ॥
पक्षी वा उपरांमि ॥३८॥

वइर विरोयण अरणी ।

दुःखखणी सुख पम्भिवस्का ॥३८॥

अजाण्युं मननु जे पराक्रम वा
सामर्थ्य ।

साथे साचो कुण जे उत्तम ना
सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नासिउं तरइ ॥

कंद्रप वा मनमथनां बाणनु
प्रसर तेहनो समोह एहवी।

द्रष्टी क्षोजे मृगाक्षी वा मृगलो
चनानां ॥३९॥

वम्मह सर पसरो हे।

दिधि ढोहे मयढीणं ॥३९॥

परीहर वा तज ते कारण माटे तेहनी। द्रष्टी जेम द्रष्टावीष सर्प तीम ॥

परिहरसु तज तासिं।

दिधिं दिधीविस रसव ॥

सर्पणी समान रमणी वा स्त्री तेह
नां नयणबाण।

हेत्र्यात्मा ताहरा चारीत्र गुणरू
प जे प्राण तेहने नासपमानसे ४०

अहिस्सजं रमणि नयणबाणा। चरित्तपाणे विणासंति ४०

सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार
गामी होय तोपण।

विसेषे इंद्रिनु झीतेलो पण सू
रो होय तोपण ॥

सिधंत जलहि पारंगडवि।

विजइं दिनुवि सूरुोवि ॥

मन थीर होय तोपण एहवा
नर पण बजाइं।

जुवती वा स्त्रीरूपणी पीसाचणी
क्षुद्र वा माठीथी ॥४१॥

दढचित्तोवि बलिऊइ।

जुवइ पिसार्इहि खुड्डाहिं ॥४१॥

मीण मांखण वीद्रवे वा ढी
लां थाय।

जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ना समीपमां ॥

मयण नवणीय विलुन। जह जायइ जलण संनिहाणंमि ॥

तीम स्त्रीना समीप जवाथी।

ढीलु थाय मन मुनिनु पण तो
बीजानुं सुं कहेवुं ॥४१॥

तह रमणि संनिहाणे। विद्ववइ मणो मुणीणंपि ॥४२॥

नीची गती ढे जेहनी पाणी सही
त ढे।

जोवा योग्य मंथरगतिइं स
हीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं।

उप्पिच्च मंथर गर्इहिं ॥

स्त्री अने नीम्नगा वा नदि

परवत मोहोटा पण जेदे वा जांगी

तेहनी परे ।

नांखे ॥४३॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवर गुरुआवि जिज्जंति ४३
वीषयरूप जल ठे जेहमां सु वीलास वा जोग हावजाव रूप ज
झावु ते रूपकलण । लचर तेणे आकीरण नरेलु ॥

विसय जलं मोहकलं । विलास बिह्लोअ जलयरा इन्नं ॥
मद वा अहंकाररूप मगर एहवा । तरीया समुद्र प्रते धीर पुरुषा ॥४४॥

मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंधीरा ॥४४॥
यद्यपी वा जोपीण घरवास वली तपे करी दुरबल थयुं ठे अंग
नो सर्व तज्यो ठे संग जेणे । तथापी संसारमां पमे ॥

जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवमइ ॥
स्थाथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पमे जेम नपकोशाने जुव
मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे ॥४५॥

महिला संसग्गीए । कोसा नवणू सियमूणिव्वा ॥४५॥
समस्त ग्रंथी मुक्यो ठे जेणे । सीतलजुत थयोठे जे प्रसांत मनठे जेहनु

सठ्व गगंथ विमुक्को । सीई नूउ पसंत चित्तोअ ॥
एहवो जे पांमे मुक्तीनां सुख ए न पांमे चक्रवृतीपणु पांमे थके
हवा नीलोनीपणाना गुणने । पण ॥४६॥

जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तंलहइ ॥४६॥
श्लेष्म वा बलखामां पमेली जेम न नुधरी सके मांखी पण मुका
जे आपणा सरीरने पण । वाने ॥

खेलंमि पदिअ मप्पं । जह न तरइ मडिआवि मोएउं ॥
तीम वीषयरूप श्लेष्ममां प न मुकावी सके आपणा आत्माने
मया जे मांखी जेवा । कामेअंध नर ॥४७॥

तह विसय खेल पदिअं । नतरइ अप्पंपि कामंधो ॥४७॥

जे लहे वा पांमे वीतराग
केवली ।

जे सुख ते तेज जांणे नीश्रे न जांणे
ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ वीअराउ । सुखं तं मुणई सुच्चिअ न अन्नो ॥

जेम न यताशुकर वा जुंमसुर । जांणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४७॥

नहि गत्ता सूअरउ । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥४७॥

जे आजपिण जीवने । वीषयने वीषे दुःखना आश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु दुहासु वेसु पम्बिबंधो ॥

ते न जांणीइं गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही ओलंघवा यो

ग्ये ठे मोहोढो मोह ॥४८॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंघणीऊो महा मोहो ॥४८॥

जे कामे करी आंधला जी
व ठे ।

रमे वीषयने वीषे ते जीव संका रही
तपणे ॥

जे कामंधा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे वली जिनवचने राता वा
लीन ठे ।

ते जीव बीहीकण थइ तेहथी वी
रमे वा पाठा हवे ठे ॥४९॥

जे पुण जिणवयण रया । तेनीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमन पीत्त नसो मेझानुं फोफसं ॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूपवयं । वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हामनो करं
मीनु ।

चांबमीइं करी ते सर्व प्रठादीत वा
ढांकिलु एहवुं स्त्रीनु अंग ॥५१॥

मेअ मंस बहु हड्ड करंमयं । चम्म मि तं पन्नाइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वीष्टां करी मीश्री
त वली ।

नाकनो मेल श्लेष्म [गयं ॥५१॥
आदे असुची झरतुं ॥

मंसइमं मुत्त पुरीस मीसं । सिंघाण खेलाइअ निश्चरंतं ॥

एहवु ए अनीत्य क्रमीयानु घर ए । पासला समान नरने कीया
नरने जे बुद्धीहीन तेहने ॥५१॥

एअं अणिच्चं किमिआण वासं । पासं नराणं मइ बाहिरा
पासले करीने पांजरे करीने । बंधायठे चोपद तथा पंखी ॥ [ए॥५२॥

पासेण पंजरेणय । बध्शंति चउपयाय पस्कीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराइं करीने । बंधाया पुरुस कलेसने पांमे वा सहे ५३

इअ जुवई पंजरेण । बधा पुरिसा किलिस्संति ॥५३॥

अहो लोको मोहरूपीनु मोहो जे कारण माटे हमारा जेहवा प
टो मळ्ठे । ए नीश्रे ॥

अहो मोहो महामहत्तो । जेणं अम्मारिसावि हु ॥

जाणता बुद्धता पीण अनी तोहे पीण वीरमता नथी एक क्षीण
त्य संसारीक संबंध । वा दश पल काल मात्र नीश्रे ॥५३॥

जाणंतावि अणिच्चत्तं । विरमंति न खणंपि हु ॥५४॥

जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेठे समस्त दुःखनी
वा मेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंतो । संसर्गिं कुणइ सयल दुखेहिं ॥

नथी नुंदरने संसर्ग वा मेलाप करवो । थाय सुख संघाथे बीजामानी ५५

नहि मूसगाण संगो । होइ सुहो सह बिलामेहिं ॥५५॥

वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंद्र सूर्य स्वांमी कार्तिकादिक पण जे देव ॥

हरि हर चउराणण । चंद्र सूर खंदाइणो वि जे देवा ॥

स्त्रीनु दास वा चाकरपणु । करे ते माटे धीक्कार धीक्कार वीषयनी
त्रस्नाने ॥५६॥

नारीण किंकरत्तं । कुणंति धिघ्नी विसय तिणा ॥५६॥

सीत वा ताढ्य नुस्न वा ताप स्त्रीने वीषये आसक्त थया धका
ते सहन करेढे मूर्ख नर । अवीवेकवंत ।

सियंच उणंच सहंति मूढा । इत्थीसु सत्ता अविवेअवंता ॥
जे इलाची नामे सेठपुत्रनी परे जीवीत वली नास पांमे रावण
तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेव वत् ॥५७॥

इलाइ पुत्तं व्व चयति जाई । जीअंच नासंतिअ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां दुक्कर एहवां ॥५७॥
पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुत्तू णवि जीवाणं । सुदुक्कराइंति पाव चरियाइं ॥
एक जीले समस्या करी पुठयुं हे प्रनु ते वचन सांजली वैरागे चारीत्र
जे ते तेहनो नुत्तर दिधो के सातेज । लीधु ते मुनिने नमो ॥५७॥

अयवं जासा सासा । पव्वाए सोइ णमोते ॥५७॥
जलना बींदुवत् चपल एहवु अथीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे । वीनासी सरीर ठे ।

जलजलव तरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो ॥
ते तुठ वा थोमा सुख भ्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो ग
वा तुठ कामजोग सवेढे ते । मेना ॥५७॥

तुठ्ठाय काम जोगा । निबंधणं दुक्क लस्काणं ॥५७॥
हाथी जेम पंकील वा कीचमवा देखतो थको थल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमी पण न आवी सके कीनारे ॥

नागो जहा पंक जला वसन्नो । दहुं थलं नानिसमेइ तीरं ॥
एम जीव कामगुणमां अघ्र वा ली जला धर्म मारगे नथी रक्त
न थया ते । वा लीन थता हवा ॥६०॥

एवं जीअ्रा कामगुणेषु गिघा । सुधम्ममगे न रया हवंती

जेम वीष्टाना पुंज्य वा ढ
गलामां खुच्यो जे ।

क्रमी वा कीमो सुख प्र [॥६०॥
ते माने सदाकाल ।

जह विठ पुंज खुत्तो ।
तीम वीषयरूप असुचीमां
रक्त वा लीन जे ।

किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
जीव ते पण जाणे सुख मूर्ख ॥६१॥

तह विसया सुइ रत्तो ।
जेम समुद्र जले करी न पुरा
य वा दोहीलो पुराय ।

जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥

मथरहरोव जलोहिं ।
वीषयरूप आंभीस वा मांस
मां ग्रध थयो थको ।

तहवि हु दुप्पूरुण इमे आया ॥
जवो जव थाये नही त्रपती ॥६२॥

विसया मिसंमि गिधो ।
वीषयने वीषये आर्तवंत जे
जीव ते ।

जवे जवे वच्चइ न तत्तिं ॥६२॥
नुद्रटरूप आदेमां वीवीध वा ना
ना प्रकारमां ॥

विसय विसदा जीवा ।
जव सत्त सहश्च दुर्लजं । नथी जाणता गया पीण आपणा जन्म ॥६३॥

उप्रमरूवाइएसु विविहेसु ॥

जव सयसहस्स दुलहं ।
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर
वस थएला ।

नमुणंति गयंपि निअ जम्मं ६३
मुकी लाजने पण केटलाएक सं
का रहीत ॥

चिठंति विसय विवसा ।
नथी गणता केटलाएक म
रण प्रते ।

मुत्तू लङ्गं पि केवि गयसंका ॥
वीषयरूप अंकूश साल्या जीव वा
प्राणी ॥६४॥

न गणंति केवि मरणं ।
वीषयरूप वीष थकी जीव ।

विसयं कुस सद्धिया जीवा ॥६४॥
श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारी

ने खेदनी वात के नरके ॥

विसय विसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिण हा नरयं ॥
जायठे जेम चीत्रमुनिइं । घणु वारथो जाइ भ्रमदत्त चक्रवृतीनृपा ६५॥

वञ्चति जहा चित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिवो ॥६५॥
धीक्कार धीक्कार हो तेहवा जे जिनेश्वरना वचनरूप अमृत पण
नरोने । मुकीने ॥

धीधी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुतूणं ॥
चारगतीमां भ्रमणरूप वीटं पीएठे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानु कारण । ॥६६॥

चउगइ विमंबण करं । पियंति विसया सवं घोरं ॥६६॥
मरणांत कष्ट आवे थके प मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
ण दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जेनरा न जंपंति ॥
ते नर पण नीश्रे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह थकी घे
ले ललीत वा दीनवचन । हेला नर ते ॥६७॥

तेविहु कुणंति लद्धिं । बालाणं नेह गह गहिला ॥६७॥
सक्र वा इंद्र पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आमंवर
मर्थ थाय । वीस्तरथो जेहनो ॥

सक्कोवि नेव संकइ । माहप्प मद्दुप्परंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीइं । कराव्यु आपणु दासपणु ॥ ६८ ॥

तेवि नरा नारीहिं । कराविआ नियय दासत्तं ॥६८॥
जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रजुनो जाइ वली व्रतधा
त्मानो धणी । री वली ते नवमां मोक्षगांमी ॥
जउ नंदणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥

एहवो रेहेनेमी गफामां रहे राजेमती संघाथे वा नुपर वीषयबु
जो तेणे राजमती साधवीने । द्वि करी ॥६९॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥६९॥
मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल पु
हवा । रूप चल्या ॥

मयण पवणेण जइ तारिसावि । सुरसेल निचला चलीया
तो पाका पांदमा जेवा प्राणीनुनी । बीजा जीवोनी सी वात केहेवी ७०

ता पक्कपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥७०॥
झीते सुखे करीने नीश्वे । सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पंति सुहेणं चिअ । हरि करि सप्पाइणो महाकूरा ॥
पण एक नीश्वे दुःखे झी एक कंदर्प ते केहवो ठे करनार ठे मो
तवा योग ठे । क्षसुखथी वीपरीत ॥७१॥

इकुच्चिय दुक्केण । कामो कय सिवसुह विरामो ॥७१॥
वीखमी वा वांकी ठे वीषयनी अनादीकालनी नबनावना जीव
तरस । ने ॥

विसमा विसय पिवासा । अणाइ नवनावणाइ जीवाणं ॥
अती दुर्जय ठे इंद्रियो । तीमज चपल एहवु चीत्त मन ॥७२॥

अइ दुक्केआणि इंदिआणि । तह चंचलंचित्तं ॥७२॥
माठो मल नुपजे अरती नुपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणा प्र
असुख वा नही सुख नुपजे । कारनां दुःख थाय ॥

कलमल अरइ असुक्का । वाही दाहाइ विविह दुस्काइं ॥
जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य वीजोग आदे । कामे तपाव्या ठे तेहने ॥७३॥

मरणपि हु विरहाइसु । संपज्जइ काम तविआणं ॥७३॥

पांच इंद्रिना वीषय प्रसंगने अर्थे । मन वचन काया ए त्रण नही
संवरीस्यतो ॥

पंचिंदिय विसय पसंगरेसि । मण वयण काय नविसंवरे
ते वाहेठे काती वा ठरी गलानी जग्याइं । [सि॥

तं वाहिसि कत्तिअ गलपएसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटामे तो ॥७४॥

जं अठकम्म नवि निऊरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंध ठे स्युं अथवा धंतूरो खाधेल ठे ।

किं तुमंघोसि किंवासि धत्तूरिउ ।

अथवा स्युं संनीपातवंते करी वेंटाएलो ठे ॥

अहवकिं संनिवाएण आउरिउ ॥

तुं अमृत समान धर्म जे वीषनीपरे अवगले ठे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीषयरूप वीस वीषम वा आकरुं ते अमृतपरे बहुमाने ठे ॥७५॥

विसय विस विसम अमियं व बहु मन्नसे ॥७५॥

तेहज ताहारु ज्ञान वीज्ञान गुणनो आमंवर ।

तुज्जि तुह नाण विन्नाण गुणमंवरौ ।

अनिनी ज्ञालाने वीषे पढतो जेह जीव नीरजर ॥

जलण जालासु निवमंतु जीयनिप्ररो ॥

प्रकती वीपरीत कामने वीषे जे राचेठे ।

पयइ वामेसु कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरकना दुःखनी अग्निनी ज्ञालमां पचीस

जेहिं पुण पुण वि नरया नले पच्चसे ॥७६॥ [॥७६॥

बालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीस सिरिस्कंद बारकए ।

बोकमो लेवाने अर्थे अैरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणठ मेरावणं विक्रए ॥

इठीतदाइ कल्पव्रक्ष तोमीने एरंमो ते वावे ।

कप्पतरु तोमि एरंम सो वावए ।

जुज वा थोमा वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारेठे ॥७७॥

जुजि विसएहिं मणुअत्तणं हारए ॥७७॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी ।

मोक्षमार्ग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा ।

सिद्धिमग्गं विआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु थोमु आपणु ॥७८॥

विणिअट्टिऊ जोगेसु । आठंपरमि अप्पणो ॥७८॥

मोक्षमार्गमां रद्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषय ॥

सिवमग्ग संठिआणवि । जह दुक्केआ जिआण पण विस

ते बीजुं कांड पण जगतमां । दुर्जय नथी समस्त एटले स[या ॥

र्व जगतमां वीषय समान ॥७९॥

तह अन्नं किंपि जए । दुक्केअं नठि सयलेवि ॥ ७९ ॥

सवीटक नुद्धट रूप जेह ।

दीगथी मोह पामे जेह मन खनि ॥

सविमं उप्पम रूवा ।

दिठा मोहेइ जा मणं इठी ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर ।

अती दूर परीहरे वा अती वेगलो

रेहेजे ॥८०॥

आयहिअं चिंतता ।

दूरयरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण सिल ।

वीज्ञान तथा तप पण वैराग्य ऐ ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विन्नाणं तह तवंपि वेरग्गं ॥
जाय क्षणमां सर्व । वीषयरूप वीषे करीने साधुनु पण ॥७१॥

वच्चइ खणेण सच्चं । विसय विसेण जईणंपि ॥७१॥
अरे जीव मती वीकल्पीत । आंख मेंची नुघामे एटला काल स
बंधी सुख लालसीइं कीम हे मूर्ख ॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुह लालसो कहंमूढ ॥
सास्वतां सुख एह समान हारीस चंद्रमाना सहोदर जेहवो नी
बीजु सुख नथी ते । रमल जस ॥७१॥

सासय सुह मसमतमं । हारिसि ससि सोअरंच जसं ॥७१॥
बल्यो वीषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनु सार बाले सघलु पण
तेहथी । वा तथा

पङ्कलिउ विसयअग्गी । चरित्तसारं ढहिऊ कसिणंपि ॥
समकितने पण वीराधे वा अनंत संसार वधारवापणु करे ॥७१॥
जांगे खंमे ।

सम्मत्तंपि विराहिअ । अणंत संसारअं कुळा ॥७३॥
बीहांमणा जव कंतार वा वीखम वा आकरी जीवने वीषयनी
वनने वीषे । त्रस्ना ॥

जीसण जव कंतारे । विसमा जीवाण विसय तिण्यत्ता ॥
जे त्रस्नाइं नमथा चनुद । पुरवी सरीखा ते पण रूले वा रझले
नीश्चे नीगोद्यमां ॥७४॥

जीए नमिया चनुदस । पुव्वीवि रुलंतिहु निगोए ॥७४॥
खेदे वीषम अती खेदे अती वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध थइने ॥
वीषम एहवा ।

हा विसमा हा विसमा । विसया जीवाण जेहिं पमिबघा ॥

जायते नवरूप समुद्रमां
ते समुद्र केहवो ठे ।

अनंतां दुःख पांमे एटले दुःखनो
पार नही ॥७५॥

हिंमंति चवसमुद्दे ।

अणंत दुस्काई पावंता ॥७५॥

हे जीव नही आदरीस इंद्र
जाल समान चपल एहवा ।

वीषय जीवने वीजलीना तेज समा
न ॥

मा इंदजाल चवला । विसया जीवाण विऊ ते असमा ॥

क्षीण वा अल्पकालमां दिवेला
थोमा कालमां नास पांमे ठे ।

ते कारण माटे ते वीषयथी स्यो
नीश्वे प्रतीबंध करेठे ॥७६॥

खणदिघा खणनघा ।

ता तेसं कोहु पन्निबघो ॥७६॥

सत्रू वीष पीसाच ।

वैताल हुतनुग् वा अग्नि पण बलेलो ॥

सत्तू विसं पिसान ।

वेआलो हुअवहो व पऊलिन ॥

ते सत्रू आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने वीषे ७७

तं न कुणइ जं कुविआ । कुणंति रागाइणो देहे ॥७७॥

जे जीव रागादिकने बस
थया तो ।

वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे ।

वसंमि सो सयल दुस्कलखाणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया । तेह जीवने वस थाय सघलां सुखा ॥७८॥

जस्स वसे रागाई ।

तस्स वसे सयल सुस्काई ॥७८॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा
नीपजावीने ।

पन्थो संसाररूप समुद्रमां जीव ॥

केवल दुह निम्मविए ।

पन्नि संसार सायरे जीवो ॥

जे अनुचवे वा जोगवे कले
स ।

ते दुःखनु कर्म आश्रवज हेतु वा
कारण सर्व जाणवु ॥७९॥

जं अणुहवई किलेसं । तं आस्सव हेउअं सव्वं ॥७९॥

अहो आ संसारमांही वीधी स्त्रीरूपे करीने मांमी ठे जाज वा
इं वा कर्मे वा वीध्यात्राइं । स्फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंमीअंजाळं ॥
बंधाय ठे जीहां वा जेह मनुष्य तीर्थच वैमानीक देव चुवनवा
मां मूर्ख । सी देव ॥९०॥

बशंति जड मूढा । मणुआ तिरिआ सुरा असुरा ॥९०॥
वीषम वीषयरूप सर्प । जेणे मंस्या वा करम्या एहवा जीव
नवरूप वनमां ॥

विसमा विसय चुअंगा । जेहिं मसिया जिआ नव वणंमि
क्लेश पांमे दुःखरूप अग्निइं चोरासीलाख जीवाजोनीने वीषे
करी । ॥९१॥

कीसंति दुहग्गीहिं । चुलसीई जोणि लखेसु ॥९१॥
संसार मारग वा पंथ तेरूप तेहमां वीषयरूप माठे पवने लुक्या
ग्रीस्म वा नस्नरुतु । जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुक्किआ जीवा ॥
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जांणता । प्रते ॥९२॥

हिय महिअं अ मुणंता । अणुहवंति अणंत दुखाइं ॥९२॥
हा हा इतीखेदे के दुःखे अंत वीषयरूप घोमा वीपरीत वा नजटा
पामवा योग एहवा दुष्ट । सीक्षीत लोकमां ॥

हा हा दुरंत दुग । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
नयंकर नवरूप अटवीमां । पांमे वा नांखे जीवो जे मूढ वा जो
ला लोकने ॥९३॥

नीसण नवामविए । पांमंति जिआण मुघाणं ॥९३॥

वीसयरूप पीपासा वा तरसा
इं तपाव्या ते ।

रक्त वा लीन थया स्त्रीने वीषये
कर्मवाला सरोवरमां ॥

विसय पिवासा तत्ता ।
दुःखीया दीन खीन थइने ।

रत्ता नारीसु पंकिलसरंमि ॥
रूले वा रझले एहवा जीव संसार
रूप वनमां ॥९४॥

दुहिया दीणा खीणा ।
गुणकारी ठे अतीहिं वा घणु

रूलंति जीवा नववणंमि ॥९४॥
धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
बांध ते हे जीव ।

गुणकारिआइं धणिअं ।
आपणी इंद्रिओ प्रते ।

धिइ रजु निअंतिआइं तुह जी
जेम बलवंत नीजंत्रा वा बांवा ॥
धेला घोमानी परे ॥९५॥

नियआइं इंदिआइं ।
मनजोग वचनजोग कायजोग
प्रते ।

वह्नि निअत्ता तुरंगुव्व ॥९५॥
जले प्रकारे बांध्या थका पण गुण
करता थशे ॥

मण वयण काय जोगा ।
ते जो नही बांध्या होय तो फ
री नांगे वा खंमे ।

सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति ॥
मदोनमत्त हाथीनीपरे सिलवन
प्रते ॥९६॥

अनिअत्ता पुण नजंति ।
जेम जेम दोष वीरमीस वा
तजीस ने ।

मत्तकरिणुव्व सीलवणं ॥९६॥
जेम जेम वीसयथी थइस वैराग्य
वत ॥

जह जह दोसा विरमइ ।
तीम तीम नीश्चे जाणजे ।

जह जह विसएहिं होइ वेरग्गं ॥
हुंकमु थाय तेहने मोक्षपद ॥९७॥

तह तहवि न्नायव्वं ।
दुःकर तेणे करीने ।

आसन्नं सेअ परम पयं ॥९७॥
जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन व्रतते थके ॥

दुकर मेएहिं कयं ।

जाग्यु वा नसामयुं इंद्रिज
रूपीयु सैन्य जेणे ।

जगंग इंद्रिअ सिन्नं ।

ते पुरुषने धन्य तथा ते
पुरुषने नमो ।

तेधन्ना ताणनमो ।

अधीं आंखे वा वक्र धृष्टीइं
जोनारी एहवी जे स्त्री ।

अघृष्टि पिच्छरीत ।

किं वा स्युं घणु केहेवे जो
वा जदी इच्छेते ।

किं बहुणा जइ वंगसि ।

तो पीइं पुर्वे कहा जे आ वी
षय तेथी वीमुख थइं ।

ता पि अमु विसय विमुहो ।

एम समाप्ती थयु इंद्रिसतक टबार्थ जाणवो ॥

इति इंद्रिसतक संपूर्णम् ॥

हवे वैराग्य नामा सतक टबार्थ कहेते ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यसतक सूत्र शब्दार्थ प्रारंज ॥

चारगतिमां संचरवुं ते
रूप संसार असारमां ।

हे जीव नथी सातासुख केवल व्या
धी देहसमंदि वेदना मन समंदि पी
मा प्रचूर वा घणी ते ॥

संसारंमि असारे ।

नञि सुहं वाहि वेयणा पजरे ॥

जेहिं समठेहिं जुव्वणठेहिं ॥

धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
टे वलगे थके ॥९७॥

धिइ पायारं विलग्गेहि ॥९८॥

ने दास बुं हुं ते संजमधर जीवो
नो ॥

दासोहं ताण संजम धराणं ॥

जे पुरुषना नथी रदयमां खटकंती
॥९९॥

जाण न हिअए खमुकंति ॥१००॥

हे जीव तुं सास्वता सुख रोग रही
त प्रते ॥

जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥

ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
ठे ते रूप रसायण नीत्या ॥१००॥

संवेग रसायणं निञ्चं ॥१००॥

एम जाणतो थको पण किंम नथी करतो श्री जिनेश्वरे नुपदे
आ जीव । शो धर्म ॥१॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिण देसिअं धम्मं ॥२॥

आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे धन्यादिकनी
ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे । प्राप्ती ॥

अळं कळं परं पुरारि । पुरिसा चिंतंति अळ संपत्तिं ॥

पण हाथमां आवेलु झरतु जे गलतु जे आपणु आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥३॥

अंजलि गयं व तोयं । गलंत माउ न पिठंति ॥४॥

हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज नीश्वे कर सीघ्रप
ते दिवसे करवु धारेठे । णे ॥

जं कळे कायवं । तं अळं चिअ करेह तुरमाणा ॥

स्या माटे जे घणां बीघ्न नीश्वे न सांझनो वा पाठलना दिवसे
एक मुहुर्त्त वा बे घनीमां । करवानो वीलंब करीस ॥५॥

बहु विघ्योहु मुहुत्तो । मा अवरणं पम्सिक्केह ॥ ३ ॥

धीक्कार वा विषादे के संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन थया
ना वीनासी सजावनां । पण ॥

ही संसार सहावं । चरिअं नेहाणुराय रत्तावि ॥

जे पुर्वे बे प्रहरमां दिठा ते पाठलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥६॥

जे पुव्वणे दिठा । ते अवरणे न दिसंति ॥७॥

हे जीव ते माटे न प्रमाद नीद्रा नासवान वस्तुनो कीस्यो वीस
मां सुइस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअव्वे । पलाइ अवंमि कीस वीसमहा ॥

हे आत्मा त्रण जणा पुढे लाग्या एकतो रोग बीजो जरा वा वय
 ठे ॥ हाणी त्रीजो मृत्यु ॥५॥

तिन्नि जणा अणुलग्गा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥५॥

दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुषारूप पाणी जीवनु ग्रहण क
 मीनी माला ठे । रेठे ॥

दिवस निसा घमि मालं । आऊ सलिलं जीआण घितूणं
 चंद्र सूर्य ए बे धोरी वृषज ठे । काल रूपीयो हांकनार ठे ते अर
 हट प्रते नमामे ठे ॥

चंदा इच्च बइल्ला । काल रहटं नमामंति ॥ ६ ॥
 तेहवी नथी जगतमां कला ते ओषध तेहवुं नथी कांडं पण वी
 हवु नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नडि कला तं नडि । उसहं तं नडि किंपि विन्नाणं ॥
 जेहने करी राखीजीइं आ खाती थकी कालरूपीआ वीष
 काया वा देह । धरे ॥७॥

जेण धरिऊइ काया । खऊंती काल सप्पेणं ॥ ७ ॥
 दीर्घ वा लांबी सेषनागरूप महीधर वा परवतरूप केसरा दस
 तो कमलनी नाल्य । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥
 उ ते पश्चातापे पीइंठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
 रूपीओ नमारो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीए

उ पिअइ काल नमारो । जण मयरंदं पुहवी पठमे ॥८॥
 सरीरनी गायाने मसले करी समस्त जीवोनां बीद्र जोवठे वा
 काल व्रतनां लक्षण । खोलेठे ॥

गाया मिसेण कालो । सयल जिआणं बलं गवेसंतो ॥

पास वा समीपपणु कीमही तसमात् कारणात् हे जीव धर्मे
पण नथी मुक्तो । उद्यम कर ॥९॥

पासं कहवि नमुंचइ । ता धम्मे उज्जमं कुणह ॥ ९ ॥

कालमां अनादीकालथो रह्यो । जीव वीवीध प्रकारना कर्मना वसथी

कालंमि अणाईए । जीवाणं विविह कम्म वसगाणं ॥

तेहवु नथी संवीधान वा जेद । संसारमां जमतां जेह न संजवे ॥ १० ॥

तं नडि संविहाणं । संसारे जं न संजवइ ॥ १० ॥

बंधव वा जाइ सजन सुहृद वा मीत्र । पीता माता पुत्र चार्या वा स्त्री ॥

बंधवा सुहिणो सव्वै । पिय माया पुत्त चारिया ॥

पीत्रवन वा मसाणे पोचामे । देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे १ ?

पेअवणाउ निअत्तंति । दाऊणं सलिलंजलिं ॥ ११ ॥

वीठमे सुत वा पुत्र वीठमे । जाइ वीठमे जलो संचीत अर्थ वा धन ॥

विहंति सुआ विहंति । बंधवा विहंइ सुसंचित अठो

एक कोइ दिवस न वीठमे । धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते १ श

इको कहवि न विहंइ । धम्मोरेजीव जिणजणिउ ॥ १२ ॥

आठकर्मना पासथी बंधायो । जीव संसाररूप बंधीखानामां रहे ॥

अमकम्म पास बद्धो । जीवो संसार चारण ठाइ ॥

ने तेज आठकर्मरूप पासलो आत्मा सिव वा मोक्षरूप धरमां

मुक्क्यार्थी । रहे ॥ १३ ॥

अमकम्म पास मुक्को । आया सिव मंदिरे ठाइ ॥ १३ ॥

वैजव धन्यादिक सजन मा तथा वीषयनां सुख तेहनु सेववु म

ता पीतादिकनो समागम । नोइ ॥

विहवो सऊण संगो । विसय सुहाइं विलास ललिआइं ॥

कमलनीना पत्रना अग्रे हाल जेम पाणीनो बींदु न ठरे तीम
ते। चंचल ठे सर्व ॥१४॥

नलिणी दलग्ग घोलिर । जल लव परि चंचलं सव्वं १४
ते कीहां कायानु बल ते कीहां । योवनपणु तथा सररीनी मनो
हरता कीहां ॥

तं कठ बलं तं कठ । जुव्वणं अंगचंगिमा कठ ॥
ए सर्व अनीत्य जो वा प्रीठ । देखतां नष्ट थाय स्युं ते वस्तुइं करी ॥१५॥

सव्व मणिच्चं पिठ्ह । दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥
घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेहमां चारगतीरू
ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥

घण कम्म पास बधो । नव नयर चणप्पहेसु विविहाउ ॥
पामे वीटंबनानु ते माटे हे जीव कोण ठे इहां ताहरे सरण
पुठ्ठीइंठीइं जे । ते ॥१६॥

पावइ विम्वणाउ । जीवो को इठ सरणंसे ॥१६॥
हे जीव घोर वा जयंकर माठो मल तथा करदम असुची दुगं
माताना नुदरमां । ठनीक एहवामां ॥

घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल असुइ बीजठे ॥
वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकृत कर्मना प्रजावथी ॥१७॥

वसीउ अणंत खुत्तो । जीवो कम्माणु जावेण ॥१७॥
चोरासी नीश्रे लोकने वीषये । जीवोने उपजवानां स्थानक प्रमुख
लाख ॥

चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साइं ॥
ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो हवे कीम सम
अकेकी योनीमां जीव । ज्ञतो नथी ॥१८॥

इक्किक्कमिञ्च जीवो ।

माता वा जनेता पीता वा
जनक बंधु वा सहोदर ।

माया पिय बंधूहिं ।

घणी ज्योनी समस्त निवासी
वा वसावी ।

बहु जोणि निवासीहिं ।

जीव जे ते व्याधी वा रोगे
व्याप्त थयो थको ।

जीवो वाहि विलुत्तो ।

सर्व सजन सबंधो पण जन
जुइं ।

सयलो वि जणो पिच्छइ ।

न जाणीस हे जीव तुं ।

मा जाणसु जीव तुमं ।

तो स्युंठे नीश्चे तुजने बंधन
ठे एहवा ते ।

निजण बंधण मेञ्चं ।

माता होय ते जवांतरे थाय
स्त्रीपणे ।

जणणी जायइ जाया ।

अनवस्तीत वा अनीम
संसारमां ।

अणवडा संसारे ।

अणंत खुत्तो समुप्पन्नो ॥१७॥

संसारमां रहे थके पुरित एहवो जी
वलोक ॥

संसारञ्चेहिं पूरित लोग्गो ॥

नथी ते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
सरण वली ॥१७॥

नय ते ताणंच सरणंच ॥१७॥

मठनीपरे पाणी रहीत थलमां आ
कुल व्याकुल थाय ॥

सफरो इव निज्जले तमफमइ ॥

कोण समर्थ वेदना दुर करवा अ
र्थात् कोइ नही ॥१७॥

को सको वेअणा विगमे ॥१७॥

आदे परीवार मुजने सुखनां हेतु ठे ॥

पुतं कलत्ताइं मञ्च सुह हेज ॥

कीहां संसारमां फरतां थकां
॥११॥

संसारे संसरंताणं ॥ ११ ॥

वली स्त्री होय ते माता थाय पी
ता होय ते पुत्र थाय ॥

जाया माया पिअ्राय पुत्तोअ ॥

स्याथी कर्मना वसथी संसारी सर्व
जीवने ॥११॥

कम्मवसा सव्व जीवाणं ॥११॥

नथी तेहवी जाती नथी तेहवी
योनी ।

नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
तेहवुं कुल जे ॥

नसा जाई नसा जोणी ।

नतं ठाणं नतं कुलं ॥

नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां ।

सर्व जीव आश्री अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पांम्या ॥१३॥

न जाया न मुआ जड ।

सव्वे जीवा अणंतसो ॥१३॥

तेहवुं कांड पण नथी स्था
नक ।

चनुद राजलोकने वीषे वालना अ
थ जाग ठेहेमा मात्र पण ॥

तं किंपि नडि ठाणं ।

लोए वालग्ग कोमि मित्तंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार ।

सुख दुःखनी परंपरा पांम्या ॥१४॥

जड न जीवा बहुसो ।

सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१४॥

समस्त रूद्धिण ।

पांम्यो वली समस्त पीण स्वज्जना
दिक संबंध पांम्यो ॥

सव्वाणं रिधीण ।

पत्ता सव्वेवि सयण संबंधा ।

संसार थकी ते कारण मा
टे वीरम्य राग तज ।

ते थकी जो जाणेतो आत्माने ॥१५॥

संसारे तो विरमसु ।

ततो जइ मुणसि अप्पाणं ॥१५॥

एक जे जीव बांधेते कर्म
प्रते ।

एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं ।

एगो वह बंध मरण वसणाइ ॥

समस्त सहे इम संसारमां
जीव जमेते ।

एक वली नीश्चे कमें उग्यो वा वं
ज्यो ॥१६॥

विसहइ जवंमि जमइ ।

एगुच्चिअ कम्म वेलविण ॥१६॥

हे आत्मा बीजो कोइ नथी क

हीत पीण आपणो आत्मा करे न

रतो तुजने अहीत वा मातु । नीश्वे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो न कुणइ अहिअं । हिअंपि अप्पा करेइ नहु अन्नो
तो हवे आपणु करेलुं सुख जोगवेढे तीवारे स्या माटे दिनमुख
स्याता वा दुःख अस्याता । थायढे ॥१७॥

अप्प कयं सुह दुक्कं । नूंजसि ता कीस दीणमुहो ॥१७॥
घणा खेती आदि आरंजे जे धन ते धन जोगवेढे हे जीव सज
करी वृद्धी पमाम्भु नादिकना समोह ॥

बहु आरंज विढत्तं । वित्तं विलसंति जीव सयण गणा ॥
पण ते नुपावतां थयु जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
प कर्म । री तुज नीश्वे ॥१७॥

तज्जाणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमंचेव ॥१७॥
जेम दुःखीआं ढे तीम वली नुख्यां जेम तुं चींतवेढे आपणां
ढे । बालकने देखीने ॥

अह दुक्किआइं तह नुक्किआइं । जह चिंतियाइं मिंजाइं
तीम हे आत्मा थोमु पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुजने सुं
नथी आपणुं हीत । केहेवुं ॥१७॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतिज जीव किं जणिमो ॥१७॥
अल्पकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ढे सास्वता
एहवु जे सरीर ढे । स्वरूपवंत ढे ॥

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अन्नोअ सासय सरुवो ॥
पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेपे संबंध इहां
संबंधवंत ढे । स्यो तारे तेहथी ढे ॥३०॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंशो इत्थ को तुज्ज ॥३०॥
कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंपीण कीहांथी आव्यो ढे कीहां

संबंधी जन ।

जाइस ।

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगिउ कह णामिहीं ॥
मांहोमांही पीण नथी जांणतो तो । हे जीव कुटुंब कीहांथी ताहारु १

अनुन्नंपि न याणह । जीव कुमुंबं कउ तुअ ॥३१॥

अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां पमल सरी
हवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्रपमल सारिठे ॥

तेहमां सारतो एटलोज मात्रठे । जे करीस सोजनकारी धर्म तेज ३ ३

सारं इत्तिअ मित्तं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥३१॥

जन्मतां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
हाणी वा वृद्धपणानु दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥

जम्म दुखं जरा दुखं । रोगाणी मरणाणिय ॥

अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पांम ठे जंतु
समुह नीश्रे संसारमां । वा प्राणी ॥३३॥

अहो दुखो हु संसारे । जठ कीसंति जंतुणो ॥३३॥

जीहां सुधी न इंद्रिउनां व जीहां सुधी नही जरा वा वृद्धपणा
जहांणी थयां होय । रूप राक्षणी घणु व्यापी ।

जाव न इंदिअ हाणी । जाव न जर रक्कसी परिफुरइ ॥

जीहां सुधी नथी थयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
नो प्रचार । कारे नुल्लस्युं ॥३४॥

जाव न रोग विआरा । जाव न मच्चू समुद्धिअइ ॥३४॥

जेम घर बलवा मांमे थके कुओ खोदी पांणी काठी न सके
ते अवसरे । कोइ ॥

जह गेहंमि पलित्ते । कूवं खणीनं न सकए कोइ ॥

तेम जीवने प्राप्त थये मरण पठे। धर्म कीम करी सके हे जीव वीचार ३५
 तह संपत्ते मरणे। धर्मो कह कीरण जीव ॥३५॥
 रूप ठे ते असास्वतु ठे ए जे। वीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥

रूप मसासय मेअं। विज्जुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां वादलांदिकना रं अल्पकाल रमणीक वली योवन ठे
 ग समान। ॥३६॥

संज्ञाणराग सरिसं। खण रमणीअं च तारुन्नं ॥३६॥
 हाथीना काननी परे चपल लक्ष्मी त्रीदश वा देवताना चाप
 एहवी। वा इंद्रधनुष सरीखां ॥

गय कन्न चंचलाउ। लन्हीउ तिअस चाव सारिठं ॥
 वीषयनां सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पांम रे बापमा
 वां ठे। जीव नमुझ ॥३७॥

विसय सुहं जीवाणं। बुझसु रेजीव मा मुझ ॥३७॥
 जेम संध्याकाले पक्षीगणनो। संगम वा मेलाप तथा जेम मारगे
 रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संज्ञाए सउणाण। संगमो जह पहेअ पहीआणं ॥
 तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अल्पकालमां नासवान ठे हे
 ग वीनस्वर ठे। जीव ॥३८॥

सयणाणं संजोगो। तहेव खण जंगुरो जीव ॥३८॥
 रात्री वीरामते पाळी राते उगी घर बलते थके कीम हुं सुइ
 नावुं। रहुं बु ॥

निसा विरामे परिजावयामि। गेहे पलित्ते किम ह सुआमि
 तीम बलेठे देहरूप आपणु घर ते जे हुं धर्म कस्या वीना दिव

कीम नुवेखुनु ।

स गमावुनु ॥३९॥

मश्रंत मप्पाण मुविस्क्यामि । जं धम्मरहित दिअहे गमा
हे आत्मा जे जे जायठे रात्री नही ते पाठी आवे [मि॥३९॥
पद एक देशथी दिवस । एटले आयु गयु नही आवे ॥

जाजा वच्चइ रयणी ।

न सा पन्निअत्तई ।

अधर्म करतां थकां ।

एल्ये वा फोगट धर्म बीना जा
इं रात्रीओ तथा दिश ॥४०॥

अहम्मं कुणमाणस्स ।

अहला जंति राइउ ॥४०॥

जेहने ठे मृत्यु वा मरण साथे मीत्राइ । जेहने जेम ठे नासवानी जग्घा

जस्स ङि मच्चुणासकं ।

जस्सवच्चि पलायणं ॥

जे जीव एम जाण्ठे जे माहारे
मरवु नथी ।

ते नीश्वे वांठे सुखनी इठाइं
राच्यो ॥४१॥

जो जाणइ न मरिस्सामि । सो हु कंखे सुएसिया ॥४१॥

मन वचन कायाना योग मं
माय ठे कलेस करतां ।

जाइंठे नीश्वे रात्रीओ तथा दिवस
पण ॥

दंम कलिअं करित्ता ।

वच्चंतिहु राइउअ दिवसाय ॥

आयुखुं वीलय वा नास
थायठे ते ।

गएलुं नही फरी नीवतें वा पाठु वले
॥४२॥

आउंसं विह्वंता ।

गयाय न पुणो निअत्तंति ॥४२॥

जेम सिंहनीपरे मृगने ग्रहण करे
ठे ।

तीम मरणरूप सिंहं मृगरूप न
रने नीश्वे लेठे ठेलेकाले ॥

जहेव सीहो व मिउं गहाइ । मच्चू नरं नेइ हु अंतकाले ॥

नथी ते जीवनां दुख माता पी
ता चाइ वा कोइ ।

काल ते दुःखमां तेना अंशानो जा
गी थाय वा दुःख ले तेम नथी ४३

न तस्स मायाव पियाव चाया । कालंमि तं मंस हराचवंति
जीवीतव्य जलना बिंदु स धन धानादि संपत्ती ते [॥४३॥
मान जाणजे ने । पाणीना कळोल समान ठे ॥

जिअं जलबिंदु समं । संपत्तिउ तरंग लोलाउ ॥
सुप्र समानतो वली प्रेम वा ते माटे हे आत्मा हवे जेम जाणे
स्नेह ठे । तीम कर जलु ॥४४॥

सुमिणय समंच पिम्मं । जं जाणसु तं करिळासु ॥४४॥
संध्याकालनो जे रंग तथा जल आ जीवीतव्य जलना बींदुनी
ना प्रपोटीनी उपमाइं । परे चंचल ठे ॥

संजराग जलबुबु उवमे । जीविणअ जलबिंदु चंचले ॥
ज्योवन ते पण नदीना पुर हे पापी जीव कीम नथी बोध पा
समान ठे ते माटे । मतो ॥

जुवणे नइवेग सन्निजे । पावजीव किमिअं न बुप्रसे ॥४५॥
अन्यत्र जासे पुत्र अन्यत्र जासे स्त्री । चाकरादिक परीजन पीण
अन्यत्र जासे ॥

अन्नठ सूआ अन्नठ गेहिणी । परिअणो वि अन्नठ ॥
जेम नूतने बल बाकुला दिधां देखतांज हणे वा मारे कृतांत
जाय तेम कुटुंब पण । वा काले ॥४६॥

नूअ बलिव्व कुमुंबं । पस्कितं हय कयंतेणं ॥४६॥
जीवे नवोचवे मुक्यां जे । देह वा सरीर जेटलां संसारे नमतां ॥
जीवेण जवेजवे मिलिहआइं । देहाइं जाइ संसारे ।

ते सरीरनी न थाय सागरोपमे । करी गणत्री वा संख्या अनंते पण ४७
ताणं न सागरेहिं । कीरइ संखा अणंतेहिं ॥४७॥

नयन वा आंखयोनां आंसुनु
पाणी पण तेहनुं ।

नयणोदयंपि तासिं ।

गल्युं वा झस्थुं नवोनवे रो
ती थकी ।

गलियं रुयमाणीणं ।

जे नरकने वीषये नारकी ठे
ते ।

जं नरए नेरइआ ।

ते दुःख थकी अनंतगुणु ।

तत्तो अणंतगुणिअं ।

ते पण नीगोदमांही वा म
ध्ये ।

तंमि वि निगोअ मझे ।

घणां सहन करतो आकरां
दुःख प्रते ।

विसहंतो तिरक दुहं ।

हे आत्म नीकल्यो कीमहीके
करी तीहां थकी ।

नीहरिअ कहवि तत्तो ।

तीहां पीण जिनस्वरे शुद्ध
धर्म कह्यो ते ।

तद्धवि जिणवर धम्मो ।

पांम्यो पण ते धर्म अरे जीव हवे ।

प्रमाण समुद्रोनां पाणीथी पण
अतीघणु थाय ।

सागर सलिलानं बहुरं होइ ॥

माताओ अनेरी अनेरी वा अन्य
अन्यनुं ॥४७॥

माऊणं अन्न मन्नाणं ॥४८॥

दुःख पांमेठे अती आकरां रौद्र अंत
रहीत ॥

दुहाइं पावंति घोरणंताइं ॥

नीगोदमांही दुःख होय ॥ ४९ ॥

निगोअ मझे दुहं होइ ॥४९॥

वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
कारनां कर्मने वसथी ॥

वसित्तरे जीव विविह कम्म वसा

अनंतां पुद्गल परावरतन कस्यां जा
वत् अनंतो काल ॥५०॥

अणंत पुग्गल परावत्ते ॥५०॥

पांम्यो मनुषपणु अरे जीव ॥

पत्तो मणुअत्तणं परिजीव ॥

पांम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो
॥ ५१ ॥

पत्तो चिंतामणि सरिठो ॥५१॥

करेठे प्रमाद तेहमां तुं नीश्वे वली ॥

पत्तेवि तंमिरे जीअ । कुणसि पमायं तयंतुमं चेव ॥
 जे प्रमादधी नवरूप आंध फरीने पण पन्थो थको दुःख पांमी
 ला कुवार्मा । स ॥५२॥
 जेणं न्वंध कूवे । पुणोवि पमिउ दुहं लहसि ॥५३॥
 समीप पांम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचस्थो प्रमाद दोस
 ना वसथी ॥
 उवलक्षो जिणधम्मो । नय अणुविन्नो पमायदोसुणं ॥
 हा इति खेदनी वात हे जीव सुघणु आगल पण सोचीस ॥५३॥
 आपे आपणो वैरी ।
 हा जीव अप्पवेरिअ । सुबहुं परउ विसूरहिसि ॥५३॥
 सोच वा पश्चाताप करसे ते पढे नुवे थके मरण वा मरण आ
 रांक बापमा । वे थके ॥
 सोयंतिते वराया । पन्ना समुवठिअंमि मरणंमि ॥
 पाप तथा प्रमादना वसथी । न संच्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
 जिनधर्म ॥५४॥
 पाव पमाय वसेणं । न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
 धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पांमीने जे तिर्थच था
 सारना अथीरपणाने । य ॥
 धी धी धी संसारे । देवोमरिऊण जं तिरिहोइ ॥
 वली मरीने राजानो राजा पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी झा
 चक्रवर्ती आदे । लमां ॥५५॥
 मरिऊण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥५५॥
 जाइ अनाथ जीव । जेम ब्रक्षनु फुल पवनधी कीहांइं जा
 य तीम कर्मरूप पवने हणायो थको ॥
 जाइ अणाहो जीवो । दुमस्स पुप्फं व कम्मवाय हउं ॥

धन धान आनुषण आदे नला स्वजन कुटंब मुकीने पण जीव
सर्व लक्ष्मी । जाय ॥५६॥

धन धन्नाहरणाइं । वर सयण कुंभ मिलहेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो पर्वतने वीषे त गुफाने वीषे तथा वस्यो समुद्रमां
था वस्यो । ही ॥

वसिञ्चं गिरीसु वसिञ्चं । दरीसु वसिञ्चं समुद्रमक्षंमि ॥
ब्रक्ष्ना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा भ्रमण करतां ॥५७॥

रुक् ग्गोसुञ्च वसिञ्चं । संसारे संसरंताणं ॥५७॥
हे जीव तें केहवा केहवा नव कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
कर्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइत्तिञ्च । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥
नला रूपवंत थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥५८॥

रूवस्सीञ्च विरूवो । सुह जागी दुक् जागीञ्च ॥५८॥
राजा थयो दुमक वा जीखा वली एज जीव चंमाल थयो एज
री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

रात्तिञ्च दुमगुत्तिञ्च । एस सपागुत्ति एस वेञ्च विऊ ॥
स्वामी थयो दास थयो पु खल वा दुर्जन थयो नोर्धन थयो धन
जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रजाय पाम्यो ५९

सामी दासो पुऊो । खलुत्ति अधणो धणवइत्ति ॥५९॥
नवी वा नथी वरततो कोइ नी आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेह
यम वा नीश्चे । वां रच्यां बांध्यां ते सरखी करी चेष्टा ॥

नवि अठि कोइ नियमो । सकम्म विणिविठसरिस कय
अन्ध अन्ध वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे [चिठो ॥

रूप तथा वेष करीने ।

परावर्त करे जीव ॥६०॥

अनुन्न रूव वेषो ।

नद्रुव्व परित्तएजीवो ॥६०॥

नरकने वीषे दश प्रकारे
क्षेत्रवेदनादिक ।

ए वेदनानी ओपमा नही अस्याता
घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ ।

अणोवमाण असाय बहुलाउ ॥

रे बापमा जीव तें पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणा प्रकारनी ॥६१॥

रेजीव तएपत्ता ।

अणंत खुत्तो बहुविहाउ ॥६१॥

देवतापणे मनुषपणे ।

परना अनीयोगपणे प्राप्त थइने ॥

देवत्ते मणुअत्ते ।

परान्निउंगत्तणं उवगएणं ॥

आकरां बीहामणां दुःख घ
णा प्रकारनां ।

अनंतीवार समस्त अनुजव्यां वा
जोगव्यां ॥६२॥

नीसणं दुहं बहुविहं ।

अणंत खुत्तो स मणचूअं ॥६२॥

तिर्यचगतीने वीषे पांम्यो ।

बीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक
प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो ।

नीम महा वेअणा अणोगविहा ॥

जन्म मरणरूपीआ रहट कुवे । अनंतीवार जम्यो वा फरयो ॥६३॥

जम्मण मरण रहट्टे ।

अणंत खुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥

जेटलां केटलांक दुःख ।

सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥

जावंति केइ दुस्का ।

सारीरा माणसाव संसारे ॥

पांम्यो तें अनंतीवार कीहां । जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमां ६४

पत्तो अणंत खुत्तो ।

जीवो संसार कंतारे ॥६४॥

तरशा अनंतीवार । संसारमां तेवा प्रकारनी हे जीव तुजने होती हवी

तणणा अणंत खुत्तो ।

संसारे तारिसी तुमं आसी ॥

जे तरस उपसमावाने अ
र्थे समस्त ।

समुद्रोनां पाणीधी पण न थाय वा
न सके ॥६५॥

जं पसमेउं सव्वो ।

दहीण मुदयं न तीरिजा ॥६५॥

होय वा वरतेढे अनंतीवार ।

संसारे जमतां तेवी क्षुधा वा जु
ख पण तेहवा प्रकारनी ॥

आसी अणंत खुत्तो ।

संसारे तेहुहावि तारिसीया ॥

जे उपसमावाने समस्त
वा सव्वता ।

पुद्गलना समोहे करी पण न सकीइं
वा न सके ॥६६॥

जं पसमेउं सव्वो ।

पुग्गल काउवि न तरिजा ॥६६॥

करीने अनंताइं ।

जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥

काऊण अणंताइं ।

जम्मण मरण परिअट्टण सयाइं ॥

दुःखे करीने मनुष्यपणु । जदी वा जेवारे पांमे जथा इठाइं जीव ६७

दुःखेण माणुसत्तं ।

जइ लहइ जहि ष्ठिअं जीवो ॥६७॥

ते तीम दुःखे पांमवा थो
ग पांम्यो ।

वीजलीनीपरे चपलढे वली मनुष्य
पणुं ॥

तं तह दुल्लह लंजं ।

विज्जलया चंचलंच मणुअत्तं ॥

धर्ममां जो वा जे सीदाय ।

ते कापुरूष्य वा कायरपुरूष्य नही
ते सुपुरूष्य ॥६८॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुरिसो ॥६८॥

मनुष्यजव वा जन्म रूप कीनारो
पांमे थके ।

जिनेश्वरनो धर्म न करथो जे
णे जीवे ॥

माणुस्स जंममे तमि लक्षणां । जिणंद धम्मो न कउअ जे

टुटेली पणठनु जेम धनुष धनुष
धरने ।

हाथ घसवा जेवुं अवस्य [णां ॥
थाय तेणे ॥६९॥

तुहेगुणे जह धणु कएणं । हठामले वाय अक्स्स तेणं ६ए
अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मुक समस्त स्वजन सरीरादि
क बाझ पदार्थ जाव ॥

रेजीव निसुणि चंचल सहाव । मिलहेविणु सयलवि बझ
मुक नवनेदे धनादिक परीग्रह वीवीध समोह । [जाव ॥

नव नेअ परिग्गह विवह जाल ।
संसारिक जे अर्थ ते सहु ठे इंद्रजाल तंत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अठि सहु इंदिअजाल ॥ ७० ॥
पीता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व थयांठे जे कुटंब ।

पिय पुत मित्त घर घरणि जाय ।
ते आ लोक संबंधी सर्व आपणा सुखने अर्थे ठे स्वजावे ॥

इहलोइअ सव्व निय सुह सुहाव ॥
पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्षक हे मूर्ख ।

नवि अठि कोइ तुह सरणि मुक्क ।
एकलो सहीस तिर्यच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इक्कल्लु सहसि तिरि नरय दुक्क ॥ ७१ ॥
माननी अणी उपर जेम नसना अल्पकाल रहे आलंब्यो थ
पाणीनो बींदुन । को ॥

कुसग्गे जह नस बिंदुए । थोवं चिछइ लंब माणए ॥
एम मनुष्यनु जीवीतव्य वा ते माटे समयमात्र प्रचु कहे जे हे
आयुषु थोरु रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं मणुआण जीविअं । समयं गोअम मापमायए । ७२ ।
समस्त पण बुझो समझो कीम बुझवु नीश्वे पण वली दुर्लज ठे ॥

नयी बुझता वा समझता ।

संबुझह किं नबुझह । संबोही खलु पि च दुख्खाहा ॥
नही नीश्वे पाठा आवे रात दिवस । नही सुज्ज वली जीवीतव्यपणु ७३

नो हु वणमंति राईउ । नो सुज्जहं पुणरावि जीवीअं ॥७३॥
ठोकरां तथा वृध वा वमेरा तथा गर्नमां रहेला पीण चवे
जो वा देख । वा मरे मनुष्य ॥

महरा बुद्धाअ पासह । गप्पठावि चयंति माणवा ॥
सीचाणो पक्षी जेम बटेरु एम आयुखु क्षय थये तुटी जाय
पक्षीने ग्रहण करे । ॥ ७४ ॥

सेणे जह बट्टियं हरे । एवं आणखयंमि तुट्टइ ॥७४॥
त्रणजुवनमां संसारीप्राणी म देखीने रोके वा यंत्रे जे नर न
रता । आपणा आत्माने ॥

तिहुअण जण मरंतं । दूण निअंतिजे न अप्पाणं ॥
तथा पाठो न वीरमे प्रमा धीक्कार धीक्कार धीठाइपणवाला ते
दधी तो । जीवोने ॥७५॥

विरमंतिन पावाउ । धि धी धिउत्तणं ताणं ॥७५॥
नही नही बोलो वा कहो जे जीव बंधाया ठे नीवम वा
घण । चीकणां कर्म ॥

मामा जंपह बहुअं । जे बघा चिक्कणेहिं कम्महिं ॥
सर्वे ते जीवने थाय सुं । हीतकारी उपदेश पण घणा दोष जणी ७६
सव्वेसि तेसि जायइ । हिउवएसो महा दोसो ॥७६॥

करीस ममता धन स्वजन । वैजव प्रमुखने वीषये अनंता दुः
खने वीषे तो ॥

कुणसि ममत्तं धण सयण । विहव पमुहेसु णंत दुक्केसु ॥

सीथल वा ढीलो करीस आदर वली । अनंत सुख मोक्ष वीषइं ॥७७॥

सिढिलेसि आयरंपुण । अणंत सुखंमि मुक्कंमि ॥७७॥

संसार दुःखनो हेतु वा दुःखनु फल ठे दुःखे सहवा योग्य ठे
कारण ठे तथा । दुःख स्वरूप ठे ॥

संसारो दुह हेऊ । दुक्कफलो दुस्सह दुक्करूवोअ ॥

नथी तजता तथापी जीव अती वा नीवम बंधाया ठे स्नेहरा
स्याथी । गरूप बेमीइं करी ॥७७॥

न चयंति तंपि जीवा । अइ वच्चा नेह निअलेहिं ॥७७॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी मांही ॥

निअ कम्म पवण चलिउ । जीवो संसार काणणे घोरे ॥

सी सी वीटंबनानु वा दुःख न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःख
ना समवायो । प्रते अर्थात् पामे ॥७७॥

का का विमंबणाउ । न पावए दुसह दुक्काउ ॥७७॥

सीतकालमां ताढा वायरानी । लहेस्थो हजरोथी जेदातु घणु सरीर ॥

सिसिरंमि सीअला निल । लहरि सहस्सेहिं चिन्न घण

तिर्यचपणामां रणने वीषे अनंतीवार नीधन वा मरण [देहो ॥
एम सीत दुःखे । पांम्यो ॥७७॥

तिरिअ तणंमि रत्ने । अणंतसो निहुण मणुपत्तो ॥७७॥

ग्रीष्म वा नुस्न वा नुन्हालाना आ रणने वीषे नूख्यो तरस्यो
तप वा तापथी तप्यो वा पीमायो । घणीवार ॥

गिम्हाय वसंतत्तो । रत्ने बुहिउ पिवासिउ बहुसो ॥

पांम्यो तिर्यचना जवने वीषे । मरणनां दुःख घणु सोचतो थको ॥७१॥

संपत्तो तिरिअ जवे । मरणदुहं बहुवि सूरंतो ॥७१॥

वर्षारुतुने वीषे रणमां
रह्यो थको ।

पर्वतनां नीझरणानां पाणीइं बाधीतो
पीमातो तणातो ॥

वासासु रत्नमक्षे ।

गिरि निझरणो दगेहिं वक्षंतो ॥

सीतना पवनथी हीमे बाल्यो
थको ।

मरण पाम्यो ठे तिर्यंचपणे घणीवा
र ॥७२॥

सीआनिल मक्षविउ । मणसि तिरिअत्तणे बहुसो ॥७२॥

एम तिर्यंचना जवने वीषे ।

क्षेस पामतो दुःख लाखो गमेथी ॥

एवं तिरिअ जवेसुं ।

कीसंतो दुख सयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार ।

जीव बीहामणां जवरूप अरन्यने वीषे ॥७३॥

वसिउ अणंत खुतो ।

जीवो जीसण जवारन्ने ॥ ७३ ॥

मातां आठ ज्ञानावर्ण्यादिक
कर्मरूप प्रलयकालना ।

पवननी प्रेर्णाथी जयंकर जव अर
एयमां ॥

दुठ ठं कम्म पलया ।

निल पेरिउ जीसणांमि जवारन्ने ॥

हेंम्यो वा चाल्यो गयो नरक
ने वीषे पण ।

अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
दुख तु पाम्यो ठे ॥७४॥

हिंमंतो नरएसुवि ।

अणंतसो जीव पत्तोसि ॥७४॥

रत्नप्रजादिक साते नरक
प्रथ्वीने वासे ।

वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरय महीसु । वज्जा नल दाहं सीअ विअणासु ॥

वशो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिणस्वरे करीने ७५

वसिउ अणंत खुतो ।

विलवंतो करुण सद्देहि ॥७५॥

पीता माता स्वजन रहींत ।

दुःखे अंत आवे एहवी व्याधीइं
करी पीमायो घणीवार ॥

पिय माय सयण रहिउ । दुरंत वाहीहिं पीमीउ बहुसो ॥

मनुष्यना जवमां सार रही
तपणे ।

वीलाप करघा गुं नथी ते सांजरतु
हे जीव तुजने ॥८७॥

मणुअजवे निस्सारो । विलविठ किं न तं सरसि ॥८६॥

पवननीपरे गगन वा आ
काशने भारगे ।

अणदेखायो वा अणनुलखायो फरे
जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुव्व गयण मग्गे । अलखिठ जमइ जव वणे जीवो ॥

ठाम ठामे तजीने वा ठांमीने ।

धनना तथा स्वजनना समुह प्रते ८८

ठाणठाणंमि समुञ्जिऊण । धण सयण संघाए ॥८९॥

वेंधातो थको सदा नीरं
तर ।

जन्म जरा मरणरूप तीखा वा अणी
याला जाला थकी ॥

विधिऊंतोअ सयं । जम्म जरा मरण तिख कुंतेहिं ॥

दुःख जोगवतो अती आकरां ।

संसारे जमतां थकां जीव ॥८८॥

दुह मणुहवंति घोरं ।

संसारे संसरंत जीआ ॥८८॥

तोहे पीण क्षणमात्र पीण को
इ दिवसे नीश्रे ।

अज्ञानरूप सर्पे मशा जीव तेथी ॥

तह वि खणंपि कयाविहु । अन्नाण जुअंग मंकिआ जीवा

संसाररूप बंधीखाना थकी ।

नथी नुजगता मूर्ख मनना जीव ॥८९॥

संसार चारगाठ ।

नयठ विऊंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रीमा करेठे केटली बेला ।

सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां ठे
तेहमांथी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं ।

सरीर वावीइ जठ पइसमयं ॥

कालरूप अरहटनी घमी
ओइं करी ।

सोसेठे वा खुटामे ठे जीवीतव्यरूप
पाणीने ॥९०॥

कालरहट घमीहिं ।

सोसिऊइ जीविअंनोहं ॥९०॥

अरे जीव प्रतीबोध पाम न मुझाइश । न परमाद करीश अरे पापी ॥

रे जीव बुझि मामुझ । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

कीम परलोक गुरु वा मोहो नाजन वा वासण थाइश अजाणे
टां दुःखनु । ॥९१॥

किं परलोए गुरु दुख । जायणं होहिसि अयाण ॥९१॥

बुझ वा समझ रे जीव तुं । मा मुजीश जिनमत पण जाणीने ॥

बुझसुरेजीव तुमं । मामुझसु जिणमयंपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्जन ठे जी
जिनधर्म पांमवानी । वने ॥९२॥

जह्मा पुणरवि एसा । सामग्गी दुद्धहा जीव ॥९२॥

दुलर्न पांमवो ठे वली श्री जिन हे जीव तु प्रमादनो आदर करे
धर्म । ठे सुखनी इगइं करी ॥

दुलहो पुणजिणधम्मो । तुमं पमायायरो सुहे सीय ॥

पण ते प्रमादथीतो दुःखे सहेवा तीवारे ताहरुं शुं थशे तेतो न
योग्य वली नरकनां दुःख पामीश । जाणु हुं ॥९३॥

दुसहंच नरय दुखं । कह होहिसि तं नयाणामो ॥९३॥

अथीर जे सरीर ने थीर धर्म ने नीर्मल धर्म परवश देह स्वा
मलसहीत सरीर । धीन धर्म ॥

अथिरेण थिरो समलोण । निम्मलो परवसेण साहीणो ॥

एहवा सरीरे करी जीवारे धर्म तो शुं नही समाप्त वा परीपुर्ण
ब्रद्धी पांमे वा पमादे । थाय ॥९४॥

देहेण जइ विढप्पइ । धम्मो ता किं न पऊत्तं ॥९४॥

जेम चिंतामणी जे रत्न पाम सुर्जन नहोय कोने थोमा वैजव
वुं । बालाने ॥

जह चिंतामणि रयणं । सुलहं नहुहोइ तुन्न विहवाणं ॥
गुणरूप वैजवे करी वर्जीत वा जीवने तीम धर्म चिंतामणी रत्न
रहीतने । पीण जाणवुं ॥९५॥

गुण विहव वज्जीआणं । जीआण तह धम्मन रयणंपिण्ण
जेम द्रष्टीनो संजोग । न होय जन्मथी अंध होय जे जीव तेहने ॥

जह दिठी संजोगो । नहोइ जच्चंधयाण जीवाणं ॥
तेम श्री जिनमतनो संजोग वा न होय मिथ्यात्वे करी अंध जे
समागम । जीव तेहने ॥९६॥

तह जिणमय संजोगो । नहोइ मिच्चंध जीवाणं ॥९६॥
प्रतक्ष अनंता ज्ञानादिक श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो
गुण ठे । लेशमात्र पण ॥

पच्चक मणंतगुणा । जिणंदधम्मे न दोस लेसोवि ॥
तोहे पीण नीश्वे अज्ञाने धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
करी आंधला । जीव ॥९७॥

तहविहु अन्नाणंघा । नरमंति कयावि तंमि जीआ ॥९७॥
जुओ मिथ्यात्वमां अनंता प्रतक्षपणे देखाय ठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान हठ आदे । श पण ॥

मिठ्ठे अणंत दोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥
तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया थका सेवे ठे ॥९८॥

तहविअ तं चेव जीया । हा मोहंघा निसेवंति ॥९८॥
ते माटे धीक्कार धीक्कार हो तेम धीग धीग तेहना वीज्ञानने त
ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा माहापणने ॥

धि धी ताणनराणं । विन्नाणे तह गुणेषु कुसलते ॥

गुन सत्य एहवा धर्मरूप र
ननी।

नली परीक्षा जे जीव नथी जा
एता ॥एण॥

सुह सच्च धम्मरयणे ।

सु परिकं जे नयाणंति ॥एण॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने ।

अपुर्व नाव कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणधम्मोअ जीवाणं ।

अप्पुव्वो कप्प पायव्वो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा
मोक्षसुखनां ।

फलनो दायक वा दानेस्वरी ए ठे
॥१००॥

सग्गा पवग्ग सुक्काणं ।

फलाणं दायगो इमो ॥१००॥

धर्मठे ते बंधव समान तथा
नला मीत्र समान ।

धर्मठे ते उत्कष्टो गुरुठे ॥

धम्मो बंधू सुमित्तोअ ।

धम्मोअ परमो गुरू ॥

जे जीव मोक्षमारगे प्रवर्त्या
तेहने ।

धर्म ठे ते उत्कष्टो वा उत्तम र
थवाहन समान ठे ।

मुक्क मग्गे पयट्टाणं ।

धम्मो परम संदणो ॥१०१॥

चारगती भ्रमण अनंत दुःख
रूप अग्निइं ।

बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
महा जयंकर ठे ॥

चउगइ एंत दुहा नल ।

पलित जव काणणे महाजीमे ॥

माटे सेव नले प्रकारे हे
जीव तुं ।

श्री जिनवचन अमृत रसना कुंफ स
मान प्रते ॥१०२॥

सेविसुरे जीव तुमं ।

जिणक्कयणं अमिय कुंफसमं १०३

वीषम जवरूप मारवाड दे
शमां ।

अनंत दुःख उंनलारूप तापे त
पाव्या तेहने ॥

विसमे जव मरुदेसे ।

अणंत गिम्हंमि ताव संतत्ते ॥

श्री जिनधर्मरूप कल्पवृक्ष ठे

आश्रय कर वा समर तुं हे जीव

ते प्रते ।

ते धर्म सिवसुखदायक ते ॥१०३॥

जिणधम्म कप्परुक्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं १०३

शुं घणु कहीइं पुर्वे कहुंज घ यत्त वा न्दयम कर जेम नवरूप
एणुते तीमज धर्मने विषे । समुद्र नयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मे । जइअव्वं जह नवोदहिं घोरं ॥

सीघ्रपणे पार पांमीने अ सुख पामे जीव सास्वतु स्थानक इति
नंत । ॥१०४॥

लहु तरिय मणंत । सुहं लहइ जीउ सासयं ठाणं १०४

ए रीते वैराग सतक टबार्थ पुरो थयो ॥

इति वैराग सतक समाप्त ॥

अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोइं । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदी जाव ॥

जह अन्नविय जीवोहिं । न फासिया एव माइया जावा ॥

इंद्रपणु अनुत्तर सुर ते पांचे त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपणु न पांमे । नारदपणु न पांमे वली ॥१॥

इंदत्त मनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥१॥

केवलीनगवंत तथा गणधर दीक्षा न पांमे तीर्थकर वरसीदान
जीने हाथे । दे ते न पांमे ॥

केवल्लि गणहर हठ्ठे । पव्वज्जा तिब्बवत्तरंदाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अधी नवल्लोकांतीक देवपणु न पांमे
ष्टायक हेवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥१॥

पवयण सुरी सुरत्तं । लोगांतिय देवसामित्तं ॥१॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया
देवपद न पांमे ।

तायत्तीससुरतं ।

संजीनश्रोत लब्धी तथा ।

संजिन्नसोय तह ।

मतीज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी
लब्धी न पांमे ।

मइनाणाइसुलघी ।

वीद्याचारण झंघाचारण ए बे ल
ब्धी मधुसरपालब्धी न पांमे ।

चारण दुग महुसिप्पय ।

तीर्थकर तीर्थकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमां पण
नावे वली ॥

तिठयर तिठपदिमा । तणु परिजोगाइ कारणेवि पुणो ॥

प्रथवीकायादीपणाना जाव
पांमे पण ।

अन्नव्य जीव जे ते न पांम्यो वा
जोगमां नाव्यो ॥५॥

पुठवाइय जावंमिवि ।

चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पिण
नावे ।

अन्नव्वजीवेहिं नोपत्तं ॥ ५ ॥

पांमे नही वली वीमानना स्वां
मीपणाने ॥

चउदस रयणत्तंपि ।

समकीत सम्यक्ज्ञान चारी
त्र न पांमे ।

पत्तंन पुणो विमाणसामित्तं ॥

तपादी गुणना बाझ अभ्यंतर जा
व प्रते न पांमे जाव बे न पांमे ॥६॥

सम्मत्त नाण संयम ।

तवाइ जावा न जावदुगे ॥६॥

गुणी गुणनी जाव सहीत
जक्ति न पांमे ॥

जिनआंणाए समान धर्मीनी तथा
संघनी सेवाजक्ति साझ ॥

अणुजवजुत्ता जत्ती ।
न साधि सके अजव्यनो जी
व ।

जिणाण साहभिमयाण वड्डह्वं ॥
संसार दुःखनी खांण ठे एहवो
जाव न थाय शुक्कपक्ष न थाय ॥७॥

नय साहेइ अजव्वो ।
तीर्थकरना पीता माता स्त्री न
थाय ॥

संविग्गतं न सुप्पखं ॥ ७ ॥
तीर्थकरना जक्ष जक्षणी तथा
जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणय जणणि जाया ।
आचार्यपदादि दसनो वीनय न
करे आ० ? न० ? सा० ? संघ४
थिविर ? कुल ? गण ? ए दसनो ।

जिणजस्का जस्कणी जुगपहा
परमार्थं नत्कृष्ट गुणे अधी [णा ॥
कपणु न पांमे ॥ ८ ॥

आयरियपयाइ दसगं ।
अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरू
पहिंसा ।

परमड गुणह्व मप्पत्तं ॥ ८ ॥
तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे क
ही ते ।

अणुबंध हेउ सरूवा ।
द्रव्यथकी जावथकी । ए बे प्रकारे पिण ते अजव्य जीव न पांमे ॥९॥
दव्वेणय जावेणय ।
इति अजव्यकुलक समाप्तं ॥

तड अहिंसा तिहा जिणुदिठा ॥
दुहावि तेसिं नसंपत्ता ॥ ९ ॥

इति अजव्यकुलक समाप्तौ ॥

अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपुर्ण पांचे इंद्रि अखंतीत
पणु ? ।

मनुषपणु ३ वली धर्मयोग कुल ३
आर्यदेश ३५ ॥ मां नपजवापणु ४ ॥

संपुत्रं इदित्तं ।

मातापक्ष संपुर्ण ५ पीतापक्ष
संपुर्ण ६ जिनेश्वर नाखीत ध
र्म ७ ।

माणुसत्तं च आयरिय खित्तं ॥

ए सर्व पांमे घणा पुन्यना शुज नुदये
करीने हवे प्रनुतपुन्यनुं स्वरूप कहेठे
अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी
झाझेरी थीती क्षय थाय देशेनुणी
एक कोमाकोमनी स्थीती रहेथी प्र
नुतपुन्यनो नुदय होय ॥ १ ॥

जाइ कुल जिणधम्मो । लप्रंति पन्नूय पुत्तेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर १ ७ दोष रहीत दे सुधपालक परूपक गुरूना चरण
वना पदकमलनी सेवाजक्ति ७ । नी सेवाजक्तिनु करवु निश्चेण ॥

जिण चलणकमल सेवा । सुगुरु पाय पशुवासणं चैव ॥

वाचनादी पांचनेदे सझायनु कर ए पांमवु प्रनुतपुन्ये करी जी
वु १ ७ माठामतनु वादे जीतवु १ १ वने ॥ २ ॥
मोहोटाइपणु पांमवु १ २ ॥

सझाय वाय वमंतं ।

लप्रंति पन्नूय पुत्तेहिं ॥१॥

सुखे वीना प्रीयासे बोधीनु संगम पांमवो १ ४ कषायनु तजवु १ ५
पांमवुं १ ३ जलागुरुनो । सर्व जीवनी दयानु करवु १ ६ ॥

सुधो बुहो सुगुरुहिं ।

संगमो उवसमं दयालुत्तं ॥

वमानु दाक्षण्य ते लज्यानु करवुं १ ७ ए पांमीइं घणा पुन्यने पसा
एकेंद्रीआदे जीवनी करुणा १ ७ ॥ ये करी ॥३॥

दाखिन्नं करणंजो ।

लप्रंति पन्नूय पुत्तेहिं ॥३॥

यथार्थ वस्तुधर्मनु सर्थवु प्रतीत ग्रह्यां जे जलां व्रत तेनुं यथार्थ पा
वु ते समकीतगुणे अचलपणु १ ९ । लवुं १ ७ कपट रहीत थवु १ १ ॥

समतं निच्चलंतं ।

वयाण परिपालणं अमायत्तं ॥

धर्मशास्त्रनु नणवुं१ १ नणेलु गणवु१३
गुरुवादीकनो वीनय करवो१४ ।

एटलां पांमीइं घणा पुन्ये
करीने ॥४॥

पढणं गुणणं विणउ ।

लप्रति पन्नूय पुत्तेहिं ॥ ४ ॥

नुत्सर्ग मार्ग जे झघन्य
७ वांनां तजवां नुत्कृष्ट
सुत्ते कह्यां तीम१५ अ
पवाद ते नुत्सर्गथी ओ
बु पालवुं१६ ।

नीश्वे ते आलंबनरहीत मार्ग१७ व्यवहार
ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण१८ जी
नकल्प१९ थीवीरकल्प२० जिनमार्गनो
जाण२१ शिवदर्शननो जाण२२ नीश्वेमा
र्गनो जाण२३ व्यवहारमार्गनोजाण२४ ॥

उसग्गे उववाय ।

निउह विवहारंमि निउणत्तं ॥

मनसुद्धी३५ वचनसुद्धी३६
कायसुद्धीनु धरवु३७ ।

एटलां वानां पांमे घणा पुन्ये क
रीने ॥५॥

मण वयण काय सुधी ।

लप्रति पन्नूय पुत्तेहिं ॥ ५ ॥

अवीकारपणु करवु तरुणपणामां
अइमत्ता मेघकुमारनीपरे३८ ।

श्री जिनआणाइं रक्तपणु३९ पर
ने नपगारनु करवु४० ॥

अवियारं तारुन्नं ।

जिणाणं राउ परोवियारत्तं ॥

अमोल चीत ठे जेहनु थ
र्मध्यानने वीषे४१ ।

ए पांमवु घणा पुन्ये करी जीव
ने ॥६॥

निकंपयाय प्राणे ।

लप्रति पन्नूय पुत्तेहिं ॥ ६ ॥

परनी नींद्या करणनो परी
हार वा स्थाग४२ ।

आपणी प्रसंसा न करवी४३ आप
ना गुण न वखाणवा४४ ॥

पर निंदा परिहारो ।

अप्पसंसा अत्तणो गुणाणं च ॥

चारेगतीमां जीवने दुख ठे४५ ते
ज दुखथी नीकलवुं इच्छे ते४६ ।

ए पांमवुं नुग्र पुन्ये करी जीव
॥७॥

संवेगो निवेगो ।

लप्रति पन्नूय पुत्तेहिं ॥ ७ ॥

अतीचारे रहीत सुद्ध सील वा
आचारनु पालवु४७ ।

निम्मल सीला प्रासो ।

चारगतीना दुखथा जय पांमे
वा ते दुखने जय पमाप्ते५० ।

चउगई दुह संतासो ।

माठा कर्मनु नींदवु नीजसाखे
ग्रहा वा प्रसीद्ध करवुं गुरुसाखे
माठाकृत्यनु५१ ने जलाकृत्यनु ।

दुक्कम गरिहा सुक्कमाणु ।

स्वपरने जलु इच्छक ध्याननु ध्यावु५५
वा परमेष्ठी नमस्कारादी ध्यान करवुं ।

सुह श्लाण नमुक्कारो ।

ए प्रथमे कह्या बोल तेरूप गु
एमणी नरवाने जंमाररूप ।

इय गुणमणि जंमारो ।

ते जीव समस्त प्रकारे तोमी
ने मोहना पास बंधने ।

विद्धन्न मोहपासा ।

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्तः ॥

इति पुन्यकुलक समाप्तं ॥

दांन देवानो जुह्यास वांच्छा रही
त४७ हीता हीतनु समीपपणु४९॥

दाणु लहासो विवेग संवासो ॥

ए पांमवुं प्रचुत पुन्ये करी जीव
ने ॥७॥

लप्रंति पचूय पुन्नेहिं ॥ ७ ॥

अनुमोदवु५२ गुरुपासे माठा क
त्यनु प्राच्छीत जेवुं५३ बार जेदे
तपनु करवु५४ ॥

मोयणं पायञ्चित्त तव चरणं ॥

ए पांमवुं वीशेष पुन्ययोगे
जीवने ॥९॥

लप्रंति पचूय पुन्नेहिं ॥९॥

सांमग्गीने पांमीने जेणे ते बोल
आदर कस्या ॥

सामग्गी पावीणण जेहं कउं ॥

पांमे तेज जीव शास्वतां सुख प्रते
कर्म रहीत ने सिद्धि सुख ॥१०॥

लहंति ते सासयं सुखं ॥१०॥

अथ पुन्यपापकुलक लिख्यते ॥

ठत्रीस हजार दीवस । वरस एकसोना थाइं आयु परीमाण पुरुषना

उत्तीस दिन सहस्सा । वास सए होइ आठ पुरिमाणं ॥

तेहमांथी नुबुं थायठे सम
य समय प्रते ।

इम जांणीने शुद्ध धरममां नुद्यम
करवो ॥१॥

जिप्रंतं पई समयं ।

पिच्चुं धम्मंमि जइअव्वं ॥१॥

हवे पोसह फल जीवारे जे
जीव पोषधवृत सहीत ।

तप नीयम गुणे करीने गमावे एक
दीबस ॥

जइ पोसह सहीउ । तव नियम गुणेहिं गमइ एगदिणं ॥

तो ते जीव बांधे देवग
तिनु आयुखु ।

एटला संख्याये पल्योपमनी स्थिती
॥२॥

ता बंधइ देवाउ ।

इतिअ मित्ताइं पलियाइं ॥२॥

सत्तावीस कोम सहीकमां
एटले २७०० कोम ।

सित्योतेर कोम सित्योतेर लाख सि
त्योतेर हजार ॥

सगवीसं कोमी सया । सतहत्तरी कोमि लस्क सहसाय ॥

सातसेहेने सित्योतेर एटलां
पल्योपम ।

नवजागमांना सातजाग एकपल्योप
मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७
एक पोसहथी ॥३॥

सत्तसया सतहुत्तरि ।

नवजागा सत पलियस ॥३॥

हवे एक पोहोर फल अट्टा
सी हजार ।

वरस एकसोना बे लाखने एटला
पोहोर २८८००० ॥

अठ्ठासीई सहस्सा ।

वाससए दुन्नि लस्क पहराणं ॥

तेहमांनो एकज जीवारे पो
होर ।

धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
लो लाज थाय ॥४॥

एगोविअ जइ पहरो ।

धम्मजुउ ता इमो लाहो ॥४॥

त्रणसैं समतालीस कोम ३४७ने । बावीस लाख ने बावीस हजार ने॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लखा बावीस सहस बावीसा॥

बसैं ने बावीस ने नपर बे देवतानु आयु बांधे एक पोहोरना धर
जाग एटला पल्योपमनु । मनु ३४७ २२ २२ २२२ जा० १॥५॥

दुसय दुवीस दुजागा । सुराज बंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥

हवे सामायक फल दसलाखने मुहुर्त्त वा बेघमीनुनी गणती था
एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलख असीय सहसा । महत्त संखाय होइ वास सए॥

तेमां जीवारे सामायक सही एक पण मुहुर्त्त तेह जीवने एटलो
त धर्ममां बेघमी रहे वा । लाज थाय ॥६॥

जइ सामाइअ सहिउ । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥

बाणुकोम पल्योपम ने । ओगणसाठ लाख ने पचीस हजार ने॥

बाणवय कोमीउ । लखा गुणसठि सहस पणवीसं ॥

नवसेने पचीसे सहीत ने । एक पल्योपमना आठजागमांना सा
तजाग देवगतीनु आयु बांधे ॥ ७ ॥
ए२५ए२५ए२५ १ जा०

नवसय पणवीस जूआ । सतिहा अफजाग पलिअस्स ७

हवे घमीफल एकसो वर्षनी एकवीसलाखने तीमज साठहजार ॥
घटीओ कहेबे ।

वाससए घमिआणं । लखिगवीसं सहस्स तह सघी ॥

तेहमांनी जो एक पण घमी ध जीवारे तीवारे ते जीवने एटलो
र्मसाधन सहीत । लाज थाय ॥७॥

एगाविअ धम्म जूआ । जइ ता लाहो इमो होइ ॥७॥

बेतालीस कोम ने ओगत्रीस लाख । ठासठ हजार नवसेने ।

बायाल कोमी गुणतीस लख । बासठी सहस्स सय नवगं

त्रेसठ एटला पल्योपममां
कांडक नुंणां ।

पल्योपमनु देवतानु आयु बांधे
एकघमीना धर्मनु ॥९॥

तेसठी किंचूणा ।

सुराउं बंधोई इगघमिए ॥९॥

साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घमीओ जे जाय पुरपनी ॥

सठी अहोरतेणं ।

घमीआउं जस्स जंति पुरिसस्स ॥

व्रत नीम तेणे करी पीण
रहीत आयुखु ।

ते दिवस नीफलो ते जीवना जीवी
तमांथी ॥१०॥

निअमेण वि रहीआउं । सो दिअहउं निष्फलो तस्स १०

हवे सासोसासनु फल एकसो
वर्षना नुसास चारसे कोमने ।

कोम सातने लाख अमतालीसने ॥

चत्तारीअ कोमिसया ।

कोमीउं सतलख अमयाला ॥

चालीस बली हजार
४०७ ४८ ४०००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
हमांथी ॥११॥

चालीसंच सहस्सा ।

वास सय हुंती ऊसासा ॥११॥

एक पीण सासोसास ।

नही रहीत होइं पुन्य पापे करीने ने ॥

इको विअ ऊसासो ।

नय रहिउं होई पुण्य पावेहिं ॥

जीवारे पुन्ये करी सहीत
होय ।

एक पीण सासोसास तो एटलो ला
न थाय ॥१२॥

जइ पुणेणं सहिउं ।

एगोविअ ता इमो लाहो ॥१२॥

लाख बे हजार पीस्तालीस ने ।

चारसेने आठ नीश्रे पल्योपम ॥

३४५४०८ ॥

लख दुग सहस पण चत्तं । चउसया अठ चेव पलियाई ॥

कांडक नुंणा चारजाग ए
टलु ।

देवतानु आनुखु बांधे एक सासो
सासना धर्म करचार्थी ॥१३॥

किंचूणा चउजागा ।

सुराउ बंधो ई गुसासे ॥१३॥

हवे नवकारफल नुंगणीसलाख ने नुपर । तेसठहजार बसेने समसठ ॥

एगुणवीसं लखा ।

तेसठी सहस्स दुसय सत्तठी ॥

एटला पल्योपमनु देवआयु ।

बांधे जीव एक नवकार गणे वा ण
सासोसास धर्म सेवेतो ॥१४॥

पलियाइं देवानं ।

बंधइं नवकार उस्सगो ॥१४॥

हवे लोगस्सफल लाख एकसठ पां
त्रीस हजार ।

बसेने दस पल्योपम देवतानु
आयु ॥

लखिग सठी पणतीस सहस । दुसय दस पलिअ देवानं

बांधे कांडक अर्धीकु जीव ।

हवे ए रीते धर्म सेवेतो देवगतीनु
आनुखु बांधे पचीस सासोसास वा
एक लोगस्सने कानुसग्गे ॥१५॥

बंधइं अहिअं जीवो ।

पणवीसुसास उस्सगो ॥१५॥

हवे जो एज प्रमाणे पापकर्म
करवामां तत्पर जे जीव ।

होय तेज रीते नरकगतीना आयु
नो बंध पीण करे ॥

एवं पावई परायाणं ।

हवेउं निरयाउं अस्स बंधोवि॥

इम जाणीने लक्ष्मीवान श्री जिनेश्व
रे कह्या ।

धर्ममां नुद्यम करवो हे न
व्य वा जोगजीवो ॥

इअनानु सिरि जिण कित्तिअंमि । धम्ममि उक्षमं कुणह

ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तः ॥

॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलक समाप्तं ॥

अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोनीयापुरुष लक्ष्मी मेलववाने मूढपुरुष नर कामजोगने विषे
तत्पर हूइं । तत्पर हूइं ॥

लुघानरा अढपरा हवंति । मूढानरा कामपरा हवंति ॥

पंडितपुरुष क्षमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त त्रणेवानां पिण
जीतवाने तत्पर हूइं । आचरे ते ॥ १ ॥

बुघानरा पंतिपरा हवंति । मिस्सानरा तिन्निवि आयरंति

तेज पंडित जे नर निवरत्या वि तेज साधू जे नर आग ॥१॥
रोधथी । म आधारे आदरे चाजे ॥

ते पंढिया जे विरया विरोहे । ते साहुणो जे समयं चरंति ॥

तेज शक्तिवंत जे नर नही तजे तेज बंधव मित्र जे नर कष्ट वा
धर्म प्रते । व्यसनमां पढे आपणा थाय । १।

ते सत्तिणो जे नचयंति धम्मं । ते बंधवा जे वसणे हवंति १

क्रोधे करी अजीञ्जुत आकुल ते अजीमानी नर सोकना परा
नर न सुख पांमे । जवने पांमे ॥

कोहान्निञ्जूया न सुहं लहंति । माणंसीणो सोय पराहवंति

कपटिनर थाय परना दास जेनर लोनीया मोहोटी इच्छावंत ते र
वा चाकर । ति जे स्याता न पांमे वा नके नुपजे ३।

मायाविणोहुंति परस्स लुघा महिढा नरयं उवंति ॥३॥

क्रोधसमान कोइ विष न [पेसा । अजीमान नुपरांत कोइ वैरी न
थी अमृत जीवदया नुपरांत नथी । थी हीतकारी अप्रमादि जेवो नथी

कोहोविसं किं अमयं अहिंसा । माणो अरी किं हिय मप्प

मायासमान कोइ नय नथी सर लोनसमान कोइ दुख [माउ ॥
ए संत्य समान नथी । नथी सुख संतोषसमान नथी ४

मायाजयं किं सरणंतु सच्चं। लोहो दुहो किंसुहमाह तुष्ठी ४
 बुद्धि अती सेवे विनयवंत प्राणीने। क्रोधी कुशीलीअने सेवे अकीर्ति
 बुद्धिअचंमं जयए वीणीयं। कुधं कुशीलं जयए अकित्ति ॥
 जग्नचितवंतने सेवे अजठ वा नी सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
 रधनपणं। लक्ष्मी ॥५॥

संजिन्नचितं जयए अलढी। सञ्चेधीयं संजयए सिरिय ५
 तजे वा ठामे मित्र सजन पीण तजे ठामे पाप जे दुःकर्म मुनि
 नर जे कर्या गुणने हणे तेने। जितेंद्री प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरकयधं। चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥
 तजे ठामे सुका सरोवर प्रते हंस तजे ठामे बुद्धि कोपीत रीसा
 ते। ल मनुष्य प्रते ॥६॥

चयंति सुक्काणि सराणि हंसा। चएइ बुद्धी कुवियंमणुस्संद
 जेहने हैए धारणा नही तेहने धरम गइवातनुं वा अर्थनुं केहेवुं ते
 वचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अइयअठे कहिए विलावो ॥
 विषिन्नचितवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेहने हित
 हेवुं ते विलाप। वचन केहेवुं ते विलाप ॥७॥

विस्कित्तचित्ते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो
 दुष्ट राजा प्रजाने मंमवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधन [॥७॥
 त्पर हूइं। मां तत्पर हूइं ॥

दुष्ठाहीवा दंम परा हवंति। विजाहारा मंत परा हवंति ॥
 मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर हू जलामुनिसर तत्वग्रहणमां तत्प
 र हूइं ॥७॥

मुक्कानरा कोव परा हवंति। सुसाहुणो तत्तपरा हवंति ॥७॥

सोचा होय नृत्कृष्टा तपवंतने क्ष थिर योग तेज नृपसमवंतनी
मा थकी । शोचा ॥

सोहाचवे उग्ग तवस्स खंती । समाहिजोगो पसमस्स सो
ज्ञानगुण ननु ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोचा जे वि [हा ॥
रित्रवंतनी शोचा । नय गुणमां प्रवरती ॥९॥

नाणं सुजाणं चरणस्स सोहा । सीसस्स सोहा विणए पवि
आचरण विना शोने सिलव्रत परिग्रह रहित ते शोने [त्ति ॥९॥
नो धरणहार । दीक्षाधारी जे साधू ॥

अचूसणो सोहइ बंचयारी । अकिंचिणो सोहइ दिक्कधारी
बुद्धिइं करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
ना पांमे राजानो परजान । ना पांमे एक स्त्रीथी ॥१०॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लज्जाजुठ सोहइ एगपत्ति १०
आत्मा पोतानो वैरी समान होय जेना जोग ठाम नही ते ।

अप्पा अरीहोइ अणवठीयस्स ।
आत्मा जस पांमे सीलवंत जे मनुष्य ते ॥

अप्पा जसो सील मठ नरस्स ॥
आत्माज दुरात्मा ज्ञानादीगुणे नथी अवस्थित जेनो ते ।

अप्पा दुरप्पा अणवठियस्स ।
आत्माज आत्माने वस राखे तो तेज सरण करवा योग ॥११॥

अप्पाजी अप्पा सरणं गर्इय ॥११॥
नथी धर्मकारज समान बीजु नथी प्राणनी हिंसा समान मोटु
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकज्जं परमढी कज्जं । न पाणिहिंसा परमं अकज्जं ॥

नर्था स्नेहराग समान नुत्कृष्टु नर्था समकितना लाज समान
बंधन । नुत्कृष्टो लाज ॥१३॥

नपेमरागा मरमन्धि बंधो । नबोहिलाजा परमन्धि लाजो
न सेववी वा न जोगववी प्रेम न सेववा वा न आदर ॥१५॥
दा वा स्त्री परनी । वा पुरुष जे अजाण वा मूढने ॥

नसेवियव्वा पमया परक्का । नसेवियव्वा पुरिसा अविद्या ॥
न सेववा अधम अजिमानी हीणा नरने ।

नसेवियव्वा अहमानि हिणा ।
न सेववा चामीकरणहार मनुषने ॥ १३ ॥

नसेवियव्वा पिसुणा मणुस्सा ॥१३॥
जे धरमी नर तेहने निश्चे सेववा आदरवा ।

जेधम्मियाते खलु सेवियव्वा ।
जे पंफित नर तेहने निश्चे पुठवुं ॥

जेपंफियाते खलु पुठियव्वा ॥
जे साधु वा जला नर तेहने समस्त रीते वांदवा ।

जे साहुणो ते अजि वंदियव्वा ।
जे निरलोनी ममतारहीत नर तेहने आहारादी दान देवुं ॥ १४ ॥

जे निम्ममाते पमिलानियव्वा ॥१४॥
पुत्र तथा शिष ए बेने तुल्य विचारवा विनय माटे ।

पुत्ताय सीसाय समं विजत्ता ।
रूपीस्वर तथा देवता ए बेने तुल्य विचारवा ।

रिसीय देवाय समं विजत्ता ॥
अज्ञानी नर तथा पशु जीनावर ए बेने तुल्य विचारवा ।

मुक्ता तिरिक्काय समं विज्जता ।

मृतक तथा नीरधन ए बेने तुल्य विचारवा ॥ १५ ॥

मुञ्जा दरिद्राय समं विज्जता ॥ १५ ॥

समस्त कला थकी धर्म आराधवानी कला जीते ।

सव्वाकला धम्मकला जिणाइं ।

समस्त कथा थकी धरमअर्थे कथा जीते ॥

सव्वा कहा धम्म कहा जिणाइं ॥

समस्त बलथकी धरमनु बल जीते ।

सव्वंबलं धम्मबलं जिणाइं ।

समस्त जे संसारीक सुखथी धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सव्वंसुहं धम्मसुहं जिणाइं ॥ १६ ॥

जूवट्टु रम्यामां जे आसक्त ठे तेहने लक्ष्मीनो नास थाय ।

जूए पसत्तस्स धणस्स नासो ।

मांसजक्षणमां जे आसक्त ठे तेहने दयाबुधीनो नास थाय ॥

मंसं पसत्तस्स दयाइ नासो ॥

मदीरा पीवामां जे आसक्त ठे तेहनो जस नास थाय ॥

मळं पसत्तस्स जसस्स नासो ।

वेस्याजोगमां जे आसक्त ठे तेहना कुलनो नास थाय ॥ १७ ॥

वेसा पसत्तस्स कुलस्स नासो ॥ १७ ॥

जीवनी हिंसामां जे आसक्त ठे तेहनो जलो धर्म नाश थाय ।

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो ।

चोरी करवामां जे आसक्त ठे तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

चोरी पसत्तस्स सरीर नासो ॥

तिमज परनारीथी जे आसक्त ठे तेहने ।

तहा परढीसु पसत्त यस्स ।

सर्व पूर्वोक्त जला गुणनो नाश थाय वली अधमगती पांमे ॥१७॥

सव्वस्स नासो अहमा गर्इय ॥१७॥

दांन देवुं निर्धनपणामां ने वली ठकुराई पांमे षिमा गुण ते ।

दाणं दरीदस्स पहुस्स खंती ।

तथा इच्छा वा अनिलाषनो रोधक जलो होय जेहने ते ॥

इच्छा निरोहोइ सुहोइ यस्स ॥

जुवानीमां जे इंद्रियोने वश राखे ते ।

तारुन्नए इंद्रिय निग्गहोय ।

चारे ए जे प्रथम कह्या ते नर जला दुकरकारी जाणवा ॥१८॥

चत्तारि एयाणि सुदुकराणी ॥१८॥

अशास्वतुं जीवीत कह्युं ठे संसारी जीवलोकने विषे ।

असासयं जीविय माहुलोए ।

ते माटे हे जला प्राणीयो धर्म आदरो श्रुत चारित्ररूप धर्म नुत्तम साधू

धम्मंचरे साहुजिणो वइठं ॥ जिनेश्वरनो कह्यो ॥

ते धर्म जीवने रखोपानो करणहार ठे सरण ठे नुंचगती देणहारठे ।

धम्मोय ताणं सरणं गर्इय ।

धर्म समस्त सेवी आदरी पाली अव्याबाध सुख पांमे ॥१९॥

धम्मं निसेवितुं सुहं लहंति ॥१९॥

ए रीते धर्मोपदेश लक्ष्मीवंत गनुत्तमकुलक समाप्तम् संपूर्णं ॥

इति श्री गौतमकुलक संपूर्णम् ॥

पूज्यश्री देवेंद्रसूरिजीकृत दांन सील तप चावकुलक पदार्थ बालो
पकार अर्थे लीख्या ठे तेमां प्रथम दांन कुलक ॥

अथ दांनकुलक लिख्यते ॥

तजीने राजनुं सार वा रहस
सप्तांग लक्ष्मी आदे ।

उपाय्यो ठे संजमरूप एक अद्वि
तीय मोटो चार ते जेणे ॥

परिहरिय रज्जु सारो ।

उप्पाय्यिय संजमिक गुरुजारो ॥

आपणा खनाथी देवदुस्य व
स्त्र दीधुं भ्रामण प्रते हेवा ।

संजमयोगे विचरता जयवंता वतो
वीरनामे चोवीसमा तिर्थकर ॥१॥

खंधाउदेवदूसं ।

वियरंतो जयउ वीरजिणो ॥२॥

धर्मदांन१ अर्थदांन२ कांम
दांम३ ए चेद ।

त्रिविध दांन जगतमां विख्यात वा
प्रसीद्ध ठे ॥

धम्म ङ काम ज्ञेया ।

तिविहं दाणं जयीमं विक्कायं ॥

तोहे पिण जिनेश्वरने ने तेमना
शासनने आश्रा जे मुनियो ।

तेमने आहारादिक धर्मीक दांन
ते प्रसंसेठे वा वषांणे ठे ॥१॥

तहविय जिणंद मुणिणो ।

धम्मियदाणं पसंसंति ॥२॥

ते दांन केहवुं ठे सोजाग्य
पणानु करणहार ठे ।

दांन ते रोगरहितपणानुं कारण
उत्कृष्टुं ठे ॥

दाणं सोहग्ग करं ।

दाणं आरुग्गकारणं परमं ॥

ते दांन उत्तम जोगनुं नियांन ठे ।

ते दांन स्थानक ठे गुणना समुहनुं ३

दाणं जोग निहाणं ।

दाणं ठाणं गुण गणाणं ॥३॥

दांनथकी पसरे वा विस्तरे
किर्ती ।

दांन देवे करी थाय मल रहित स
रिनी शोना ॥

दाणेण फुरइ किती ।

दाणेणय होइ निम्मला कंती ॥

दांने करी आवर्ज्युं ठे रिदय
एहवुं के ।

वैरी पण निश्रे दायकने घेर पाणी
वहे दासपणुं करे ॥४॥

दाणा वळिय हियउ ।

वयरी वि हु पाणियं वहइ ॥४॥

धनासार्थवाहने नवे श्री रूप
नदेवजीनो जीव ।

जे घीनुं दांन करचुं नला श्री धर्म
घोषसूरी प्रमुष साधूने ॥

धणसत्तवाह जम्मे ।

जं घयदाणं कयं सु साहूणं ॥

ते महा पुण्यना कारण थकी
श्री रूपनदेव जिन ।

त्रीणलोकना पीतामह वा दादा
थया ॥५॥

तत्कारण मुसन्न जिणो ।

तेलुक्क पियामहो जाउ ॥५॥

रूपाइं करी दीधुं अजयदां
न पारेवा प्रते ।

पाठलना नवमां तेथी ग्रह्युं पुन्यरूप
किरियाणुं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं ।

जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणं ॥

तेथी तीर्थकरपद तथा चक्रव
र्त्तीपद ए बे रिद्धी एकनवमां ।

पांम्यो सांतिनाथ सोलमो तीर्थ
कर पिण ॥६॥

तिठयर चक्र रिद्धिं ।

संपत्तो सांतिनाहो वि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आहारा
दि नोजन ।

दांने करी नुपाज्यो नुत्तम पुन्यनो
प्राग्जार एहवुं ॥

पंचसय साहु जोअण ।

दाणावळिय सु पुन्न पप्रारो ॥

आश्र्वयकारी जे चरित्र तेणे
जरचो एहवो ।

जरतचक्रवर्ती श्री रूपनदेवनो पु
त्र जरतक्षेत्रनो स्वांमी थयो ॥७॥

अठरिय चरिय जरिउ ।

जरहो जरहाहिवो जाउ ॥७॥

मूल लिधां विनां पिण
दिधी ।

गीलाण वा रोगी मुनिने आचरवा यो
ग्य वस्तु तेथी ॥

मुह्लं विणावि दाउं ।

गिलाण पन्निअरण जोग वडूणि ॥

सिद्धि पांम्यो रत्नकंबल देण
हार ।

बावनाचंदन देणहार सेठीयो पिण
तेज नवमां ॥७॥

सिद्धोअ रयणकंबल ।

चंदणविणिउवि तंमिचवे ॥७॥

देइने खीरनुं दांन ।

तपे करी सोषव्युं सरीर ठे जेणे एहवा
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंग साहुणो धणिअं ॥

लोकमां नपाज्यो चमत्कार जे
णे एहवो ।

समस्तपणे थयो गोनद्रसेष्टीपुत्र
सालीनद्र पिण जोगनु जाजन ए

जण जणिय चमकारो ।

संजाउं सालिनद्रोवि ॥९॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र
दांन थकी ।

उल्लास पांम्युं अपूर्व गुनध्यांन तेना
प्रजावे ॥

जम्मंतर दाणाउं ।

उल्लासिया पुव्व कुसल क्षाणाउं ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुन्यनो धणी । जोगनुं जाजन वा स्थानक थयो १०

कयउन्नो कय पुन्नो ।

जोगाणं जायणं जाउं ॥१०॥

धृतपूष्प साधू तथा वस्त्र
पूष्प साधू ए बे ।

मोटा मुनि दोषना लेसथी समस्त
रहित ॥

घयपूस वडपूसा ।

महरिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी
समस्त साधूमंजलीने वा
समूहने ।

धृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
वा साधूनि नक्की करीने उत्तमगति
पांम्या ॥११॥

लक्ष्मीं सयल गड्डो ।

वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥११॥

जीवंतस्वामी श्री महावीरनी
प्रतिमाने ।

वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
नक्कीइं करी ॥

जीवंतसामि पद्मिमाइं ।

सासणं वियरिऊण नक्कीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पांम्यो । उदायननांमे ठेहजो राजरूपी ॥१३॥

पव्वईऊण सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥१५॥

जिनघर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दांन तथा जक्की
सोजावी जूमीमंजलने । दांन ॥

जिणहर मंमिय वसुहा । दाउं अणुकंप जत्ति दाणाइं ॥

तिर्थप्रजावक पुरुषोमां रेखा समस्त पांम्यो संप्रतीनांमे राजा
समांनपणु । श्री आर्यसुहस्तीसूरि वचने ॥१३॥

तिठ पजावग रेहिं । संपतो संपइ राया ॥१३॥

देइने श्रद्धा सुद्धवमे करीने । सुधमान अमदना बाकला मोटा
मुनिश्वरने ॥

दाउं सघा सुधे । सुधे कुम्मासए महा मुण्णिणो ॥

श्री मुलदेव नांमे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रते पांम्यो मोटी १४

सिरि मूलदेव कुमरो । रऊ सिरिं पाविठ गुरुइं ॥१४॥

अतिघणुं दांन तेणे करी मुखर हे रच्यां सहीकमांनी संख्याए का
वा जे कविजन वा पंमित तेणे । व्य तेथी विस्तरुं ॥

अइदाण मुहर कविअण । विरइअ सय संख कव्व विठ

विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपिण लोकमां समस्त [रिअं] ॥
ते । पणे विस्तरे ठे ॥१५॥

विक्रम नरिंद चरिअं । अऊवि लोए परि प्फुरइ ॥१५॥

त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज नवमां सिद्धिगांमी ठेलाज सा
कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इंद्र ते तीर्थकर ॥

तियलोअ बंधवेहिं । तप्रव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥

क्रत्यकत्य तेमने पण दीधुं हेवुं । वरषप्रमाण मोहोदुं दांन ॥१६॥

कय किञ्चेहि वि दिन्नं । संवडरिअं महा दाणं ॥१६॥

लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार
रूपनदेवनो पोत्रो ।

मोक्षपदनो स्वांमी किम न थाय
अर्थात् थायज ॥

सिरि सेयंस कुमारो ।
आ चोवीसीमां प्रथम फासु
क दांननो प्रवाह ।

निस्सेयस सामिउ कह नहोई ॥
प्रगट कीधी जेणे आ जरतक्षेत्रने
विषे ॥१७॥

फासूअ दाण पवाहो ।
किम ते न वखांणीए अर्थात्
वखांणीएज ।

पयासिउ जेणजरहंमि ॥१७॥
चंदनबाला कुमरी श्री माहावीरने
दांन देवे करीने ॥

कह सा नपसंसिऊइ ।
ते माहावीर ठमासीक तप
तप्या तेमने देइने ।

चंदणबाला जिणंद दाणेणं ॥
ठार्यो वा संतोषो जेणे श्री माहा
वीर जिनेश्वरने ॥१७॥

ठम्मासिय तव तविउ ।
दिक्षा लीधा पठे प्रथम
आदे पारणां ।

निव्वविउ जेहिं वीरजिणो ॥१७॥
कर्यां हतां करेढे तिमज करशे त्रणे
काले ॥

पठमाइं पारणाइं ।
श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे
सहित एहवा पुजनीको ।

अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥
जे गृहस्थने घेर तेहने निश्चे सिद्धि त्र
णजवमां तथा आगे ॥१७॥

अरिहंता जगवंतो ।

जस्सघरे तेसिं धुव सिद्धि ॥१७॥

श्रीजिनप्रासादक्षेत्र १ श्रीजिनबिंब चतुर्विधसंघसाधु ४ साधवी ५ श्राव
वा प्रतिमाक्षेत्र २ जिनपुस्तकक्षेत्र ३ क ६ श्रावीका ७ रूपजे सातक्षेत्रमां

जिणजवण विंब पुढ्य । संघ सरूवेसु सत्त खित्तेसु ॥

जनुं न्यायविधि योगे वाव्युं
जे द्रव्य ते थाय ।

मोक्षरूप फलजणी आश्चर्यकारी अन्नं
तगुणु ॥१७॥

वावेअं धणंपि जायई । सिवफलय महो अणंतगुणं ॥१७॥

ए प्रकारे दांनसमूह फल समाप्तम् ॥
इति दांनकुलक समाप्तम् ॥

हवे संमंदे आव्युं ब्रह्मचर्यं कुलक ते लखीएठीए ॥

अथ सीलकुलक लिख्यते ॥

सोनाग्य गुणनुं मोहोटुं ए चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ बा
हवुं निधानं एहवाने । वीसमा जिनपतीने ॥

सोहग्ग महा निहिणो । पाए पणमामि नेमिजिण वइणो ॥

बालपणामां जुजावले करी जनार्दन जे कृष्णवासुदेव प्रते जेणे
ने । सहजमां जीत्यो ॥१॥

बालेण च्छुअ बलेण । जणादणो जेण निज्जिणिउ ॥१॥

जीवोने सीलगुण ठे तेज सील ठे तेज जीवोने मंगलीक उ
उत्तम वा पवित्र धन ठे । त्कृष्टुं ठे ॥

सीलं उत्तम वित्तं । सीलं जीवाण मंगलं परमं ॥

सील ठे ते दोनागीपणानुं सील ठे ते सुखनुं पीहर घरठे वा सु
हरणहार ठे । ख समस्तनुं स्थानक ठे ॥२॥

सीलं दोहग्ग हरं । सीलं सुखाण कुलनवणं ॥२॥

सील ते धर्मनो निधानं ठे । सील ते पापनो खंमणहार कइयो
श्री तिर्थंकर गणधरे ॥

सीलं धम्म निहाणं । सीलं पावाण खंमणं जणियं ॥

सील ते प्राणीयोने जगने अक्रत्रीम अलंकार वा घरेणु श्रेष्ठ
विषे जयनुं करणहार ठे । ठे ॥३॥

सीलं जंतूण जए । अकित्तिमं मंमणं पवरं ॥३॥

नरकरूप नगरना बारणाने रुं
धवाने ।

कमाना जोमाना जाइ सरीखुं
ठे हेवु ने ॥

नरय दुवार निरुंजण ।
देवलोकरूपी नज्जल घर तिहां ।

कवान् संपुन सहोअर चायं ॥
चमवाने सारी निसरणी समान
सील ठे ॥४॥

सुरलोअ धवल मंदिर ।
श्री नुयसेन राजानी पुत्री ।

आरुहणे पवर निस्सेणिं ॥४॥
राजेमती पांमी सीलवंतीसतीमां
हि रेखा समान ॥

सिरि नुग्गसेण धूआ ।
गिरी गुफा विवरमां रह्यो हेवो
जेणीइं ।

रायमई लहउ सीलवइ रेहिं ॥
श्री नेमनाथनो जाई रहनेमी प्रते
थाप्यो संजम सील मार्गमां ॥५॥

गिरि विवर गउ जीए ।
प्रज्वलितो पिण निश्चे अग्नीनो
समूह ते ।

रहनेमी ठाविउ मग्गे ॥५॥
सीलना महिमाए करी पांणीनो
प्रवाह थयो ॥

पज्जलिउ वि हु जलणो ।
ते जयवंती वतो जगमां सी
ता श्री रामचंद्रनी स्त्री ।

सील पजावेण पाणियं हवइ ॥
जेहनी प्रगट वा प्रसिद्ध ठे जसनी
पताका वा धजा ॥६॥

सा जयउ जए सीआ ।
चालणी वने काढ्युं पांणी ते
णे करी चंपानगरीमां ।

जीसे पयमा जस पमाया ॥६॥
जेणे नुघाम्हां दरवाजानां बारणां
त्रण ॥

चालणि जलेण चंपाए ।
ते वातथी केहनां न हरे चित
प्रते अर्थात् हरे ।

जीइ नुग्घामियं दुवार तियं ॥
ते चरित्र वा अवदात सती सुज
द्रानुं ॥७॥

कस्स नहरेइ चित्तं ।

तीय चरियं सुजहाए ॥ ७ ॥

समृद्धी प्रते पांमो नर्मदा
सुंदरी ।

नंदउ नमया सुंदरि ।

कष्ट पदे गहिलापणुं पीण
करीने ।

गहिलत्तणंपि काउं ।

कल्याण होवो कलावती
सतीने ।

जदं कलावईए ।

जे ते सतीना सीलगुणे क
रीने ।

जं सा सीलगुणेणं ।

सीलवतीना सील प्रते ।

सीलवइए सीलं ।

राजाना मोकल्या प्रधान
वा मेहेता ।

रायनिउत्ता सचिवा ।

ज्ञान अतिसय लक्ष्मी सहि
त माहावीर परमेश्वरे ।

सिरि वद्धमाण पहुणा ।

ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु
लसा श्रावीका ।

सा जयउ जए सुलसा ।

कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंद्र ए

ते जनुं घणो काल जेणीइं पाल्युं
सुध सील ॥

सा सुचिरं जीइं पालियं सीलं ॥

सहन करी विटंबना घणा घणा प्रका
रनी ॥६॥

सहिआय विमंबणा विविहा ॥७॥

बीहामणा रणमां राजाए तजी
वा ठांफी ॥

जीसण रन्नंमि राय चत्ताए ॥

बेदेलां अंग हस्तादी फरी नवां
थयां ॥८॥

बिन्नंग पुण न्नावा जाया ॥ ९ ॥

समर्थ सुधर्माइंद्र पण वर्णववाने नही ॥

सकइ सकोवि वन्नितं नेव ॥

चारेने पिण सील राखवा प्रकसें ठ
ग्या जेणे ॥१०॥

चनरोवि पवंचिआ जीए ॥१०॥

जलो धर्मलाज जेहने मोकलाव्यो ॥

सीलगुणे ॥११॥

सु धम्मलाजुत्ति जीइ पठविउ ॥

शरदरूतुना चंद्रमानीपरे निर्मल
सीलगुणे ॥११॥

सारय ससि विमल सीलगुणा

मद वा अहंकारने जागनार ॥१२॥

हवाना जे ।

एहवो कंदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥

हरि हर बंज पुरंदर । मय जंजण पंचबाण बल दप्पो ॥

अप्रीयासे जेणे मरयो वा
दली नांख्यो ।

ते श्री थूलीचंद्रजी आपो कल्याण
प्रते ॥११॥

लीलाइ जेण दलित । स थूलचंद्रो दिसत चंद्र ॥१२॥

मनोहर योवनना समो
हे वर्तते ।

प्रार्थना करते थके पिए स्त्रीरूप
पांणीपुरे करी ॥

मणहरतारुन्नजरे । पडिजंतोवि तरुणि नियरेणं ॥

मेरूपर्वत परे अचल ठे मन
जेहनं हेवा ।

ते श्री वयरस्वांमी मोटा रिषी जय
वंता वर्तो ॥१३॥

सुरगिरि निचल चित्तो । सो वयर महारिसी जयत ॥१३॥

स्तवना करवाने तेहनी न
सकीये ।

श्रावक जे सुदर्शनना सीलगुणना
समूह प्रते ॥

थुणियं तस्स नसक्का । सद्धस्स सुदंसणस्स गुणनिवह ॥

जे विषम संकटमां निश्चे ।

पदे थके पिए अखंम सीलरूप
धन राख्युं ॥१४॥

जो विसम संकटसु वि । पडित्तिवि अखंम सील धणो १४

सुंदरीजी रूपचदेवनी पुत्री सु
नंदा वैरस्वांमीनी माता चेल
णा श्रेणीकनी स्त्री ।

मणोरमा सुदर्शनसेठनी स्त्री अंज
ना हनुमांननी माता मृगावती चं
दनबालानी चेली ॥

सुंदरि सुनंद चिह्नणा । मणोरमा अंजणा मिगावइअ ॥

ए जिनशासनमां प्रसिद्ध वा
विख्यात हेवी जली ।

मोटी सतीनु हे जव्यो तुमने
सुख प्रते द्यो ॥१५॥

जिणसासण सु पसिद्धा । महासईत सुहं दिंतु ॥१५॥

अचंकारी नट्टानु चरित्र सांजलीने कोनुं न धुणे निश्चे मस्तक
वा कथा प्रते । अर्थात् धुणेज ॥

अचंकारिअ चरिअं । सुणिकणं को न धुणई किर सीसं॥
जेणे अखंमपणे सील पाल्युं । नीलनो पती जे पल्लीपती तेणे करी
कष्टनी कोम पण धीर्य न मुक्युं॥१६॥

जा अस्कंदिअ सीला । निह्लवइ कयन्त्रिआ वि दढं॥१६॥

आपणो मित्र आपणो जा आपणो जनक जे बाप आपणा बा
इ सगो । पनो बाप अथवा पिण ॥

निय मित्तं निय जाया । निय जणउ निय पियामहो वा वि
आपणो पुत्र पिण एटलामां जे न वाहालो होय लोकोने सील
सीलरहित कुसीलीयो होय ते । विना माटे ॥१७॥

निय पुत्तोवि कुसीलो । न वल्लहो होइ लोआणं॥१७॥
सघलाये पिण व्रत प्रते । जागे थके अस्ती वा ठे कोइ पीण
आलोयणादी नपाय ॥

सव्वेसिंपि वयाणं । जग्गाणं अन्नि कोइ पदिआरो॥
पिण पाका घमा प्रते कांना न होइं सील फेर जागे कोइ नपा
न चोटे तिम । य ॥१७॥

पक्क घमस्स व कन्ना । नहोइ सीलं पुणो जग्गं॥१७॥
वैताल वा पिसाच जूत रा केसरीसींह चितला हस्ती सर्प ए स
क्षस । घलांना ॥

वेआल जूअ रक्कस । केसरि चित्तय गइंद सप्पाणं ॥
लीलाये करी जागे अहंकार पालतो जे होय निर्मज सील प्रते
वा मद प्रते । ते धणी ॥१८॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥१८॥

जे कोइ पूर्वे कर्मथी मुका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्धेढे
णा वा कर्मने मुकीने । आगामीकाले सिद्धसे तीमज ॥

जेकेइ कम्मंमुक्का । सिद्धा सिञ्चंति सिञ्चिहंति तथा ॥
ते सर्व प्राणीने एहज बल । वीस्तीर्ण आ जन्म परिपालीत सीलनु
ज माहात्म्य ॥१०॥

सव्वेसिं तेसिं बलं । विसाल सीलस्स माहप्पं ॥१०॥

ए रीते सीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥

इति सीलकुलक समाप्तं ॥

हवे संबंधे आव्युं तपकुलक ते लखीएठीए ॥

अथ तपकुलक लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पणीने जेमना खना नुपर सोजे ठे
आदे थया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
र ते माटे जुगादीजिन । गट ॥

सो जयउ जुगाइ जिणो । जस्संसे सोहए जमा मनो ॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्रिइं बा करमरूपीआं लाकमां तेथी थयो
ल्यां हेवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुल्य ॥१॥

तवजाणगिग पलिविय । कम्मिंमधण धूम पंत्तिव्व ॥१॥

ठंवच्छरी वा वरसीतप कानुसग्गमां जे एकस्थानके रह्यो
करी । पुज्यपदयुक्त नगवंत ॥

संवहरिय तवेणं । कानुसग्गंमि जो ठिउ नयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी दुरी करो पाप वा मातां कर्म प्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरूपनदेवजीना पुत्र ३

पूरिय नियय पइन्नो । हरउ दुरिआइं बाहुबली ॥१॥

अथिर चलप्रते पिण थिर अच रूजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पिण । कार्यने पिण तिम सुखे पामवायोग करे
अथिरंपि थिरं वंकंपि । उजुअं दुद्धहंपि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
कांम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥३॥

दुस्सशंपि सुसशं । तवेण संपज्जए कज्जं ॥ ३ ॥

ठठ ठठ एटले बे बे करतो थको श्री माहावीरस्वांमीनो
नुपवासनो तप । प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥

अक्षीणमहाणसी महाजब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंद्रजूती
आदे घणी लब्धीनुवंत । गौतमस्वांमी जयवंता वर्तो ॥४॥

अस्कीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिउ जयउ ॥४॥

सोने वा ठाजे चोथो चक्रव तपना बले करी खेलोसही आदे
ति सनतकुमार नांमे । लब्धीओ पांम्यो ॥

ठज्जइ सणंकुमारो । तववल खेलाइ लद्धि संपन्नो ॥

आपणु जे थूंक तेणे करी खरमी सोना सरिखी दीप्ती प्रकासतो
आंगुली तेथी । हूवो ॥५॥

निष्ठुअ खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥

गाय ब्राह्मण पेटनुं बालक ग ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोदुं
र्नवती । पापकर्म ॥

गो बंन गप्प गप्पिणि । बंनणि घायाइ गुरुअ पावाइं ॥

करीने पिण सोनानी परेज । तप तपवे करी सुधथयो हेवो दृढप्रहारी ६
काऊण वि कणयंपिव । तवेण सुओ दृढ पहारी ॥६॥

पाठने जन्मे आकरो तप ।

तप्यो वा कस्यो तेथी जे नंदीषेण
नांमे मोहोटा रिषी ते ॥

पुव्वज्जवे तिव्व तवो । तविउ जं नंदिसेण महरिसिणा ॥

वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि
ता ते कारणथी प्रीतम ।

थयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥

वसुदेवो तेण पिउ ।

जाउ खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥

देवता जे ते पिण चाकर
वा दासपणुं ।

करे केनुं नुत्तम कुल ते पीतानुं जाती
ते मातानी तेथी रहितनुं पीण ॥

देवावि किंकरत्तं ।

कुणंति कुल जाइ विरहिआणंपि ॥

तपस्थारूप जे मंत्र तेहना
महीमा थकी ।

हरिकेसी चंमालकुले जन्म्या महामु
नि थया तेमनुं ॥७॥

तव मंत पज्जावेणं ।

हरिकेसवलस्स वरिसिस्स ॥७॥

वस्त्र सहीकमो गमे एकवस्त्रे करी ।

एकज घमाइ करी घमा हजारोगमे

पद्मसय मेग पद्मेणं ।

एगेण घमेण घम सहस्साइं ॥

जे निश्चे करे मुनिओ ते ।

तपरूपी कल्पवृक्षनुं तेमने निश्चे
फल जाणवुं ॥८॥

जं किर कुणंति मुणिणो । तव कप्पतरुस्सतं खू फलं ए

नीआणो करी रहित कस्यो
वीधीइं एहवो ॥

तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥

करूं जेणे तपे करी समस्त
नास कस्यां ।

निकाचीत पिण वा निश्चे कर्मने
॥१०॥

किंइ जेण विणासो । निकाइयाणं पि कम्माणं ॥१०॥

अती दुःखे कराय हेवा तप

जगतगुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे

नो कारक ।

पूढ्याधी ते प्रचूए ते प्रस्तावे ॥

अइ दुक्कर तव कारी । जगगुरुणा कळ पुच्छिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चितमां श्री नेमिनाथजीनो
धणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते ॥११॥

वाहरिउं स महप्पा । समरिऊउ ढंढण कुमारो ॥११॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री वी
तेमां ढ पुरुष एक नारी । रजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहिय वीरजिण दिस्का ॥
दुक्कर अजिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पांम्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥१२॥

दुग्गा जिग्गह निरउ । अऊणउं मालिउं सिद्धो ॥१२॥
नंदीसरनांमे आठमो द्वीप तथा मेरूपर्वतना सिखरने विषे एक
तथा रुचकनांमे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसर रुअगोसु वि । सुरगिरि सिहरेसु एग फालाए ॥
जंघाचारण विद्याचारण जाय तपना प्रजावे करीने श्री जिनपदि
मुनिओ लब्धीवंत । मा वंदनार्थे ए अधीकार जगवतीसूत्रे
३० मा सतकना एमा नुद्देसामां ठे ॥१३॥

जंघाचारण मुण्णिणो । गच्छंति तव प्पजावेण ॥ १३ ॥
मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेहनुं । माहावीरस्वांमीइं तपनु रूप ॥

सेणिय पुरउं जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरुवं ॥
ते श्री धनाजी सालिन्द्रना ब ते बेहूं पिण पांचमे अनुत्तरे पो
नेवी तथा धनाकाकंदी मुनिनुं । होता ॥१४॥

ते धन्ना धन्नमुणि । दुन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥ १४ ॥

सांजलीने तप सुंदरीनांमे
श्री रूपनदेवनी ।

पुत्री जे तेनो आंबिलतप निरंतर
वा आंतरा रहित ॥

सुणिऊण तव सुंदरि । कुंमरीए आंबिलाणि अणवरयं॥
साठ वर्षपद हजारपदसहि कहो केहनं न कंपे वा न धुजे हैयुं
त एटले साठहजार वर्ष सुधी । धुजेज ॥१५॥

सठ्ठिवास सहस्सा । नण कस्स नकंपए हिययं॥१५॥
जे कीधो आंबीलनो तप जं वार वर्ष सुधी सिवकुमार तेणेजवे
बुने पाठलजवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअ मंबिल तवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण॥
ते देखी श्री जंबुस्वांमी विस्मय पांम्यो हिआमां कुरणीक
ना रूप प्रते । नांमे राजा ॥१६॥

तं द्दु जंबुरूवं । विम्हईउं कोणिन राया ॥१६॥
जिनकल्पी मुनि परिहारविसुधी प्रतिमा अंगीकारवंत साधु यथा
तपवंत साधु । लंदी तपवंत साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पन्निमा पन्निवन्न लंदयाईणं॥
सांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥१७॥

सोऊण तव सरूवं । को अनो वहउ तव गव्वं ॥१७॥
मासखमण पासखमण एटले बलजद्र मुनि रुषवासुदेवनो जाइ
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पिण निश्रे वीरम्यो ॥
ना उपवास करनारो ।

मास षमास खवउ । बलजदो रूवंपि हु विरत्तो॥
ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतीबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादी हजारोने ॥१८॥

सो जयन्त रत्नवासी । पद्मिबोहिञ्च सावय सहस्सो ॥ १७ ॥

थरहरी वा कंपी प्रथवी जलहल्या समुद्र हाल्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवंतादी ॥

थरहरिञ्च धरं जलहलिय । सायरं चलिय सयल कुलसेलं
जे करतो हून् जयवंतो वर संघनु कष्ट निवारण अर्थे कर्युं लाख
तो श्री विष्णुकुमार मुनिस्वर । जोजननुं रूप ते तपनुं फल जणवुं ? ए
जमकासि जयं विण्हु । संघकए तं तवस्स फलं ॥ १८ ॥

शुं घणुं वा बहूधा केहेवाथी जे कोइने पिण किहांइ कांइं सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिएणं । जं कस्सवि कहवि कढवि सुहाइं ॥
दिसेढे जुवन वा लोक ते तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले सम
मध्ये । स्त सुखनु मुख्य हेतु तप तेज ढे ॥ १९ ॥

दीसंति जवणमझे । तढ तवो कारणं चेव ॥ २० ॥

इति तपसमुदाय संपूर्ण ॥

इति तपकुलक समाप्तं ॥

हवे ते तपमां जाव मजे तो निजराहेतु तप थाय माटे लगतुज
जावकुलक जखीएढीए ॥

अथ जावकुलक लिख्यते ॥

कमठनांमे अज्ञान तप करी अ बीहांमणु प्रलयकाल वा कल्पांत
सुरदेव थयो तेथी कमठ असुर कालना सरीखुं मेघनुं पांणी तेमां
देव तेणे पुरववैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयंमि । नीसणे पलय तुल्ल जल बोले ॥

तोहेपीण ठकाय जीवनुं हित
चिंतवता जावथी केवलज्ञा
नादि गुणलक्ष्मी ।

परण्यो एहवो जयवंतो वरतो श्री
पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थकर ॥१॥

जावेण केवल लक्ष्मिं । विवाहित जयत पासजिणो ॥२॥

चुना वीनानुं तंबोल सोजा
न पांमे रंग न आपे ।

पास विना वा खटव्या वीना वस्त्रा
दीके न थाय जिम रंग ॥

निच्चुन्नो तंबोलो ।

पासेण विणा नहोइ जह रंगो ॥

तिम दांन शील तप जावना ए चा
रेपीण ।

निफल जाणवा अंतःकरण
शुधजाव विना इति तत्त्वं ३

तह दाण सील तव जावणात । अहलात जाव विणा ॥५॥

मणीरत्न मंत्र ओषधी वा
जमीबुट्टी ।

यंत्र तंत्र तथा देवतानी नुपास
ना पिण वा निश्चे ॥

मणि मंत उसहीणं ।

जंतय तंताण देवयाणं पि ॥

एटलांवानां जाव विना सि
द्धपणाने ।

नहीं निश्चे कोइने देखाय वा आ
पे लोकमां ॥३॥

जावेण विणा सिद्धी ।

न हु कस्सइ दीसई लोए ॥३॥

जली जावनाने वसे करीने ।

प्रसन्नचंद्राजरूपी बेघमी मात्रे करी ॥

सुह जावणा वसेणं ।

पसन्नचंदो मुहुत्त मित्तेण ॥

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गांठ प्रते ।

पांम्यो केवलज्ञान ते जावे करी
ने माटे जाव तेज मुख्य ठे ॥४॥

खविऊण कम्म गांठिं ।

संपत्तो केवलं नाणं ॥ ४ ॥

श्रुश्रूषंति वा सेवना कर
तां चरणे वा पणे ।

आपणी गुरुणी चंदनबालाने नें निं
द्या करती पोताना दुषण प्रते ॥

सुस्सूसंती पाए ।

गुरुणीणं गरहिऊण निय दोसे ॥

उपन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थः ।

एहवी मृगावती साधवी जयवंती
वर्तो शुद्धनवे करीने ॥५॥

उप्पन्न दिव्वनाणा ।

मिगावई जयउ सुह जावा ॥५॥

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

मोहोटा वांस नुपर जे समस्त
नटणीमोहे चम्यो ॥

जयवं इलाइ पुतो ।

गुरुए वंसंमि जो समारूढो ॥

तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ
ग्रहस्थना घरमां गौचरिए गएला ।

तेथी आव्यो शुद्धजाव तेथी
केवल ज्ञानी थयो ॥६॥

दहूण मुणि वरिंदे ।

सुहजावा केवली जाउ ॥६॥

कपिलनांमे ब्राह्मण ते मुनि ।

अशोकवनीका नांमे वामीमांही
आपणा मनथी जे ॥

कविलोअ बंनण मुणी । असोगवणिआइ मझयारंमि ॥

जहा लाहो तहा लोहो लाहालोहो
पवड्डइ दोमासा कणय कज्जं कोमी
ए न नीउइ ? ए गाथानो अर्थ ।

ध्यातो थको थयो जातीसम
रणवंत अनुक्रमे केवली थयो
॥७॥

लाहा लोह ति पयं ।

जायंतो जाय जाइसरो ॥७॥

तपसी मासखमणादीक सा
धुने निमंत्रणा पूर्वक ।

वासीनुदन वा करंवादीक जक्त वा
आहार जे तेणे शुद्धजावथी ॥

खवग निमंतण पुव्वं ।

वासिय जत्तेण सुध जावेण ॥

खातो थको केवलज्ञान प्रते ।

पांम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि ॥८॥

चुंजंतो वरनाणं ।

संपत्तो कूरगडुउ ॥ ८ ॥

पाठलना नवमां आचार्यपद
हूते पण कीधी ।

ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
ना प्रजावे दुर्मेध वा मूर्ख ॥

पुव्वजव सूरि वि रईय । नाणा सायण पजाव दुम्मेहो ॥

आपणुं नांम ध्यातो थको ।

नियनामं जायंतो ।

हाथी नुपर चमी आवती
हवी ते ।

हृत्तिमि समारूढा ।

तेज वखते शुध ध्यान ध्या
ती थकी ।

तस्कण सुहजाणेणं ।

प्रती जागरण वा वेयाव
च करती थकी ।

पद्मिजागरमांणीए ।

संप्राप्त वा पांमी केवल
ज्ञान प्रते हेवी ।

संपत्त केवलाए ।

कोमीनदिन्न सेवाजादी पन्नर
सैं तापस अष्टापदे रहेलाने ।

पनरसय तावसाणं ।

तेमने नुपन्युं केवलज्ञान
शाथी ते केहेडे ।

उप्पन्न केवलाणं ।

जीव जे तेने सरीर जे देह
ते थकी ।

जीवस्स सरीराउ ।

घांणीमां पीलतां प्राणंत कष्ट

मासतुस मुनि केवलज्ञानी थयो ॥९॥

मासतुसो केवली जाउ ॥ ९ ॥

रूढी देखीने कोनी श्री रूषनदेव
स्वांमीना अतिसयादिकनी ॥

रिधिं दहूण उसन्न सामिस्स ॥

मरुदेवी स्वांमीनी श्री आदिनाथनी
माता सिद्धी पांमी ॥१०॥

मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥

झंघानुं बल हीण थएलु एहवा श्री अ
नीकापुत्र आचार्य नुपरे नक्तिवंतने ॥

जंघा बल खीण मन्निआपुत्तं ॥

नमो नमो श्री पुष्पचूला नांमे केव
ली साधवी प्रते ॥११॥

नमो नमो पुष्पचूलाए ॥११॥

गौतमस्वांमीइं दिधी दिक्षा प्रते ॥

गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

शुद्धजावे करी तेथी नमुतुं ते केवली
जगवंतोने ॥१२॥

सुह जावाणं नमो ताणं ॥१२॥

जेद जे जुदापणु जांणीने समा
धीपणाने पांम्या हेवाने ॥

जेअं नाउं समाहि पत्ताणं ।

खंधकसूरिना शिष्य तेमने नमस्का

मां नृपजाव्युं केवलज्ञान हेवा । र हो ॥१३॥

उष्पाभिय नाणाणं । खंदग सीसाण तेसि नमो ॥१३॥

श्री वर्धमानं प्रचुना चरण
कमल प्रते ।

पूजवानी वांठा सहित आवती
हूई नगोमना फूले करी ॥

सिरि वधमाण पाए ।

पूअठी सिंदुवार कुसुमेहिं ॥

उत्तम जावे करीने देवलोके ।

दुर्गतानांमे स्त्री सुखने पांमी ॥१४॥

जावेणं सुरलोए ।

दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥१४॥

जावे सहित जुवनस्वांमी
श्री महावीरने ।

वांदवाने मेमको पिण वाव्य
थी नीकली चाल्यो ॥

जावेण जुवणनाहं ।

वंदेउं दुदरोवि संचलित ॥

जतां श्रेणीकना घोमाने प
गे मरण पांमीने विचमां ।

पोतानेज नांमे ओलखायो तेवो द
दुरनांमे देव थयो सुधर्मे ॥१५॥

मरिऊण अंतराले ।

निय नामंको सुरो जाउ ॥१५॥

एक जाइए साधुव्रत लीधुं बीजे
जाइए राज लीधुं एक नुदरना ।

पांणीना पुरे करी नरेली एहवी
नदीए ॥

विरया विरय सहोअर । उदगस्स नरेण नरिअ सरिआ

पोताना स्वांमीइं तथा मुनिइं
कहे हूते श्रावीकाने ॥६॥

तिवारे दीधो नदीए मारग [ए ॥
ते जावना वशथी ॥१६॥

नणिआइ साविआए ।

दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥१६॥

श्री चंद्ररुद्रनांमे आचार्य गुरुइं ।
सिरि चंमरुह गुरुणा ।

मारथो थको पीण मंमना प्रहारे करी
तामिऊंतोवि दंम घाएहिं ॥

तेज अवसरे तेमनो नवदी
क्षित साधू शीष्य ।

गुध लेशाइं ते केवलज्ञांनी थयो
॥१७॥

तक्कालं तस्सीसो ।

सुहलेसो केवली जाउ ॥१७॥

जे नही निश्चे नएयो वा क
ह्यो कर्मनो बंध ।

जं नहु ञणिउ बंधो ।
ते जाव तीहां प्रमाणे ।

जावो तढपमाणं ।
जाव तेज निश्चे परमार्थ वा
नुत्कृष्टो अर्थे ।

जाव च्चिअ परमढो ।
समकितनुं पीण बीजचूत ।

सम्मत्तस्स वि बीअं ।
ते माटे शुं घणुं केहेवे करी
ने ।

किं बहुणा ञणिएणं ।
मोक्षसुखना बीजरूप वा चूत ।

मुक्क सुह बीय चूत ।
ए रीते दांन सील तप जावना
प्रते ।

इय दाण सील तव जावणाउ ।
देवताना इंद्रना समुह तेणे पूज्य
एहवो वा ए चार कुलक करताए
आपणुंनाम सोचव्युं देवेंद्रसूरि एहवुं ।

देविंद विंद महिअं ।

जीवने वधे वा हएये पीण समती
गुप्तीवंतने ॥

जीवस्स वहेवि समिइ गुत्ताणं ॥
पिण नथी प्रमाण जाव वीना एक
लो कायव्यापार ॥१७॥

न पमाणं काय वावारो ॥१७॥
जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
सखाइओ कह्यो ते ॥

जावो धम्मस्स साहुउ ञणिउ ॥
एकलो जावज निश्चे कहेते जगतगुरु
तीर्थकर गणधरादी ॥१७॥

जाव च्चिअ बिंति जगगुरुणो १७
एक तत्वनी वात सांचलो हे महा
सत्व प्राणीगण ॥

तत्तं निसुणेह जो महा सत्ता ॥
जीवोने सुखनो धरणहारो जावजठे २०

जीवाण सुहावहो जावो ॥१७॥
जे करे शक्ती नक्तिइं तत्पर
हुतो नर पुरुष ते ॥

जो कुणइ सत्ति नत्ति परो
अचीरात् वा थोमाकालमां ते
पांमे मोक्षना सुख प्रते ॥११॥

अइरा सो लहइ सिद्धि सुहं ११

ए प्रकारे जाव कुलक टबार्थ संपूर्ण ॥
इति जावकुलक समाप्तं ॥

हवे उपदेसरूप रत्नखानो जंमार ते समांन कुलक लखीइंठीए ॥
अथ उपदेशरत्न कोश लिख्यते ॥

उपदेसरूप रत्ननो जंमार ठे । नाश पमाम्यां ठे समस्त लोकनां
दारीद्र जेणे ।
उवएस रयण कोसं । नासिअ नीसेस लोग दोगच्चं ॥
उपदेसरूप रत्ननी माला ठे कहुंनुं वांदी नमीने वर्त्तमान शास
वा श्रेणी ठे जेहमां एहवुं । नपती श्री वीरजिन प्रते ॥१॥
उवएस रयण मालं । वुठं नमिऊण वीरजिणं ॥१॥
जीवदयाने विषे रमण क इंद्रीओना समुह जे श्रोतादीने दम
रीइं चालीइं सदा । वी वश राखवी सदाय पण ॥
जीवदयाइं रमिऊइ । इंदिय वग्गो दमिऊइ सयावि ॥
सत्य मीतुं मव्युं वचन नीश्वे बो धर्मनु सार वा तत्व एणीपरे नी
लीइं अवरसर उचीत । श्वे ॥१॥
सच्चं चेव चविऊइ । धम्मस्स रहस्स मिणमेवा ॥१॥
ब्रह्मचर्य वा शुध आचार न न संवास वसीजे माग आचारी
नीश्वे जागीजीइं । साथे ॥
सीलं नहु खंमिऊइ । न सं वसिऊइ समं कुसीलेहिं ॥
जला गुरुनु हीतवचन न नुहं श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज
धीइं । नुत्कृष्टो अर्थ ॥३॥
गुरुवयणं नखलिऊइ । जइन ऊइ धम्म परमठो ॥३॥

चपल वा अजतनाइं न चा कुलधर्म मर्याद नुपरांत न नुद्ज
लीइं पंथे जोइ चालवुं ट वेस धरीइं ॥

चवलं न चंकमिऊइ । विरइऊइ नेव उप्रमो वेसो ॥
वांकी दृष्टीइं न जोईइं स रीसाणा पण बोले गुं चामीआ नर
मदृष्टीथी जोवु । तेवा पुरुषने ॥४॥

वंकं न पलोइऊइ । रुग वि नणंति किं पिसुणा ॥४॥
वश करीइं आपणी जीज वा विणा विचारुं नहीज करीइं को
रसना इंद्रीने । इ कार्य प्रते ॥

निअमिऊइ नीअ जीह । अविआरिअ नेव किऊए कऊं
न आपणो जलो जे कुला तो ते नर प्रते माठो कोपेलो गुं करे
चार तेने जोपीइं ॥ पांचमोआरो वा कलीकाल ॥५॥

न कुलक्रमोअ लुप्पइ । कुविउं किं कुणइ कलिकालो ॥५॥
कोइने मर्मवचन न बोलीजे कोइने पण कुमुकलंक न दीजीइं
दुखहेतु । कोइ काले ।

मम्मं नउ ह्रविऊइ । कस्सवि आलं नदिऊइ कया ॥
कोइने पण न आक्रोस दु ए संत स्वजननो मारग एम दुर्ज
रवचन बोलीइं ॥ न जाणवो ॥६॥

कोवि न उकोसिऊइ । सऊण मग्गो इमो दुग्गो ॥६॥
सर्वने वा सर्व प्रकारे नुप न विसावों परजने नुपगार कस्यो ते
गार करवो । प्रते ॥

सव्वस्स उवयारि ऊइ । न पम्हसिऊइ परस्स उवयारो ॥
दुखीत दीनप्रते यथाशक्ती नुपदेस हीतवचन एज जांण मा
आधार दीजीइं । ह्या पुरुषो नो ॥७॥

विहलं अवलंबिऊइ । उवएसो एस विउसाणं ॥७॥

कोइने पण न प्रार्थना की
जीइं ।

कोइइं कांइं पण प्रार्थना ~~करी हीय~~
तो न जंग करीइं ॥

कोवि न अप्रच्छिऊइ ।
दीन दयामणु वचन न बो
लीजीइं ।

किऊइ कस्सवि न पढणा जंगो ॥
जीवीजीइं जीहां सुधी आ जीवलो
कमां तीहां सुधी ॥७॥

दीणं नय जंपिऊइ ।
आपणी न करीये प्रसंसा गु
णुवर्णव ।

जीविऊइ जाव जिअलोए ॥७॥
नंदीजे दुर्जनने पीण निश्चे न कोइ
काले पण ॥

अप्पा न पसंसिऊइ ।
घणु घणु न हसीइं दुखनु मूल
हासमोहनी ठे ।

निंदिऊइ दुऊणोवि न कयावि ॥
पामीजीइं मोटाइपणु तेम चा
लतां ॥८॥

बहु बहुसो न हसिऊइ ।
वैरीनो न विश्वास वा जरुंसो
करीइं ।

लप्रइ गुरुअत्तणं तेण ॥८॥
कोइकाले पण उगीइं नही विस
वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिऊइ ।
न करचागुणना लोपक थईइं ।

कयावि वंचिजए न वीसढो ॥
एप्रकारे न्यायमार्गनी रचना जा
एवी ॥१०॥

न कयग्घेहिं हविऊइ ।
राजी थईइं जला गुण वा
जला गुणीने देखीने ।

एसो नायस्स नीसंदो ॥१०॥
बांधीइं राग नही साचा सनेह
रहीत नर साथे ॥

रच्छिऊइ सुगुणेसु ।
करीइं पात्रनी परीक्षा ।

बल्लइ राउन नेह बप्पेसु ॥
दक्ष माह्याने एमज कसवटी हीम
परीक्षा पाषाण तुल्य ठे ॥११॥

किऊइ पत्त परिरका । दस्काण इमोअ कसवटो ॥११॥

न अकार्यने आदरीइं वा अं
गीकरीइं ।

आपणो आत्मा पामीजे नही नंद
नीक वचनमां ॥

ना कळ मायरिऊइ ।

अप्पा पामिऊए न वयणिऊे ॥

न साहासीक प्रते तजीइं वा
ठोमीइं कष्ट आवे तोपण ।

नुना राखीइं ते गुणे जगतमां हाथ
॥१२॥

नय साहसं चइऊइ ।

उप्रिऊइ तेण जग हठो ॥१७॥

कष्ट आवे पीण न मुझाईइं ।

न मुकीजे आदर्या मारगनु मा
न नाम मरणांते पण ॥

वसणे वि न मुप्रिऊइ ।

मुच्चइ माणो न नाम मरणे वि ॥

जक्षमीनो क्षय वा नाश थइं
पीण दांन डीजे योग्य ।

वृत तरवारनी धार समांन होय
निश्चे धीर पुरपने ॥१३॥

विहव रूएवि दिऊइ ।

वय मसिधारं षु धीराणं ॥१३॥

घणो स्नेह न धरीजीइं वा
वहीइं कोइथी ।

रीसावु नही सनेही नपर पीण नी
रंतर ॥

अइ नेहो न वहिऊइ ।

रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कजह वा व
ढवाम कोइथी ।

जलांजली आपीइं दुःखने इम दुः
खमार्ग तजीइं ॥१४॥

वधारिऊइ न कली ।

जलंजली दिऊइ दुहाणं ॥१४॥

न माठा साथे वसीइं मा
ठो संघ न कीजे ।

बालकथी पिए ग्रहण करीइं आपणा
हीतनु वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ ।

बालरुस वि धिप्पए हिअं वयणं ॥

अन्याय मार्गथी नीवृतीजे
वा पाठा ओसरीजे ।

न थाय मातु बोलवुं कोइने आप
णुं ए रिते ॥१५॥

अनयाउ निवट्टिऊइ ।

न होइ वयणिऊया एवं ॥१५॥

वइचव लक्ष्मीए नीश्वे न अ न खेद करीइं निर्धनपणामां पिण॥
हंकार वा माचवु करीइं ।

विहवेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाए वि॥
प्रव्रतीजे शत्रु मीत्रइं सुख दुखे नहोय सारे माठे योगे तो आपण
समजावे राग द्वेष रहींतपणे । ने संताप ॥१६॥

वट्टिऊइ समजावे । नहोइ रण रणइ संतावो॥१६॥
वरणवीजे सेवकना गुण ते पाठल न कहीए दीकराना गुण न
हने समक्ष । प्रतक्ष पाठल कहीए ॥

वन्निऊइ जिच्चगुणो । न परुखं नय सुअरस्स पच्चखं॥
स्त्री नारीनातो न प्रतक्ष न न नाश पांमे जेणे करी आपणु
पाठल गुण कहीए । मोहोटापणु ॥१७॥

महिलाउ नो जयाविहु । न नरस्सए जेण माहप्पं ॥१७॥
बोलीए हीतकारी वचन । करीए वीनय देइए दांन ॥

जंपिऊइ पिअ वयणं । किऊइ विणउअ दिऊए दाणं॥
कोइमां गुण जांणीए तो ते ए अमूल मंत्र सर्वने वश बा आय
गुण ग्रहण करीए । त करवानो ठे ॥१८॥

परगुण गहणं किऊइ । अमूल मंतं वसीकरणं ॥१८॥
प्रस्ताव वा नुचीत अ सनमांन दीजे दुर्जन नीस्नेही नरने
वसर आवे बोलवुं । पिण घणामां ॥

पच्चावे जंपिऊइ । सम्माणिऊइ खलोवि बहुमञ्जे ॥
न तजीए नीजनु परनु विशे समस्त अर्थ तेम चाले तेना सिद्ध
षपणु । थाय ॥१९॥

नऊइ स पर विसेसो । सयलढा तस्स सिञ्चंति ॥१९॥

मंत्र तंत्र विद्या न जोइस । जइस नही परना घरमां एकजो बी
जादीक बीना ॥

मंतंताण न पासे । गम्मइ नइ परग्गहे अबीएहिं ॥
आपणी आदरी प्रतीज्ञा नलु कुलीणपणु तेहने होय ए रीते
वा वृत पालीए । ॥१०॥

पन्निवन्नं पालिऊइ । सुकुलीणतं हवइ एवं ॥१०॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र पुठीए मनमां वीचार नपजे ते पुठे
ने जमामीए । तेहने कहीए आप ॥

चुंजइ चुंजाविऊइ । पुठिऊ मणोगयं कहिऊ सयं ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे मीत्र जो वांठीए जीवारे नीश्वल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु । मीत्रथी तो ॥११॥

दिऊइ लिऊइ उचिअं । इठिऊइ जइ थिरं पिम्मं ॥११॥
कोइने पिण न अपमान दी न गर्व करीए दांनादीक ठते गुणे
जीए । पोताने ॥

कोवि न अवमन्निऊइ । नय गव्विऊइ गुणेहिं निअएहि
न वीस्मय वा अचरीज चीतमां घणां रत्ने करी जे माटे ए प्र
लावीए जगमां कांइ अचरीज नथी । थवी जरी ठे ॥१२॥

नय विम्हउं वहिजइ । बहु रयणा जेणिमा पुहवी ॥१२॥
आरंन वा प्रथम कार्य हल करीए काम मोहोदु पण पठेथी ॥
वो वा थोमो कीजे ।

आरंनिजइ लहुअं । किजइ कज्ज महंत मवि पत्ता ॥
न आपणु उत्तुरुष्टपणु ते की पांमीए मोहोटाइपणु जेणे करीने
जीए । ॥१३॥

नय उकरिसो किजइ । लप्रइ गुरुअत्तणं जेण ॥१३॥

ध्याइजीए श्री परमात्मा
वीतराग देव प्रते ।

आपणा समांन गणीए बीजा जी
वोने ॥

जाइज्जइ परमप्पा ।

अप्पसमाणो गणिज्जइ परो ॥

करीए नही राग द्वेष कोइने
कीवारे ।

ठेदीजे इंम चालतां संसारनां दुःख
प्रते ॥१४॥

किज्जइ न राग दोसो । विन्निज्जइ तेण संसारो ॥१४॥

ए रीते जला उपदेशरूप र
त्तनी माला ।

जे प्रांणी ए रीते थापे जली आप
णे रदये वा कंठे ॥

उवएस रयण मालं ।

जो एवं ठवइ सुठु निअ कंठे ॥

ते प्रांणीने नीरूपद्रव जे मोक्षनां
सुखनी लक्ष्मी ।

वक्षस्थले आवी रमे पोतानी इ
च्छाए ॥१५॥

सो नर सिव सुह लच्छी । वच्चयले रमइ सच्चाइं ॥१५॥

ए रीते थयो उपदेशरत्नो जंमार संपुर्णं ॥

इति उपदेशरत्न कोस समाप्तं ॥

अथ शास्वता जिननामादी संख्या स्तवन ॥

प्रथम शास्वताजिन चारनांमेठे
ते केहेठे ज्ञान अतिशय लक्ष्मी
वंत रूपज्ञानन१ श्रीवर्धमान३ ।

श्री चंद्रानन३ श्री वारिषेण४ सां
मान्य केवलीरूप तारागणमां चं
द्रमा समांन ते प्रते ॥

सिरि उसह१ वध्माणं२ । चंदाणण३ वारिसेण४ जिणचंदं

नमीने शास्वता जिन जवन वा
प्रासादनी ।

संख्या वा गणतिनु समस्त व
रणव करुंहुं हुं ॥१॥

नमिउं सासय जिण जवण । संख परिकित्तणं काहं ॥१॥

जोतिषीदेव व्यंतरदेवने वी सातकोम बहोतेरलाख जूधनपतिदेवता

षे असंख्यात जिन नूवन ठे । ने वीषे जिनघरठे ७७२००००० देहरां ॥

जोइ वणेषु असंखा । सग कोमि विसयरि लख नवणेषु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस नुर्थलोके जिनप्राप्ता
द ठे ८४९०२३ देहरां ॥१॥

चुलसी लखा सगनवइ । सहस तेवीसु वरि लोए ॥२॥
हवे चार बारणानां देहरां गणा चार चार जिन नूवन कुंमलद्धीप
वे ठे बावनप्रासाद नंदीश्वर आ रूचकद्धीपनां एटले बे द्धीपनां म
ठमा द्धीपनां । ली आठ जिनघर ठे ॥

बावन्नाए नंदीसर वरंमि । चउठ चउठ कुंमले रूअगे ॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ त्रणद्वारनां बाकी रद्यां ते सर्व जि
जिन नूवन चारद्वारनां ठे । ननूवन ॥३॥

इअ सठी चउवारा । तिदुवारा सेस जिण नवणा ॥३॥
प्रत्येकद्वारे एटले बारणा मुखमंदप रंगमंदप तीवार पठे ॥
बारणाने वीषे ।

पत्तेअं वारेसु । मुहमंदव रंगमंदवे तत्तो ॥
मणीमय पीठ वा चोतरो थूज ते नुपर चारे विसिने वीषे चार
तेह मणीपीठना नुपर । पदिमा वा जिनवींब ॥४॥

मणिमय पीठं तदुवरि । थूजे चउदिसिसु चउ पदिमा ॥४॥
तीवार पुंठे मणीपीठनु यु तीवार पुंठे अशोकवृक्ष तीवार पठे धर्म
गल वा जोमलु । द्वज तीवार पठे पुखवरणी वा वाव्य ठे ॥

तत्तो मणीपीठ जुगे । असोग धम्मक्षेत्रं पुखरणी ॥
नूवन नूवन प्रते प्रतीमा मू मध्ये एकसो आठ १०८ ठे प्रती
ल गजारा । दीसीए सतावीस ॥५॥

पइ नवणं पदिमाणं । मझे अहुत्तर सयंच ॥ ५ ॥

हवे ते शास्वती प्रतीमा के
वमी ठे तेहनु मान कहेठे प्र
तीमा वली मोहोटी ।

पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नाहांनी
सात हाथनी ठे ॥

पद्मिमा पुण गुरुआज । पण धणुसय जहुअ सत्तहत्ताज ॥
ते कीहां ठे मणीमय पीठीका सिंहासन नुपर बेगी एहवी
नुपर देवठंदांमां । ठे ॥६॥

मणिपीठे देवठंदयंमि । सीहासणनिसन्ना ॥ ६ ॥
वे जिनप्रतीमाने पुंठे एक प्रतीमाठे जिनेश्वरने सहामी वे प्रती
ठत्रधर । मा चांमर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा । पद्मिमा जिण जिमुह दुन्निश्चमरधरा
नागदेव नूतदेव जक्षदेवनी कुंमधारी आजाधारी जिनेश्वरना सन
प्रतीमा । मुख बे बे प्रतीमा ठे एम एक एक जि
नप्रतीमा प्रते अगीआर अगीआर प्र
तीमा ठत्रधर आदेनी ठे ॥ ७ ॥

नागाश्चूआश्जकाश् । कुंमधराश् जिणमुहा दोदो ॥७॥
हवे ते जिनप्रतीमानां अंगो पगनी हाथनी वालनी नूमी जीन
पंगादीकनी वर्णसोजा केहेठे तालवुं एटलां रातेवरणें ठे ॥
श्री वच्छ नाजि चुंचुक ।

सिरिवच्छ नाजि चुञ्चुअ । पयकर केसमहि जीह तालुरुणा
अंकरत्नसमान नख तथा आं अंते ठेहमे रातेवरणें ठे तीमज ना
ख जांणवी । सीका ॥७॥

अंकमया नह अत्ती । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ७ ॥
आंखिनी कीकी तथा आंखिनी दल जे पांपण तथा जमुह जे जांप
रोमराइ वा रोमश्रेणी । ए तथा सर्व केश एटलां श्यांमरत्नमइ ठे ॥
ताराइ रोमराइ । अत्ति दला जमुहि केस रिठमया ॥

स्फटिकमय एटले नुज्जलवर्णमय मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसण वयरमय । सीस विहूममया उंघा ॥९॥

सोनावर्णमय ढींचण तथा शरीरयष्टी नासिका कांन जाल वा
झंघा ठे । कपाल साथल ते सर्वे सोनावर्णिठे ॥

कणगमय जाणु जंघा । तणुजठी नास सवण जालो रू ॥

ते प्रतीमा पल्यंकासने वा एणे प्रकारे ते शास्वती चार नांमनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतीमानु वर्ण हुए ॥१०॥

पलीयंक निसन्नाणं । इअ पद्मिमाणं जवे वन्नो ॥१०॥

जूवनपतीदेव व्यंतरदेव क पांच सजा ठे तेहनां नाम केहेठे उ
ल्प जे अचूत सुधी देव जो त्यात सजा १ अजिषेक सजा २ तीम
तिषी देव तेहमां । ज अलंकार सजा ३ ॥

जवणवणकप्पजोइस । उववाय १ जिसेअ २ तह अलंकारा ३

व्यवसाय सजा ४ सुधर्मसजा ५ । मुखमंजप आदे ठए करी सहीतठे १ १

ववसाय ४ सुहम्मसजा ५ । मुहमंजव माइ उक्कजुआ ॥११॥

हवे एक एक जिनजूवने जिन तीवार पठे एकेके बारणे पांच पांच
बींब संख्या केहेठे त्रणद्वारनां सजा ठे ए सजा थुजना ६० जिन
जे जूवन ते प्रतेके त्रण चोमु बींब ठे ते सहीत ॥
खनी १२ जिनप्रतीमा ठे ।

तिदुवारा पत्तेअं ।

तोपुण सज थूज सठि बिंबेहिं ॥

ते चैत्य मूलनी १०८ प्र
तीमा साथे ।

जूवन जूवन प्रते जिनबींब वा जिनप्र
तीमा १०० एकसो एंसी ठे ए जाव
१२ ॥ ६० ॥ १०८ ॥ १२३ ॥

चेइअ बिंबेहिं समं । पइ जवणं बिंब असीइ सयां ॥१२॥

हवे ते जिनधर वा जिनचूवननु
प्रमाण वा माप केहेठे एकसो
जोजन पचासजोजन वली ।

बोहोतेर अनुक्रमे दीर्घ वा लांबप
ए १०० जोजन पोहोलपणे ५०
जोजन नुंचपणे ७२ जोजन ॥

जोयण सयंच पन्ना । विसयरि दीहत्तं पिहुल उच्चत्तं ॥
वैमानीकनां नंदिस्वरद्वीपनां । कुंमलद्वीपनां रुचकद्वीपनां एटला
जिनचूवननु प्रमाण ॥१३॥

वेमाणिअ नंदीसर ५९ । कुंमलधरुअगेधनवण माणं १३
इवे त्रीस चूवन ठे हिमवंतादीक त्रीस कुलगिरी वा वर्षधर पर्वत नु
पर दश चूवन ठे देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रने वीषे ।

तीस ३० कुंमलगिरिसु दस १० कुरु ।
पांच मेरुपर्वतना वनोमां ८० एंसी प्रासाद ठे वीस प्रासाद गजदंताप
मेरु वाणि असी ६८० वीस ९० गयदंते ॥ वत उपर ठे ॥
वरख्वारा पर्वते एंसी प्रा चार चार प्रासाद इखुकार पर्वते तथा
साद ठे । मानुष्यो तर पर्वते ठे ॥१४॥

वकारेसु असी ६८० । चनधचनधइसुअर मणुअ नगे १४
ए आदे असुरकुमारमांहिं रह्या जे प्रासाद तेनु ।

एआइं असुर चवण ठिआइं ।
पुर्वे जे प्रमाण प्रासाद लांबा पोहोला नुंचानु ठे तेथी अनुक्रमे अ
र्धमांन एटले दीर्घ ५० प्रथुल २५ नुंचपणे ३६ जोजन जाणवां ॥

पुवुत्त माण अघाइं ॥
तेहथी अर्धप्रमाण नागकुमारादीक तेथी व्यंतरमां चूवन ठे ते अ
नवनीकायने वीषे प्रासादनु प्रमाण र्धप्रमाण ठे लांबां १२ पोहोलां
ठे लां ० २५पो ० १ २नुं ० १ ८जोजन ठे । ६ नुंचांण जोजन ॥१५॥

दल मित्तो नागाई नवसु । वणिसुं इत्त अघं ॥ १५ ॥

दिग्गज पर्वतने वीषे ४० चालीस प्रासाद ठे ।

दिग्गय गिरिसु चत्ता ४० ।

द्रहे एंसी जिनप्रासाद ठे कंचनगिरीने वीषे एकहजार जिनप्रासादठे ॥

दहे असी ८० कवणेषु इगसहसो १००० ॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांबा वैताढे
दीयोने वीषे ठे । ठे ॥१६॥

सत्तरि ७० महानईसु । सत्तरि सयं १७० दीह वेअहे ॥१६॥

कुंमने वीषे त्रणसें एंसि जिनप्रासाद ठे ।

कुंमेषु तिसय असीआ ३८० ।

वीसप्रासाद यमग पर्वतने वीषे ठे पांचप्रासाद मेरूनी चूलीका नपर ठे

वीसं ९० जमगेषु पंच ५ चूलासु ॥

अगीआरसें सितेर प्रासाद ।

जंबू प्रमुख दस वृक्षने वीषे ठे १७

इकारस सय सत्तरि ११७० । जंबू पमुहे दसतरूसु ॥१७॥

वृत वैताढ पर्वत नपर वीस
प्रासाद ठे एम दीग्गजादीक
दस स्थानकना मली ।

१९५५ प्रासाद एक कोस लांबा ठे
अर्धकोस पोहोला ठे एटले १००० ध
नुष लांबा १००० धनुष पोहोला ने ॥

वटवेअहे वीसा ९० ।

कोस तयअंच दीह विडारा ॥

चउदसेंने चालीस धनुष ।

अधिक नंचपणे ठे सघला ॥१८॥

चउदस धणुसय चालीस । अहिअ उच्चतणे सव्वे ॥१८॥

आठमे द्विपे विदिसीइं सोलप्रा साद ।

अम दीवि विदिसि सोलस ।

सुधर्मइंद्र ईसानइंद्र एबेनी १६ देवीनी सोल नगरीनुने वीषे ॥

सोहम्मी साणग्ग देवि नयरीसु ॥ १६ ॥

एम बत्रीसे नृगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद त्रीच्छालोकमां १ ए

एवं बत्तीससया गुणसठि । जुआ तिरिअ लोए ॥ १८ ॥

एम पूर्वे कद्यां ते त्रण लोक जे आठकोमठ सत्तावन्नलाख ५७ ॥
नुई अधो त्रीच्छे ए त्रणलोकमां ।

एवं तिहुअणमप्रे । अम कोमी सत्तवन्न लस्काइं ॥

बसेंने व्यासी १८१ एटले ते शास्वतां जिनजवन प्रते वांदुहुं
८५७००१८१ । ॥१०॥

दोअसया बासीया । सासय जिणजवण वंदामि ॥१०॥

हवे त्रणलोकमां जिनप्रतीमा ठे तेरसेंकोमएटले १ ३८८६००००००
ते प्रतेके केहेठे साठलाख नव्या जिनबिंब नूवनपतिमां ठे ॥
सीकोम ने ।

सठी लस्का गुणनवइ कोमि । तेरकोमि सय बिंब जवणेसु
त्रणसें वीस एकाणु । हजारपद एकाणुने जोमज्यो ने

त्रणलाख एटले ३१ ३१० एटला
जिनबिंब त्रीच्छेलोके ठे ॥११॥

तिअसय वीसा इगनवइ । सहस लस्क तिगं तिरिअं ११

हवे वैमानीकमां जिनबिंब उपर बावनकोम चोराणु लाखने ॥
केहेठे एकसोकोम नीश्चे ।

एगं कोमि सय खलु । बावन्ना कोमि चणवइ लस्का ॥

चुंआलीस हजार सातसेंने । साठ वैमानीक वा नुईलोकमां जिन
बिंबठे एटले १ ५१८४४४७६० ॥११॥

चउ चत्त सहस सगसय । सठा वेमाणि बिंवाणि ॥११॥

हवे त्रणनूवननां बिंबनी संख्या बेहेतालीसकोम ने अठ्ठावनला
समुदाये केहेठे पन्नरसेंकोमने । ख ने ॥

पनरस कोमि सयाइं । दुचत्त कोमि अमवन्न लस्काइं ॥

ठत्रीस हजार ने एंसी ।

त्रणचूवनमां जिनबिंबने हुं प्रणमुबुं
एटले कुल १ ५४२५८३ ६०८० ॥२३॥

ठतीससहस असीआ । तिहुअण बिंबाणि पणमामि २३
चक्रवर्तिपदवीरूप लक्ष्मीवंत न जे अनेरां इहां एटले अढीद्धी
रतराजा आदे राजाओ तेमने । पमां नीपजाव्यां ॥

सिरि नरह निवइ पमुहेहिं । जाइं अत्राइं इठ विहिआइं ॥
श्री देवेन्द्र मुनिश्वरे स्तव्यां ठे आपो नव्यजिवने सिद्धि सुख प्रते
हेवा त्रीजग जिनबिंब ते । ॥२४॥

देविंद मुणिंद थुआइं । दिंतु नवीयाण सिद्धि सुहं ॥२४॥
उच्छेद अंगुलना मापे करी । अधोलोके उर्द्धलोके सात हाथ ॥
उस्सेह मंगुलेणं । अह उद्धमसेस सत्त रयणीउ ॥

त्रीच्छेलोके पांचसें धनुष एहवी । शास्वति प्रतीमा प्रणमुबुं ॥२५॥
तिरिलोए पण धणु सय । सासय पढिमा पणिवयामि २५
॥ इति शास्वता श्री जिनचूवन तथा जिनबिंब स्तवन समाप्तः ॥
आ प्रकणमां संज्ञामात्र देहरां प्रतीमा संख्या ठे ते वीस्तारे
यंत्रथी जाणजो नली बुद्धीथी वंदना करज्यो ॥

॥ अथ त्रीलोक चैत बींब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनचूवन बींब संख्या ॥

ठांम संख्या	ठांमनां नांम	चूवन संख्या	जिनबींब संख्या
१	असुरकुंमारमां ॥	६४०००००	११५२००००००
२	नागकुंमारमां ॥	८४०००००	१५१२००००००

३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२ लाष	१ २ ९६००००००
४	विद्युतकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
६	द्विपकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
७	उदद्विकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
८	दिगकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६ लाष	१ ७ ३८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६ लाष	१ ३ ६८००००००
प्रतेक	चैते प्रतीमा १८० ठे	कुल ७७२०००००	कुल १ ३ ८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनचूवन बींब संख्या ॥

ठांम संख्या	ठांमनां नाम	चूवन संख्या	जिनबींब संख्या
१	सौधर्मादेवलोके ॥	३२ लाष	५७६००००००
२	इशानदेवलोके ॥	२८ लाष	५०४००००००
३	सनतकुमारमां ॥	१२ लाष	३१६००००००
४	माहेन्द्रदेवलोके ॥	८ लाष	१४४००००००
५	भ्रमदेवलोके ॥	४ लाष	७२००००००
६	लांतकदेवलोके ॥	५००००	९००००००
७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहसारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनंतदेवलोके ॥	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके ॥	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके ॥	१५०	२७०००
१२	अचूतदेवलोके ॥	१५०	२७०००

१८४

३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके ॥	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००
		कुल	कुल
		८४९७०२३	१५२९४४४७६०

प्रथमदेवलोकथी १२ मा सुद्धी प्रतेक चैते १८० प्रतीमा ठे ॥
पांच सजानी ६० प्रतीमा त्रण बारणाना चोमुखनी १२ प्रतीमा
मध्य चैतनी १०८ प्रतीमा सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेक अ
नुत्तरे १२० ठे कल्पातीत ठे माटे सजा नथी ॥

॥ त्रीचालोकमां चैत बींब संख्या ॥

गंम संख्या	गंमनां नांम	जिनचैत संख्या	जिनबींबसंख्या
१	व्यंतर असख्यनग्रे ॥	असंख्यनूवन	असंख्य बींब
२	जोतषीचरथरमां ॥	असंख्यनूवन	असंख्य बींब
३	नंदीश्वरद्विपमां प्र० १२४ ॥	५२	६४४८
४	कुंमलद्विपमां ॥	४	४९६
५	रुचकद्विपमां ॥	४	४९६
६	कुंमलगिरीमां प्र० १२० ॥	३०	३६००
७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने वीषे ॥	८०	९६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वरवार गिरीइं ॥	८०	९६००
११	इस्खुकार गिरीइं ॥	४	४८०

१२	मानुषोत्तर गिरिइं ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	द्रहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिइं ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोइं ॥	७०	८४००
१७	दिर्घ वैताढ गिरिइं ॥	१७०	२०४००
१८	कुंभे ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिइं ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाइं ॥	५	६००
२१	जंबु प्रमुख वृक्षे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृतवैताढगिरिइं ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०
		कुल ३२५९	कुल ३९१३२०

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रतेके १२४ पद्मिमा बाकी ३१९९ प्रासाद त्रीदुवारा तीहां प्रतेके १२० पद्मिमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधोलोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
नर्धलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४७६०
त्रिच्छेलोके ॥	३२५९	३९१३२०

॥ एम त्रणलोकमां ॥

सास्वता प्रासाद ॥	सास्वता जिनबींब ॥
८५७००२८२	१५४२५८३६०८०

॥ तेहने माहरी त्रीकाल वंदना होज्यो ॥
॥ इति सास्वतां जिनचूवन तथा जिनबींब संख्यायंत्र समाप्तं ॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइमुत्ता वा अतीमुक्त कहुं ठे श्री शत्रुंजय तीर्थनु माहा
केवली जगवंते । त्म्य ॥

अइमुत्तय केवलिणा । कहिअं सेतुंऊ तिठ माहप्पं ॥

श्री नारदनांमे रिषी आगल । ते सांजलो जाव धरीने हे जव्यजीवो ?
नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणह जावउ जविआ ॥ १ ॥

ते शत्रुंजयतीर्थे नपर श्रीरूपजदेव सिद्ध थयो मुनि पांचकोमने
जीनो प्रथमगणधर पुंमरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंमरीउ । सिधो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । तेकारणमाटे तेहने कहेठे पुंमरिकगिरीश
चित्तस्स पुण्णिमाए । सो जन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ २ ॥

नमि विनमि बे जाइ विद्याध ते सिद्ध थया बे कोम मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिधा कोमिहि दोहीं साहुणं ॥

तीमज द्राविम वालीखिल्ल बे निवृत्या वा सिद्ध थया दसकोम
जाइ मुनि । साधु साथे ॥ ३ ॥

तह दविम वालीखिल्ला । निव्वुआ दसय कोमिउ ॥ ३ ॥

प्रद्युम्न कुमार शांब कुमार साढाआठ कोम क्रल्लपुत्र कुमार
प्रमुख । सहीत सिध्या ॥

पळुन्न संब पमुहा । अद्दु णउ कुमार कोमिउ ॥

तीमज पांमव पण पांच वीस सिद्धिपद पांम्या नारदरिषि एकां
कोम साथे सिद्धी वर्या । एणु लाखथी ॥ ४ ॥

तह पंमवावि पंचय । सिधिगया नारयरिसिय ॥ ४ ॥

थावच्चाकुमर एकहजारथी शकमुनि एक मुनियो पण सिद्ध थया
हजारथी पांचसेंथी सेलगमुनि एप्रमुख । तीम रामचंद्र मुनि ॥

थावच्चा सुय सेलंगाय । मुणियोवि तह राममुणि॥

जरतजी ए बे दशरथ रा त्रणकोम साधु सहीत सिद्धि वस्था
जाना पुत्र । तेमने हुं वांदु शत्रुंजा नपर ॥ ५ ॥

जरहो दसरहपुतो । सिद्धा वंदामि सेतुंजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रूपजादिकना मोहोटा वंसमांहे
निराज मोहने क्षय करीने । नपन्या ॥

अन्नेवि खवियमोहा । उसजाइ विसाल वंस संजुआ ॥

जे सिद्धपद पांम्या शत्रुंजय नपर । ते मुनि असंख्याता प्रते हुं नमुबुं ६

जेसिद्धा सेतुंजे । तं नमह मुणि असंखिजा ॥ ६ ॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शेत्रुंजो वीस्तारे मूले ॥

पंनास जोयणाइं । आसी सेतुंज विडमो मूले ॥

दश जोजन प्रमाणे सीखर तलेढे । उंचत्वपणे आठ जोजननो ढे ॥ ७ ॥

दसजोयण सिहरतले । उच्चतं जोयणा अठ ॥ ७ ॥

जे पांमीइं फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा नुत्कृष्ट शिलव्रते ॥

जं लहइ अन्नतिढे । उग्गेण तवेण बंजचरेण ॥

ते फल पांमीइं न्यमे क श्री विमलगिरिमां वसतां वा रेहेतां
रीने तत्काल । थकां ॥ ८ ॥

तं लहइ पयतेणं । सेतुंजगिरिम्मी निवसंते ॥ ८ ॥

जे कोमजणने जमामे पुंन्य । कांमीत वा वंठीत जोजने जमामे जे नर

जं कोमिएपुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेव ॥

जे लहे वा पांमे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पां

सर्व पुंन्य ।

मे शत्रुंजे ॥ ९ ॥

जं लहई तह पुत्रं ।

एगो वासेण सेतुंजे ॥ ९ ॥

जे कोई पण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥

जं किंची नामतीळं ।

सग्गे पायाले माणुसेलोए ॥

ते सर्व तीर्थ नीश्रे दिगं ।

एक पुंनरीक तीर्थ वांदे थके ॥ १० ॥

तं सव्व मेव दिठं ।

पुंनरिए वंदिएसंते ॥ १० ॥

प्रतीलाजतां वा जकी क
रतां थकां चतुर्विध संघनी
विमलाचल ।

शत्रुंजय सनमुख चालतां दिठे अण
दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्रे फल था
य ते कहेठे ॥

पमिलाजंते संघं ।

दिठ मदिठेय साहू सेतुंजे ॥

कोमगुणु फल अणदिठे ध्या
ने होय वली ।

दिठे थके तो अनंतगुणु फल थाय
॥ ११ ॥

कोमिगुणंच अदिठे ।

दिठेअ अणंतये होई ॥ ११ ॥

केवलज्ञाननी नृत्पती थइ
जीहां ।

नीर्वाण वा मोक्षप्राप्ती ठे जीहां सु
नियोने ॥

केवलनाणु प्पत्ती ।

निव्वाणं आसि जह साहूणं ॥

ते श्री पुंनरीकतीर्थ वांदेथके । ते सर्व वांद्यां पूर्वोक्त सर्व मुनि तीहां १ १

पुंनरिए वंदित्ता ।

सव्वे ते वंदिया तह ॥ १२ ॥

अष्टापदतीर्थ रूषजदेव मोक्षक्षे
त्र तथा समेतसीखरतीर्थ १०
जिन सिद्धक्षेत्र ।

पावापुरी वीर मोक्षतांम चंपांनग
री वासुपूज्य सिद्धक्षेत्र गिरनारती
र्थ नेमनाथजानु मोक्षतांम ॥

अघावयं समेए ।

पावा चंपाई उळंत नगेय ॥

ए तीर्थ वांदे जे पुंन्य फ
ल थाय ।

सोगुणु फल तेथी पण पुंनरीकतीर्थ
जेठे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्र फलं ।
पूजा कीधे थके जे पुंन्य
थाय ते ।

पूआ करणे पुत्रं ।
तेथी श्री जिनचूवन करावे
हजारगुणु पुन्य ।

जिणचवणेण सहस्सं ।
ब्रजुनी प्रतिमा अथवा दे
हरासर ।

पमिमं चेइहरं वा ।
नोगवीने नर्तक्षेत्रनु राज्य
एटले चक्रवर्ति पद नोगवी ।

चूतूण नरहवासं ।
नोकारसहिनो पञ्चखांण पो
रसहिनो पञ्चखांण ।

नवकार १ पोरिसीए १ ।
एटलां पञ्चखांण करे ने श्री
पुंनरकितीर्थ वली संनारे ।

पुंनरीयंच सरंतो ।
न०ठठ ते बे नपवासनु १ पो० अठम
ते त्रण नपवासनु २ पु० दशम ते चा
र नपवासनु ३ ए० दुवालस ते पांच
नपवासनु ४ ।

सयगुणं तंपि पुंनरीए ॥ १३ ॥

एकगुणु तेहथी एकसोगुणु पुन्य प्र
तीमा नरावे पूजे थाय वली ॥

एगगुणं सयगुणंच पमिमाए ॥
तेथी अनंतगुणु पुन्य फल शत्रुंज
य तीर्थ पालण करवे होय ॥ १४ ॥

एंतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥
श्री शत्रुंजयगिरी तीर्थ मस्तके वा न
पर करे करावे ते ॥

सितुंजगिरीस्स मडए कुणइ ॥
वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥ १५ ॥

वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

पुरीमढनो पञ्चखांण एकासणानो प
ञ्चखांण वली आंबलनो पञ्चखांण ॥

पुरिमड्ढे ३ गासएंच ४ आयामं ५ ॥
फलनो वंठक करे नपवास तप हवे
ए ठनु प्रतेके फल कहेठे ॥ १६ ॥

फलंकंखी कुंणइ अचत्तठं ॥ १६ ॥

आं० अर्धमास ते पन्नर न
पवासनु ५ न० मासखमण
ते एक मासना नपवासनु ६

ठठ १ ५ म १ दस म ३ दुवालसाणं ४ । मास ५ मास ५ खवणाणं ६

त्रीकरण ते मन वचन काया
गुह्ये जे आराधे ते पांमे फल ।

जे शत्रुंजानु ध्यान समरण करे
ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुधो लहइ ।
ठवने पञ्चखांणे प्रक्षेप गाथा
जणाइं ठे ।

सित्तुळं संजरंतोअ ॥ १७ ॥
चोवीहार करीने नीश्वे सात यात्रा ।

ठठेणं नत्तेणं ।

अपाणेणं तु सत्त जत्ताइं ॥

जे नव्य प्राणी एक मने
करे शत्रुंजे तीर्थे ।

ते नव्य जीव त्रीजे नवे मोक्ष सुख
लहे ॥ १७ ॥

जो कुणइ सेत्तुंजे ।

तइय नवे लहइ सो मुक्कं ॥ १७ ॥

आज पण देखाइं ठे लोकमां ।

जोजन तजीने पुंमरीक पर्वते
अणसण करे ॥

अऊवि दीसइ लोए ।

नत्तं चईउण पुंमरीय नगे ॥

स्वर्गे सुखे करीने जाय ।

शिलव्रत वा आचार वर्जीत होय तो
पण ॥ १८ ॥

सग्गे सुहेण वच्चइ ।

सील विहूणोवि होऊणं ॥ १८ ॥

ठत्रदांने थजादांने पताका
वा झलरी चमावे ।

चामर वींझे कलस चढावे थालदां
ने करी ॥

ठत्तं श्य पमागं ।

चामर त्रिंगार थाल दाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पांमे ।

तीमज चक्रवर्तिनी पदवी पांमे रथदांने
करी ॥ १९ ॥

विजाहरोअ हवइ ।

तह चक्की होइ रहदाणा ॥ १९ ॥

दशलाख १ वीसलाख २ त्रीस
लाख ३ चालीसलाख ४ ।

पचासलाख ५ एटलां फुलनीमाला
चमावे वा आपे फल कहेठे ॥

दस वीस तीस चत्ता । लखपन्नासा पुप्फदाम दाणेण ॥

पांमे चोथ जे उपवासनु? ठ
उनु१ अठमनु३ ।

दशमनु४ दुवालसनु५ एटला तप
करघानुं फल अनुक्रमे पांमे ॥११॥

लहइ चउठ उठ ठम । दसम दुवालस फलाइ ॥११॥

जेतीर्थे कलागर आदी उत्तम धूप
दे तेने पन्नर उपवासनु फल थाय ।

एक मासक्षमण तपनु फल कपूर
जे बरास धूप देवे करी होय ॥

धूवे पखु ववासो ।

मासस्कमणं कपूरधूवंमि ॥

केटलां एक मासखमण तपनु
फल ।

मुनिने आहारादिक शुद्ध पमिलाज
तो वा देतो थको पांमे लहे ॥११॥

कित्तिय मासस्कमणं ।

साहूपमिलाजिए लहइ ॥११॥

न थाय तेटलुंज सोनानु
दांन नूमीनु दांन ।

आचूषणदांन देवे करी बीजा तीर्थ
ने वीषे ॥

नवितं सुवन्न नूमी ।

नुसण दाणेण अन्न तिठेसु ॥

जेटलु पांमे पुन्य फल प्रते ।

पूजा न्हवण करवे करी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतीने तेटलु ॥१३॥

जं पावइ पुन्न फलं ।

पुआ न्हवणेण सित्तुंजे ॥१३॥

अटवीनो जय१ चोरनो ज
य२ सिंहादिकनो जय३ ।

समुद्रनो जय४ दारीद्रपणानो जय५
रोगनो जय६ वैरीनो जय७ रुद्र अ
ग्निआदिकनो जय८ ॥

कंतार१ चोर२ सावय३ ।

समुद्र४ दारिद्र५ रोग६ रिउ७ रुद्रा८

ए आठ जयथी मुकाय वा ए
जय मुके अवीघनपणे ।

जे प्रांणी शेत्रुंजयतीर्थनुं ध्यान धरे
मनमां तेह प्राणी ॥१४॥

मुच्चंति अविग्घेणं ।

जे सेत्तुंजं धरंति मणे ॥१४॥

सारा वली नांमे पयंनाने वीषे ।

गाथाओ ठे ते पूर्वधरे कहीठे ते ॥

सारावली पयन्नग ।

गाहाउ सुअहरेण जणीआज ॥

जे नणसे तथा गणसे तथा ते प्रांणी पांमसे शत्रुंजयनी जात्रा
जे सांनजसे । करवानु फल ॥१५॥

जो पढइ गुणइ निसुणई । सो लहइ सितुंऊ जत्तफलं २५

॥ इति श्री शत्रुंजय लघुकल्प टवार्थ संपूर्ण ॥

॥ इति शत्रुंजय लघुकल्प समाप्तः ॥

॥ अथ उपगारी श्री रत्नागरसूरिजी क्रत ॥

॥ श्री रत्नाकर पचीसी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने क्री नरना इंद्र ते चक्रवर्ती आदे देव
मा करवानु घर । ना इंद्र ते चमरादीक तेमणे न
म्याठे चरणकमल जेहना हेवा॥

श्रेयः श्रियां मंगल केलिसद्धः । नरेंद्र देवेंद्र नतां घ्रीपद्म ॥

हे सर्व जाण हे सर्व जे चोत्री हे स्वामी घणोकाल जयवंता वर्तो
स अतीशय ते उत्कृष्टे करी प्र हे ज्ञानकला निधान ते केवलज्ञान
धान । लीषनादी ७ शकला तेहनो नंमार ?

सर्वज्ञ सर्वातिशय प्रधान । चिरंजय ज्ञानकला निधान ?

हे जगत्रयआधार नुर्थ अधो त्री दुःखे वारवायोग संसार जन्म जरा
चो ते त्रण लोकवासी जीवोने मरणरूप रोग वा विकार ते वारवा
आधार हेक्रपावतार एटले दयावंत । हे वीतराग जाव वैद्य ॥

जगत्रयाधार क्रपावतार । दुर्वार संसार विकार वैद्य ॥

हे वीतराग रागद्वेष रहीत नीजगुण लक्ष्मीवंत तुमारा वीषये वा तुम
श्री वीतराग त्वयि मुग्धजावा । [आगे जोलेजावे ।

हे वीशेष जाण हे प्रजो वा ठाकोर वीनती करुंतुं कींचीत् वा लगार ३
द्विज्ञ प्रजो विज्ञपयामि किंचित् ॥ ९ ॥

बालकनी लीला वा क्रीमाए सहीत हेवो बालक जे ते शुं न ।

किं बाललीला कलितो न बालः ।

मातापीताने आगे बोले बोलेज वीकलप रहीतपणे एटले जेम तेम
पित्रोःपुरो जल्पति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

ते प्रकारे वा तीमज साचे साचु कहीस हे नाथ वा ठाकोर ।

तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निज वा पोतानो आशय वा अजीप्राय पश्चाताप करतो थको हे नाथ
निजाशयं सानुशय स्तवाग्रे ॥३॥ [तुमारा आगल ॥३॥

हवे रत्नाकरसूरि आपणु दुःकृत केहेठे सुपात्रे दान दीधु नही तथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । [पाल्युं ।

नही उत्तम वा मनोज्ञ शील तथा में तप बाझ अभ्यंतर बारजेदे न
न शालि शीलं न तपोनित्तं ॥ [तप्यो ॥

गुन वा प्रसस्त वा जज्ञो जाव पण न जाव्यो आ मनुष जवने वीषे ।
शुनो न जावो प्य जव द्रवे स्मिन् ।

हे प्रचु हुं जम्यो अहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥ ४ ॥

विज्ञो मया भ्रांत महो मुधैव ॥ ४ ॥

क्रोधरूप अग्निए करी हुं बल्यो वली मुजने मशो ।

दग्धो गिना क्रोधमयेन दष्टो ।

दुष्ट वा जयंकर लोच नामा मोहोटा सर्पे ॥

दुष्टेन लोचस्वय महोरगेण ॥

वली मुजने गल्यो अजीमानरूप अजगरे वली मायारूपणी ।

प्रस्तो जिमाना जगरेण माया ।

जालमां हुं बंधायो तुं एहवो कीम करी तुमने जजु एटले कषाय

सहीतपणे नजेखुं काम नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बघो स्मि कथं नजेत्वां ॥ ५ ॥

वली केहेढे न करखुं में परलोके सुखदायक कार्य वली इहनो अर्थ
कृतं मया मुत्र हितं न चेह । [आवते पदे केहेढे ।

हे लोकेश लोक जे ठकायजीव तेहना रक्षक माटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानं जन्मे पण मुजने सुख न थयु माटे ॥

लोके पि लोकेश सुखं न मे नूत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा नव केवलज ।

अस्मादृशां केवल मेव जन्म ।

हे जिनेश थयो नव पुरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जज्ञे नव पुरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेढे हे मनोज्ञवृत्त हुं इम मानुबुं वा जाणुबुं जे कारण माटे चित्त
मन्ये मनो य न्न मनोज्ञवृत्तं । [जे ते न ।

तुमारा मुखरूप चंद्र अमृत रूप कीरण पांमे थके ॥

त्वदास्य पीधूष मयूख लाजात् ॥

ग्रहण करतु हवु माहानंद रसने माटे कठोर ठे ।

व्रतं महानंद रसं कठोर ।

हे देव माहरा सरीखा मनुषनु मन पथरथी पण ॥ ७ ॥

मस्मादृशां देव त दश्मतो पि ॥ ७ ॥

तुमारा थकी घणु दुःखे पामवा योग्य ते आ वेगे हुं पाम्यो गुं ते केहेढे ।

त्वन्नः सुदुःप्राप्य मिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रई जे ज्ञान दर्शन चारीत्र ए त्रण रत्न घणा नव भ्रमण करतेथके ॥

रत्नत्रयं नूरि नव भ्रमेण ॥

ते रत्नत्री प्रमादरूप निद्राना वशथकी येले वा फोगट गमाव्यां एटले
 प्रमाद निद्रावशतो गतं तत् । [जन्म प्रमादे गमाव्यो ।
 माटे माहारीज जुल तो हवे कोना आगल हे नायक हुं पोकार करुं । ७।
 कस्या ग्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ८ ॥

वैराग्य रंग लोकने उगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्य रंगो पर वंचनाय ।

धर्मनो नुपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जन रंजनाय ॥

वली विद्याजण्यो ते वादकरवा अर्थे मुजने थइ एटले आत्महेते नथई
 वादाय विद्या ध्ययनंच मे चूत् ।

हे ईश वा हे स्वामी माहारु कृत्य हास्यकारक केटलुं कहुं एटले में घणु
 किय हुवे हास्यकरं स्वमीश ॥ ९ ॥ [अजुक्त कस्युं ॥ ९ ॥

परनाश्रपवाद वा अढतादोषादी बोलवे करी मुख दुःषण सहीत कस्युं
 परा पवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्र जे आंख्यो परनारीनां रूप आदे मागी बुद्धीथी जोवेकरी सदोष
 नेत्रं परस्त्रीजन वीक्षणेन ॥ [करी ॥

चीत वा मन परने अपाय जे कष्ट थवानु चीतववे करी सदोष कस्युं ।
 चेतःपरापाय विचिंतनेन ।

हे प्रनु एहवां कर्म कस्यां माटे माहारी आगल शी गती थशे ॥ १० ॥
 कृतं नविष्यामि कथं विज्ञोहं ॥ १० ॥

वीमंब्यु वीगोव्यु जे कंदर्परूपि खानुकमनी वेदनानी ।

विमंबितं य त्स्मरघस्मरार्ति ।

दशाना वशथी शब्दादीक वीषयमां अंधपणे थयो

एटले वीषयवशथी वीवेकहीण थयो तेथी माहारुं ॥

दशा वशा त्स्वं विषयांधलेन ॥

प्रकाश्युं प्रगट करस्युं कह्युं ते तमारा आगल वा समीप चरीत्र लज्या
प्रकाशितं तद्भवतो जियैव । [इं करीनेज ।

हे सर्वज्ञ सधलुं आपणी मेले नीश्रे जाणोढो एटले
मारुं चरीत्र केटलुं कहुं आप सर्व जाणने ॥ ११ ॥

सर्वज्ञ सर्व स्वय मेव वेत्सि ॥ ११ ॥

वली में आम कस्युं ते कहेढे अनादर कस्यो अन्यमंत्र जे मारण मोह
न उचाटनादिथी परम इष्टपदवंते नुलखाव्यो जे परमेष्टीमंत्र तेहनो ।
ध्वस्तो न्यमंत्रैः परमेष्टि मंत्रः ।

कुशास्त्र जे कामक्रोधादीक दीपावकनां वाक्य ते जण्यो सांजल्यां
ने सिद्धांत न जण्यो अर्थात् यथाथ न आदस्यां आगम वचन ॥

कुशास्त्रवाक्यैर्निहिता गमोक्तिः ॥

करवाने फोगट पापकर्म कुदेव जे रागद्वेष सहीत तेमना संघथी ।
कर्तुं वृथा कर्म कुदेव संगत् ॥

वांठा करी हे नाथ ए माहारी मतीनो वीभ्रम नुदय थयो ॥१३॥

अवांगिहि नाथ मति भ्रमो मे ॥ १२ ॥

नेत्रमारगे आवेला एहवा तमोने मुकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वंतं ।

ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीइं अंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया जदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वक्ष्योज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्ष वक्षोजगंजीर नाजी ।

कमर वा केहेमनोजाग एहसंबंधी इत्यादीक स्त्रीयोना अवयवना वी
लास मनोहर वा सुंदर देखी चींतव्या एटले तेमां रागीथयो पण आप
कटी तटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ [ने न ध्याया ॥१३]

लोल वा चंचल इक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणा वक्र निरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंसनो रंग बेगो वा ला
यो मानसो राग लवो विलभः ॥ [ग्योठे ते ॥

न गयो शुभ वा पवीत्र सिद्धांतरूप समुद्रने वीषे ।

न शुभ सिद्धांत पयोधि मध्ये ।

हे संसारतारक धोयु मन तोपण ते रंग न गयो तेहनु गुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगा तारक कारणं किं ॥ १४ ॥

वली रत्नाकरसूरि केहेठे सरीर नथी मनोहर तथा नथी वीनय नुदार्या
अंगं न चंगं नगणो गुणानां । [दीक गुणनो समोह ।

नथी नीर्मल वा जली कलानो विलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कोपि कला विलासः ॥

प्रधान वा जली कांती तथा प्रचुता नथी कोइ पण ।

स्फुर त्रज्जा न प्रचुता च काधि ।

तोहेपण अनीमान वा गर्वे करीने कदर्थना पांम्यो हूं एटले ते गुण वी
तथाप्य हंकार कदर्थितो हं ॥१५॥ [ना पण गर्वकरचो ॥१५]

आयु गलेठे वा जायठे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयु र्गलत्याशु न पाप बुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांठा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषया जिलाषः ॥

वली प्रयत्न वा नुद्यम कस्यो ओषध करी देह पुष्टहेते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न कस्यो नही ।

यत्नश्च नैषज्य विधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोहे वीटंब्यो वा पीम्यो मुजने ॥ १६ ॥

स्वामि न्महामोह विम्बनामे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत
नथी तथा जव वा अवतार नथी पाप वा दुरीत ।

ना त्मा न पुण्यं न जवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादीक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुक वाणी
मया विटानां कटु गीर पीयं ॥ [पीधी ॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप जास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कर्णे त्वयि केवलार्के ।

हे देव अती प्रगटपणे वर्त्तते ठते पण धीकार हो मुजने
एटले आप ज्ञानी ठते माठाना वचनमां राच्यो ॥ १७ ॥

परि स्फुटे सत्यपि देव धिग्मां ॥ १७ ॥

वली हुं केहवो हुं ते केहेठे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा नच पात्रपूजा । [सुसाधुने दांन न दीधुं ।

न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जलो मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥

नश्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे थके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्य मिदं समस्तं ।

करचुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करे तेम मारो जब वृथा
कृतं मया रण्य विलाप तुल्यं ॥ १८ ॥ [करस्यो ॥१८॥

करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मया सत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कल्पद्रुम् वा कल्पवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणी रत्ननी
इच्छा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंछा करी पीमा पांमुहुं ॥

कल्पद्रु चिंतामणिषु स्पृहा तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने वीषे लीन
थयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखने देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुट शर्मदे पि ।

हे जिनेश्वर माहारो जुवो मूढ वा मूर्ख जाव वा नुपयोग अर्थात् हुं मूढ
जिनेश मे पश्य विमूढ जावं ॥१९॥ [शीरोमणी ॥१९॥

वली हुं केहवो मूढबुं ते केहेठे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोहखीलो दूर करवो विचारस्यो नही ।

सद्भोग लीला न च रोग कीला ।

धननो आगम जे आववापणु चिंतव्युं यतः ॥ गाथा ॥ अङ्गं कङ्कं
पुरं पुरारि । पुरिसा चिंतति अञ्ज संपतिं ॥ अंजलिगयं वतोयं ।
गलत माङ्ग न पिञ्चति ॥१॥ वैराग्यसतके पण समय समय अवी
ची मरणे आयुधन खुटेठे ते वीषे वीचार कस्यो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीतमां चिंतवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानु पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चिंतव्युं नीरंतर अधम हेवो हुं तेणे ॥ १० ॥

विचिंति नित्यं मयका धमेन ॥ १० ॥

रह्यो नही नली व्रतीइं वा रुमेआचारे एटले नुत्तम साधुव्रती रदयमां

स्थितं न साधो रहदी साधु वृत्तात् । [न रही वृत्तथी पण ।

परने नुपगार करवे करी न पैदाश कर्यो वा न अज्यो यश वली ॥

परोपकारा न्न यशो किंतं च ॥

नथी कर्युं करवा योग्य कार्य तीर्थ जे जिनघरादिकनु नुद्धरवादिक ।

कृतं न तीर्थोघरणादि कृत्यं ।

मे वृथा वा फोगट हार्यो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा नव ॥ ११ ॥

मया मुद्दा हारित मेव जन्म ॥ ११ ॥

वैराग्य वा संसार जोगादीकथी वीरक्तजाव तेहमां रंग गुरुनां कहां नु

वैराग्य रंगो न गुरू दितेषु । [पदेशवचनथी न कर्यो ।

वली दुष्ट जीवोनां मातां वचनने वीषे नुपशम वा शांति न आंणी अ

न डर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ [र्थात् क्रोधादीक करया ॥

हे देव न थयो मुजने अध्यात्मलेश जे सम्यक् नणवु नणाववु धर्मानु

ना ध्यात्मलेशो ममकोपि देव । [ष्टान करणादिक कोइ ॥

माहारा आत्माने केम करी तारुं नवसमुद्रना दुःखथी एटले ते दुःख

थी तरवुंतो पुर्वोक्त सुकृतोथी थाय तेतो न सेव्यां माटे न तरायज ११

तार्य कथं कार मयं नवाब्धि ॥ ११ ॥

गयान्नवमां सुकृत में न कर्युं संका शाथी जाण्युं नुत्तर तथावीध सुख

पूर्वेनवे कारि मया न पुण्यं । [ना अजावथी ।

आवतान्नघमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्म न्य पि नो करिष्ये ॥

जे कारण माटे हूं एहवा प्रकारनो ते कारण माटे माहारे नष्ट थया शुं
य दीष्टशो हं मम तेन नष्टा । [ते आवतापदमां केहेते ।

हे त्रीजोवन ठाकोर जूत वा गयोकाल नविष्य वा आवतोकाल वर्त्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवाथी माटे कीम तरीश
जूतो द्रव द्रावि जव त्रयीशः ॥ १३ ॥ [इति ॥१३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हूं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधा हं बहुधा सुधाजुक ।

हे पूज्ज तुमारा आगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारु चरीत्र एटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीय ॥ [तमारा आगल मारु चरीत्र
कहुहुं जे कारण माटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जल्पामि यस्मात् त्रिजग त्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीजोवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा वीषये आ
वेकाणे ए माहारुं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥ १४ ॥

निरूपकस्त्वं कियदेत दत्र ॥ १४ ॥

हवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेते हे दीनोद्वार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्वार करवामां आगेवान तमारा वीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानु बीजु ।

दीनोद्वार धुरंधर स्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा ।

पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापी वा तोहेपण ते
लक्ष्मीने हूं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रनात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां नयाचे श्रीयं ॥

शु हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलु बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनु मुल हेतु ।

किंत्वर्हं निदमेव केवल महो सद्बोधि रत्न शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधांम मंगलीक कारक
प्रार्थना करूतुं इहां स्तोत्र करताइं आपणु नाम रत्नाकरसूरि पण
जणाव्युं ॥ १५ ॥

श्रीरत्नाकर मंगलैक निलय श्रेयस्करं प्रार्थये ॥१५॥

॥ इति रत्नाकर पचीसी समाप्तः ॥

॥ अथ श्री वीरजिन स्तवन ॥

जइका समणे जयवं । महावीरे जिणुत्तमे ॥
लोगनाहे सयंबुद्धे । लोगंतिय विबोहिए ॥ १ ॥
वच्चरं दिन्नदाणोहे । संपूरिय जणासए ॥
नाणत्तय समावत्ते । पुत्ते सिद्धढ राइणो ॥ २ ॥
चिच्चा रळ्ळच रठ्ठच । पुरं अंतेउरं तथा ॥
निक्कमित्ता आगाराउ । पव्वइए अणगारियं ॥ ३ ॥
परीसहाणं नो जीए । जेरवाणं खमाखमे ॥
पंचहा समिए गुत्ते । बंजयारी अकिंचणे ॥ ४ ॥
निम्ममे निरहंकारे । अकोहे माण वळ्ळिए ॥
अमाए लोच्चविमुक्के । पसंते च्छिन्न बंधणे ॥ ५ ॥
पुक्करंवा अलेवेय । संखोइव निरंजणे ॥
जीवेवा अप्पन्निग्घाए । गयणं व निरासए ॥ ६ ॥
वान्ठव अप्पन्निबद्धे । कुम्मोवा गुत्तइंदिए ॥
विप्पमुक्के विहंगव्व । खगिसिंगं व एगगे ॥ ७ ॥

चारंमेवा पमत्तेय । वसहेवा जाय थामए ॥
 कुंजरोइव सोमीरे । सींहोवा छुधरिस्सए ॥ ७ ॥
 सायरोइव गंजीरे । चंदे इव सोमलेसए ॥
 सूरुोवा दित्त तेयल्ले । हेमंवा जाय रूवए ॥ ९ ॥
 सव्वं सहे धरित्तिव्व । सायरंबुव्व सच्चहे ॥
 सुहुहुय हुयासुव्व । जलमाणेय तेयसा ॥ १० ॥
 वासी चंदण कप्पेय । समाणे लोहुं कंचणे ॥
 समे पूया वमाणेसु । समे मोक्खे ज्वे तथा ॥ ११ ॥
 नाणेणं दंसणेणंच । चरित्तेण मणुत्तरे ॥
 आलएणं विहारेण । महवेण ऊवेणयं ॥ १२ ॥
 लाघवेणं च खंतीए । गुत्ती मुत्ती अणुत्तरे ॥
 संजमेण तवेणंच । संवरेणं मणुत्तरे ॥ १३ ॥
 अण्णेग गुण सयाइन्ने । धम्म सुक्काण जायए ॥
 घाइक्खएण संजाए । अणंतवर केवली ॥ १४ ॥
 वीयरएय निग्गंथे । सव्वन्नू सव्वदंसणे ॥
 देविंद दाणविदेहिं । निव्वत्तिय महा महे ॥ १५ ॥
 सव्व चासाणुगाएय । चासाए सव्व संसए ॥
 जुगवं सव्व जीवाणं । बिंदित्त चिन्न गोयरे ॥ १६ ॥
 हिए सुहेय निस्सेय । कारण सव्व पाणिणं ॥
 महव्वयाणि पंचेव । पन्नवित्ता सजावणे ॥ १७ ॥
 संसारसायरं बुड्ढ । जंतु संताण तारए ॥

जाणुव्व देसियं तिष्ठ । संपत्ते पंचमं गइं ॥ १८ ॥
 से सिवे अयले निच्चे । अरूवे अयरामरे ॥
 कम्म प्पपंच उम्मुक्के । जएवीरे जएजिणे ॥ १९ ॥
 से जिणे वध्माणेय । महावीरे महायसे ॥
 असंखड्ढक खिन्नाणं । अम्हाणं देउनिव्वुइ ॥ २० ॥
 इय परम पमोया संथुउ वीरनाहो ॥
 परम पसमदाणा देउ तुह्णत्तणंमे ॥
 असम सुह ड्ढेसु सग्ग सिद्धीजवेसु ।
 कणय कयवरेसुं सत्तु मित्तेसुवावि ॥ २१ ॥
 ॥ इति श्री वीरजिन स्तवन ॥

॥ अथ श्री मंधरस्वामीनु स्तवन ॥

केवलनाण सणाहं । विदेह वासंमि संठियंधीरं ॥
 सुर मणुअ नमिय चलणं । सीमंधर सामियं वंदे ॥ १ ॥
 जय सीमंधर सामिय । जविय महाकुमुय बोहण मयंका ॥
 समरामि तं महायस इहठिउ नारहेवासे ॥ २ ॥
 सीमंधर देव तुमं । गामा गर पट्टणेसु विहरंतो ॥
 धम्मं कहेसि जेसिं । सहलं चिय जीवियं तेसिं ॥ ३ ॥
 किं जयवं मह कम्मं । समठियं तारिसेहिं पावेहिं ॥
 जं नहजाउ जम्मो । तुह पयमूले सया कालं ॥ ४ ॥
 चिंतामणि सारिठो । अहवा कप्पडुमव्व सुह फलउ ॥

अप्पुव्व कामधेणू । नहु नहु ताणंपि अहीयरो ॥५॥
 बज्जइ तुह सामित्तं । तिहूयण मञ्जंमि नउण अन्नस्स ॥
 जम्हा एरिस रिधी । नहुदीसइ सेस पुरिसस्स ॥६॥
 कइया हं सामितुमं सिंहासण संठियं सपरिवारं ॥
 धम्मं वागरमाणं पिच्चस्सं निय नयणेहिं ॥ ७ ॥
 पुज्जंतुते मणोरह । निच्चं जे हियय संठिया मञ्ज ॥
 पावइ रंकोवि फलं । संपत्ते कप्परुक्कंमि ॥ ८ ॥
 निच्चं जाएमि अहं । तुह पयकमलंसु निम्मलं धीर ॥
 तहकुरु देव पसायं । जह दरिसायं ममंदेसि ॥ ९ ॥
 ते धन्ना कयपुन्ना । देवा देवीय माणवा सव्वे ॥
 जे संसय बुद्धेयं । करंति तुहपायमूलंमि ॥ १० ॥
 अहयं पुन्नविहूणो । ठाणे ठाणंमि संसया वप्पिणं ॥
 इच्छामि विसूरंतो । उमत्तो नाणपरिहीणो ॥ ११ ॥
 कुणसु पसायं गुरुयं । वच्चतीसंसयाण जह होइ ॥
 जम्हा महाणुजावा । सरणागय वच्चला हुंति ॥१२॥
 कम्मवसेणय अहयं । जारहवासंमि जइवि चिचामि ॥
 तहवि तुमं महियए । रयणायर चंद णाएण ॥१३॥
 तं पहु तं मप्प गुरू । तं देवो बंधवो तुमं चेव ॥
 गुरु संसार गयाणं । जीवाणं हुज्ज तं सरणं ॥१४॥
 संसार जलहिमञ्जे । निबुद्धमाणेहिं नव्व सत्तेहिं ॥
 पइदिवसं समरिज्जइ । सीमंधर सामि पयकमलं ॥१५॥

जइ इच्छह परमपयं । निव्वंन्ना तहय जम्म मरणाणं ॥
 ता समरह जिणनाहं । विदेहवासंमि विहरंतं ॥१६॥
 जो निच्चं नव्वाणं । विदेहवासंमि सामि विहरंतो ॥
 स चम्मदेसणाए । मिच्चत्त पणासणं कुणइ ॥१७॥
 पच्चूसे मञ्जणे । संजा समयंमि सव्वकालंमि ॥
 सीमंधर तिच्चयरं । वंदेहं परम नत्तीए ॥ १८ ॥
 पंचधणुस्सय माणो । चउरासी पुव्वलख वरिसाऊ ॥
 सो सीमंधरनाहो । अणंतनाणी सयाजयउ ॥ १९ ॥
 मुणिसुव्वय नमि तिच्चयर । अंतरे रऊलच्छि विच्चड्डं ॥
 च्छंमिय पव्वन्न दिखं । सीमंधर सामियंवंदे ॥ २० ॥
 इय सीमंधरनाहो । थुउ मए नत्तिराय कल्लिएणं ॥
 सासय सुहक्क जणउ । जयनाहो होउ नवियाणं ॥२१॥

॥ इति श्री मंधरजिन स्तवनं ॥

॥ अथ श्री गुरु प्रदक्षणा ॥

गोअम सुहम्म जंबू । पन्नवो सिऊंनवाइ आयरिआ ॥
 अन्नेवि जुगप्पहाणा । पइंदिठे सुगुरु ते दिछा ॥ १ ॥
 अऊ कयडो जम्मो । अऊ कयडं च जीवियं मञ्ज ॥
 जेण तुह दंसणा मय । रसेण सत्ताइं नयणाइं ॥ २ ॥
 सो देसो तं नगरं । तं गामो सोअ आसमो धन्नो ॥
 जड पहु तुम्हपाया । विहरंति सयावि सुपसन्ना ॥३॥

हठा ते सु कयथा । जे किङ्कम्मं कुणंति तुह चलणे ॥
 वाणी बहुगुण खाणी । सुगुरु गुणा वन्निआ जीए ॥४॥
 अवयरिया सूरधेणू । संजाया महगिहे कणवुठी ॥
 दारिदं अङ्कगयं । दिठे तुह सुगुरु मुहकमले ॥५॥
 चिंतामणि सारिठं । समतं पावियंमए अङ्क ॥
 संसारो दूरिकउ । दिठे तुह सुगुरु मुहकमले ॥ ६ ॥
 जा रिधी अमरगणा । चुंजंता पियतमाई संजुता ॥
 सापुण कित्तियमिता । दिठे तुह सुगुरु मुहकमले ॥७॥
 मण वय काएहिंमए । जंपावं अङ्कियं सयाजयवं ॥
 तं सव्वं अङ्क गयं । दिठे तुह सुगुरु मुहकमले ॥८॥
 डल्लहो जिणिंदधम्मो । डल्लहो जीवाण माणुसो जम्मो ॥
 लद्धेपि मणुअजम्मे । अइ डल्लहा सुगुरु सामग्गी ॥९॥
 जठ नदीसंति गुरु । पञ्चूसे उठिएहिं सुपसन्ना ।
 तठ कहां जाणिङ्कइ । जिणवयणं अमिअ सारिठं ॥१०॥
 जह पाउसंमि मोरा । दिणयर उदयंमि कमलवणसंमा ॥
 विहसंति तेमतच्चिय । तह अम्हे दंसणे तुम्ह ॥११॥
 जह सरइ सुरहि वडो । वसंतमासंच कोईला सरई ॥
 वंजंसरई गइंदो । तहअम्म मणं तुमं सरई ॥१२॥
 बहुयां बहुयां दिवसमां । जइ मइं सुहगुरु दिठ ॥
 लोचनबे विकसी रह्यां । हीअमइं अमिअ पइठ ॥१३॥
 अहो ते निङ्किउ कोहो । अहो माणो पराजिउ ॥

अहो ते निरक्रिया माया । अहो लोहो वसीकीड ॥१४॥
 अहो ते अङ्गवं साहु । अहो ते साहु मद्वं ॥
 अहो ते उत्तमा खंती । अहो ते मुत्ति उत्तमा ॥१५॥
 इहंसि उत्तमो जंते । पढाहोहिसि उत्तमो ॥
 लोगुत्त मुत्तमं ठाणं । सिद्धि गढिसि नीरत्त ॥१६॥
 आयरिय नमुक्कारो । जीवं मोएइ नवसहस्सात्त ॥
 जावेण कीरमाणो । होइ पुणो बोहि लाजाए ॥१७॥
 आयरिअ नमुक्कारो । सब्ब पाव प्पणासणो ॥
 मंगलाणंच सब्बेसिं । तईयं हवइ मंगलं ॥ १८ ॥

॥ इति श्री गुरु प्रदक्षणा समाप्तः ॥

॥ अथ जीवानुंसास्ति कुलक ॥

रेजीव किं नबुञ्जसि । चण्णइ संसारसायरे घोरे ॥
 जमीत्त अणंतकालं । अरहट्ट घमिब्ब जलमञ्जे ॥१॥
 रेजीव चिंतसि तुमं । निमित्तमित्तं परोहवइ तुञ्ज ॥
 असुह परिणाम जणियं । फल मेयं पुब्ब कम्माणं ॥२॥
 रेजीव कम्मजरिअं । नवएसं कुणसि मुद्द विवरिअं ॥
 डग्गय गमण मणाणं । एसच्चिय हियइ परिणामो ॥३॥
 रेजीव तुमं सीसे । सवणा दाजण सुणसु मह वयणं ॥
 जं सुक्कं नइपाविसि । ता धम्मविवज्जित्त नूणं ॥ ४ ॥

रेजीव माविसायं । जाहितुमं पिच्छिऊण पररिद्धी ॥
 धम्मरहियाण कुतो । संपऊइ विवह संपत्ती ॥५॥
 रेजीव किं नपिच्छसि । णिऊंतं जुव्वणं धणं जीअं ॥
 तहविहु सिग्घं नकुणसि । अप्पहियंपवर जिणधम्मं ॥६॥
 रेजीव मांण वळ्ळिअ । साहस परिहीण दीण गयलऊ ॥
 अडसि किं वीसडो । नहु धम्मे आयरं कुणसि ॥ ७ ॥
 रेजीव मणुयजम्मं । अकयडं जुव्वणंच वोलीणं ॥
 नयचिन्नं उग्ग तवं । नय लढी माणिआ पवरा ॥८॥
 रेजीव किं न कालो । तुक्खगउं परमुहं नीयंतस्स ॥
 जं इच्छिअं नपत्तं । तं असिधारा वयंचरसु ॥ ९ ॥
 इयमामुह सुमणेणं । तुक्ख सिरी जा परस्स आइत्ता ॥
 ता आयरेण गिन्हसु । संगोय विहि पयत्तेण ॥१०॥
 जीवं मरणेण समं । उपऊइ जुव्वण सह जराए ॥
 रिद्धी विणास सहिआ । हरिस विसाउं नय कायव्वो ११

॥ इति जीवानूसास्ति कुलक समाप्तः ॥

ली० सा० मगनलाल मनसुखरामनी वीनंती ए ठे जे आ चो
 पत्नीमां सूत्र अर्थ वर्ण मात्रादिक मारी जे कांड जुल थइ होय ते
 सुस्वजनो मारा नपर कीरपा करी शुद्ध करी प्रव्रतावजोजी ने मा
 रगथी जे फेर थयु होय ते मुजने मिथ्या दुकृत ठे ॥ संवत १९४४
 ना श्रावण वदी ११ ने वार रवेनु ॥

॥ शति प्रकरणमाला समाप्त ॥

